

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

~~INDL 3351.3~~

Harvard College Library

GIFT OF

FITZEDWARD HALL

MARLESFORD, SUFFOLK, ENGLAND

(H. C. 1846)

Received May 3, 1899

RAMAYANA

ID EST

CARMEN EPICUM

DE RAMAE REBUS GESTIS

POETAE ANTIQUISSIMI

VALMICIS

OPUS.

TEXTUM CODD. MSS. COLLATIS RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM ET ANNOTATIONES CRITICAS

ADIECIT

AUGUSTUS GUILIELMUS A SCHLEGEL,

DR., PROF. P. O., EQVES ORD. AQUILAE RUBRAE CL. III. CUM LENNISCO,
COMMENDATOR ORD. GUELPH., EQVES ORDD. SCTI VALADIM. ET VASAE LEGIONISQUE
HONOR., SOC. O. ACAD. SCIENTT. BORUSS., SOC. HONOR. ACAD. PETROPOL. MONAC.
ET BEROL. ARTIUM ELEG. SOCIET. SCIENTT. GOTTING., SOCIETT. ASIAT. CALCUTT.
PARIS. LONDIN. SOCIETT. BOMBAIENS. ET BRITANN. LITT. HAFNIENS. ANTIQUIT.
SEPTENTR. INDAGANDIS.

VOLUMINIS PRIMI PARS ALTERA.

BONNAE AD RHENUM

TYPIS REGIIS

SUMTIBUS EDITORIS.

MDCCCXXXVIII.

2007 2012 (1, pt. 2)

~~11, 10, 100~~

Harvard College Library

May 3, 1899

Gift of

FITZEDWARD HALL,
of London.

RAMEIDOS
V A L M I C E I A E

LIBER PRIMUS.

SERMONE LATINO EXPRESSIT

A. G. A SCHLEGEL.

PROOEMIA
IN LAUDEM POETAE 1).

Vālmīcem lusciniū 2) veneror, dulcem, dulcisonum, qui in poësis ramum evectus, Rāmae nomen usque cantu modulatur.

*

Quis non salutis summam viam ingreditur, audiens ex ore Vālmīcis, anachoretarum principis 3), sonum narrationis de Rāma?

*

- 1) Magnopere variant codices in hisce prooemiis: plerumque multo plura praemittunt, quibus non poëta solum celebratur, sed ii quoque, qui in eius carmine partes primarias agunt. Non ab ipso Rameidos auctore, si modo unus is fuit, ea esse profecta, per se patet. In nonnullis dictionis color et metri ratio foetum senioris aevi arguit; exempli gratia distichon, quod in editione Srīrāmapurensi tertio loco apponitur, desumptum est e prologo fabulae scenicae de Rāmae rebus gestis, quae *Arghya-Rāghava* inscribitur. Equidem eas tantummodo sententias servandas esse censui, quae venustate et simplicitate sese commendarent, et in proverbium abiisse viderentur.
- 2) Lusciniū posui et ubique ponam pro *cocilo*, i. e. cuculo nigro, ave in nostris terris ignota, quae a poëtis Indicis eodem modo, quo a nostratibus lusciniā, propter cantus miram dulcedinem prae ceteris avibus celebratur. Attamen *cocilus* mas solus est canorus; femina vocem eandem identidem profert, quam cuculus vulgaris, unde et nomen in utraque lingua.
- 3) Vālmīces vitam solitariam in silvis degisse traditur, idem et *Munis* et *Rishis* appellatur. Prius vocabulum anachoretam sive eremitam proprie designat, unde *maunam*, silentium, taciturnitas; alterum ad sapientiam praecipue spectat. Quae utraque arte inter se cohaerentia et passim promiscue usurpata per *vatis* appellationem Latine

Scaturiens e monte Vâlmîcis, in Râmae oceanum sese effundens, sanctum Râmeïdos flumen lustrat orbem univ-
ersum 4).

*

Veneror vatem illum, Prachêtasis filium 5), integ-
rum vitae, qui non satiatur semper bibendo Râmae ge-
storum oceanum nectareum.

*

Salve, Anachoretarum praescs, alme, pic, omni
scientia imbuta! Salve, Vâlmîce, iterumque salve!

reddere licet. A priscis enim Romanis vates dicebantur, qui de rebus divinis fatisque futuris oracula edebant; sero demum translatus est vocabulum ad poëtas, quia nimirum proprio artis poëticae nomine lingua Latina carebat. Vâlmîces tum poëta fuit, tum vates, quippe qui potius divinandi facultate quam cognitione aliunde petita Râmae res gestas vere cecinisse perhibeatur. — Quae de vilissima Vâlmîcis conditione, et vita flagitiosa narratur, (POLIER. MYTHOL. IND. I, p. 178 sqq.) manifesto recentiorum sunt figmenta, eiusdem farinae vel peioris etiam quam vita ista Homeri Pseudo-Herodota. Nobis ipsius carminis potissima sit auctoritas, in cuius libro septimo poëta denuo in scenam prodit. Exordium et finis Râmeïdos ultimo loco quidem sunt adiecta, attamen satis antiqua.

- 4) Subest comparatio cum Gange, cui talem virtutem vulgo tribuunt.
- 5) De patre Vâlmîcis nihil memoratum repperi, nisi virum sanctum fuisse. Nomen commune ei est cum Varuno, Indorum Neptuno. Numeratur porro alius *Prachêtas* inter decem Progenitores deorum hominumque. МАХ. I, 35. Ceterum videri possit nomen hoc patri Vâlmîcis inditum allegoriae gratia. Nam si etymon spectamus, plane est ac si poëta Promethei filius diceretur.

CAPUT I.

ARGUMENTUM CARMINIS

NARADAE SERMONE DECLARATUM ¹⁾.

Pius Vâlmîces, eremitarum princeps, percunctatus est 1. facundia insignem Nâradam, castimoniis et tacita librorum sacrorum meditatione gaudentem: Quis, cedo, nostra ac- 2. tate in hoc orbe virtutibus est praeditus? quis fortis, iustus, beneficiorum memor, veridicus, abstinentiae tenax? Quis moribus sanctis assuetus, quis erga omnes animan- 3. tes benignus? quis prudens? quis munificus? quis unice amabilis? Quis rationis compos, iracundiae repressor, 4. constans? quis ab omni obtreptione alienus? Cuiusnam iram in proelio concitatam vel DI contremiscunt? Quis 5. generosus, par vel triplici mundo tuendo? quis civium incrementis lactus? quis thesaurus virtutum felicitatum- que? Quemnam virum prae ceteris unum formosa Lax- 6. mis²⁾ indefessa comitatur? quis Aëri, Igni, Soli, Luno, Indrae et Vishnui est equiparandus? Id ipsum equidem 7. audire cupio; vehementi sane studio flagro: tibi, o Sa-

1) Colloquium hoc habitum esse fingitur Râma adhuc super-
stite, sexdecim fere annis postquam is ab erroribus re-
dux regnum paternum recuperaverat.

2) Est ea Vishnûs uxor, tum diva Fortuna, tum summae ve-
nustatis imago.

- piens coelicola 3)! adest facultas talem virum cognoscendi.
8. Nâradas, ternorum temporum gnarus 4), sermone isto Vâlmfcis audito, compellans eum hac voce: Ausculta!
9. alacer deinde effatus est: Magnae sunt et arduae virtutes, quas tu praedicasti, o Anachoreta! Meditatus proloquar:
10. audiatur, qui vir hisce sit praeditus. Is e stirpe Ixvâcûs 5) genitus Râmae nomine per gentes celebratur: temperans, fortis, splendidus, librorum sacrorum peritus,
11. morigerus, sollers, prudens, facundus, fortunatus, hostium interfector; latis humeris, validis lacertis, cervice
12. in conchae speciem tribus lincis notata 6), magnis maxil-

3) Sanscrité *Dévarshis*. *Rishis* est appellatio generalis sapientum, cui aliud vocabulum saepe praemittitur ad diversas species distinguendas. Habent et Indi septem sapientes suos antiquissimos, quibus stellae Ursae maioris tribuuntur. *Brahmarshis* est sapiens theologus; *Râjarshis*, rex sapiens; *Dévarshis*, sapiens deorum sodalis. Ex horum numero est Nâradas, qui tamen terram invisere solet, multarum rerum particeps, et fabularum diversarum actor primarius. Cf. Episodium de NALO, Cap. II, 13 sqq.

4) Ὁς ἤδη τὰ τ' ἐόρτα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόρτα.

5) Ixvâcus fuit Manûs legumlatoris filius, antiquissimus Cōsalorum rex et regiae stirpis auctor. De quo cf. L. I, Cap. LXX, 20. 21.

6) Arti physiognomicae valde addictos fuisse apparet veteres Indos, ita ut non solum ex universo vultus et corporis habitu in hominibus et animalibus indolem moresque cognosci posse putarent, sed minuta quoque lineamenta attenderent. Cui opinioni aliqua naturae observatio subesse poterat; alia ad superstitionem declinabant: qualis est nota in hoc versu memorata, ex illarum genere, in quibus chiromantia versatur. Cf. Am. Co. p. 152. et COLLEBA, annot. Trahebant quoque ad fata hominum eiusmodi signa. Cf. infra Sl. 13. In Episodio de NALO,

lis, amplo pectore, ingentem arcum gerens, collo toroso, hostium domitor; brachiis ad genua porrectis 7); capite, fronte, incessu decorus; quadratus, membris bene dispositis, suavi colore, maiestatis plenus, turgidis papillis, magnis oculis, faustus, notis bene auspicatis insignis; 14. iustus, stans promissis, iram et sensuum impetum coercens, sapiens, disciplina instructus, probus, fortitudine praeditus; vindex generis humani, ab omni parte iustitiae vindex; tum librorum sacrorum cum eorundem subsidiiis guarus, tum in arte sagittandi consummatus; omni 16. doctrina penitus imbutus, iuris peritus, splendidus, erga cunctos benignus, honestus, generosi spiritus, sollers; quem semper sectantur boni sicut fluyii Oceanum; Râmas, 17. omnibus virtutibus praeditus, Causaliae matri laetitiae auctor; profunditate Oceani instar, firmitudine montis Hima- 18. vantis; Vishnum vigore aequans, sicuti luna gratus adspectu; quando irascitur, fatali orbis conflagrationi similis, patientia Telluri par; Cuvêrum, opum datorem, aequans liberalitate, fide quasi alterum iustitiae numen. Hunc Râmam, talibus virtutibus ornatum, fide insignem, 20. carum filium, natu maximum, et virtute praecellentem rex Dasarathas amore motus cooptare in imperium cupiebat 8). Tunc, apparatu ad hunc consecrandum viso;

Cap. XIX, 14 sqq. equorum nobilitas verticibus pilorum diiudicatur, fortasse haud iniuria, nam et Arabum eadem fuit opinio. Quem locum perperam interpretatus est Boppius.

- 7) Brachia brevia apud Indos deformia et ignobilia habita sunt; longa contra heroïci vigoris argumentum. Non mirarer, si Persae, idem statuentes, cognomine Artaxerxis prioris, *μακρόχειρ*, male a Graccis intellecto, simile quid significassent.

- 8) Non moramur nunc in explicandis iis, quae Nâradas rap-

22. illius uxor Caecēſ, cui rex olim fidem obstrinxerat de beneficiis concedendis, haec duo munera ab eo petiit:
 23. exilium Râmae et Bharatae consecrationem. Rex Dasarathas igitur officii vinculo coërcitus, ut promissis staret,
 24. carum filium Râmam in exilium egit. Abiit ergo in silvam heros, fidem exsoluturus, ut patris iussa perficeret
 25. et Caecēdi gratificaretur. Migrantem hunc comitatus est carus frater Laxmanus, amoris impulsu, modestia insignis,
 26. animum vere fraternum palam faciens. Dilecta Râmae coniux, semper intima vitae socia, e stirpe Janaci prognata, forma quasi divinum aliquod miraculum, omnibus notis
 27. faustis insignita, feminarum optima, Sita quoque comitata est Râmam, sicuti Lunum uxor Rôhinis 9). Quum cives
 28. et pater Dasarathas per aliquantum spatium cum persecuti essent, in urbe Sringavêro ad Gangis ripam aurigam
 29. dimisit; cum Guho, Nishâdorum principe, congressus, pius ille deinde Gangem transvectus, regionem silvestrem
 30. intravit. Hi per silvas continuas progressi, fluviiis aqua abundantibus traiectis, secundum Bharadvâji praeceptum
 31. ad montem Chitracûtum accesserunt: ubi Râmas, Laxmani ope casa amoena aedificata, habitavit cum Sita, veste e
 32. libro contexta et nebride cinctus. Horum trium illustrium praesentia Chitracûtus iste splendebat, sicuti mons Mêrus,
 33. Laxmide, Cuvêro et Siva in eo residentibus. Râma ad

tim et interdum subobscurè attingit, quandoquidem singula ipso carminis tenore amplissime declarabuntur.

- 9) Numen, quod lunae praesidet, apud Indos est masculum. Uxor eius Rôhinis quartam sedem inter domos lunares occupat, cui quinque stellae in sidere Tauri tribuuntur. Astronomica huius comparationis ratio mihi non liquet, siquidem luna in orbe suo menstruo non ultra dici spatium apud singulas domos moratur,

Chitracûtum profecto, rex Dasarathas, filii desiderio aeger, ad sedes coelestes transiit, natum deplorans. Quo 34. defuncto, fortissimus Bharatas, quanquam viri bis nati 10) Vasishtha duce ad regnum capessendum eum exhortabantur, istud capessere noluit. Profectus est in silvam heros, ut ad Râmae pedes supplex sese prosterneret; honesta indole impulsus oravit fratrem, talibus verbis cum 35. allocutus: »Tu, legum gnarus, omnino rex es.« — At Râmas fortissimus patris iussu regnum recusavit; et calceis suis pro imperii pignore iterum iterumque ei traditis, frater natu maior tandem Bharatam impulit, ut reverteretur. Is, optato non potitus, Râmae calceis acceptis, in oppido Nandigrâmo regni sedem constituit, de illius reditu anxie sollicitus. Râmas quoque, veritus ne 36. civis popularesque denuo se adirent, monte isto relicto, in silvam Dandacam progressus est. Virâdho gigante caeso, 40. Sarabhangum conspexit, Sutiknum quoque et Agastium, nec non huius fratrem. Tunc Agastii consilio arcum Indram apprehendit, et acinacem, summa cum laetitia, pharetrasque binas, sagittis inexhaustas. Dum ibi in silva 42. inter silvicolas habitabat, ut de Daemonum et Gigantum caede cum eo agerent, cuncti anachoretæ, tutelæ inopes, tanquam numen tutelare adierunt Râmam, loti folia oculis referentem, conflictu arduum sicuti magnum Indram, acinacem, arcum sagittasque gestantem. Tunc ab 44. ipso, fratre auxiliante, Sûrpanakha, femina gigantea, saltum Janasthânûm incolens, libidine furens, deformata

10) Sic dicuntur imprimis Brachmanæ, in universum autem trium ordinum superiorum homines, quoniam a pueritia inde certis sacris initiantur, quæ initia secundæ civitatis instar habentur.

45. est. Deinde Sûrpanakhae sermone excitatos cunctos gigantes, Kharumque Dûsh anumque, monstrumque TRICEPS
 46. occidit in proelio, solus ipse cunctos gigantes, eorumque agmen, ad quatuordecim millia. Audita porro cognatorum
 47. caede, gigas per triplicem mundum celebratus, Râvanas nomine dictus, versipellis, robore pollens, gigantum
 48. rex, bellator, ira vecors, socium sibi elegit gigantem, Mârtechum nomine. Idem quamvis crebro a Mârtocho
 49. hunc in modum deterritus: »Nulla tibi est facultas, o Râvana, valido isti resistendi!« nihilominus istius sermone spreto,
 50. actus fato cum Mârtocho Râmae secessum adiit. Quum istius praestigiatoris fraude ambo regis filios
 51. longe inde abduxisset, rapuit Râmae coniugem, intersecto vulture Jatâyushe.
 52. Raghuides, cum vulturem occisum, coniugemque Mithilensem raptam cerneret, moerore afflictus,
 53. turbatis sensibus in lamenta se effudit. Deinde, inter hunc ipsum moerorem vulture Jatâyushe combusto, Stam
 54. in silva investigans gigantem aliquem conspexit, Cabandhum nomine, specie deformem, visu horribilem;
 55. hunc caesum lignis cremavit, quo facto is formam aetheriam assumpsit. Deinde Cabandhus narravit ei de Savaride
 56. ascetria, et exhortatus est eum, ut feminam religionum peritam adiret. Cuius de consilio Râmas, omnis
 57. culpae insons, vigore praeclarus, hostium intersector, Savaridem adiit. Ab ea omni modo honorifice exceptus,
 58. Dasarathae filius ad fluminis Pampae ripam cum Hanu-
 59. mante simio est congressus; cuius de consilio porro cum Sugrîvo congressus heros praevalidus, totam rem ei exposuit.
 60. Sugrîvus autem, omnibus Râmae conatibus auditis, laetus amicitiam cum eo iunxit, igne sacro tanquam teste adhibito. Deinde ex animi affectu narrationem plenissimam de similitudine sua cum simiorum rege, qua af-

fluctus erat, Râmae exposuit; hic autem protinus opem 61. suam ad interimendum Bâlinem ei pollicitus est. Tunc simius Bâlinis robur, quantum esset, declaravit. Attamen 62. ut sui fiduciam faceret Raghuidae, monstravit ei Sugrîvus Dundubhis corpus eximium, magni montis instar. Heros 63. ille praevallidus, spectatum cadaver ludibrio habens, pedis pollice per integrum decem parasangarum ¹¹⁾ spatium proiecit. Diffidit porro septem arbores. palmyras ¹²⁾ sagitta, arundine haud quassata; diffidit montem et iaculatus est in loca infera, sui fiduciam factururus. Tunc si- 65. mius ille procerus, animo alacri, confirmatus a Râma, cum eo profectus est ad speluncam suam, Cishcindham dictam. Deinde Sugrîvus, simius egregius, auri colore 66. fulvus, mugitum edidit, quo sono immani excitatus processit simiorum rex. Is Târam coniugem consolatus ¹³⁾, 67. cum Sugrîvo congressus est, ibique una sagitta confecit cum Raghuides; qui postquam Sugrîvi hortatu Bâlinem in 68. proelio necaverat, in istius imperio ipsum Sugrîvum constituit. Is inter ceteros praestans, omnes simios congregatos in diversas coeli plagas dimisit, Janaci filiam visendi cupidus. Tunc vulturis Sampâtis monitu validus 70.

11) Hoc nomine Persico reddere liceat vocabulum Sanscritum *yôjana*, quandoquidem inter mensuras apud veteres usitatas parasanges proxime ad *yôjanum* accedit, si minorem huius aestimationem sequimur: variat enim ea apud ipsos Indos. Cf. WILS. Lex.

12) Est arbor e palmarum genere, *Borassus flabelliformis*, et ligni duritie et stipitis crassitudine insignis. Cf. ROXBURGH COROM. Tab. 71, et RHEEDE HORT. MALAB. T. I, Tab. 9. 10.

13) Expressi veram lectionem *anumānya*, pro qua in textu *avamānya* perperam legitur.

- Hanumantes maris salsi fretum , per centum parāsangas
 71. expansum , transiluit. Quo facto cum urbem Lancam intraret, Rāvanāe imperio parentem, ibi conspexit Sītā,
 72. meditatundam in viridario Asocis ¹⁴⁾ opaco. Monstrato ei pignore arcano , coeptisque Rāmae expositis , alio pignore invicem ab illa accepto, confregit viridarii portam.
 73. Quinque copiarum ducibus , nec non septem filiis ministrorum regis caesis , adolescente Axo contrito , tandem
 74. se capi passus est. Quum e laqueo semet ipse expedivisset, agnitis tamen Magni Parentis donis *hosti concessis* ,
 75. sua sponte fortis ille gigantes tortores toleravit. Deinde urbe Lanca incensa , puella Mithilensi denuo visa , reversus est simius procerus , ut Rāmae nuntium gratum afferret.
 76. Quem assecutus , magnanimum venerabundus circumambulavit , et admodum laetus certiore fecit, Sītā a
 77. se esse visam. Tunc Rāmas , Sugrīvo comitante , ad litus maris immensi profectus , Oceanum concussit sagittis solis
 78. radios aemulantibus. Oceanus , fluviorum dominus , coram adspiciendum se dedit, eiusque de consilio Rāmas Nalūm
 79. pontem iungere iussit , quo strato Lancam progressus , Rāvana in certamine caeso , Vibhīshānum in urbe Lanca
 80. gigantum principem inauguravit. Sītā deinde recuperata heros , summo pudore affectus , coetu frequenti coram
 81. probrose eam allocutus est. Indignata vero Sītā , mulier casta , flammās intravit , *ut se intactam probaret*. Tum
 82. aura coelestis spiravit , et vox incorporalis insonuit : quo Ignis testimonio , simulque patris sui venerandi hortatu

14) *Jonesia Asōca*, est arbustum formosissimum, floribus croceis, noctu odoriferis insigne. Vide descriptionem Roxburghii in ASIAT. RES. Vol. V. Saepissime ludunt poëtae in nomine, quod *άλυπον* sive *παισιλυπον* sonat.

pernotus Râmas, quum Stam vacuum ab omni culpa cognovisset, intemeratam recepit. Propter magnum istud 83. opus perfectum propitiî Divi, Indra duce, cum coetu Sapientium coelicolarum Raghuidem venerati sunt. Tali 84. honore ornatus a numinibus universis, summopere ei faventibus, omni negotio peracto, Râmas porro futuri securus, lactitiæ indulgit. Divûm favore votum adeptus, 85. *ut reviviscerent ipsius socii bello caesi*, simiis in vitam revocatis, curru Pushpaco conscenso, ad oppidum Nandigrânum profectus est. Ibi Raghuides capillos more 86. ascetarum plexos solvit, et cum fratribus in urbem Ayôdhyam reversus, regiam dignitatem denuo adeptus est. Populus, lactitiâ alacer, tranquillus, victu abundans, legi 87. sacrae obtemperans, sanus utique, neque ulla lue afflictus, a caritate annonae ceterisque calamitatibus exemptus mansit. Patresfamilias nunquam ibi mortem filiorum ad- 88. spiciunt, mulieresque, semper obsequio erga maritos deditæ, non sunt viduae. Nullum ibi exstat periculum ab 89. incendiis, nec proluvie aquarum merguntur homines; nullum exstat periculum a tempestatibus, neque a latronibus denique. Urbesque provinciaeque opibus et fru- 90. menti copia florent, civesque omnes semper sunt laeti, plane sicuti in seculo aureo. Gloriosus Raghuides autem 91. centenis sacrificiis equinis litatis, aliisque magno auri dispendio celebratis, immensis opibus inter Brachmanas distributis, centuplicem propagabit regum progeniem, et in 92. hoc orbe terrarum quaternos civium ordines, quemque in suis officiis cœrcebit. Denique per decem millia an- 93. norum, decies centenis additis, Râmas imperio functus, ad BRACHMANIS sedem evhietur. —

*

94. Carmen hoc de Râmac rebus gestis , lustrale , sanctum , librisque sacris equiparabile qui legerit , is omnibus piaculis liberabitur.

*

95. Quilibet vir , legens hocce carmen vitale , RAMAYANUM dictum , cum filiis , nepotibus omnique coetu post obitum in coelo amplificabitur.

*

96. Brachmana hoc legens sibi parabit eloquentiae principatum ; vir e stirpe militari terrae dominationem ; mercator colonusve commerciorum prosperitatem ; homo denique vel servili conditione , auscultans modo , capiet incrementum.

*

CAPUT II.

BRACHMANIS ADVENTUS.

Audito hoc Nâradae sermone, Vâlmîces sermonum 1. peritus cum discipulo ad summam admirationem raptus est; et mente tacita quidem magnus anachoreta Râmam 2. adoravit, tum Nâradam ipsum est veneratus cum discipulo. Nâradas deinde, Sapiens coelicola, sicuti decet ab 3. isto honoratus, venia abscondi petita dimissus, in Superum sedes remeavit. Quo ad mundum divinum profecto, 4. brevi post, anachoreta adiit Tamasae 1) fluvii ripam, haud longe a Gange dissitam. Ad quam simul atque accesserat anachoreta, conspecto vado, cui nullus suberat limus, discipulum lateri adstantem allocutus est: Adspice, Bha- 6. radvâje 2), vadum hocce, nullo limo turbidum, incundum

1) Exstant per Indiam complures amnes huius nominis, quod sono corrupto hodie in *Tonse* abiit. Non facit huc *Tamasa*, quae in altissimis Imai (*Himavantis*) iugis in Yamunam, haud procul ab utriusque fonte, influit. Ea enim vicina Gangi dici nequit, et patet e tota descriptione, secessum Vâlmîcis non in regionibus montanis, sed in planitie situm fuisse. Cf. descriptio itineris ad Yamunae et Gangis fontes, ASIAT. RES. Vol. XIII, p. 178 et 186. — Altera Tamasa inter *Sarayum* (Gogra) et *Gômatem* versus Gangem decurrit; tertia cursu opposito haud multum infra Yamunam in eundem infunditur. Ad hanc Tamasam in dextera Gangis ripa prope confluentes secessus Vâlmîcis ponitur, ut luculentissime patet e septimo Râmécidos libro.

2) In Râmécidos Lib. II, Cap. LIV. prodit in scenam anachoreta eiusdem nominis, in secessu suo ad Yamunae et Gangis confluentes coetui discipulorum praesidens, quem verum esse *Bharadvâjam*, id est a veteri memoria traditum,

7. pellucidumque sicuti mens bonorum. Aptum id est ad
 lavandum, fundo aequali, placidum, limpidum, glareæ
 minuta constratum; deponito urceum, sodes, et porrigito
 8. mihi subligaculum e libro contextum. Immergam me hoc
 egregio Tamasæ vado; diligenter accuretur, ne tempus
 9. opportunum prætereat. Ille magistri iussu festinanter a
 tugurio reversus, subligaculum secum allatum magistro ex-
 10. hibuit. Vālmēces e discipuli manu accepto subligaculo
 indutus, in aquam immersus quum se abluisset, precibus
 11. submissa voce recitatis, latice in Manium Deūmq̃ue ho-
 norem rite libato, ambulavit deinceps, silvā profundā
 12. undique dispiciens. Tunc ibi conspexit ardearum par,
 pulcrum visu, circa Tamasæ ripam securitatis habitu am-
 13. bulantium. Ex hoc autem pari alterum, marem, venator
 indole ferox, qui furtim subierat inobservatus, iuxta ana-
 14. choretam telo percussit. Hunc, membris cruore consper-
 sis, palpitantem in terra videns ardea femina afflicta, fle-
 15. biliter eiulavit per aëra circumvolitans, orbata coniuge
 suo, alato comite, rubris pennis cristato, lascivo, volu-
 16. cri, secum copulato. Tali statu quum avem a venatore
 deiectam vidisset, Sapiens ille pius misericordia commo-
 17. tus est. Quo tenero animi affectu porro nefas hoc de-
 testatus vates, contemplans ardeam istā flebiliter cla-
 18. mitantem, hæc cecinit: »Utinam ne tu, venator, per omne
 »ævum bona fama gaudeas, quod ex ardearum pari al-
 19. »terum necasti, amore flagrantem!« Dum ita loquebatur

statuo. ARG. CARM. CAP. I, 30. Inde horum capitum au-
 ctor et nomen et personam huc traduxisse videtur: haud
 satis apte quidem in tam diversa vitæ conditione, attā-
 men consulto, ut tanto discipulo maior poetæ dignitas
 accresceret.

in conscio sui corde subnascebatur ipsi cogitatio: Quidnam hoc est effatum a me, moerore propter avem afflicto? Per aliquod tempus meditatus sententiam istam et perscrutatus, discipulum Bharadvájum lateri adstantem his verbis compellavit: Vox haec, pedibus adstricta, syllabarum numero aequalis, coniuncta cum rhythmo et modulatione, a me moerente emissa SLOCUS 3) dicitur, haud aliter. Discipulus autem sermonem egregium, ab anachoreta prolatum, idem affirmando comprobavit, caritatem erga magistrum palam faciens. Ille, postquam aqua e vado isto hausta rite se adperserat, eandem rem secum mente revolvens, ad tugurium rediit. Magnum anachoretam subsecutus est modestus Bharadvájus, discipulus probatissimus, urceum aquae plenum secum asportans. Sanctus ille, quum in secessum suum intrasset, simul cum discipulo, considens in tugurio, tacitus in contemplatione defixus mansit. Tunc advenit BRACHMAN, ipse mundi conditor et rector, quaterna ora gerens, angustus, egregii Sapientis invisendi gratia. Quem conspicuus Válmíkes quidem subito assurgens, voce compressa, manibus suppliciter iunctis, venerabundus constitit, vehementer miratus. Quum BRACHMANEM rite salutasset, et interrogasset, an perpetuo valeret, veneratus est deum suctis honoribus, aqua ad pedes lavandos, patera hospitali, et sedili apposito. Alnum numen loco honestissimo

3) Ludit poëta in vocis utriusque consonantia: *sôka* est moeror, *slôka*, metrum heroicum. Vix monendum, non legitimam esse derivationem, sed ex eo genere notationum, quo fortuita similitudo ad sensum trahitur. Exstant eius exempla apud Homerum et in libris Mosaiticis. Mirum in modum lusibus eiusmodi etymologicis indulgebat antiquitas.

consedit; deinde Vâlmŭci significavit, ut et ipse conside-
 30. ret. Coram ibi sedente prisco rerum genitore, Vâlmŭces
 in contemplatione defixus erat, mente unice in istam
 31. rem intenta. Lugens continuo ardeam feminam, *Slocum*
 hunc iterum iterumque canebat, sui sibi non conscius,
 32. moerori plane deditus: »Male factum a nefario venatore,
 noxia consilia agitante, quod ardeam tam dulce garrien-
 33. tem sine ulla causa occidit!« Hunc deinde BRACHMAN
 ridens allocutus est anachoretarum principem: »*Slocus*
 quidem a te contextus; frustra foret hoc amplius per-
 34. scrutari. Sponte sua, o Brachmana! tibi promanavit haec
 modulatio. Tu, vatum optime, totam Râmae vitam com-
 35. pone. Râmae pii, virtutibus praediti, prudentis, constan-
 tis, res per orbem terrarum gestas enarra, sicuti ex Nâ-
 36. rada eas audivisti. Quicquid rerum tum secreto, tum
 palam gesserunt Râmas iste prudens, Sumitride comi-
 37. tante, Gigantesque quotquot sunt; nec non quicquid fa-
 ctum sive palam, sive secreto a puella Vidêhana: id omne
 38. secundum veritatem tibi notum fiet. Meo favore nulla
 vox falsa in carmine tuo invenietur. Compose narratio-
 nem de Râma, divinam, *Slocis* contextam, auditu iucun-
 39. dam. Quamdiu in terrae solo montes et flumina suis
 quaeque locis manebunt, tamdiu Râmeïdos carmen per
 40. orbem propagabitur; quamdiu Râmeïdos carmen a te com-
 positum propagabitur, tamdiu subinde ad altiora ascen-
 41. dens in mundis meis habitabis.« Sic locutus almus BRACH-
 MAN ibidem e conspectu evanuit, quo facto Vâlmŭces cum
 42. discipulo ad summam admirationem raptus est. Deinde
 cuncti eius discipuli *slocum* istum iterum iterumque ce-
 43. cinere gaudentes, dixeruntque summopere mirati: Luctus,
 quem magnus vates quaternis pedibus numero syllabarum
 aequalibus cecinit, frequenti repetitione in *sloci* naturam

abiit. Vati autem, contemplationi dedito, haec sententia 44.
 stetit: »Râmeida totam eiusmodi *slocis* a me contexti oportet!
 « Deinde vates ille gloriosus, generoso spiritu ani- 45.
 matus, composuit de Râma illustri carmen, famam illustrans,
 versibus generosa facinora exprimentibus, iucundis,
 numero syllabarum aequalibus, per centena disticha continuatis.

CAPUT III.

ARGUMENTI COMPENDIUM.

Postquam prima carminis semina vates religionibus 1.
 addictus auditu acceperat a Nârada, Sapiente coelicola,
 contemplando amplius investigans copiosam eius explicationem,
 quum aqua rite os eluisset, iunctis manibus, in- 2.
 sistens verbenae 1) culmis versus orientem directis, carminis
 ordinem prosequitur. Quicquid Râmae; Laxmano 3.

1) De *verbena* quidem magnopere disceptatur, utrum ea sit
 certa graminis species, an potius eo nomine omnia gramina
 et virgulta, quaecunque religionibus apta essent, comprehendantur.
 Sed neque id egi, ut speciem accurate definirem; exprimere conatus
 sum usum herbae cuiusdam purae in rebus sacris, Latinis cum Indis
 communem. Nomina Sanscrita sunt *cusa* et *darbha*, dicitur
 etiam *pavitra*, i. e. lustralis. Botanices peritis audit *Poa
 cynosuroides* KOEN. Est gramen omnium speciosissimum.
 Culmi magnitudine tritici, panicula pyramidalis, pedunculis
 patentissimis. Cf. descriptionem a Jonesio exhibitam. As. Res. Vol. IV, p. 243.

- et Sitae, tum regi Dasarathae cum uxoribus suis, aulae
 4. regnique incolis contigerat; quicquid ab iisdem dictum,
 decretum vel patratum etiam, id omne sanctitatis suae
 5. vi secundum veritatem perspicit. Quicquid Râmae, dum
 fidem promissorum servans cum binis comitibus, fratre
 et uxore, per silvas vagabatur, acciderat, id omne visu
 6. assecutus est. Ternorum temporum cognitor mirabili fa-
 cultate, quam castimoniis et rerum divinarum contem-
 platione sibi paraverat, id omne oculis cernebat, tanquam
 7. myrobalani glandem in manu comprehensam. Quo viso
 protinus apte composuit carmen de Râmae vita, gemmis
 repletum sicuti oceanum, quod omnium mortalium aures
 8. demulceret. Divinus ille vates, sicuti ante narrata ei fue-
 rant a magnanimo Nârada, composuit fata stirpis a Raghû
 9. oriundae; Râmae nativitatem, egregiam virtutem, comi-
 tatem erga omnes, caritatem, qua genus humanum am-
 10. plectebatur, patientiam, venustatem, sinceritatem; tum alias
 narrationes varie mirabiles in itinere cum Visvânitra sus-
 11. cepto, nuptiasque Janacidis arcumque diffractum; con-
 tentionem inter Rânam utrumque, Dasarathidaeque vir-
 tutes, porro Râmae consecrationem *decretam*, et pravum
 12. Caccēydis animum, nec non consecrationem obstructam
 et Râmae exsilium; regis moerorem, lamenta, amentiam,
 13. denique mortem; civium tristitiam, eorundemque dimis-
 sionem; colloquium cum Nishâdorum rege, et aurigae
 14. reditum; deinde Gangis transvectionem et Bharadvâji con-
 spectum; hortatu Bharadvâji profectionem ad montem Chi-
 15. tracûtum; casae constructionem et habitationem, Bhara-
 taeque adventum; Râmae placationem, et libationem patris
 16. funeri factam; calceorum inaugurationem, et sedem im-
 perii in oppido Nandigrâmo constitutam; profectionem
 17. ad silvam Dandacam, congressum cum Sutîxno, conses-

sumque cum Anasûya, et medicaminis faciei traditionem;
 commorationem in Sarabhangi secessu et Vâsavi (*Indrao*)
 conspectum; conspectum Agastii quoque, nec non arcum 18.
 acceptum, congressum cum Virâdho, et habitationem in
 campo Panchavato; derisionem Surpanakhæ, eiusdemque 19.
 deformationem; caedem Khari et TRICIPITIS, Râvanaeque
 concitationem; Mârcthi quoque caedem, nec non puellæ 20.
 Vidêhanæ raptum, Raghuîdæ lamentationem, regisque
 vulturum necem, porro Cabandhi prehensionem; et Pam- 21.
 pæ fluvii conspectum, pariterque congressum cum Sava-
 ride et cum Hanumante; Raghuîdæ magnanimi querimo- 22.
 niam in Pampæ ripa, aditumque ad montem Rishyamû-
 cum, congressum cum Sugrîvo; fiducia mutuæ confir- 23.
 mationem, amicitiae foedus, certamen inter Bâlinem et
 Sugrîvum, Bâlinis caedem, Sugrîvi constitutionem in im-
 perio; Târac lamenta, pactionem, noctem pluviam per- 24.
 vigilatam, iram herois Raghuîdæ, copiarum congregatio-
 nem, dimissionem simiorum in cunctas coeli plagas, orbis 25.
 terrarum descriptionem, annuli traditionem, speluncam
 ursi conspectam; porro simiorum propositum vitam inc- 26.
 dia finiendi, nec non Sampâtis conspectum, et montis
 adscensum, saltumque trans mare datum; Oceanique iussu 27.
 montis Maenaci inspectionem; Sinhicæ caedem et sedis
 regiae Lancæ conspectum; nocturnum introitum Hanu- 28.
 nantis in urbem Lancam, eiusdemque deliberationem,
 aditum ad forum lacu publico instructum, conspectum
 gynæcei regii; accessum ad viridarium *asocis* opacum, 29-
 ibique Sitæ conspectum, colloquiumque cum puella Mi-
 thilensi, et pignoris traditionem; gemmam mutuo a Sîta 30.
 traditam, pariterque arborum cladem; fugamque femina-
 rum gigantearum, et famulorum caedem; prehensum Aë- 31.
 ris natum (*Hanumantem*), tumultum propter Lancam in-

- censam, deinde saltum *trans mare* retro datum, nec non
32. mella comesa; Râmae consolationem et gemmam ei exhibitam; congressumque cum Oceano, pontemque Nali
 33. opera iunctum; traiectum Oceani; Lancam noctu obsessam, conspiracyem occultam cum Vibhishano, signifi-
 34. cationem doli ad Râvanam conficiendum, Cumbhacarni caedem, Meghanâdi necem, Râvanae interitum, nec non
 35. Sîtam recuperatam; Vibhishani consecrationem et currus Pushpaci conspectum; adventum deorum, BRACHMANE duce,
 36. ad fidem castitatis Sîtæ faciendam; currum Pushpacum consensum, congressum cum Bharadvâjo, legationem Aë-
 37. ris filii, congressum cum Bharata; Râmae consecrationem instauratam, totius exercitus dimissionem; Sîtæque repu-
 38. dium, et amorem civium conciliatum; quicquid denique eventurum erat Râmae, dum in terris moraretur, id omne in ultimo carminis libro composuit sanctus anachoreta Vâlmîces,

CAPUT IV.

RHAPSODORUM INSTITUTIO.

1. Quum autem vir solertissimus composuisset carmen hoc, *Râmâyanum* dictum, secum cogitabat: »Quis illud
2. per orbem terrarum celebrare poterit? « Dum in hac cogitatione defixus erat vates contemplationi addictus, pedes eius amplexi sunt Cusus et Lavus ¹⁾, anachoretarum ha-

1) Erant hi Râmae filii gemelli, quos Sîta, propter castitatis violatae suspicionem a marito repudiata, in silvis enixa fuerat; suscepti deinde a Vâlmîce, et patre ignaro in eius secessu educati.

bitu. Pius ille adspexit regiam prolem, fratres gemellos, 3.
 illustres, voce canora praeditos, in ipsius secessu habi-
 tantes. Quos quum nosset magister adolescentes ingenio- 4.
 sos librorum sacrorum plane peritos, studii rerum divi-
 narum promovendi gratia edocuit eos carmen *Râmâya-*
num, in quo magna Sîtâe virtus caedesque Paulastii (*Râ-*
vanae) narratur, quod auditorum aures voluptate perfun-
 dit; carmen, recitatione cantuque iucundum, ad ternos 6.
 modullos accommodatum, septem tonis musicis adstrictum,
 cum melodia et rhythmo coniunctum; ornatum quoque 7.
 variis carminum affectibus, amore, fortitudine, horrore,
 vehementia, risu, terrore, miseratione, miraculo et leni-
 tate. Postquam ambo, tum reverentia Vâlmitcis impuls, 8.
 tum dulcedine carminis allecti, totum id memoriter edi-
 dicerant, Vâlmitces, sanctus anachoreta, in capite eos deo- 9.
 sculatus, inclinato corpore coram adstantes his verbis allo-
 cutus est: Cantetur hoc epos a vobis, nobiles adolescen- 10.
 tes, in eremitarum consessu, et in coetu regum sapien-
 tum, qui piis operibus student, civiumque honestorum.
 Illi autem arte musica penitus imbuti, numeri et modu- 11.
 lationis periti, fratres voce canora praediti, Fidicinum
 coelestium instar formosi, Râmae speciem referentes quasi 12.
 duae imagines ex una expressae, sicuti iussi fuerant a
 vate, canebant cum summa animi intentione. Aliquando, 13.
 quum convenissent eremitae contemplationi addicti, se-
 dentibus prope adstantes ambo cecinerunt hoc carmen.
 Omnes autem anachoretae, oculos lacrimis suffusi, ad 14.
 summam admirationem rapti, acclamarunt iis: Euge!
 pulcre, belle! Laeto animo anachoretae isti legis sacrae 15.
 studiosi, laudaverunt Cusum et Lavum canentes, laude
 dignos: O cantus dulcedinem, et distichorum praecipue! 16.
 Vel id, quod olim gestum est, quasi ante oculos posi-

17. tum exhibetur. Sic a Sapientibus religione praestantibus laudati, spiritum vocemque aliis subiinde tollentes, ad-
 18. modum suaviter canere pergebant. Aliquis ex anachoretis lactus dedit iis vas aquarium, aliquis dulcem fructum silvestrem, aliquis vestem egregiam e libro contextam;
 19. alius nebridem dorcadis nigrae obtulit, alius porro filum mysticum; quidam ollam testaceam, alius anachoreta fuc-
 20. niculum ex herba *munja* 2) plexum; alius deinde lactus securim *ad ligna caedenda* illis dedit; alius vittam qua constringerent comam plexam, alius lactitia affectus funem
 21. ad ligna colliganda; aliquis anachoreta vas sacrificum, alius fascem lignorum, alius sellam e fici materia fabri-
 22. catam; nonnulli bona vota nuncupabant. Tunc alii Sapientes prae gaudio longum aevi spatium iis optabant; cuncti dotes votivas iis concessere, verbis nunquam sal-
 23. lentibus. Sic honoratum fuit ab anachoretis antiquum istud carmen, vitale hominibus, unde poëtae victum quae-
 24. situri essent 3). Hi duo cantores autem ubique laudati

2) Est SACCHARUM MUNJA ROXB., e cuius herbae fibris plectitur triplex filum, quod tanquam initiationis signum ex Brachmanum humeris dependet.

3) Memorabilis sane est Sanscrita dictio, *kavinām upajivanam*, i. e. quo poëtae victum quaerunt; sed dubitari potest, quo sensu poëtae dicti sint. Etenim si vocem *kavi* respicis, ea significatur vates, qui carmina pangit; sed is e Râmicide victum quaerere proprie laud commode dici potest; intelligendusne igitur erit locus figurate, ut indicetur, e Râmicide petita fuisse a poëtis multorum poematum argumenta? quod re vera factum esse scimus. At obstat usus verbi *upajiv*, quod valet vitam sustentare certo quodam questu (cf. ROSENII *Rad. Sanscr.* s. v.) et vix figurate usurpatum invenietur. *Kavi* ideo si ampliore sensu accipitur, intelligi possunt *rhapsodl*,

in urbibus regiis etiam, regumque in aulis carmen decantabant. Tunc in sacrificio equino Râmas quoque, 25. quum transeundo eos audivisset, honorifice habitos adduci iussit per ministros idoneos. Sedebat princeps in solio 26. aureo, divino, circumdatus amicis inferiore loco sedentibus, fratribusque comitibus. Visis autem fratribus istis 27. duobus, formosis ac modestis, allocutus est Râmas Laxmanum universamque aulicorum cohortem: Audiatur hocce 28. epos, sententiis et numeris mirifice ornatum, ex ore horum adolescentium divina specie, apte voce suavi canentium. Tunc ambo suaviter, blande, voce animi affecti- 29. bus obsequente cecinerunt carmen celebrati argumenti, admodum modulatum et numerosum; id exhilarans omnia 30. membra, animosque et corda, auditu gratum, refulsit in hominum coetu. »Hi duo pueri, regiis formae notis no- 31. »bilitati, Cusus et Lavus, silvam sacram incolentes, mea »ipsius fata, ut fertur, carmen mirabile a magno vate »Vâlmîce conditum, decantabunt.« Ambo deinde, Ra- 32. ghuïde cohortante, carmen istud ex ordine cecinerunt. Râmas ipse autem, pariterque cohors universa tota mente illuc abrepti sunt.

epica carmina recitando vitam sustentantes. Quod suadet etiam hoc, quod certissimum sit, a rhapsodo quodam profecta esse quatuor priora Râmeïdos capita, Prorsus simile distichon legitur in exordio Bharateac (v. 92. *ed. Frank.*), verum id eidem dubitationi obnoxium est.

CAPUT V.

URBIS AYODHYAE DESCRIPTIO.

PROOEMIUM RHAPSODORUM.

1. Quorum regum virtute terra oceano cincta occupata fertur, a Manû inde sanctorum operum fama illustrium,
2. immensae maiestatis; quorum priscus atavus fuit Sagarus, cuius ope oceanus est effossus, quem incedentem sexaginta
3. filiorum millia comitabantur: ex horum regum magnanimorum Ixvâcûdarum prosapia prodiit ingens hoc epos,
4. *Râmâyanum* dictum. Id ipsum nos ambo recitabimus, integrum, continuum ab initio, cum honesto, dulci et utili coniunctum, dignum quod audiat a benevolentibus.

5. Terra ampla, laetifica, prospera, Cōsalorum genti cognominis, adiacet Sarayûs fluminis ripae, pecore, frumento, opibus abundans. Ibi sita est urbs, dicta Ayôdhyā, per orbem terrarum celebrata, ab ipso Manû, generis humani capite, olim condita. Magna haec urbs et opulenta per duodecim parasangas in longitudinem, per tres in latitudinem extensa est, variis aedificiis splendens,
8. portis et plateis per commoda intervalla distributis; splendens via regia, quae pulveris sedandi gratia aqua adspers-
9. gatur; domibus continuis, nullo spatio separatis, in solo complanato exstructa, portis arcuatis et propylaeis, tem-

plis aedibusque magnificis repleta; portis ad platearum 10.
 exitum firmata, viculis commode directis pervia, moeni-
 bus et fossa profunda cincta, omni armorum genere in-
 structa. Rex Dasarathas nomine, magnanimus, imperii 11
 amplificator, perinde ac Indras regiam suam, tuebatur
 hanc urbem, viridariis et *mangiferarum* nemoribus con- 12.
 sitam, ingentium arborum 1) ordinibus cinguli instar cir-
 cumdatam, amoenam, pictam quasi quadratis versicolori- 13.
 bus sicuti tabulam lusoriam 2), in xystis publicis orna-
 tam nitidis lacubus, unde aqua ad bibendum distribue-
 batur, Deum altaribus tensisque decoratam; solennibus 14.
 pompis festisque conventibus celebratam, turba laeta et
 satura plenam; quasi gemmarum fodinam et sedem almae
 Faustitatis; affluentem eximio potu ciboque, nutritam prae- 15.
 stantissimae oryzae granis, nec non thuris, corollarum et
 olci sacri gratis odoribus fragrantem; elephantis, equis, 16.
 curribus frequentem, vehiculis cuiuscunque generis tritam,
 multorum regum legatis, mercatoribusque illustratam; ve- 17.
 xillis super alta domuum fastigia sublati eminentem, cen-
 tenis balistis instructam, omni machinarum et armorum
 genere munitam, ab omni fabrorum genere frequentatam;
 aurigarum et praeconum turba plenam, opulentam, splen- 18.

1) Indicatur species, *sála*, *SHOREA ROBUSTA*, quae propter
 proceritatem laudatur.

2) Spectat hoc ad marmora varii coloris, quibus domorum
 parietes distincti erant. Tabulam ludo *scacchorum* ac-
 commodatam intelligendam esse, ipso nomine *ashlápada*
 (quasi *ἀστράπιδος* diceres) monemur; siquidem eiusmodi
 tabula a singulis lateribus octona quadrata exhibet,
 unde in plano universo sexaginta quatuor efficiuntur.
 Plane diversa est ratio tabulae lusoriae sive alvei, qua
 veteres in ludo latrunculorum utebantur.

dore incomparabilem; saltatricum et ludionum gregibus
 19. undique celebratam urbem; dulcibus tympanorum, tibia-
 rum fidiumque sonis strepentem, hymnorum cantu voca-
 20. lem, arcuum stridore resonantem; a ducibus fortibus,
 omnis artis bellicae peritis, decorum, qui hunc orbem
 tuentur, aemulis, militumque millibus propugnatam, si-
 21. cuti inferorum regiam a serpentibus; colonestatam deni-
 que Brachmanis eximiis, ignium sacrorum cultoribus,
 probis, magistris eorum qui libris sacris student, muni-
 ficis, fide, religione, et benignitate insignibus, magno-
 rum Sapientum similibus, et omnes animi affectus coer-
 centibus.

CAPUT VI.

REGIS PRAECONIUM.

1. In hac urbe Ayôdhya rex fuit, Dasarathas nomine,
 librorum sacrorum gnarus, bono publico intentus, longe
 prospiciens, magno vigore praeditus, urbanis rusticisque
2. incolis dilectus, Ixvâcu'darum antesignanus, sacrificus, in-
 stitiae observantissimus, sibi imperans, magnis Sapienti-
 bus similis Sapiens regalis, per tres mundos celebratus,
3. fortis hostium debellator, prudens, sensuum donitor,
 divitiis aliisque opum cumulis Indrae et Cuvéro acquipa-
4. randus, hominum tutor sicuti Manus rex primigenius,
5. regni amplificator. A tali viro, fidei datae servatore,
 terna hominum studia (*iucundum, utile, honestum*) co-
 lente, custodiebatur urbs optima, veluti ab Indra Amarâ-

vatis. In hac imperii sede cives erant laeti, iustitiae de- 6.
diti, progenie secundi, suis quisque rebus contenti, alienarum abstinentes, veridici. Nemo locuplete penu non 7.
instructus erat huius urbis incola; neque ullus paterfamilias, quin, negotiis bene gestis, bubus, equis, pecunia frumentoque abundaret. Nemo erat in regia sede male 8.
vestitus vel pauper; nemo qui cibis immundis vesceretur vel male oleret; nemo nimis parcus vel pravus; nemo 9.
quin gestaret in aures, gemmam frontalem, floridamque corollam, et perfunderetur unguentis; nemo armillis non ornatus; nemo etiam, quin auri drachmam *mercede diurna* lucraretur; neque erat ibi quisquam sordidus, vel mendax, vel perfidus denique, non arrogans, non iracundus crudelisve, neque sui iactator; nemo non magnanimus 11.
erat, nemo calumniator, nemo alienis bonis se sustentans; non miscr ullus, nec mente turbatus, nec morbo metuve laborans. Religionum observantes et constantia insignes 12.
erant viri pariterque feminae; viri uxoribus suis contenti, ac mulieres maritis unice deditae. Forma, solertia, suavitatem, honestis moribus virtutibusque praeditae erant feminae in urbe Ayôdhya, mundis ornamentis et vestibus cultae. Omnes Brachmanae ibi suis ipsorum officiis contenti erant, assidui in sacris faciundis et in voluminum sacrorum lectione, a fastu et amplo famulorum comitatu aversi; nullus ex iis trium ignium neglector vel litandi 15.
imperitus, nullus erat quin millia nummum largiretur; non quisquam atheus, nec falsiloquus, nec disciplina sacra destitutus. Ordo militaris Brachmanis dignitate ce- 16.
debat; mercatores et agricolae ordini militari obsequabantur; operarii sua conditione contenti tribus ordinibus ministrabant. Venerabantur singuli gradu potiore collocatos, Patrum Manes, Deos hospitesque; aberat colluvio 17.

- sanguinis e. violato connubii iure orta, nec non rituum
18. gentilitiorum colluvio. Erant ibi in urbe eximia homines longaevis, fidei studiosi, semper cum uxoribus, liberis
 19. nepotibusque sociati. Haec urbs ab Ixvâcûdarum principe plane sic sospitabatur, quemadmodum olim a Manû,
 20. humani generis capite, hicce orbis terrarum. Bellatorum ignei vigoris, nunquam e proeliis gradum referentium, multa millia tuebantur eandem, sicuti leones speluncam
 21. montanam. Equis etiam plena erat urbs, e Câmbôja et Vanâyûde terra oriundis, ad Sindhum fluvium et apud
 22. Vâhlicos generatis, Indrae sonipedum similibus ¹⁾. Referta quoque erat elephantis, in Vindhii montis et Himavantis iugo natis, robore et virtute mascula praeditis, animosis
 23. sine feritate; ex Airavati, Mahâpadmi, Anjani et Vâmani stirpe procreatis, e specie eorum qui Bhadri, Mandri et

1) Equis generosis maxima Indiae pars est destituta; quin et peregre advectorum soboles ibi propagata degenerare solet. Excipiuntur tamen terrae ad Indum s. *Sindhum* sitae. Ceteri, qui hic memorantur, exterae sunt stirpis. *Vâhlici* sunt Bactri circa urbem hodiernam *Balkh*, cuius nomen e Sanscrito contractum putant. *Cambôjân* lexicographi Angli in ipsa India versus septentrionem ponunt, sed falso. Etenim in descriptione plagae septentrionalis, quam quartus Rameïdos liber exhibet, Câmbôji post Vâhlicos inter varias gentes barbaras nominantur. Cf. *RAGHU-VANSA* IV, 67 — 69. ubi Raghus, Sindhû trajecto, post *Hunos* devictos demum Câmbôjam adit, nobilium equorum patriam. De *Cambaya* urbe ad sinum Gurjaranum non esse cogitandum, multo minus de *Cambodia* in peninsula ultra Gangem, per se patet. De *Vandjâ* nihil definitum invenio, nisi quod nonnulli Amara - Còshue interpretes statuerunt, equos inde dictos alio nomine esse Persicos. *Ed. Col.* p. 194.

Mrigi dicuntur 2); belluis tum dentibus tum proboscide 24. armatis, semper alacribus, montem statura acquantibus. Parasangae intervallo vel ultra etiam conspicua est urbs 25. illa, vero nomine *inexpugnabilis* dicta, ubi rex fuit olim sanctus Dasarathas.

Hanc urbem Ayôdhyam, nomine suo dignam, portarum rectibus firmatam, domibus magnificis splendentem, pulcram, multis hominum millibus frequentem, regebat plane Indrac similis terrae dominus.

CAPUT VII.

LAUDES MINISTRORUM REGIS.

Antistites et consiliorum participes duo aderant Cò-1. salorum regi, Vasishthas et Vâmadêvus, vatum praestantissimi 1), librorum sacrorum et disciplinarum cum iis

2) Elephanti montani magis idonei ad bellicos usus habebantur, quam quos silvae campestres alunt: minus obesi quidem illi, sed membrorum compage firmiores. Cf. SACUNTALA, p. 31. *Airavatus* est Indrae elephas; ceteri in locis inferis terrae onus humeris sustentare feruntur: *Mahâpadmus* versus plagam australem. Cf. RAM. I, c. XLI, 18. *Vâmanum* et *Anjanum* in capite modo laudato non denuo memorat noster. Paullo aliter AM. SINHAS, (ed. Col. p. 13.) quem Wilso secutus, Vâmanò austrum, Anjano occidentem vindicat. — A dorcadum similitudine *mriga* dicuntur elephanti, qui maculam albam in fronte vel proboscide habent, quales passim in picturis Indicis visuntur. Ceteras varietates ignoro.

1) Praecipit Manus (VII, 78.) regibus, ut duos ministros habeant ex ordine sacerdotali, quorum alter dicitur *purôhita*, religionum magister, alter *rûvij*, sacrorum prae-

2. conjunctarum penitus gnari. Aderant praeterea eidem principi octo alii ministri, integri, fidi, in curandis im-
3. perii muneribus assidui: Dhrishtes, Jayantas, Vijayas, Siddhârthus et Arthasâdhacus, Asôcus Dharmapâlasque,
4. numero denique octavus Sumantras 2). Hi doctrina instituti, modesti, nobiles, cupidinum temperantes, consiliorum ac nutuum periti, semper in amicorum commoda intenti, virtutibus praediti, omnes valde strenui, asside-
6. bant regi sicuti Vasues Vâsavo. Ab aliorum obtreccatione erant aversi, nec virtutum suarum copia superbi-

fectus. Hic utrique eodem nomine designantur; sed e sequentibus patet, Vasishtham priore munere functum esse.

- 2) Exstat in RAM. II, c. LXVII, 1 — 3. ministrorum regis enumeratio, ab hac longe diversa, quam ne quis suspicetur ab eiusdem poëtae manu proficisci non potuisse, moneo, re vera alteram alteri non repugnare. Istic enim qui enumerantur, omnes sunt Brachmanae, inter eos Vâmadêvus. Hi cum ceteris regis ministris concilio habito, coniunctim Vasishtham adeunt. Scilicet Brachmanis, qui sacris in aula regia praeerant, in administrando quoque imperio magna tribuebatur auctoritas; attamen non ipsi singulis belli pacisque muneribusungebantur. Qui autem hic enumerantur octo, horum tres priores ordinis militaris viros fuisse, ipsis nominibus declaratur; quartum et quintum, quorum nomina ad opes quaerendas alludunt, tertio ordini adscribere malim. His fortasse redituum et expensarum cura fuit demandata. Sumantras erat regis auriga, quod munus virum militarem maxime decet. — Vasishthas tum inter septem Sapientes recensetur, tum in Manûs codice (I, 36.) inter decem Progenitores deûm hominumque. Hymni aliquot in Vêdis eius nomen prae se ferunt. Semel dictum sit, poëtam in rebus mythologicis rationem temporum plane non curare, quum aut arbitraretur, tales viros multis mortalium seculis supervixisse, aut eorum consortio reges heroïcae aetatis illustrare vellet.

ebant; honesto cultu erant decori, neque consiliorum capiendorum incerti; sollertes in causis disceptandis, abstinentes, ab omnibus probati; augentes, salva acqutate, aerarium principis; non sibi invicem adversantes, benevoli, affabiles; regni incolas cuiuscunque ordinis tuentes; domini dicto audientes atque in eius mentem sese insinuant; consiliis celandis idonei, idonei quoque subtilibus inventis. Nihil inexploratum hi habebant, tum apud cives, tum apud externos, quod aut in praesentia ageretur, aut actum esset; indagabant adco per speculatores, quid homines molirentur. Pacis et belli rationes norant, naturali quadam dexteritatis dote praediti, vigilabantque pro regis salute, prudentiae acie oculati. Nunquam a se impetrassent, ut prae ira vel libidinis explendae et commodi sui gratia falsi quid proferrent. Lenes erant in puniendo, perpensis hominum tum viribus, tum infirmitate; vel filio in noxa deprehenso poenam secundum leges inflixissent; iustitiae autem respectu ne inimico quidem, dummodo esset insons, erant iniurii. Neque in urbe, nec reliquo in regno ullus erat fur, aut improbus homo, nec flagitiosus quisquam, et alicuarum uxorum corruptor. Singuli denique ordines, sua quisque munera obeundo, incrementa capiebant. Tranquillitate gaudebat tum regnum universum, tum urbs illa, imperii caput. Talibus hisce ministris circumdatus rex Dasarathas tuebatur iusto imperio conciliabatque sibi subditos, et sicuti sol radiis, ita ipse terram speculatoribus perlustrans, nusquam offendeat hostem aut se potentio-rem, aut sibi parem.

Hisce ministris, peritis consiliorum auctoribus, doctis, idoneis, dexteris, sollertibus consociatus, rex ille adeptus est claritatem, qualem splendidis radiis sol oriens.

CAPUT VIII.

SUMANTRAE SERMO.

1. Huic tanta maiestate insigni, pio, magnanimo, de filiis procreandis sollicito, non exstiterat filius, qui stirpem propagaret. Quae quum secum volveret vir magni consilii, haec ei subnata est cogitatio: Quid impedit, quominus sacrificium equinum instituam, ad filios a diis
3. expetendos? Animo in hanc sententiam confirmato, postquam deliberaverat rex cum ministris in commoda sua
4. intentis, Sumantram, optimum consiliorum socium, allocutus, Protinus, inquit, adducito mihi Vasishtham cum
5. ceteris religionum magistris. Sumantras contra, sic a rege compellatus, hunc sermonem protulit: Domine, audiantur interim, quae iam dudum ipse audiui. Sanctus Sanatcumârus ¹⁾ olim in sapientum consessu sermonem explicuit, vaticinans de futura filiorum tuorum procreatione.
7. Est quidam Casyapides ²⁾, dixit ille, Vibhândaci nomine clarus; huic nascetur puer, qui Rishyasringas appellabitur ³⁾. Is anachoreta in silvis natus educatusque inter

-
- 1) *Sanatcumârus*, cuius nomen aeternam iuventam sonat, erat BRACHMANIS filius, et e maximis natu hominum Progenitoribus; nihilominus tamen Sumantras ait, se ex eius ore vaticinium accepisse. Cf. adnot. ad c. VI, 1-3.
 - 2) Intellige aliquem e Casyapi posteris, innumera enim eius proles traditur.
 - 3) Traxerat RISHYASRINGAS nomen a *dorcadis cornibus*, quae in fronte eum gessisse fabulabantur. Cf. MAN. X, 72. et scholion *Cullûcabhatti*, qui e dorcadis utero fustum fuisse diserte affirmat. Nec tamen de patris concubitu cum bruto animali est cogitandum, a qua foeditate Indi summomperce abhorrebant. Sed Vibhândacus, quum sine

feras silvestres, nullum alium mortalem cognosceat, patre excepto. Intemeratam servabit hic magnanimus discipli-
 nam, qualis decet adolescentem Brachmanam, et austerac eius castimoniac per orbem celebrabuntur. Eiusmodi
 vitam degenti omne tempus consumetur igne sacro sustentando, patrisque in obsequio. Eodem autem tempore
 Lâmapâdus augustus, potentissimus Angorum 4) rex inclarescet; cuius propter piaculum aliquod siccitas horrenda e pluviarum defectu orta in eius ditione ad incolarum perniciem multos in annos perdurabit. Ilac sic
 citate vehementer conturbatus rex ille doctos religionum praesules consulat de eiusdem remedio. Vos, viri venerandi, inquiet, in rerum divinarum scientia sane versati, sortis humanac quoque casus nostis; ergo declaratote voti rationem aliquam, qua expiatio fieri possit. Audito
 Lâmapâdi sermone Brachmanac isti eximii respondebunt:

uxore in silvis degeret, mirabili quadam voluntatis violentum sibi paravisse credebatur, quales multi filii spirituales virorum sanctorum memorantur.

- 4) *Angorum* terram ponit noster ad confluentes Sarayûs et Gangis; addit quoque pro more suo etymon nominis e mythologia petiit. Cf. Lib. I, c. XXVI, 14. Longe aliter lexicographi Angli, dum Angos Bengaliâ proprie sic dictam cum provincia Bhagalpurana esse volunt, secuti V. Cl. *Colebrookium*, As. Res. V, p. 56. qui quidem nullum laudaverat testem. Temporis decursu sane regionum nomina cum ipsis incolis aliorum migrare potuerunt. Attamen ad vetera nomina geographica recte definienda firmiori praesidio uti non possumus, quam descriptionibus itinerum in carminibus epicis, quae plerumque omnem dubitationem de situ locorum tollunt. Ex itinere Dasarathae ad Lâmapâdum (Lib. I, c. X, 16. 17,) apparet, huius regnum a Còsalis non valde remotum fuisse.

Vibhândaci natum, o rex, cuiuscunque modi captionibus
 16. huc adducito; quam primum vero Rishyasringam anachoretæ natum adduxeris, des ei filiam tuam nuptum, ritu
 17. accurate observato. Quorum dicto audito rex meditabundus multimodis secum volutabit, quanam captione fieri possit,
 18. ut adolescens ille strenuus ad se adducatur. Quum autem, ipse consilii inops, in nulla sententia constiterit, tunc familiares convocatos denuo de consilio percunctabitur,
 19. atque antistiti sacrorum domestico ministrisque instanter mandabit, ut sibi adducant honorifice habitum præclarum
 20. istum Rishyasringam. Illi vero, dicto regis audito, obsecrabunt eum afflicti, turbato vultu, ne se anachoretam
 21. metuentes eo proficisci iubeat. Deinde, varios dolos rei perficiendæ aptos amplius meditati, profitebuntur se utique
 22. adducturos esse eum, et quidem sine ulla noxa. Quorum commento accuratius cognito, terræ dominus, tertio die
 23. consilio cum ministris expedito, vatis filium illecebris meretricum, habitum anachoretarum imitantium, captum subtili dolo e patris secessu suam in urbem adducet. Tunc
 24. pluviae copia fiet in ditione regis, simul atque eo accessit sollers anachoretæ natus. Porro rex Sântam filiam suam, forma, ingenua indole, virtutibusque præditam, rite
 25. illi in matrimonium dabit. Hunc in modum illustris Rishyasringas, gravitate præpollens, Lômapâdi regis gener
 26. fiet. Idem regi Dasarathæ quoque filios exoptatos comparabit maximo sacrificio, latice pingui in altarium ignes
 27. libato. Hactenus a me sermo Sanatcumâri, quem ille in sapientum coetu expromebat, fideliter et ex ordine est re-
 28. latus. Laetus inde Dasarathas, invicem Sumantram allocutus, Arcessitum Rishyasringæ, inquit, fusius mihi tu narres velim.

CAPUT IX.

EPISODIUM DE RISHYASRINGA.

Tum Sumantras ita compellatus narrare coepit, quo- 1.
nam dolo a ministris regiis arcessitus sit Rishyasringas.
Antistes, *inquit*, ministris comitantibus, coram Lômapâdo 2.
hunc in modum verba fecit: Dolus hicce, cui nihil doli
mali subest, a nobis fuit excogitatus. Rishyasringam, 3.
utpote qui sit silvicola, castimoniarum consuetudine unice
contentus, feminarum, rerum ad vitam cultiorem perti-
nentium, voluptatisque ignarus, gratis sensuum blandi- 4.
mentis, qualia hominum mentes commovere solent, delu-
sum e silva in urbem adducendum curabimus. Instru- 5.
endae sunt naves perelégantes, quibus imponantur variae
arbores ad naturalium speciem arte conformatae, unde
pendeant multa poma odorata, e condimentis confecta;
circa has arbores, variis avibus frequentatas, odoratis 6.
floribus abundantes, distendantur pro umbraculis aulicae
varie picturatae. Eiusmodi naviculis insistant puellae ve- 7.
nustae, oculis iuventae lascivia ebriis, omnes formoso
corpore conspicuae, voce et fidibus canendi peritae, nec 8.
non saltationum motibus habiles, fraudis et blanditiarum
gnarae, in omni arte meretricia versatae. Anachoretarum 9.
vestitu amictae eo proficiscantur puellae, et secreto eum
adeuntes abducant religionibus addictum adolescentem.
Rex pius, sermone antistitis et ministrorum audito, quum 10.
assensum suum significasset, hi protinus iussa eius per-
fecere. Lautae suppellectili instructae ad anachoretas seces- 11.
sum profectae navibus puellae e saltatricum choris dele-

12. ctæ, vastam illam horrendamque silvam intravere. Haud
procul a tugurio subsistentes, id primum sedulo agere,
ut eum conspiciant, Vibhândaci metu turbatae, frutici-
13. bus ac virgultis sese occultantes. Postquam vero specu-
lando compererant, senem a tugurio paullo longius ab-
esse, tunc in conspectum filii prodire, ut ei se visen-
14. das exhiberent. Festive deinde illæ inter se iocari, va-
riis lusibus pilarumque iactatione, cantantes, ludibundæ,
15. molli motu saltantes; odoratis corollis redimitæ, unguen-
tis bene olentibus delibutæ. Nonnullæ, libidine quasi
languentes, opera data in terram delabi, et rursus exsi-
16. lire. Vestibus volitantibus et delicatis armillarum orna-
mentis leniter sese invicem ferientes, venustam procacita-
17. tem ostentant. Compedum aurearum tinnitibus et suavi
lusciniæ cantu personans instar sedis Fidicinum coele-
18. stium vocalis tunc silva ista exstitit. At illæ oculorum ac
superciliorum vibranti nutu, gestuque manuum loti flores
aequantium signa furtiva edentes, quibus iuvenes lætitiæ
19. efferri solent, lascivientes undique prosiliebant. puellæ
formosæ, ut modestum anachoretæ filium ad cupidinem
20. accenderent. Rei novæ et inauditæ spectaculo in sum-
mam admirationem raptus Rishyasringas festinanter ex tu-
21. gurio egressus est: neque enim a natalibus inde sanctus
adolescens aut feminam aut marem viderat, aut aliud quid-
quam ex earum rerum genere, quo in urbibus agrisque
22. cultis parantur. Tunc autem, quum puellas graciles, toto
corpore formosas conspexisset, nitidis vestibus ornamen-
23. tisque insignes, suavi voce canentes, propius illuc acces-
sit curiositate commotus Vibhândaci filius, et cognoscendi
24. cupidus adstitit mente attonita. Illæ blandiloquo, gran-
dibus oculis conspicuæ, animadversa eius admiratione,
cantum cum leni susurro modulatæ, simul ei arrisere;

propiusque accedentes, lascivia languidae cum sunt allo- 25.
cutae: Quisnam tu, cuiusve natus, qui tam subito nobis
adstitisti? Quamobrem solus silvam desertam pervagaris? 26.
Nos quidem nosse te cupimus, at tu verum nobis dicas,
praeclare adolescens. Visis puellis nunquam antea visis, 27.
formae lenocinio praeditis, nata est ei ex affectu prompta
voluntas genus suum enarrandi. »Pater meus est Casya- 28.
pides, Vibhândacus nomine, cuius ego sum proles ge-
nuina, Rishyasringas nomine dictus. Tugurium nostrum, 29.
o decori facie iuvenes, prope hinc, ecce, situm est; ibi
vos universos hospitio excipiam, sicuti decet.« Quo ser- 30.
mone audito cunctae statuerunt istius secessum invisere,
eumque sunt comitatae. Vibhândaci natus hospites vene- 31.
ratus, Ecce, inquit, pateram hospitalem, ecce pedum lava-
tionem, ecce radices esculentas et poma silvestria. Pucl- 32.
lae, honore libenter accepto, dulce ridentes his verbis
eum allocutae sunt: Nobis quoque, ecce, pomorum exi- 33.
miorum adest copia; si tibi placet, Brachmana, poma
haec in secessu nostro nata accipe, amabo, et sine mora 34.
comede. Aqua haec e lacu puro hausta utique bibatur,
o sancte adolescens. Deinde porrexerunt ei dulcia bel- 35.
laria, in pomorum speciem conformata, aliaque edulia
varia, dulcesque latices florum nectare saporatos. Quae de- 36.
gustata persuasit sibi castus asceta esse vera poma, quippe
qui semper in silvis habitans nunquam talia gustasset.
Puellae gaudio elatae singulae deinceps eum amplexatae, 37.
collo eius lacertos iniicere, ridentes et lascivia diffluentes,
nectareisque labellis afflantes in aurem ei nescio quid in- 38.
surrare, et undique papillis turgidulis leniter eum at-
tingere. At adolescens, laticum odoratorum potu exhi- 39.
laratus, iuvenilibus puellarum artubus contactus, plane
desipere coepit. Illae venia abeundi a Brachmana petita, 40.

per speciem statae cuiusdam caeremoniae perficiendae,
 41. metu senis cito ad discessum animum converterunt. Quum
 prius secessum suum, quem simulabant, haud longe inde
 remotum, ei indicassent, occultis tramitibus abire, de
 42. reditu patris sollicitae. Quibus hunc in modum profectis,
 Rishyasringas vehementer commotus, mentis non amplius
 43. compos, desiderio aegor, huc illuc vagari. Mox ad ha-
 bitationem suam reversus Casyapides, quum adolescentem
 44. cogitabundum turbatumque vidisset, quaesivit ex eo, cur
 se non salutaret. Hodie, inquit, curarum quasi oceano
 45. mersum, filiule, te cerno. Nunquam sane religionum
 cultores talem habitum praeseferunt. Confestim mihi
 46. narra, quam re haec mutatio sit effecta. Ita compella-
 tus a Casyapide adolescens patri causam declaravit. Vir
 venerande, ait, visi sunt hic a me homines decoris oculis
 47. insignes, qui pectoribus tenerrimis nigrum in modum tur-
 48. gentibus, me attigerunt, undique presse amplexati. Can-
 tant liquida voce, modis animum delinientibus, continuo
 invicem sese excipientes, luduntque mirifice cum vibranti
 49. oculorum superciliorumque motu. Rishyasringae sermone
 audito vir sanctus contra, Gigantes, inquit, eiusmodi for-
 50. mam simulantes, ut castimonias pessum dent, *sub cre-
 pusculum anachoretis insidiari solent*. Nequaquam, mi
 51. fili, ulla in his fiducia est reponenda. Talibus verbis
 adhortatus Rishyasringam Casyapides, postquam ibi per-
 52. noctaverat, denuo in silvam egressus est. At ille postri-
 die iterum festinans eodem perrexit, ubi viderat puellas
 53. formae venustate et tenero latere nitentes. Illae autem,
 simulac prospexerunt e longinquo Casyapidac natum ad
 se accedentem, obviam ei prodeuntes cum hilari risu
 54. hunc in modum eum salutavere: Veni, age, adspice se-
 cessum nostrum, o iuvenis venorande! Ibi summo cum

honore exceptus, deinde domum remeabis. Quo sermone 55.
 seminarum istarum blandissimo audito, ille consilium cundi
 cepit, puellas duces secutus. At magnanimo Brachmana 56.
 in navem adducto, subito numen imbrem effudit, quo
 orbem terrarum exhilararet. Vibhândacus interim, sa- 57.
 piens Brachmana, ad habitationem suam accessit; radici-
 bus pomisque silvestribus collectis, onere oppressus, eam
 intravit. Quum vero tugurium vacuum vidisset, filii de- 58.
 siderio aeger, sicut erat fessus ab itinere, ne pedum qui-
 dem lavatione curata, ciulans Rishyasringam nomine cla- 59.
 mitavit, quoquo versus circumspiciens; nec tamen uspiam
 filium cernere poterat sanctus vates Casyapides. Egressus 60.
 igitur e silva ista conspexit pagum, et rusticos bubul-
 corumque coetus omnimodo percunctatus est: Cuiusnam 61.
 est hacc regio amoena? cuiusnam sunt pagi boum gre-
 gibus abundantes? Vatis sermone intellecto, omnes ru- 62.
 stici, manibus iunctis demisse protensis, venerabundi ei
 responderunt: Celebratur laudibus Angorum rex, Lôma-
 pâdus nomine dictus; is, o sapiens Brachmana, pagos 63.
 hosce cum boum gregibus concessit Rishyasringae, quem
 Vibhândaci filium esse aiunt. Ita certior factus vates, di- 64.
 vino mentis lumine rem discernens, id ipsum fato decre-
 tum quum cognovisset, lactus animi reversus est. Inte- 65.
 rim pius anachoretæ natus, in egregio navigio, cum in-
 genti tonitruum fragore tenebris coelo obductis, simul 66.
 imbre large et vehementer effuso, ad urbem regiam ac-
 cessit. Quo ex imbre rex Brachmanam advenisse arbi-
 tratus, obviam ei processit, et veneratus cum est capite 67.
 in terram demisso; pateramque hospitalem ei obtulit, an-
 tistitem suum domesticum secutus. Tum rex cum auli- 68.
 corum cohorte, placandi eius studiosus, comitatus est
 eum, lautissimisquæ deliciis instruxit, ut sibi eius favo-

69. rem conciliaret. Ipse quoque ei ministrabat, veritus ne
sibi irasceretur, et filiam oculis loti similibus nuptum ei
70. dedit. Tali modo is ibi habitabat, a rege honorifice ha-
bitus, Rishyasringas illustris cum coniuge sua Sânta.

CAPUT X.

RISHYASRINGAE ARCESSITUS.

1. Porro iam, regum praestantissime, ausculta sermo-
nem meum salutarem, quomodo vir ille, deo patre edi-
2. tus, rem narraverit. Orietur (*sic profatus est Sanatcu-
mârus*) ex Ixvâcuidarum stirpe rex pius Dasarathas, fau-
3. stus, fidus promissorum servator. Huic magnanimo amici-
tia iungetur cum Angorum rege; nasceturque eidem puella
4. ornatissima, Sânta nomine dicta. Filiis autem carens Au-
gorum rex iste, Lômapâdi nomine clarus, regem Dasa-
5. ratham hisce precibus adibit: Progenie ego sum destitu-
tus; te, amice, decet adoptandam mihi dare filiam Sânt-
6. mihi parem. Quo sermone audito Dasarathas, indole mi-
sericors, concedet filiam suam Sântam Angorum domino.
7. Is, puella accepta, sollicitudine exsolutus ad sedem suam
8. revertetur, laetus, votique plane compos. Hanc eandem
puellam rex ille nuptum dabit Rishyasringae, qui et ipse
9. laetus erit, talem uxorem nactus. Rex Dasarathas vero,
sacrificii parandi cupidus, suppliciter, utpote religionum
gnarus, a Brachmanum praestantissimo Rishyasringa expetet,
10. ut se adiuvet in sacro rite perficiendo, quo filios sedemque
apud Superos ipse adipiscatur; optatoque potietur illius fa-

vore. Deinde nascentur ei filii quatuor, incomparabili vigore 11. praediti, prosapiae suae gloriam comparaturi, per universum orbem celebrati. — Hunc in modum olim Sapientum 12. coelestium praestantissimus, sanctus ille Sanatcumârus, in anachoretarum coetu fato eventura vaticinatus est. Tu 13. vero, hominum princeps, *ad Angos* profectus, Vibhândaci filium honorifice habitum inde tecum adducito, venia prius petita ab antistite qui rebus divinis apud te praeest. Sumantrae prudenti consilio audito, Dasarathas 14. ad Vasishtham statim accessit, cumque allocutus: Suman- 15. tras noster, inquit, talia narrat; des mihi veniam rei tentandae velim. Vasishthas quoque, auditis annuens, respondit ei: Fiat! Cuius venia impetrata rex hilari animo 16. cum aulicorum cohorte consiliorumque sociis profectus est ad Brachmanae sedem. Silvis fluminibusque sensim 17. traiectis, quum tandem ad urbem Lômapâdi accessisset, honorifice exceptus eam intravit. Ibi congressus cum 18. Brachmana praestantissimo in Lômapâdi regia conspexit ille Sapientis filium, ignis accensi instar splendentem. Deinde Lômapâdus lacto animo propter vetus amicitiae 19. foedus hospitii honorem ei habuit. Sic laute curatus ho- 20. minum princeps, apud hospitem usque ad septimum vel octavum diem commoratus, sermonein orsus: Sânta, in- 21. quit, filia tua, o vir fortis civiumque moderator, cum marito suo ad urbem nostram veniat, quandoquidem magnum mihi negotium instat. Consentiens rex Lômapâdus, 22. et pollicitus de protectione docti iuvenis, adiit deinde vatis filium, ut rem cum eo communicaret. Tum ami- 23. citiam, tum cognationem accurate ei exposuit. Rex hicce Dasarathas, inquit, familiaris meus est valde dilectus. Ab illo mihi, cum ipse prole orbis essem, et filiorum 24. desiderio aeger, preccanti in adoptionem concessa est

25. puellam venusta Sânta, carissima ipsius nata. Idem ille,
o Brachmana va! eodem iure quo ego tuus est socer. Nunc
is filiis egens, o bis natorum optime! ad te tanquam
26. praesidium suum confugit: hunc filios nancisci cupientem,
mi filiule, in sacro perficiendo adiuvere te decet. Profectus
hinc, cum uxore tua Sânta, voti cum compotem
27. facito. Quo sermone audito vatis filius quoque, ultro regi
28. assensus, cum coniuge iter suscepit. Illi duo autem, Dasarathas ac strenuus Lômapâdus, dexteris iunctis invicem
se salutaverunt, et prae amore pectora amplexu foverunt.
29. Tunc rex Dasarathas ministros rebus gerendis idoneos ad
imperii sui sedem dimisit, optati eventus praenuntios.
30. Sine mora, sic iis imperat, urbs mea festive ornatur, suffi-
mentis lustretur, vici aqua conspergantur et verrantur,
31. vexilla e fastigiis extollantur. Regis adventu comperto,
cives gaudio exsultantes operam dedere frequentes, ut
32. regis iussa exsequerentur. Deinde rex intravit urbem
pulcre ornata, cum concharum tympanorumque strepitu,
33. Brachmana egregia in fronte agminis ocollocato. Cives gau-
dio elati fuere, quum regem revorsum viderent, comitatum
34. vatis filio, flammae accensae instar splendente. Populi do-
minus vero, Rishyasringa secum adducto, arbitrabatur iam
negotium se absolvisse, votorumque plene compotem esse
35. factum. Cohors aulica quoque gavisae est, quum Sântam
advenisse videret; puellamque venustam cum coniuge suo
36. honorifice excepit. Laudibus celebratus praeceteris, si-
cuti ipse rex, Brachmana insignis per aliquantum tempo-
37. ris ibi habitavit. Omni obsequio cultus a Sânta, forma
coelesti praedita, fulgebat is perinde atque Arundhatidis
consors Vasishthas, summi BRACHMANIS filius.
-

CAPUT XI.

CONSILIUM DE SACRIS FACIUNDIS.

Quam primum tempus anni hibernum praeterierat, 1. vere ineunte, rex animus intendit ad sacrificandum. Veneratus capitis inclinatione Brachmanam illum divino splendore lucentem, *Rishyasringam*, petiit ab eo, ut in peragendo sacro, stirpis propagandae gratia suscepto, se adiuvaret. Is, regi opem suam pollicitus, porro eum admonuit: Sine mora, o princeps! apparatus sacrorum comportari iube. Rex deinde ad Sumantram lateri adstantem 4. conversus, Auriga! inquit, cito mihi adduc religionum magistros, quotquot sunt. Sumantras igitur e regis iussu 5. festinans omnes Brachmanas in libris sacris penitus versatos adduxit: Suyajnum, Vâmadêvumque, Jâvâlem, nec 6. non Casyapidem 1), et antistitem sacrorum domesticorum, Vasishtham, aliosque quicumque aderant primores ex ordine sacerdotali. Quos congregatos veneratus rex Dasarathas affatus est hoc sermone placido, pietatis et prudentiae pleno. Nulla plane voluptate fruor, continuo 8. filiorum desiderio aeger; quapropter consilium cepi de sacrificio equino peragendo. Hanc ob causam sacris 9. operari cupio, in quibus equus hostia est primaria, fre-

1) Ili, excepto *Suyajno*, denuo nominantur Lib. II, c. LXVII, 2. *Vâmadêvus* inter auctores *Θιονεύστους* Vêdorum refertur. Cf. *Colebr. As. Res.* VIII, p. 392, 431. *Jâvâli* non diversus esse videtur a *Jâvâla* sive *Jâbâla*. Cf. *Wils. Lex. s. v.* et *As. Res.* VIII, p. 408. Quum Casyapides (*Câsyapa*) sit patronymicum generale, quinam e Casyapi posteris sit intelligendus, definiri nequit.

- tus auctoritate invenis huius ab anachoreta prognati, ea-
10. que qua vos, viri venerandi, polletis dignitate. Tunc Brachmanae cuncti, Vasishtha praeunte, Euge! exclamantes, huic orationi assentiri, regemque ultro laudare:
 11. »Omnino tu adepturus es filios optatos valde illustres, utpote in cuius animo tam pium propositum prolis masculae obtinendae gratia exstiterit.« Quo sacerdotum responso audito rex, laetitia elatus, Sumantram ceterosque consiliorum ministros hunc in modum commonefecit:
 15. Comportantur huc apparatus sacrorum secundum iussa magistrorum meorum; equus, a ministris idoneis curatus,
 14. equisone comitante manumittitur, et in Sarayûs ulteriore ripa campus sacer ordinator; placationes praeviae quod-
 15. que rite secundum praecepta procurantur. Cuilibet quidem regi fas est eiusmodi sacrificium suscipere, dummodo ne malus error sacratissimam religionem corrumpat. Sacrorum turbatores, Gigantes qui rebus divinis inhiant, vel minimum vitium rimantur: impedito autem
 17. hoc sacro susceptor eius ilico perit. Quare ita ordinandus est apparatus, ut sacrum hocce nostrum rite ad finem
 18. perducatur. Vos autem muneri pares novi. — Consiliorum ministri, fide data sic factum iri, dicto audientes, omnia secundum domini iussa accurate sunt executi.
 19. Tum Brachmanae isti, rege salutato et venia abeundi petita, faustum eventum praefati, eo reversi sunt unde venerant. Hominum princeps vero, ad uxores accedens quas corde fovebat, Incipitote, inquit, lustrationes praevias; equidem sacra facturus sum filiorum adipiscendum
 21. gratia. Quo nuntio gratissimo intellecto mulierum formosarum ora loti instar florida effulsere, veluti solent loti flores, quando hiems praeteriit.

CAPUT XII.

SACRIFICIUM INCHOATUM.

Vere denuo redeunte annus orbem suum expleverat: tunc 1. heros ille accinxit se ad sacrificium equinum, prolis gratia susceptum. Salutato igitur Vasishtha et officiose adorato, 2. rex prolis cupidus hunc sermonem modestum orsus est: Perficiatur mihi sacrificium, o Brachmana, ad sancta prae- 3. cepta rite conformatum, ne litare prohibeamur a maligno quodam sacrorum turbatore. Tu mihi amicus es, ac familiaris, summusque magister: a te igitur ferendum est hoc onus, sacrificii gratia susceptum. Vir ordinis sui 5. praestantissimus regi annuens, Perficiam, inquit, quaecumque tu, domine, voto expetis. Deinde Allocutus est 6. sacerdotes aetate provecos, sacris operandi peritos: Constituantur hic ad custodiam homines grandaevi ac probi; advocentur opifices, parietarii, fabri tignarii, nec non 7. fossores; astrologi aliique artifices, mini quoque et saltatores. Tunc ad viros doctos religionumque gnaros conversus, Vos, inquit, rebus divinis attendite secundum regis iussa. Sine mora invitate bis natos ad hoc sacrificium, in quo multa millia hospitio excipere oportet; exstruantur deversoria regum lautissime ornata; paranda 10. quoque sunt Brachmanis coenacula pulera magno numero, cibi potusque variis copiis repleta, bene ordinata; porro 11. stabula ad equos elephantosque collocandos, et famulorum dormitoria, denique tabernacula ampla, in quibus principum satellites, regionum peregrinarum incolae, deversentur. Civium hospitio quoque paranda sunt tecta 12.

late extensa, variis dapibus et omnibus commodis instru-
 13. cta; rusticorum etiam frequentia abundanter est pascenda.
 Dentur in congiaria varii cibi, comiter nec nimis parce,
 14. ita ut singuli ordines suo quisque honore fruantur. Ne-
 minem libidine vel iracundia suadente contemptui habere
 15. vos oportet. Qui vero praecepui sunt sacrorum ministri
 vel artifices, his imprimis honos est habendus secundum
 16. dignitatis gradus. Vos, viri honesti, id agite mente be-
 nevola, ut haec omnia fiant recte ordinata, nec quicquam
 17. negligatur. Cuncti, qui convenerant, Vasishthae promi-
 serunt, se mandata eius esse exsecuturos, nec quicquam
 18. neglectum iri. Tunc, advocato Sumantra, Vasishthas
 hunc sermonem orsus est: Tu reges invita, et qui per
 19. orbem terrarum pietate sunt insignes: Brachmanas, viros
 militares, negotiatores, denique servilis conditionis homi-
 nes; multa horum millia e diversis terris huc advoca.
 20. Mithilensium regem Janacum, bellica virtute praestantem,
 in omnibus disciplinis librisque sacris aeque versatum:
 21. hunc faustum principem reverenter salutatam tu ipse ad-
 duc, quum veterem domini familiarem cum noris, quam-
 22. obrem hoc tibi praecipue commendo. Nec non Cásidis
 regem, benignum, comi sermone semper utentem, do-
 23. mini nostri augusti aequalem fama illustrem. Cécéorum
 quoque regem grandaevum, pietate insignem, domini au-
 24. gusti socerum, cum filio suo adduc. Angorum deinceps
 regem Lômapâdum, religiosum, diis similem, tu ipse re-
 25. verenter salutatam tecum adduc. Denique tum princi-
 pes orientales, tum Sindhûs fluvii accolae Sauvîrosque,
 et in Surastrene dominantes ¹⁾, atque meridiem versus

1) *Mithila*, alio nomine *Vidêha*, est regio sita inter *Ganda-*
cem et *Causicem* fluvios, a septentrione versus Gangem

populorem duces, sine mora huc advoca. Praeterea qui 26. per orbem terrarum nobis amici sunt reges, hos quoque

decurrentes. A recentioribus, non a nostro, quod sciam, *Tirabhucti* eadem dicta, unde contractum nomen hodiernum *Tirhoot*. De *Janaco*, eiusque regni sede, multus est sermo in hoc ipso libro, cap. L. et LXVI. sqq. — *Cāst* est *Varānāsi*, urbs olim hodieque celebratissima, *Benares*. — *Cēceorum* rex, *Asvapates*, erat pater Caeceidis, a paterno regno sic dictae. De huius situ locus erit accuratius disserendi per occasionem itineris in LIB. II. descripti, c. LXVIII et LXXI. Interim ablegare liceat lectorem ad *Lassenii* PENTAPOT. p. 12., ubi luculentissima emendatione textui *Arriani* *Cēcei* restituuntur. — De *Angis* supra dictum est ad c. VIII, 11. — Indi accolae ipso fluminis nomine *Sindhu* pro derivato *Saindhava* designantur, quod in Bharatea quoque factum video. DILUV. ED. BOPP. p. 71, sl. 2. Ibidem cum his *Sauviri* iunguntur, sed sine situs definitione. Editores *Srīrām*, ad Persiam eos reiciunt, quod mihi quidem non persuadent: neque enim est credibile, *Dasaratham* reges barbaros, ab Indorum religionibus alienos, ad sacrificium celebrandum convocasse. — *Sursashtra*, nomen regionis circa hodiernum *Surate*, in Græco *Συγαρσσην* agnoscitur. — Commentatores dist. 24 et 25. interponunt bina disticha, quae leguntur ED. SR. cap. XI, 51 et 52., in codd. Bengallicis et in nostro Guzeratensi omissa. Iubetur *Sumantras* invitare regem *Cósalarum* regemque *Magadhae*. Huc respexit sine dubio auctor carminis de *Raghuidarum* rebus gestis (RAGHUVANSA) IX, 22., Causaliam filiam regis *Cósalarum*, *Sumitram* *Magadhensis* fuisse tradens. Idem passim (VI, 71. IX, 1. XVIII, 26.) *Cósalos* istos, quibus *Dasarathas* imperabat, *septentrionales* vocat. Statuebat nimirum poëta recentior, geminos exstitisse populos eiusdem nominis, sedibus divisos; ad quam explicationem sive coniecturam necessario est confugiendum, si *Causalýd* pro patronymico a *Cósala* derivato accipitur. Etenim legibus vetabatur *Dasarathas*, uxorem e sua ipsius stirpe

27. adducendos cura cum comitibus et cognatis. Sumnantras,
 Vasishthae sermone audito, ad reges invitandos festinan-
 28. ter multos nuntios quoquo versus dimisit. Ipse autem
 vir probus profectus est, ut ex vatis mandato reges nomi-
 29. natim laudatos debita reverentia invitaret. Tunc opifices
 universi Vasishthae summo Sapienti nuntiare, quaecunque
 30. ab ipsis sacrificii gratia parata essent. Lactus bis nato-
 rum praestantissimus illis respondit: Curandum est vobis,
 viri honesti, ne in hoc sacrificio aliquid negligatur.
 31. A nemine ullo in loco quicquam contemptum est dan-
 dum: quod enim sic datur, id datori detrimentum certo
 32. afferet. Deinde post aliquot dies noctesque reges adve-
 nerunt, multas res pretiosas secum afferentes, quibus Da-
 33. saratham honorarent. Quo facto Vasishthas apud regem
 hunc in modum verba fecit: Advenerunt, o domine! reges,
 34. sicuti iussisti; qui singuli iam a me pro cuiusque dignitate
 honorifice sunt excepti. Rite comportata sunt omnia a mi-
 35. nistris huic muneri intentis. Procedas igitur ad litandum
 versus campum sacrificio destinatum, amplissimo lautitia-
 36. rum apparatu undique instructum. Tunc utriusque, Va-
 sishthae et Rishyasingae hortatu, die auspicato faustis side-
 37. ribus ortis terrae dominus eo profectus est; omnes vero
 Brachmanae, quorum princeps erat Vasishthas, sacrificii
 equini antistitem secuti, sacris operari coeperunt.

regia ducere. At harum rerum ne minimum quidem
 vestigium in reliqua Râmeide deprehendi; et Causaliam,
 tam divino filio gaudentem, a felicitate dictam malim.
 Offendit porro in priore disticho, quod Côsalorum rex,
 a Dasaratha diversus, sine ulla discriminis nota nomina-
 tur. Denique non oportebat silentio praeteriri, hosce
 reges Dasarathae soceros fuisse. Quapropter cum cri-
 ticiis Bengaliciis eieci versus nimium suspectos.

CAPUT XIII.

SACRIFICII EQUINI CONSUMMATIO ¹⁾.

Anno igitur peracto, sonipede isto reduce ²⁾, in r. ulteriore Sarayûs ripa regis sacrificium maturabatur. Brach-

-
- 1) De immolatione equi, cui principatum inter sacra publica tribuit MANUS (XI, 260.), consule *Colebrookium* docte disserentem, AS. RES. VIII, p. 436. sqq.
 - 2) Equum sacrificio destinatum manumitti oportebat, (cf. c. XI, 13.) ut infrenis per campos silvasque vagaretur, comitante tamen equisonum cohorte. Quod si per annum integrum a nemine prehendi potuisset, tunc purus et aptus ad litandum censebatur. — Comparato hoc disticho cum exordiis c. XI et XII., attento lectori duo anni in apparatu sacrificii consumpti videbuntur. Vix tamen admitti potest, hanc poëtae mentem fuisse. Regem, prolis adipiscendae cupidum, sacrificii decreti celebrationem ultra necessitatem distulisse quis credet? Anno integro quidem opus erat propter equi probationem; idem temporis spatium ad reliquum apparatus facile sufficiebat. Monui in praefatione ad priorem huius voluminis partem, p. LVIII., interpolatorum manum in his capitibus vehementer grassatam esse, ita ut versus quadraginta, a Bengalîs pariter repudiati, fuerint eiiciendi. Confusa temporum computatio, nisi fallor, interpolationis residua quaedam pars est. Rishyasringas, paullo ante arcessitus, per aliquot menses in aula Dasarathae commoratus fuerat. Vere ineunte deinde, anni initio, quod Indi circa aequinoctium vernum ponebant, apparari coeptum est sacrum, vere proximo celebrandum. In c. XI et XII. unius anni res gestae narrantur. Latet ergo mendum in exordio c. XII, cui tamen melam asferre non ausus sum, quia omnes, quotquot evolvi, codices eadem confusione laborant. Bengalica recensio evitat modo in c. XIII. primo versu disertam

2. manae insignes, primo honoris loco Rishyasringae concesso, rem divinam curabant in praestantissimo hoc regis
3. magnanimi sacrificio. Voluminum divinorum periti sacrifici
4. in caeremoniis rite secundum praecepta procedere. Igne sacro accenso et reverenter salutato, omnem ritum expiatorium pro mactatione animalium peregerunt 3). Deinde hi vates, succo asclepiadis acidae extrito 4), lacti se accinxerunt ad caeremonias perficiendas, quarum prima
6. erat lustratio matutina; porro Indrae destinata portio data est, et sanctus rex laudibus celebratus, meridiana quoque lustratio iusto tempore facta; denique tertiam regis magnanimi lustrationem fecerunt pariter Brachmanum pri-
8. mores, praeceptis religiose observatis. Rishyasringas ceterique Superos, inter quos summum locum obtinet In-

temporis mentionem, et substituit hanc sententiam:
Equo post orbem circumambulatum reduce etc.; qua mutatione re vera nihil corrigitur.

- 3) Quam sacrificium equinum iam olim in desuetudinem abierit, haud sane mirum est, commentatores ignorasse *Ἱρηνείας μυσίας* cum eo coniunctas, quae hic memorantur. Vix quicquam nominibus obsoletis apponunt, nisi hoc: significari caeremoniam aliquam peculiarem. Itaque nihil supererat, quam ut vocabula Sanscrita aut transcriberein, aut divinando, etymologiae ope, explicarem. Certiora sunt exspectanda e Vedorum capitibus, quibus sacri huius praecepta traduntur, si quando in lucem ea prodierint. Tunc etiam cum fructu disceptare licebit infinitam paene lectionis varietatem; quam quidem, ubicunque in dictione subsistit, rebus nihil mutatis, haud magnopere curo: hic vero de antiquissimis Brachmanum religionibus agitur.
- 4) Expressi lectionem veriore *abhishutya* illius loco, quam e cod. A. receperam. Cf. WILS. et HAUGHT. *Lex.* s. v. *abhishava* et *ablushuta*.

dras, verbis solennibus invocarunt, voce modulata pronuntiatis. Suavibus hymnis carminibusque canoris, sicuti 9. decebat, offerebant sacerdotes coelicolis portiones laticis sacri igni infusas. Nulla ibi oblatio omissa est, nulla 10. religio contaminata: omnia ad sacram disciplinam accommodata cernebantur; faustis sane auspiciis operati sunt. X Nemo istis diebus vel acrumna confectus vlsebatur, vel 11. fame laborans; nihil non recreatum, ne inter bruta quidem, nedum inter ceteros animantes. Neque mulieres 12. cognatis orbas, nec puerulos senesve, nec pauperes famelicos ibi citra satietatem curatos conspexisses. Ascetac 13. epulabantur continuo, epulabantur mendici erronei quoque; undique audiebantur hæc voces: »Vos largimini! et vos epulamini! Dandus est cibus, danda sunt varii generis 14. vestimenta;« ita compellati ministri indefessi iussa exsequiebantur. Cernebantur plurimi ciborum cumuli, montium 15. instar, nec non sorbitionum lacus in dies apparati. Advenac 16. e terris peregrinis, mulierumque greges cibo ac potu abunde reficiebantur in principis magnanimi sacrificio. Brach- 17. manum vero complura millia ad hæc solennia convocati separatim vescebantur dapibus dulcibus variisque. E vasis 18. aurcis argenteisve, magno numero allatis, viri ordinis sui honestissimi cibus potumque subinde sumebant. Mini- 19. strabant Brachmanis famuli cultu eleganti conspicui, cuncti alacres, in aures politas gemmatasque gestantes. Convivæ 20. hi dignitate præstantes laudare dapes tum varias, tum delicatas. Euge, satori sumus! bene tibi sit! tales voces audiebat Raghuides. Tum in caeremoniarum intervallis 21. Brachmanæ facundi, sollertes, crebros sermones de rerum caussis instituebant, alter alterum vincendi cupidi 5).

5) Notari meretur publica hæc de rerum natura disputatio

22. Quotidie ibi in sacrificio sacerdotes periti cunctas caeremonias peragebant e disciplinae sacrae praeceptis. Nullus
 23. omnino Brachmana aderat in consessu regis, quin libros sacros penitus nosset, et sex doctrinas subsidiarias edidicisset; nullus aut irreligiosus, aut facundia destitutus.
 24. Quum perventum esset ad erectionem columnarum, quibus hostiae alligari solent, allati sunt sex stipites *vilvorum*, sex *khadirorum*, totidemque *paldsorum*, porro
 25. singuli trunci ficus glomeratae, arboris *sléshmaticae*, et pinus *dévadárús*, e quibus duo tam crassi erant, ut am-
 26. borum brachiorum amplexum excederent. Omnes hae columnae affabre factae erant cura virorum, qui praecepta de sacris faciundis probe callebant, et ad magnificentiam
 27. solennium augendam inauratae. Erant igitur columnae viginti una numero, altae viginti unius cubitorum, condecoratae aulacis vicenis et uno singulatim distributis;
 28. omnes iusto ordine dispositae, et a fabris firmiter solo infixae; octangulae pariter et tereti forma elaboratae.
 29. Hae columnae, aulacis inumbratae, floribus odoribusque coonestatae, splendebant sicuti in coelo lucidum septem

in Brachmanum coetu, et fraternum quasi foedus theologiae cum philosophia; quum quarumlibet religionum sacerdotes parum plerumque philosophis favere, imo infensissimo odio eos interdum insectari, tum historia testetur, tum experientia nos doceat. Si quis forte tantam ingeniorum subtilitatem prisco aevo minime consentaneam arbitratur, audiat Manum dehortantem discipulos a lectione librorum philosophicorum, quibus doctrinae sacrae auctoritas convellatur. Dn. S. II, 11. — Ceterum diversarum Râmeidos recensionum codices pariter hoc distichon exhibent: habemus igitur testimonium fide dignissimum de antiquitate philosophiae apud Indos,

Sapientum sidus. Area ad mactandas hostias regi ordi- 3a. nata fuit a sacerdotibus peritis in formam aquilae, triplici serie octonas decenas scrobes sacrificales exhibentis 6). Alligatae ibi erant hostiae, singulis numinibus destinatae, 51. bestiae aquatiles, terrenae, et aërem pervagantes, volucres aligeræ, et quaecunque sunt ferae silvaticæ, porro 5a. variæ bestiae humi serpentes; variæ herbae quoque erant apparatus. Eligebantur nimirum e praeceptis sacris animalia quacunque sui generis capita; erant autem in universum trecentae hostiae columnis adstrictæ. Stabat ibi 34. equus generosus, lustratus cunctisque numinibus devotus, quem Causalia versus dexteram circumambulatum sedulo 35. cohonestavit sertis odoriferis aliisque ornamentis; tum mactavit cum tribus ensibus summo cum gaudio 7). Deinde 36.

6) Descriptioni satis obscuræ aliquid lucis affundere videtur Manus, dum eodem nomine alitis, quo Vishnus vehitur (*Garuda*), designat quoddam aciei genus, tenue a fronte et a tergo, in medio latissime expansum: DR. S. VIII, 187. et ibi CULL. BR. Attamen vel sic dispositionem scrobium non satis expedit. Alas aureas huic figuræ tribui volunt, propter laterculos deauratos, quibus intus cinctæ erant scrobes.

7) Ex hoc disticho sequentibusque lueulentissime apparet, equum ipsum ceterasque victimas caesas et igni crematas fuisse. *Colebrookius* (As. Res. VIII, p. 437 — 8.) in hanc sententiam inclinat, in sacrificio equino victimas alligari modo columnis, deinde incolumes dimitti oportuisse; et si quando caedes patrata fuerit, id contra Vedorum præcepta esse factum. Qua in re vereor, ne vir summus plus æquo concesserit interpretum recentiorum commento, cui ansam præbere potuit vel radicis BADA, *badhaté*, significatio duplex *necandi* et *vinciendi*; vel eiusdem et radicis cognatæ BADA, *badhndti*, quæ solam ligandi significationem admittit, homony-

- Causalia prolis masculae desiderio mota, placida mente
37. unam noctem permansit apud alipedem mactatum 8). Sa-
crificus, antistes qui precationum verba praecibat, et hym-
38. norum cantor ad equum adduxerunt uxores Dasarathae
secundo ac tertio loco nuptas, ut reginae a latere essent.
39. Brachmanae, Rishyasringa praeunte, dum regina equo
assidebat, lacti pia vota pro ea nuncupabant. Sacrorum
40. praesul, sensuum suorum coercitor peritissimusque, me-
dullam alipedis exemit et rite elixandam curavit. Huius
medullae nidorem rex interim naribus ducebat, piacula
41. sua iusto ordine, sicuti decebat, averruncans. Membra

minia in quibusdam formis inde deflexis ac derivatis. Scilicet conati sunt Brachmanae amoliri probrum, saepissime a Buddhae assēclis iactatum, multa sacra cruenta et crudelia in Vedis commendari; fortasse et ipsi, moribus mitigatis, eadem animalium, religionum causa sive specie perpetrata, magis magisque aversabantur. Mihi potior est auctoritas Vālmīcis identidem assermantis, cuncta secundum librorum sacrorum praecepta accuratissime esse peracta. Video praeterea scholiastas passim ad hoc caput illustrandum Vedorum dicta laudantes, primis verbis transcriptis, ut solent; quin ab ipso poëta, in hemistichio primo Dist. 33., Vedorum verba repetita deprehendere mihi videor. Si vel maxime in Vedorum locis, quo Colebrookius respexit, verbum *Bada* vincendi sensu accipi oporteret, tamen inde non foret arguendum, victimas nihil peius passas fuisse. Placuit enim pluribus populis euphemismus quidam in sacris cruentis designandis, puto, ne laeta decorum festa tristibus verbis polluerent. Eiusmodi verba solennia sunt in lingua Latina: *immolare, mactare*; in Sanscrita *prôxanam, sâmanam*; quibus deinde iugulandi notio adhaesit.

- 8) Quod equus hic simpliciter ales (*patatrîn*) dicitur; id ex Vedorum usu loquendi desumptum esse videtur.

equi, quotquot erant, singulatim dissecta et parata universi sexdecim sacrifici rite in ignem iniecerunt; ceterae 42. victimae super lignis ficulneis cremabantur; uni equo focus e cannis *vetasis* erat extruendus. E rituum dis- 43. ciplina sacrificium hoc equinum tridui spatio conclusum est. Primo eius die *chatushtomi* caeremonia celebrabatur; secundo loco *ucthum* numerabatur, tertio denique 44. loco *pernoctatio*. Multa ibi solennia docte ex voluminum sacrorum praeceptis fuere disposita. In pernoctatione 45. *jyôtsishtôma* et *âyus* apparabantur, porro *abhijit* et *visvajit*, nec non *aptôryâmi* gravissimum sacrum 9). Sa- 46. crificio peracto hominum princeps, rex stirpis suae amplificator, orbem terrarum sacerdotibus dono dedit. An- 47. tistiti tribuit regionem orientis, amplam, dextrae vigore quaesitam; sacrificio autem regionem occidentalem, theo- 48. logo australem, tum hymnorum cantori septentrionalem. Tali modo dispensata est largitio in sacrificio hoc equino omnium sanctissimo; a numine suapte vi existente olim constituto. Qua largitione facta laetus fuit faustus Ixvâ- 49. cudes; sacerdotes vero universi allocuti sunt regem ab omni labe lustratum: Domine, te solum par est orbem 50. terrarum sospitare; nobis nihil opus est agris, siquidem ad tuendum sumus inhabiles. Nos semper contenti su- 51. mus rerum divinarum studio, o rex: allam mercedem

9) Quae in Dist. 43—45., definitione destitutus, transcripsi caeremoniarum nomina, sunt obsoleta quidem, sed proba et genuina, sine dubio e Vêdis petita. Ad litteram expressa sunt: *chatushtôma*, quadruplex laudatio sive adoratio; *agnishtôma*, ignis adoratio; *jyôtsishtôma*, siderum adoratio; *âyus*, aevum; *abhijit* et *visvajit* ad victorias reportandas vel reportatas spectant. De voce *aptôryâma* mihi non liquet.

52. qualemcumque dare nobis velis. Tunc rex decies centies mille vaccas illis dedit, centum mille millia auri, argenteaeque pondus quadruplex. Sacerdotes vero consociati inter se has opes obtulerunt Rishyasringae anachoretae et sapienti Vasishthae. Donis acceptis Brachmanae hilari animo Dasaratham monuere, ut aliquod optatum commisceretur. At rex ad Rishyasringam conversus, Stirpis meae incrementum, inquit, mihi impetrare velis, vir sancte! Bis natorum praestantissimus ille regi annuit his verbis: Nascentur tibi filii quatuor, stirpis tuae propagatores.

CAPUT XIV.

RATIO NECANDI RAVANAE EXCOGITATA.

1. Prudens ille, voluminum sacrorum gnarus, responsum quod dederat aliquamdiu meditatus, mente ad se revocata regem denuo est effatus: Parabo tibi aliud sacrum, genitale, prolis masculae adipiscendae gratia, cum carminibus in *ATHARVANIS* exordio ¹⁾ expressis rite per-

1) Vulgo notum est, a compluribus inde seculis *Atharvanem* Vêdis, tanquam quartam eorum partem accenseri coeptum esse, etiamsi auctores antiquissimi, ex gr. *Manus* (I, 23.), et loquendi usus (*trayî*) tria modo volumina sacra agnoscant. Idcirco nonnulli viri docti in dubium vocavere fidem huius libri, quasi foret senioris aevi foetus. Quam suspicionem *Colebrookius* (As. Res. VIII, p. 444. 463. sqq.) a maxima *Atharvanis* parte amovit, quantum ad antiquitatem. Sed dubitari potest, an

agendum. Tum coepit modestus Vibhândaci filius, regis 3. commodis intentus, parare sacrum, quo eius desiderium expleret. Iam antea eo convenerant, ut suam quisque 4. portionem acciperent, Dî cum fidicinum coelestium choris, Beatique cum Sapientibus; BRACHMAN Superûm regna- 5. tor, Sthânus, nec non augustus Nârâyanus, Indrasque almus, coram visendus Ventorum cohorte circumdatus, 6. in magno isto sacrificio equino regis magnanimi. Ibidem vates ille deos, qui portiones suas accipiendi gratia ad- venerant, apprecatus, En! inquit, hicce rex Dasarathas 7. filiorum desiderio castimoniis adstrictus, fidei plenus, ve- strum numen adoravit sacrificio equino. Nunc iterum 8. accingit se ad aliud sacrum peragendum: quamobrem aequum est, ut filios cupienti vos faveatis. Ille ego, qui 9. manus supplices tendo, vos universos pro eo apprecor: nascantur ei filii quatuor, fama per triplicem mundum clari. Divi supplicem vatis filium invicem affari: Fiat 10. quod petis! Tu nobis, vir sancte, imprimis es veneran- dus, nec minus rex ille; compos fiet voti sui egregii ho- 11. minum princeps. Ita locuti Dî, Indra duce, ex oculis evanuerunt.

pari dignitatis loco cum prioribus Vêdorum libris Athar- van olim sit habitus. In hac quaestione diiudicanda aliquod pondus habere debet Vâlmicis testimonium. *Ma- nus* quidem (XI, 33.) Atharvanis mentionem iniicit, eodemque nomine quo Vêdos (*sruti*) librum designat; sed ibi agitur de divis inimico imprecandis. Apud no- strum vero carmina ad litandum apta ex Atharvane pe- tuntur. Ceterum hic versus legitur in omnibus codi- cibus, qui commentatorum recensionem exhibent, et in cod. T. — Bengali cum expunxere; iidem praecedens quoque caput, tum magna caeremoniarum parte omisa, tum pravis additamentis, foede interpolarunt.

12. Superi vero, legitime in concilio congregati, BRACH-
 13. MANEM mundi creatorem his verbis compellarunt: Tuo
 munere auctus, o Brachman! gigas nomine Râvanas, prae
 superbia nos omnes vexat, pariterque Sapientes castimo-
 14. niis gaudentes. A te propitio olim ex voto ei hoc munus
 concessum fuit, ut ne a diis, Danuidis, Geniisve necari
 15. posset. Nos, oraculum tuum reveriti, facinora eius qua-
 liacunque toleramus. At ille gigantum tyrannus ternos
 16. mundos gravibus iniuriis vexat. Deos, Sapientes, Genios,
 Fidicines coelestes, Titanes, mortales denique, exsuperat
 17. ille aegre cohibendus, tuoque munere demens. Non ibi
 calet Sol, neque Ventus prae timore spirat, nec flagrat
 18. ignis, ubi Râvanas versatur. Ipse Oceannus, vagis flucti-
 bus redimitus, isto viso stat immotus; ciecus fuit e sede
 19. sua Cuvêrus, huius robore vexatus. Ergo ingens nobis
 periculum imminet ab hoc gigante visu horribili; tuum
 20. est, alme Parens! auxilium parare, quo hic deleatur. Ita
 admonitus ille a diis universis, paulisper meditatus, Elhem!
 inquit, hancce inveni rationem nefarium istum necandi.
 21. Petierat is a me, ut a Gandharvis, a Geniis, a Divis, Da-
 nuidis Gigantibusque necari non posset, et me annuente
 22. voto suo potitus est. Prae contemptu vero monstrum
 illud homines non commemoravit: ideo ab homine est
 necandus; nullum aliud exstat leti genus, quod ei sit fatale.
 23. Postquam audiverant gratum hunc sermonem BRACHMANIS
 ore prolatum, Dî cum duce suo Indra summopere gau-
 24. dio erecti sunt. Eodem temporis momento Vislinus istuc
 accessit, splendore insignis, concham, discum et clavam
 25. manibus gestans, croceo vestitu, mundi dominus; vultu-
 ris Vinateii dorso, sicuti sol nimbo, vectus, armillas ex
 auro candente gerens, salutatus a Superûm primoribus.
 26. Quem laudibus celebratum reverenter Dî universi compel-

Jarunt: Tu animantium afflictorum es vindex, Madhús interfector! quamobrem nos afflicti te apprecamur: sis 27. praesidio nobis numine tuo inconcusso. Dicitō, inquit Vishnus, quid pro vobis facere me oporteat. Audito eius 28. sermone, Dī hunc in modum respondent: Rex quidam, nomine Dasarathas, austeris castimoniis sese castigavit, litavit sacrificio equino, prolis cupidus et prole carens. 29. Nostro hortatu tu, Vishnus, conditionem natorum eius subeas; ex tribus eius uxoribus, Pudicitia, Venustatis et 30. Famae similibus, nasci velis, temetipsum quadrifariam dividens. Ibi tu in humanam naturam conversus Rāva- 31. nam, gravissimam mundi pestem, diis insuperabilem, o Vishnus! proelio caede. Gigas ille vecors Rāvanas Deos 32. cum Fidicinum choris, Beatos et Sapientes praestantissimos vexat, audacia superbiens. Etenim ab hoc furioso 33. Sapientes, Fidicines et Nymphae, ludentes in Nandano viridario, sunt proculcati. Tu es nostrum omnium summa 34. salus, divine bellator! Ut deorum hostes exstinguas, ad sortem humanam animum converte. Augustus ille Nārāya- 35. nus, diis hunc in modum coram hortantibus, eosdem apto hoc sermone compellavit: Quare, quaeso, hāc in re 36. negotium vestrum a me potissimum, corpora specie palam facto, est peragendum? aut unde tantus vobis terror fuit iniectus? His verbis a Vishnú interrogati Dī talia 37. proferre: Terror nobis instat, o Vishnus! a Rāvana mundi direptore; a quo nos vindicare, corpore humano assum- 38. pto, tuum est. Nemo alius coellicolarum praeter te hunc scelestum enecare potis est 1). Nimirum ille, o hostium 39.

1) Patet hinc, ea aetate, qua haec ficta sunt, Vishnui soli facultatem tributam fuisse naturam humanam induendi, neminemque adhuc de Siva*e incarnationibus*, recentiorum figmentis, somniasse.

- domitor! per diuturnum tempus sese excruciataverat severissima abstinencia, qua magnus licce rerum Parens pro-
40. pitius ipsi redditus est. Itaque almus votorum sponsor olim ei concessit securitatem ab omnibus animantibus,
41. hominibus tamen exceptis. Hinc illum, voti compotem, non aliunde quam ab homine necis periculum urget: tu
42. ergo, humanitate assumpta, eum interfice. Sic monitus Vishnus, Superûm princeps, quem mundus universus ado-
43. rat, magnum Parentem ceterosque deos, in concilio congregatos, recti auctores, affatur: Mittite timorem; bene
44. vobis eveniat! Vestrae salutis gratia, postquam proelio necavero Râvanam cum filiis nepotibusque, cum amicis,
45. ministris, cognatis sociisque, crudelem istum aegre cohibendum, qui divinis Sapientibus terrorem incutit, per decem millia annorum decies centenis additis, commorabor in mortalium sedibus, orbem terrarum imperio regens.
46. Tum divini Sapientes et Fidicines coniuncti cum Rudris Nympharumque choris celebravere Madhûs interfectorem hymnis, quales sedem aetheriam decent.
47. »Râvanam illum insolentem, acri impetu actum, superbia elatum, Superûm hostem, tumultus cientem, bonorum piorumque pestem, humanitate assumpta pessumdare tuum est.«
-

CAPUT XV.

NECTARIS APPARATUS.

Quum talem in modum divinus Vishnus provida 1.
 mente diis opem suam spopondisset, deliberavit de solo
 genitali in utero humano, quod sibi aptum foret. Deinde 2.
 ille, cuius oculi blando lumine loti folia referunt, semet
 ipsum quadrifariam dividens, patrem sibi elegit regem
 Dasaratham. Eodem tempore illustris ille princeps, ho- 3.
 stium debellator, prole mascula orbus, parabat sacrum
 genitale, quo prolem nancisceretur. Vishnus, consilio 4.
 capto, et venia abeundi a magno Parente petita, e con-
 spectu evanuit, reverenter salutatus a Diis Sapientibusque.
 Istic autem, dum ille litabat, ex igne lustrali coram emi- 5.
 cuit splendidissimum animal, ingenti vi et vigore con-
 spicuum, fuscum, purpureo amictu indutum, ore purpu- 6.
 reo, voce tympani instar gravi, cuius pili, barba et pro-
 fusa caesaries mansueti leonis iubam referebant; faustis 7.
 notis insigne, aetherio cultu ornatum, montis cacumen
 celsitudine aequans, trucis tigridis incessu gradiens, gem-
 marum stellantium cumulo, et igni ardenti simile; ambo- 8.
 bus brachiis librans pateram amplam ex auro fulgido cae-
 latam, argentea ora inclusam, divini nectaris plenam:
 quasi sponsam amatam, ipsam quoque ambigua imagine 9.
 oculos fallentem. In regem Dasaratham intuens his ver- 10.
 bis cum assatur: Scias, o rex! me hominem a magno re-
 rum Parente genitum huc advenisse. Tum rex, aulicis 11.
 circumdatus, supplex respondet: o Sancte! salve mihi
 hospes! Quid a me tui gratia est faciendum? At homo 12.
 a magno Parente genitus, denuo hanc orationem orsus

13. est: Hodie, o rex! pietatis erga deos fructus a te capitur; accipe, principum praestantissime! hocce nectar a
 14. diis apparatus, genitale, opiparum, corpori salubre. Hoc tu uxoribus te dignis cibere iussis largire; impetrabis ex
 15. iis filios, quorum caussa tu sacris operaris. Rex, Euge! exclamans, accepit capitique suo imposuit pateram auream,
 16. divini potus plenam, a diis datam; ac mirabile istud animal, suave adspectu, venerabundus, summo gaudio affectus, versus dexteram circumambulavit. Tunc illud visu
 17. mirabile fulgentissimumque prodigium ibidem ex oculis
 18. evanuit. At Dasarathas, nectar a diis paratum nactus, summo opere laetus fuit, haud secus quam homo egenus, qui
 19. subito divitias nactus foret. Aula eius radiis gaudii illuminata esse videbatur, sicuti coelum radiis candidae lunae
 20. autumnalis. Ille, quum in gynaeceum intrasset, ad Causalianam conversus, Accipe, inquit, hocce nectar tibi nec
 21. ipsi genitale. Quibus dictis rex Causaliae dedit dimidium nectaris; Sumitrae quoque dimidiam partem alterius dimidii dedit; Cêcêrî denique, filium ex ea gignendi gratia, dedit partis residuae dimidium. Tum terrae dominus, re denuo perpensa, reliquam partem potus ambrosiae aequiparabilis Sumitrae obtulit. Hunc in modum rex
 24. uxoribus suis singulatim nectar istud distribuit, quod nactae praestantissimae principis coniuges spem proles cunctae conceperunt, animis gaudio elatis.
 25. Deinde feminae, epoto hilariter latice sacro, quem rex ipse iis suppeditaverat, splendore Igni Solique similes, ex ordine foetus faustos utero concepere. Rex autem, intuens in uxores praegnantem mente serenata laetus fuit, veluti Indras, quando a Superum, Beatorum Sapientumque coetu adoratur.
-

CAPUT XVI.

SIMIORUM PROCREATIO.

Vishnú vero ad conditionem filiorum regis magna-
 nimi transgresso, protinus alium Numen primigenum
 deos convocatos alloquitur: Vishnui, fido promissorum
 servatori, forti, omnium nostrum salutis studioso, crea-
 tote certaminum socios transformia corpora habentes,
 praestigiis habiles, iutrepidos, procellam velocitate ac-
 quantes, rebus agendis aptos, sollertia praeditos, Vish-
 num vigore aemulantes, nullis laqueis capiendos, doli
 gnaros, aetheria corpora indutos, omnium telorum vi in-
 structos, perinde ac deos qui ambrosia vescuntur. E Nym-
 phis praecipuis, e Gandharvarum corporibus, e Geniorum
 et Anguium puellis, Aligerabusque; nec non ex Hippo-
 cephalorum et Simiarum feminarum corporibus creatote
 filios Simiorum specie, vestrum ipsorum vigorem aemu-
 lantes. Sic olim a me creatus est Jámbluvantes, urso-
 rum princeps: ex ore meo oscitantis subito is processit.
 Ita compellati ab almo Parente illi, iussa se perfecturos
 esse polliciti, generavere filios simiorum specie. Divi,
 Sapientes, Fidicines, Praepetes, illustres Genii, Prae-
 conesque procrearunt natos masculos, silvicolas; Angues
 porro, Hippocephali, Beati, Aligeri, Serpentesque fre-
 quentes alacriter generavere prolem innumerabilem. In-
 dras genuit Bálinem, simiorum principem, Mahéndro monti
 similem; Sol, ferventissimum sidus, Sugrívum; Vrihaspa-
 tes autem genuit ingentem cercopem nomine Tárum, iu-
 ter omnes Simios ingenio praestantem. Cuvéri, divitia-

rum datoris, filius exstitit faustus Gandhamādanus; tum
 Visvacarman, deorum faber, genuit ingentem cercopem
 14. nomine Nalum. Ignis filius faustus Nilus, flamma instar
 fulgens, splendore et gloria ob virtutem ipsum Ignem
 15. antecellebat. Asvini gemelli, forma et agilitate praediti,
 ex sese procreavere Maindam et Dvididam, propter for-
 16. mam laudatos. Varunas genuit simium nomine Sushēnum;
 17. IMBER ¹⁾ vero, deus potentissimus, Sarabhum. Aëris pro-
 les genuina fuit faustus simius, Hanumantes nomine, qui
 fulgur corpore suo referebat, Vinateio vulturi (*Garudae*)
 18. velocitate par. Tales ad multa millia creati sunt a diis,
 Rāvanae decemcipitis necem cupientibus, simii immani ro-
 19. bore praediti, formam ad arbitrium mutant. Tales ursi,
 simii et *boosuri*, (boui more caudati cercopes) elephan-
 tos ac montes statura aequantes, leoninis corporum ner-
 20. vis, confestim propagabantur. Uniuscuiusque dei quae
 forma est propria, quae vis, quae virtus, harum similis
 21. cuique natus proveniebat. Nonnulli quoque simii forti-
 tudine eminentes editi sunt ex utero boosurarum, ursa-
 22. rum et hippocephalarum. Cuncti saxorum iaculatores,
 cuncti arbores pro hastis gestantes, cuncti unguibus den-
 23. tibusque armati, et omnium telorum periti: quales vel
 montium iuga quassare valerent, diffindere solidos trun-
 24. cos, ciere impetu suo Oceanum ipsum, fluviorum domi-
 num, dirumpere terram pedibus, ingentia freta transilire,
 25. scandere verticem aetherium et nubes pugnis corripere;
 valerent quoque corripere elephantos furiosos in silvis va-

1) Imber (*parjanya*), quasi Iupiter Pluvius, plerumque con-
 funditur cum Indra. AM. CO. ED. COL. p. 333. Pec-
 ciliare hoc est Vālmīci, quod utrumque distinguit, Indra
 paullo ante commemorato.

gantes, mugitibusque suis attonitas volucres ex aëre praecipitare. Talium simiorum versipellium, magnanimorum 26. agminis ducum, centies centena millia sunt generata. Hi 27. primores inter praecipuos simiorum greges agminum ductores suere, aliosque porro gencraverunt fortes simios. Ex 28. iis quidam silvicolae ursorum regem secuti sunt, variosque inde montes et imperia saltuum tenuere. Sugrivo 29. autem Solis nato, et Bâlini Indrac nato, fratribus *uterinis*, universi simiorum principes sese adiunxere. Ili, vultu- 30. rum impetu praediti, certaminum periti, huc illuc vagantes, leones, tigrides et immanes serpentes lacescebant. 31. Universos tum ursos, tum *boosuros* simiosque fortissimus Bâlines, validis lacertis praeditus, tuebatur brachiorum suorum robore. Orbis hicce terrarum, montibus fretis- 32. que distinctus, plenus fuit eiusmodi bellatorum, diversas sedes incolentium, varia specie insignium.

Hisce simiis, agminum ductoribus, validis, nubium 33. congeriem montesve statura acquantibus, visu horrendis, terra undique frequentata est, ut Râmae socii praesto 34. forent.

CAPUT XVII.

RISHYASRINGAE REDITUS.

At sacrificio isto equino magnanimi principis con- 1. summato, Dii, suam quisque victimarum partem expetitam nacti, eodem profecti sunt, unde advenerant. Vates 2. quoque magnanimi domum redire honore affecti, nec

3. non reges, qui ad sacra celebranda convenerant. Tum rex Dasarathas hos discessuros benigno animo in commune
4. cohortari coepit: Commode profisciscamini, populorum domini! quisque in regnum suum. Equidem bene vobis
5. volo: salвете, et votis brevi potimini! Vos omnes, viri honestissimi, dispicite quid opus sit ad ditionem vestram tuendam; etenim rex, ditione sua ciectus, mortui instar
6. habetur. Quisquis igitur gloriam cupit, sedulus esse debet in tuenda ditione: non tam sacrificiis sedes apud Superos
7. quaeritur, quam hoc munus obeundo. Plane ut homo quilibet curam diligentem adhibere solet corpori suo vestitu ceterisque praesidiis instruendo, sic regem pro im-
8. perio facere oportet. Tum in futuros eventus regibus res sunt ordinandae, tum praesenti quoque tempori con-
9. sulendum, ne quid pravi subnascatur. Talibus monitis rex reges cohortatus est, quibus auditis mutua fide ob-
10. stricti versus diversas coeli plagas discessere. Deinde Dasarathas, lustralibus votis exsolutus, uxorum suarum
11. cohorte circumdatus, animo exhilarato, postquam reges abierant, cum famulis, militibus, vehiculisque faustus urbem intravit, sacerdotibus eximiis in fronte agminis col-
12. locatis. Post aliquantum temporis Rishyasringas, valde honoratus, iter ingressus est cum Santa temperantibusque
13. Brachmanis. Prosequebantur eum rex prudens cum co-
14. mitatu suo, doctus Vasishthas, et urbis regiae cives. Santa insidens carpento ingenti, veste sragula velato, candidis
15. bubus iuncto, famulorum cohorte cincto; dotata multis opibus, tum gemmarum copia, tum caprarum et ovium gregibus; ornata quoque vario mundo muliebri perinde
16. atque altera Fortuna, summo cum gaudio profecta est, femina generosa, coniugi suo dedita sicuti Paulômis In-
17. drae, urbium quassatori. Quum iucunde ibi commorata

esset, omnibus deliciis affluens, officiose culta a cognatis, praesertim a feminis regiis, nunc a marito edocta, 18. in silva esse habitandum, illa facie decora insignis vel vitam silvestrem laudat, sorte sua nihilominus contenta. Rex quoque cum aulica cohorte prosecutus est egregium 19. vatis filium severissimae sanctitatis, natamque suam venustam. Tunc ex mandato Rishyasringae habitatione sil- 20. vestri praeparata, gratum hospitium reliquerunt, omnibus copiis domesticis honorifico instructi. Deinde vatis filius 21. gravitate pollens regem convenit, et comiter eum admonuit, ut domum reverteretur. Cuius dicto audito rex in 22. fletum et in lamenta effusus his verbis compellavit Causariam, Sumitram, claramque Cécéidem: Vos omnes in- 23. tentis oculis Sântam intuemini, haud facile in futurum vobis visendam! At illae pariter Sântam amplexatae, ocu- 24. los lacrimis suffusae, vota nuncuparunt pro incolunitate Brachmanae et uxoris eius. »Ventus et Ignis et Luna, 25. Tellus, Amnes, coelique plagae in silva te perpetuo custodiant, coniugis tui religionibus addictam. Socer a te co- 26. lendus est, utpote imprimis venerabilis, ignium sacrorum ministerio, et quae alia sunt eiusmodi. Maritus quoque 27. a te colendus est, omnis labis experts puella, tum in qualibet vitae conditione, tum blandis in secreto sermonibus; maritus sane mulierum est numen. Rex autem assidue 28. Brachmanas ad te mittet, qui inquirent utrum valeas: noli unquam, optima filiola! animum despondere.« Tali- 29. bus Sântam consolatae et in fronte haud semel deosculatae, protinus cunctae mulieres a rege admonitae domum rediere. Ipse heros, iuvene sancto versus dexteram cir- 30. cumambulato, delegit aliquot militum suorum turmas, quae prudentem Rishyasringam comitarentur. Bis nato- 31. rum optimus contra, rege salutato, Bene tibi sit! inquit,

- rex potentissime! Fac ut iustitia subditos tibi concilies.
32. His dictis vatis filius profectus est, quem abeuntem rex
ibidem subsistens luminibus immotis prosecutus, tum de-
33. mum, quum ille non amplius cernebatur, reverti coepit,
mente tamen propter caritatis affectum in illo defixa.
34. Redux in urbem suam regiam, et civium bonis votis ex-
ceptus, permansit ibi laetus, filiorum natales exspectans.
35. Interea illustris Rishyasringas sensim processit ad Lōma-
pādi urbem ЧАМПАМ, arboribus *champacis* quasi coronā
36. cinctam. At Lōmapādus, quamprimum de vatis adventu
certior factus fuerat, cum Brachmanis ac ministris obviam
37. ei occurrens, Salve, ait, his natorum optime! Fausta
sorte id mihi contigit, ut tu, vir egregie, cum uxore co-
38. mitibusque incolumis huc redires. Pater tuus bene valet;
idem assidue nuntios huc misit, quibus certior fieret, an
tu, vir venerande, et uxor tua praecipue, recte valeretis.
39. In honorem Rishyasringae rex prudens prae lactitia ur-
40. bem festo apparatu ornandam curaverat. Rishyasringas
et ipse laetus cum rege simul, antistite domestico prae-
41. eunte, imperii sedem intravit. Ibi deinceps commora-
batur generosus vatis filius, a rege aulicisque pro cuius-
que conditione honorifice habitus.
-

CAPUT XVIII.

RISHYASRINGAE DISCESSUS IN SILVAM.

Post Rishyasringae adventum rex Brachmanae cuidam 1.
 haec mandavit: Vade age ad sedem vatis, nuntia sancto 2.
 Casyapidac, filium eius sanctum, generosae indolis, qua-
 lem haud facile quis nanciscatur, huc rediisse. Mea vice 3.
 veneratus capite demisso bis natorum optimum, propitium
 mihi redde filii gratia, sicuti iam a me fieri coeptum est. 4.
 Quo regis sermone audito vir honestus illuc se contulit,
 ubi Casyapides versabatur; tum precatus vatem sanctissi- 5.
 mum ut sibi faveret, et capite demisso veneratus, ordi-
 tur modestam orationem a rege ipsi mandatam: Filius 6.
 tuus clarissimus ad nos rediit, peracto sacrificio regis Da-
 sarathac, soceri sui magnanimi. Tali nuntio ex ore Brach-
 manae accepto vir celebratissimus consilium cepit de iti- 7.
 nere ad urbem, ut filium inde secum ad secessum abdu-
 ceret. Eo igitur profectus est discipulis circumdatus bis 8.
 natorum optimus, propter sanctitatem omnimodo honora-
 tus a rusticis pastorumque coetibus. Vulgo accurrere 9.
 homines, commeatum copiam dono offerentes, et capite
 demisso eum percunctari: Quid, o anachoreta, facere nos
 tibi oportet? Ille vatum princeps omnes, qui convenerant, 10.
 affatus: Cur, inquit, hic mihi honos habetur? Id certo
 cognoscere cupio. Responderunt magnanimo: Dominus 11.
 noster tuus est affinis; huius iussa exsequimur. Omnem
 acgritudinem animo pelle. Quorum sermone animum re- 12.
 creante ac fausto audito, ille tum pro rege, tum pro eius
 ministris et urbe bona vota nuncupavit. Famuli nonnulli, 13.

laetitia affecti, festinanter abiere, ut regi Vibhândaci dicta
 14. referrent, utpote gratum nuntium allaturi. Quibus com-
 pertis rex obviam ei procedens, comitante antistito dome-
 15. stico, pateram hospitalem manu tenens accurrit. Viso
 autem anachoretarum principe, iterum iterumque venera-
 tus, rex potentissimus Vibhândacum his verbis alloquitur:
 16. Hodie natalium meorum fructum percipio e tuo conspe-
 ctu, vir sancte! *Oro te, ne mihi propter filium dolo ab-*
 17. *ductum succenseas.* Brachmana praestantissimus sermo-
 nem regis comprobans, Noli timere, inquit, domine!
 18. propitius tibi sum propter probitatem tuam. Inde gau-
 dio affectus princeps, praeceunte vate, ad urbem accessit,
 19. faustus et auspicatissimis vocibus exceptus. In praesen-
 tia tanti viri adstabant cives universi manibus suppliciter
 20. iunctis, debita reverentia denuo eum salutantes. Tum
 mulieres aulicae Sântam eleganter ornatae ad Brachma-
 nam deduxerunt, nomine prolato dicentes: En tibi, ho-
 21. norum dator, nunc tuam! Pius ille, Sântam benigne
 exceptam amplexus et sinu fovens, ad summam admira-
 22. tionem raptus est. Puella e gremio eius surrexit, et se-
 nem venerata, deinde manibus suppliciter iunctis ad latus
 23. soceri sui constitit. Bis natorum optimus vero, postquam
 sacrum lustrale ¹⁾ pro filio fecerat, honoratus a sapien-
 tibus simul cum filio in silvam abiit.

1) Opus erat eo propter legem violatam, qua Brachmanae
 puellam e stirpe regia sive militari primo loco uxorem
 ducere vetabantur.

CAPUT XIX.

DASARATHIDARUM NATALES.

Post peractum sacrificium anni orbis sex tempesta-
tibus expletus est; tum duodecimo mense *Chaitro*, die
nono, sub domo lunari cui Aditis patrona praest, quin-
que stellis ad fastigium orbis sui sublati; in signo Can-
cri Iovis stella cum Luna simul oriente ¹⁾: Causalia partu 5.

-
- 1) Aequinoctium vernum tanquam Râmae diem natalem sine dubio indicare voluit poeta. Mensis *Chaitrus* enim est prior e binis qui veri assignantur; respondet posteriori parti Martii et priori Aprilis secundum nostram anni ordinationem. *Aditis*, deorum mater, est patrona septimae domus lunaris, proprio nomine *Punarvasu* dictae. Quinque planetae eorumque stationes in Zodiaco ab utroque commentatore hunc in modum enumerantur: Sol in Ariete; Mars in Capricorno; Saturnus in Libra; Iupiter in Cancro; Veneris stella in Piscibus. Hactenus ad verbum reddidi, quae in ipso carmine et in scholiis leguntur; ad astronomicas vero rationes ea exigenda relinquo viris doctis, qui *coeli meatus describunt radio et surgentia sidera dicunt*. Videant astronomi, an singulae huius descriptionis partes satis inter se congruant; porro, si hoc erit concedendum, deducant inde, utinam, temporum computationem. Indi quidem Râmae nativitatem in confinio aetatis secundae (*trêta*) et tertiae (*dvâpara*) ponunt: sed hoc sensu allegorico accipiendum esse videtur. Si vero ad antiquam rerum memoriam respicimus, mythicis amplificationibus detractis, poeta id tempus innuisse putandus est, quo proxime ante ipsius aetatem talis fuerat siderum aspectus. Hunc Râmae horoscopum codices commentariis instru-

- edidit mundi dominum, ab universis animantibus adora-
4. tum, Rāmam, divinis notis insignitum. Quo nato immen-
sae maiestatis gloriabatur Causalia, haud secus atque Adi-
 5. tis Superūm principe, fulminum iaculatore. Etenim is,
puer Lotophyllops, ad salutem animantium et ad Rāva-
nae necem e dimidio essentiae Vishnūs procreatus erat.
 6. Cēceis enixa est filium vere fortem, Bharatam nomine,
cunctis virtutibus praecellentem, in quo quarta Vishnūs
 7. pars coram visebatur. Porro Sumitra peperit filios ge-
mellos, Laxmanum et Satrugnam, fidos in obsequio,
magnis conatibus pares, parte aliqua Vishnūs dotatos.
 8. Bharatas autem, placidae indolis puer, natus est sub
octava domo lunari, quae Pushya dicitur, sub Piscium
signo; Sumitridae denique nati sunt sub nona domo lu-
nari, Serpentum propria, dum Sol in Cancro oriebatur ²).
 9. Sic nati sunt singulatim regi quatuor filii magnanimi,
virtutibus praediti ipsique similes, nitore quaternas stellas
 10. sideris *Prōshthapadi* aemulantes. Cecinere dulces modos
coelitum Fidicines, tripudiavere Nympharum chori, inso-
nuere tympana coelestia, et florum imber ex aethere de-
 11. cidit. At in urbe Ayōdhya ingens festum celebrabatur
summa populi frequentia. Plateae, quamvis amplae, turba
hominum ac saltatorum mimorumque gregibus oppletae,

cti et cod. T. sine ulla lectionis varietate exhibent; Ben-
gali, nescio qua de causa, eum omiserunt.

- 2) *Pushya* mensis quoque alicuius nomen est; sed hic intel-
ligenda octava domus lunaris. Nona proprio nomine
dicitur *aslēshā*. — Patet hinc, Bharatam, etiamsi eius
natales prius quam gemellorum narrantur, minimum
natu inter quatuor fratres fuisse, undecim mensibus
Rāma iuniorem; Sumitridas contra tertio mense post
eundem natos.

cantibus nec non variis organis resonantes, nitebant ubique 12.
 rebus pretiosis cuiuscunque generis instructae. Rex fecit 13.
 largitiones aurigis, praeconibus, panegyristis; dedit Brach-
 manis opes et multa vaccarum millia. Post undecimum a 14.
cuiusque natalibus diem Nominalia celebravit: magnani-
 mum filium natu maximum Râmam dixit; e Cêceïde ge- 15.
 nitum, Bharatam; Sumitridem, Laxmanum, eiusque fra-
 trem natu minorem, Satrugnam. Hunc in modum Va-
 sishthas summa cum laetitia nomina singulis imposuit.
 Inter hos quasi vexillum eminebat Râmas natu maximus, 16.
 patris deliciae; ab omnibus naturis Numinis primigeni
 instar habitus. Omnes hi Dasarathae filii voluminum sa- 17.
 crorum gnari fucere; animosi; omnes in salutem publicam
 intenti, omnes doctrina instructi, omnes virtutibus prae-
 cellentes. Ex his tamen illustris Râmas, vere fortis, ne- 18.
 mini non maxime placebat, sicuti luna nebularum immu-
 nis. Elephantorum cervice, equorum dorso vectus, et 19.
 in curru aurigando laudabatur; artis sagittandi erat stu-
 diosus, praecipue autem patris obsequio gaudebat. Ab 20.
 infantia inde semper admodum carum habebat Laxmanum,
 bonae fortunae amplificatorem, frater eius natu maior,
 generis humani deliciae; Laxmanus quoque, fortuna fa- 21.
 vente natus, cuncta ministeria grata Râmae praestabat,
 quasi esset altera anima, extra eius corpus posita. Neque 22.
 hominum optimus sine isto unquam somno indulgere,
 nec nisi eodem socio dulcem cibum ipsi paratum capere
 solebat. Quandocunque Râmas equo consenso venatum 23.
 exhibat, a tergo eum sequebatur Laxmanus, arcum gestans,
 et ad custodiam intentus. Sicuti Râmae Laxmanus, pari- 24.
 ter Bharatae quoque frater Satrugnas erat ipsa vita ca-
 rior. Hi omnes, fama celebrati, mutuo affectu inter se 25.
 iuncti, patris animum delectabant, tum modestia sua, tum

26. virtute mascula. Cum quatuor hisce filiis tam egregiae indolis rex Dasarathas plane referebat speciem magni Parentis, mundi custodibus circumdati.

CAPUT XX.

VISVAMITRAE ADVENTUS.

1. Postea rex Dasarathas, recti studiosus, simul cum rerum divinarum magistris cognatisque de natorum matrimonio consilia agitare coepit. Eodem autem tempore magnus vates, Visvâmitrae ¹⁾ nomine clarus, advenit ad
3. invisendum iu urbe Ayôdhya populorum principem. Huius viri religiosi ac sapientis nimirum sacrificium aliquod impendebatur, ut traditum est, a gigantibus, praestigiis, audacia et robore insolentibus. Cuius sacrificii tuendi gratia regem invisere cupiebat anachoreta, quandoquidem
5. nullo modo sine impedimento litare valebat. Cupidus igitur regem adeundi, compellavit ianitores custodiae praepositos: Nuntiate regi, me, Gâdhis filium, advenisse.
6. Sermone eius audito, omnes vehementer commoti ad regis cubiculum properare, tali mandato excitati. Atrium regale ingressi, inclinato corpore adstantes nuntiarunt domino,
8. advenisse magnum anachoretam Visvâmitram. Tum rex Dasarathas cum ministris suis et antistite domestico

1) Visvâmitrae fata et res gestae fuse narrabuntur huius libri cap. LI — LXV. Pariter ac Vasishthas inter vates Vêdorum auctores refertur. Hymnum eius nomine inscriptum edidit *Rosenius*, RIG - VED. SPEC. p. 12.

obviam processit vati, haud aliter ac BRACHMANEM Indras hospitio excipere solet. Quam primum venerat in con-9. spectum ascetae, divino lumine fulgentis, laudatissimi religionum cultoris, hilari vultu rex pateram hospitalem ei obtulit. Ille accepta patera, ritu solenni oblata, benigne 10. quacsivit e terrae domino, utrum recte valeret. De prospera conditione urbis, aerarii, agri, cognatorum familia- 11. riumque accurate percunctatus regem sanctus Causicus: Num vicini tui omnes, inquit, obsequium tibi praestant? 12. num hostes sunt devicti? num officia tum divina tum humana probe a te servantur? Deinde anachoretarum prin- 13. ceptis, subridens ad Vasishtham conversus 2), debito honore salutatum interrogavit, quomodo valeret. Omnes, 14. illo comitante, cubiculum regium intravere, et pro cuiusque dignitate consedere. At rex generosissimus laetitia 15. affectus magnum vatem Visvâmitram venerabundus affatur: Sicuti ambrosiae impetratio, sicuti imber post diuturnam 16. siccitatem, sicuti homini filiorum orbo proles ex consorte placita parta, sicuti rei amissae recuperatio, sicuti lacti- 17. tiae ingentis exordium: talis plane mihi adventus tuus videtur. Salve, o magne vates! Quodnam optatum tibi est 18. cordi? quid faciam? Edocere me velis. Tu mihi summa es auctoritas, o Brachmana; faustis auspiciis advenisti, dignitatum dator. Hodie fructuosos natales meos, vitam- 19. que bene peractam censeo: quandoquidem te ordinis sacerdotalis principem adspexi, e nocte mea dies clarissimus illuxit. Tu quidem, olim regis sapientis titulo illu- 20. stratus, castimoniis sapientis Brachmanae dignitatem na-

2) Ridet Visvâmitras, memor veterum simultatum, acerrime inter ipsum et Vasishtham olim gestarum. Sed iam dudum hi viri sancti in gratiam redierant.

21. ctus multimodis mihi es venerandus. Id factum sane mirabile fuit. Tu mihi saluberrima es lustratio, et in felicitatis sedem ego sum translatus tuo adspectu, o domine!
22. Fare age, quodnam officium tibi sit praestandum, cuius caussa me conveneris. Equidem tuo favore beatus, tuis
23. commodis augendis studeo. Neque sollicitum te esse oportet de negotio expediendo, vir sancte: ego id omnino conficiam; quippe tu mihi numinis instar es.
24. Intellecta hac blandissima oratione, auditu iucunda, a rege prudenti comiter prolata, vatum princeps, propter virtutem celebratus et penitus in virtute versatus, summo gaudio affectus est.

CAPUT XXI.

VISVAMITRAE SERMO.

1. Audito regis praestantissimi sermone, mirifice diserto, augustus Visvāmitras pilis prae gaudio crectis respondit: Pronuntiatus est a te, rex potentissime, sermo eiusmodi, qualis te decet, utpote e magna prosapia oriundum et Vasishtae consiliis utentem. Quod autem optatum a me expetitum tu mihi concessisti, cuius negotii respectu huc veni, id nunc audiatur. Ego, vir fortis, voto quodam religione motus me obligavi, quod neolvere possim mihi obstant duo gigantes, transformia cornata, in ipso litandi momento gigantes isti deterrimi
6. carnis crudae atque cruoris imbre altare obruere. Ita

contaminato et ad irritum redactò voti mei proposito, con-
 nando fessus, animum despondens, regionem istam desero.
 Scilicet non mihi est consilium, o rex, iram meam effun- 7.
 dendi, quoniam haec caeremonia eiusmodi est, in qua
 diras imprecari haud fas sit. Tuo favore fieri potest, ut 8.
 sine impedimento religionis fructum percipiam: tuum est
 me afflictum tueri, qui praesidii inops te conveni. Peto 9.
 a te, rex potentissime, ut mihi tradas tuum ipsius filium
 natu maximum Râmam, vere fortem, adolescentium more
 cincinnis tempora inumbratum. Is a me custoditus divino 10.
 suo vigore utique gigantibus istis, quicunque me turbant,
 disperdendis par est. Impertiam quoque dotes ei, mul- 11.
 timodis salutare, quibus ille famam vel per ternos mun-
 dos propagatam consequetur. Isti duo quidem, cum Râma 12.
 congressi, nullo modo obsistere poterunt; nec tamen alius
 quisquam homo praeter Raghuidem iis trucidandis suffi-
 cit. Nefarii isti, audacia vecordes, sati laqueis iam ob- 13.
 noxii, vir summe, haudquaquam sunt pares Râmae ma-
 gnanimi. Neque caritate erga natum frangi te oportet: 14.
 ego tibi fidem meam obstringo; duos istos gigantes iam
 cacos puta. Râmam magnanimum vere manu fortem esse, 15.
 tum equidem novi, tum illustris Vasishtha ceterique qui
 hic castimoniis sunt addicti. Si praemia piorum operum 16.
 gloriamque per orbem terrarum quaerere tibi studes,
 summe rex, Râmam mihi concedere te oportet. Si uni- 17.
 versi magistri, Vasishtha praeunte, mihi assentiuntur,
 tunc Râmam dimittito. Decem noctibus clapsis fiet sacri- 18.
 ficiu, in quo bini gigantes caedendi sunt a filio tuo
 Râma, facinora mirabilia edituro. Cura igitur, o Raghuide, 19.
 ne tempus sacrificio praestitutum praetermittatur. Bene
 tibi eveniat! Noli angori animum tradere. Tali oratione 20.
 proba et salutari habita conticuit pius ille, illustris Vi-

21. svâmitras, magnus anachoreta. At regum rex, intellecto fausto istius sermone, ingenti angore oppressus, titubavit et animum defecit.

CAPUT XXII.

DASARATHAE SERMO.

1. Audita hac Visvâmitrae oratione rex turbatus, per aliquantum temporis quasi sui non compos, postquam
2. sensum recuperaverat, ita fatur: Nondum plenos sedecim annos natus est Râmas hicce meus, loti flores oculis referens; nullam in eo video facultatem pugnandi cum
3. gigantibus. Praesto est, ecce, exercitus numeris suis absolutus, cuius ego sum dux et imperator, quo comitante
4. profectus ipse contra Noctivagos istos pugnabo. En! ad-sunt mihi satellites, viri manu fortes armisque exercitati, idonei ad pugnandum cum gigantum catervis: Râmam ab-
5. ducere non te oportet. Ipse ego, arcum manu tenens, propugnator in prima acie, quamdiu spiritus suppetet,
6. tamdiu cum Noctivagis proeliabor. Sacrum tuum votivum ab impedimentis undique tutum exsolvetur. Ego illuc
7. proficiscar: Râmam abducere non te oportet. Infans puer is et experientia destitutus, non intelligit quid valcant vires, quid non, neque gigantibus par est: enimvero ver-
8. suti sunt in proeliis gigantes. Sciunctus a Râma profecto ne temporis momentum quidem vitam tolerare potero,
9. summe vates! Râmam abducere non te oportet. Mihi seni iam novies mille annos nato vix tandem hi filii omni-

modo expetiti provenire; e quatuor pueris natu maxi- 10.
 mum et iure potiore summa caritate amplector: Rāmam
 abducere non te oportet. Quod si necessario Rāmas iste 11.
 meus a te, anachoreta, est abducendus, proficiscatur me-
 cum simul, comitatus exercitu quadrifariam (*curribus, ele-*
phantis, equitibus, peditibusque) instructo. Quid valent 12.
 viribus gigantes illi? Cuiusnam filii et quinam sunt ipsi?
 quali statura? et quosnam habent patronos? Quomodo 13.
 tandem illis insidiarum callidis obsisti poterit a Rāma,
 aut a militibus meis, o Brachmana, aut a memet ipso?
 Singula mihi declara, vir sancte, ut intelligam, quomodo 14.
 in proelio stare possim contra nefarios istos: audacia ni-
 mirum inflati sunt gigantes. Quo sermone audito respon- 15.
 dit ei Visvāmitras: Est gigas ex Pulastii stirpe prognatus,
 Rāvanas nomine. Hic, munere a BRACHMANE ipsi concesso 16.
 abutens, triplicem mundum vehementer vexat, ingenti rō-
 bore, ingenti audacia, multis gigantibus stipatus. Rāva- 17.
 nas autem, o Rex, immanis gigantum dominus, fertur
 Viśravasis filius et frater Cuvēri. Huius nutu instigati 18.
 duo gigantes validissimi, Mārīchus ac Suvāhus, sacrum
 meum impedire conabuntur. Ita edoctus ab anachoreta 19.
 rex ei haec reponit: Haud sane ego potis sum in proelio
 obsistere isti nefario; tute, vir sancte, clementia utere 20.
 erga filiolum meum et erga me infelicem: tu mihi instar
 numinis es venerandus. Divi, Danuidae, Fidicines, Ge- 21.
 nii, Alites ac Serpentes nequaquam pares sunt proelio
 contra Rāvanam sustinendo; quanto mirus hoc in homi-
 nes cadit? Illum fortibus fortitudinem exipuisse fama tra- 22.
 ditum accepinus. Equidem neque cum ipso, neque cum
 eius copiis certare potis sum. Nullo modo filiolum meum 23.
 immortalibus similem, tenera adhuc aetate, proeliorum
 rudem, o Brachmana, tibi tradam. Nimirum duo isti

sacrificii tui turbatores, Sundi et Upasundi filii, in pugna fati letiferi instar sunt: profecto non tibi tradam
 24. filiolum. Ambo, tum Mártehus, tum Suvâhus, fortes sunt
 atque astuti: cum horum alterutro fortasse ego pugnave-
 rim, cinctus amicorum cohorte.

CAPUT XXIII.

VASISHTHAE SERMO.

1. Quam regis orationem, fracta prae affectu voce pro-
 latam, simul atque audiverat Causicus, indignabundus
2. haec reponit: Dudum te facturum quicquid peterem pol-
 licitus, nunc fidem datam infringere cupis. Insuetum est
 Raghuidis, tali modo sanctam veritatis legem violare.
3. Quod si tute hoc sustines, equidem abibo sicuti veneram.
 Fide promissorum infracta, Cacutsthide, iucunde vivas
4. cum filiis tuis. Ira commoto Visvâmitra illo sapiente,
 contremuit totus orbis terrarum, pavorque Superos inces-
5. sit. Vasisthas autem, vir sanctus et prudens, e magno-
 rum Sapientum numero, quum mundum universum ter-
 roris speciem prae se ferre intellexisset, regem ita allo-
6. cutus est: Ex Ixvâcuidarum stirpe prognatus tu quasi
 praesens es recti effigies, constans, pius, faustus; rectum
7. deserere non te decet. Per triplicem mundum celebra-
 tus, o Raghuide! tanquam vir iustus, in officio tuo per-
8. maneto; pravitatem invchere non te decet. Pollicitus te
 esse facturum, postmodo quum detrectaveris, perdes quic-
9. quid piis operibus meruisti: itaque Râmam dimitte. Sive

peritus armorum sit, sive rudis: custoditum a Cusici nato
gigantes in proelio profligare non poterunt. Ille idem Re- 10.
ctum est corpore indutum; ille virorum fortium praestan-
tissimus; ille bonae mentis caput in hoc mundo, ipsumque
castimoniae studium. Novit idem Cusici filius tela aethē- 11.
ria, quotquot sunt, quae ne dii quidem norunt, nedum
ceteri per orbem terrarum homines. Tela haec aetheria 12.
olim, dum terram adhuc imperio regebat, tradita ei fuere
a benigno Crisāsvo, vigore incomparabili praedito. Sunt 13.
nimirum hi filii Crisāsvi, ex Proavi animantium filiabus
geniti, multiformes, strenui, corusci, victoriam afferentes.
BELLONA ac DEBELLONA, ambae Daxi filiae, graciles puel- 14.
lae, pepererunt tela armaque, agmen centenarium splen-
didissimum. Harum Bellona quae dicitur, primum quin- 15.
quaginta filios praestantes nacta est, qui Titanum copias
delerent, immensos, nec tamen visu percipiendos; De- 16.
bellona deinceps alios filios quinquaginta partu edidit,
Subsidiorum nomine, robustissimos, aggressu difficiles,
vix superandos. Et haecce quidem tela penitus novit 17.
Cusici natus; quin immo vir iustus valet alia progignere,
quae nunquam antea exstiterunt. Haec universa, nullo 18.
excepto, tradet Rāmae magnus ille anachoreta, quibus
telis instructus Rāmas sine dubio monstra ista devincet.
Propter incrementum Rāmae, subditorum etiam, ac tui- 19.
met ipsius, eius profectionem diffidenter detrectare, o
Rex, non te oportet.

CAPUT XXIV.

DISCIPLINARUM TRADITIO.

1. Vasishtha hunc in modum inonente, rex ultro hilari
2. vultu Rāmam cum Laxmano advocavit. Solennibus in discessu votis a matre ac patre Dasaratha nuncupatis,
3. antistite Vasishtha fausta quaeque vaticinante, rex caritate motus filium in fronte deosculatus est, tum tradidit eum
4. simul cum comite Laxmano Cusici nato. Protinus, quum Rāmas, loti flores oculis referens, in Visvāmitrae ductum traditus viseretur, spiravit ventus lenis, sensu iucundus,
5. neque ullum pulverem ciens. Decidit e coelo florum imber, auditus est concharum tympanorumque coelestium clangor, cantibus tripudiisque consonus, Raghuidarum
6. prole iter ingrediente. Visvāmitras in fronte incedebat; pone eum Rāmas illustris, circa tempora cincinnatus ¹⁾,
7. arcitenens; hunc Sumitrides sectabatur. Dii cum Vāsavo, quum Rāmam in Visvāmitrae ductum transiisse viderent, incredibili gaudio affecti sunt, utpote Decemcipientis necem
8. cupientes. Visvāmitram magnanimum ambo, Rāmas et Laxmanus, tunc sequebantur, sicuti divinum Indram Asvini
9. gemelli. Ambo brachium laevum et dexteræ digitos illigati tegmine scorteo, *ne nervi ictibus laederentur*, acinacem, pharetram arcumque gestantes, illum sequeban-

1) *Kāka - paxa - dhara*, ad litteram *cornicis alas gerens*. Illic erat habitus adolescentium ex ordine militari, dum in conditione discipulorum versabantur, ut in vertice tonderentur, relictis circa tempora cincinnis, qui propter nigredinem cum cornicis alis comparantur.

tur tanquam Sthânium, quasi ipsi forent geminati Cumâ-
 ri 2), ex igneo semine procreati. Qui quum paullo plus 10.
 dimidio parasanga in australi Sarayûs ripa processissent,
 Visvâmitras suavi voce Râmam affatus est, nominatim eum
 compellans: Mi filiule Râma! aqua statim rite te lustrari 11.
 oportet. Salutare quid tibi commonstrabo: curandum est
 ne tempus opportunum praetercat. Accipe tu carminum 12.
 complexum, quae POLLENTIA et PRAEPOLLENTIA dicuntur.
 Non invadet te lassitudo, nec senium, nec membrorum 13.
 deformitas; neque te sopitum socordemve laedere pote-
 runt nocturna portenta; non tibi brachiorum robore par 14.
 est quisquam per orbem terrarum, nec facile quisquam
 invenietur vel in triplici mundo, quando tu, o Raghuide,
 Pollentiam ac Praepollentiam recitaveris. Non decore, 15.
 non dexteritate, non doctrina consiliorumve delectu, non
 responsis expromendis, quisquam in hoc orbe te, can-
 dide adolescens, acquabit. Geminam hanc disciplinam 16.
 nactus, perennem quoque gloriam es adepturus: enim-
 vero Pollentia et Praepollentia sunt matres sapientiae ac
 prudentiae. Fame vel siti, o Raghuide, te nunquam la- 17.
 boraturum esse, persuasum habeas; ad firmissimam statio-
 nem in triplici mundo pervenies. Nimirum hae discipli- 18.
 nae magni Parentis sunt filiae; tu autem, Cacutsthide,
 es vas idoneum, quo ambae recipiantur. Quum tu prae- 19.
 ditus sis virtutibus divinis ex indole tua enatis, dotibus-
 que praeterea incomparabilibus, tum hae disciplinae ad
 maiorem excellentiam virtutes tuas excolent. Deinde Râ- 20.
 mas aqua lustratus, iunctis manibus humiliter adstans,

2) Vocabulum *Kumâra*, puer, abiit in nomen proprium
 Cârliccii, bellorum praesidis, de cuius natalibus cf. h. l.
 Car. XXXVIII.

hasce disciplinas a magno vate contemplationi dedito traditas accepit. Quibus amplificatus heros maiore vigore ultro effulsit, sicuti tempore autumnali alium Solis sidus, mille radiis coronatum. Postquam ambo fratres Cusici filio cuncta ministeria, quae magistro debentur, praestiterant, hi tres eam noctem ad Sarayûs ripam percommode requieverere.

CAPUT XXV.

COMMORATIO IN CUPIDINIS EREMO.

1. Postero mane, simul atque illuxit, Visvâmitras magnus anachoreta appellavit Cacutsthidem, in foliorum
2. acervo cubantem: Proh felix prole sua Causalia, o Râma! Iam apparet crepusculum matutinum. Surge age, hominum princeps! Curandae sunt religiones quotidianae.
3. Regii adolescentes strenui, audita Sapientis gravissima exhortatione, post lavationem corporis ac solennes aquae libationes, preces sacratissimas submissa voce recitavere.
4. Deinde perfuncti religionibus quotidianis, coniunctim ad Visvâmitram, castimoniarum thesaurum, accessere; ut et
5. hunc venerarentur. Denuo iter ingressi iuvenes fortissimi conspexerunt post aliquantum temporis aetherium amnem nymphae Triviae ¹⁾, prope faustos cum Sarayû confluentes.
6. Ibi situs erat sanctus eremus Sapientum contempla-

1) *Tripathagâ*, tribus tramitibus procedens, est Gangis cognomen, de quo cf. CAP. XLIV, DIST. 48.

tionem deditorum, qui a multis inde annorum millibus se-
 verissimis castimoniis sese castigaverant. Quo viso ambo 7.
 Raghuidae, gaudio affecti, magnanimum Visvâmitram his
 verbis interrogare: Cuiusnam est sanctus hic eremus? 8.
 quinam mortales eum incolunt? Id cupimus audire, vir
 divine, cognoscendi studio commoti. Quorum quaestione 9.
 intellecta, vatum princeps ridens respondit: Audiatur, o
 Râma! cuiusnam sit antiquus hic eremus. *Candarpus* olim 10.
 fuit corporeus, quem sapientes Cupidinem appellant. Is
 adiit subito Umae maritum (*Sivam*) statim post nuptias
 factas, ut eo potiretur. Auctor ille nequitiarum *Sihânus* 11.
 hic sese coërcentem et solvendo castitatis voto intentum
 adortus est, sed a magnanimo voce indignabunda: *Apage!* 12.
 repulsus. Quem spretum quum *Rudras* torvo lumine ad-
 spexisset, corpore improbi soluto cuncta eius membra
 extabuere. Ita incorporeus factus Cupido ira dei poten- 13.
 tissimi, o Raghuide, ab eo inde tempore *Anangi* 2) no-
 mine celebrari coeptus est, et haecce terra fausta *Ango-* 14.
rum dicitur, ubi corpus ille amiserat. Huius proprius
 olim fuit sanctus hic eremus, nec non anachoretæ isti.
 Habitant ibi viri sensuum coërcitione gaudentes, omnes 15.
 grandævi, continuo de rebus divinis verba facientes, ca-
 stimoniis ab omni labe purgati. Hodie huc unam noctem 16.
 devertamur, venuste adolescens, in spatio binis annibus
 sanctis incluso; cras autem traiciemus. Nunc ablutione 17.
 facta puri accedamus ad sanctum Cupidinis eremum, in
 quo commode pernoctabimus. Qui dum ita inter se col- 18.
 loquebantur, anachoretæ præsaſo piæ mentis lumine

2) *Ananga*, i. e. corpore carens, allegorice dictus est Cu-
 pido, quia nihil est nisi mentis affectus. Sed poëta pro
 more suo mythicam eiusdem nominis originem tradit.

19. adventum eorum summa cum laetitia cognoverant. Nuntiavere Cusici nato, pateram hospitalem, pedum lavationem, et quae praeterea hospitibus debentur, esse parata; postea Rāmam et Laxmanum etiam hospitio exceperunt.
20. Officiis hisce perfuncti et colloquiis delectati, vates isti preces vespertinas, sicuti decebat, voce submissa et intento animo recitavere. Tum hospites, sanctis anachoretis loci incolis assidentes, percommode ibi in Cupidinis eremo requieverunt.

CAPUT XXVI.

ACCESSUS AD TADACAE SILVAM.

1. Diluculo claro exorto, ambo hostium domitores Visvāmitram, religionibus quotidianis perfunctum, ducem
2. secuti ad fluvii (*Gangis*) ripam accesserunt. Tum anachoretæ isti magnanimi, propter sanctitatem laudati, quum navem commodam suppeditassent, universi Visvā-
3. mitram monuere: Conscende navem, vir venerande, adolescentibus regiis comitantibus. Securo itinere perge;
4. cura, ne tempus opportunum praetercat. His assensus Visvāmitras, vatibus salutatis, cum binis comitibus traic-
5. cit amnem ad Oceanum properantem. Cuius in medium alveum delati Rāmas fraterque eius natu minor audivere
6. strepitum, undarum impetu in maius auctum. Rāmas igitur in medio alveo ex anachoretarum principe quæsiuit: Quisnam est hic tumultus fragorque aquae aestuantis?
7. Audito Raghuidæ sermone, a studio cognoscendi profecto,

vir pius de soni huius icaussa certiore eum fecit. In 8.
 Cailâsi montis cacumine, Rama, est lacus, qui quoniam
 sola mentis vi a BRACHMANE olim creatus fuit, inde lacus
Mânasus (quasi *mentalis*) dictus est. Ex hoc lacu effu- 9.
 sus, qui Ayôdhyam alluit, amnis purus Sarayus nomen
 inde traxit, quod e Brachmanis lacu procedit 1). Huius 10.
 in Gangem confluentis eiusmodi strepitus collisu aquarum
 excitatur. Tu, Râma, confluentes debita reverentia adora. 11.
 Protinus Raghuidae utriusque fluvii numen salvere iusse-
 runt, et ad ripam australem appulsi alacri incessu viam
 carpere coeperunt. Ibi haud procul silvam visu horren- 12.
 dam conspicatus regis optimi filius Ixvâcuides ex vatium
 principe quaesivit: Cuiusnam est silva ista horrenda, 13.
 quae tanquam spissa nubium congeries nobis imminet?
 Videtur esse invia, avium catervis pervolitata, cicadarum
 turbis resonans, ferarum immanium oscinumque dira cro- 14.

-
- 1) Quae de Sarayûs (hodie *Gogra*) origine hic traduntur, utrum vera sint an fabulosa, fontibus huius fluvii nondum satis exploratis, alterutram in partem certo affirmari nequit. Exstat lacus *Mânasus* (quem geographi plerumque corrupte scribunt *Manasarovara*, quum scribi debeat *Mânasa-Sarôvara*, i. e. *Mânasus* lacus primarius), quanquam in terra Tibetana situs ad latus septentrionale Himavantis, satis vicinus tamen iisdem montium iugis, unde Sarayus versus meridiem decurrit. Fieri igitur potest, ut, re vera ex lacu effusus, per convallem aliquam confragosam prorumpat, quod idem Satadruî, Hesydro veterum, ex lacu Râvanahrado emisso, accidere compertum habemus. Utrumque lacum invisit *Moorcroft*, Anglus, in itinere ultra Himavantem suscepto: sed *Mânasum* e longinquo tantummodo prospexit, totum ambitum ipse non einensus; ut itaque rivus inde emissus inter nives glaciemque eius oculis fallere facile potuerit. Cf. As. Res. XII. Itinerarium c. tab. geogr.

citantium plena; leonibus, tigribus, apris, ursis, rhino-
 15. cerotibus elephantisque frequentata; *dhavis*, *asvacarnis*,
cacubhis, *vilvis*, *tinducis*, *pdtalis*, variis arboribus ve-
 16. pribusque obsita; quo nomine ea appellatur? Huic re-
 spondet illustris Visvâmitras, magnus anachoreta: Auscul-
 ta, puer Cacutsthide, cuiusnam sit ista horrida silva.
 17. Duæ hae regiones amplae Malajorum et Carûshorum,
 optime adolescens, olim divino opificio formatae fuere.
 18. At Indras mille oculis splendens, fame impulsus, ut ser-
 tur, caeso socio suo Namuche, propter scelus violatae
 19. amicitiae sordibus sese contaminaverat. Hunc ibidem pro-
 tinus Superi cum Sapientum coetu urceis aquarum lustra-
 20. lium plenis, omnem maculam tollentibus, abluerunt. Qui
 deus quum in hac terra maculam sordesque ex amici
 21. parricidio ipsi adhaerentes deposuisset, summo gaudio
 affectus est. Quam primum Indras a maculis sordibusque
 22. purgatus fuerat, laetus huic terrae munus eximium con-
 cessit. Hae duae regiones amplae, ait, famam per or-
 23. bem terrarum adipiscentur, *Malajorum* et *Carûshorum*
 dictae, siquidem corporis mei maculas sordesque retinent.
 Ratum esto! ita Superi, audita nominis significatione a
 24. Vâsavo prolata, deo fruges maturanti annuerunt. Hae
 duae amplae regiones Malajorum et Carûshorum, o ho-
 25. stium domitor, diu fertilitate floruerunt. Postero autem
 tempore Yaxa 2) quaedam versipellis, robustissima, utpote

2) Sanscritè *Yacshini* s. *Yacshi*, femininum deductum a *masce*.
Yacsha. Est genus semidecorum, quos Latine *Genios*
 satis apte dici posse arbitratus sum. Sed vocabulum
 Latinum feminino caret; ad Sanscritum igitur erat re-
 deundum. Plane diversi a *Râxasis* (Gigantibus) sunt
Yaxi, venusti, mites, amoris et voluptatibus dediti.
 Mores eorum pinxit Câlîdâsus in carmine elegantissimo,
 quod *NUBES NUNTIA* inscribitur.

nulle elephantorum robur possidens, cui Tádacae nomen 26. erat, Sundó Ditidarum principi nupsit, ex qua genitus est gigas Márтчus, Indram fortitudine aemulans. Tádaca 27. vero nefaria utramque regionem, tum Malajorum, tum Carúshorum, continuo devastat. Haec eadem, viam obstruens, 28. ultra dimidium parasangae hinc habitat; nobis versus eam partem eundum est, unde Tádacae silva obiacet. Tu, 29. lacertorum robore fretus, meo iussu caede nefariam illam, hanc regionem fac denuo pestis suae immunem. Qualis 30. nunc est, nemo eam adire potest, a Yaxa horrenda et intolerabili pessumdatam. Hactenus tibi verum exposui, 31. quomodo horrida haec silva iam olim vexata fuerit a Yaxa, quae neque hodie cessat.

CAPUT XXVII.

TADACAE GENERATIO.

Audita incomparabilis anachoretæ narratione mira- 1. culi plena, Râmas denuo dubitationem interrogando proposuit: Quandoquidem Yaxi viribus parum valere serun- 2. tur, quomodo fit, ut femina imbecilla mille elephantorum robur possideat? Intellecta quaestione a splendidissimo 3. Raghuide prolata, Visvâmitras respondit: Disce, unde ea tantopere viribus aucta sit. Exstitit olim eximius Yaxus, 4. Sucétûs nomine clarus. Is prole carens, bene moratus, severis castimoniis sese castigavit; quo facto propitius 5. rerum Parens huic Yaxorum principi filiam largitus est gemmae instar pulcræ, cui Tádaca nomen inditum; ro-

6. bur quoque mille elephantorum virgini concessit rerum
 Parens: at filium Yaxo, quantumvis cupienti, non itidem
 7. concessit. Praeclaram hanc puellam pubescentem, forma
 et iuventa insignem, nuptum dedit pater Sundo, Jaubhi
 8. filio. Post aliquod tempus vero Yaxa partu edidit natum
 Mârthum, aggressu difficilem, qui diris in gigante con-
 9. versus est. Caeso autem Sundo isto, Tâdaca cum filio
 suo Agastium, vatū praestantissimum, aggredi molitur.
 10. Furore acta, rugiens, devorandi consilio eum incursat.
 Quam quum irruentem videret almus vates Agastius, his
 11. verbis: »In giganteam naturam transi!« diras Mârtho
 precatur; indignabundus deinde Tâdacam quoque exse-
 12. cratus est: Tu, quum a stirpe nobilis Yaxa sis, nunc
 carnis humanae avida, depravata, distorto vultu, hacce
 13. forma exuta, illico formam horrendam induc. Eadem illa
 Tâdaca, diris exagitata, furore vecors, devastat hanc
 14. regionem, ab Agastio antea habitatam. Hanc igitur Yaxam
 nefariam, horrendam, audacissimam, o Râma, tu caedito,
 15. ut boum armentis Brachmanisque opem seras. Etenim in
 tribus mundis nemo alius exstat praeter te, Raghuide, qui
 16. isti diris implicatae interficiendae par sit. Neque ulla mi-
 sericordia propter feminae caedem commoveri te oportet:
 regum filiis perpetrandum est, quicquid ad salutem qua-
 17. ternorum ordinum pertinet. Subditos tuendi gratia per-
 petrandum est, sive crudele sit, sive mite; sive purum,
 18. seu cum piaculo coniunctum: ne dubita. Haece est lex
 perpetua eorum, quibus imperandi onus incumbit. In-
 19. piam caedito, Cacutshide! Nullum pro ea ius valet. Sanc,
 ut memoriae traditum est, Indras olim Virôchani filiam
 Mantharam, quae terram vastare cupiebat, enecavit. A
 20. Vishnû quoque olim Bhrigûs uxor, marito dedita, Câvyi
 mater, quum mundum Indra orbare moliretur, est tru-

cidata ¹⁾. Ab his aliisque multis regum filiis magnanimis ²⁾. mulieres impietate gaudentes, optime adolescens, caesae fuere.

CAPUT XXVIII.

TADACAE CAEDES.

Intellecta vatis sententia mascula, Raghuides, principis eximii proles, manibus suppliciter iunctis viro votorum tenaci respondit: Equidem his verbis: »Visvâmitrae ²⁾ dicto audientem te esse oportet,« a patre ac matre sum admonitus, magne vates. En ego, patris iussu tuoque, ³⁾ qui incomparabili luce splendes, sceleratae Tâdacae necem perficiam. Boum armentis Brachmanisque ut opem feram ⁴⁾ et huic regioni consulam, promptus sum ad mandatum hocce tuum sine detrectatione exsequendum. Ita locutus hostium domitor, pugno medium arcum prehensens, nervum ⁵⁾ resonare fecit acutum, strepituque cunctas coeli plo-

1) Râmas naturae suae divinae prorsus est ignarus: proponere itaque poterat ei magister Vishnûs exemplum tanquam alienum. Alludit poëta ad facinus perpetratum a Râma Securifero (*Parasu-Râma*), qui ipse erat Vishnûs corpore humano indutus. Prior hic Râmas Jâmadagnis filius fuisse perhibetur, Bhriçûs abnepos. Cf. de eo huius libri cap. LXXIV — VI. Is, talibus maioribus ortus, quomodo regum filiis, i. e. *Xatriis*, adnumerari possit, non satis assequor, nisi quis dicat, eum reapse, bellis gestis, e Brachmanum stirpe in ordinem militarem transiisse.

6. gas implevit. Inde ferae silvam incolentes territae fuere; ipsa Tâdaca conturbata est, ad nervi sonum expergefata.
7. Quo audito, suspicata quid esset, femina gigantea, furore vecors, eo accurrit infensa, unde sonus propagatus fuerat.
8. rat. Raghuides intuens deformem illam, distorto vultu, statura enormem, indignabundus Laxmanum affatur: Ad-
9. spice, Laxmane, Yaxae formam terribilem, portentosam, cuius conspectu pavidorum corda facile fracta forent. Ad-
10. spice illam aggressu difficilem, praestigiarum vi praeditam: hodie eam in ordinem cogam, auribus naribusque
11. truncam. Neque enim a me impetro, ut interficiam illam, utpote feminei sexus iure tutam; sed fortitudinem eius
12. impetumque retundere volo: sic stat sententia. Dum sic loquebatur Râmas, Tâdaca furore vecors, brachiis alte
13. sublati, rugiens eum incursavit. At vates divinus Visvâmitras voce indignabunda abominatus illam, »Macti sunt
14. Raghuidae!« exclamare, victoriamque iis praesagire. Tum Tâdaca horridum pulverem ciens ambos Raghuidas glomerato pulveris turbine aliquantisper occaecavit. Deinde, ad praestigias conversa, vehementi imbre lapideo eos obruit, quo facto Râmas ira exarsit. Is retundens immanem imbrem lapideum sagittarum imbre, incursantis manum
17. utramque telis alatis abscidit. Tum brachiorum extrema parte iam mutilam, e propinquo circa se rugientem, Lax-
18. manus auribus naribusque truncam reddidit. Yaxa vero transformi corpore praedita in varias formas transiit, praestigiisque suis eos eludens ex oculis evanuit. Continuo faustus Gâdhis natus, utrosque lapidum imbre undique obrutos cernens, his verbis admonuit: Mitte lenitatem, Rama! Timendum est, ne Yaxa illa impia ac scelerata, sacrificiorum turbatrix, mox praestigiis suis incrementum
21. capiat. Utique sine mora caedito illam: iamiam instat

crepusculum, et crepusculi tempore gigantes sane sunt aggressu difficiles. Ita admonitus Râmas Yaxam cum lapidum imbre ingruentem undique sagittis obstruxit, exhibens artem suam *sine oculorum ope* ictus ad sonum collineandi. Illa telorum retibus quasi illaqueata, praestigiis pollens, Cacussthidem Laxmanumque cum rugitu incuravit. Quam velociter irruentem, fulguris instar vehementem, Tâdacam deformem, caedis avidam, horrendam, denso nubium globo similem, lacertos alte tollentem, confixit Râmas in pectore sagitta in lunae crescentis speciem curvata, quo telo fulmineo ista graviter confossa spissum cruorem evomit, ceciditque, expiravitque. Quum monstrum visu horrendum caesum viderent Superum princeps ceterique divi, »Euge! euge!« acclamantes, Cacussthidem consalutavere. Indras, qui mille oculis splendet, in coelo apparens, magnopere laetus cum toto immortalium agmine Visvâmitram talibus affatur: Vates Causice, en! vide nos cum Indra adesse, propitios facinore hocce Râmac immenso vigore praediti. Tu salve, et ex nostro mandato benevolentiam erga Râmam exhibe. Tuum est, amplificare eum viribus, quas castimoniis et contemplatione tibi quaesivisti. Quaecunque tela a filio magni Parentis, Crisâsvo, praestantissimo rege, tu adeptus es, eadem universa huic suppedita. Dignus est, o Brachmana, qui ea accipiat, utpote tibi obsequendi studiosus: ingens opus pro nobis perficere oportet regium adolescentem. Quibus dictis Superi omnes Visvâmitram salutantes eo abierunt, unde venerant. Tunc egregius vates, laetus et Tâdacae caedem comprobans, Râmam in fronte deosculatus, talia fatur: Hic, o Râma, blandi adspectus puer, hodie noctem commoremur; cras primo mane ad secessum meum pergemus. Audito Visvâmitrae sermone Râ-

- mas hilari ibidem in Tâdacaë silva commode pernoctavit. Eo ipso autem die silva ista, diris liberata, nova amoenitate effulsit, veluti Chaitrarathum Cuveri viridarium.
38. Enecata ista Yaxi filia Râmas, plausu exceptus a Superûm ac Beatorum coetu, ibi cum anachoreta requievit, de hora diluculi, *ne eam praetermitteret*, admonitus.

CAPUT XXIX.

TELORUM TRADITIO ¹⁾).

1. Post noctis huius quietem magnus vates Visvâmitras ridens Raghuïdem verbis suavi voce prolatis alloquitur:
2. Probasti te mihi; macte, regûm proles nobilissima! Summa caritate motus do tibi universa tela, quibus per orbem
3. terrarum inimicos tuos vi coërcitos in proelio vinces, si vel Dii sint Titanesve, cum Gandharvis ac Serpentibus
4. consociati. Dabo tibi tanquam amoris pignus quaecunque

1) Totum hoc caput cum sequenti spectat ad superstitionem per Indiam olim late propagatam, certorum carminum virtute, quae memoriter ediscere ac leni murmure recitare oportebat, acquiri posse disciplinas arcanas facultatesque naturae humanae modum excedentes. Eo iam alluserat poëta C. XXIII, 11 — 18. Tela haec incorporea partim efformata sunt ad similitudinem eorum, quae diis diversisque semideorum ordinibus tribui solent, partim ex mero ingenii lusu prodire; nec facile foret definire, quamnam eorum effigiem in animo habuerit poëta, et quasnam singulis virtutes subesse voluerit.

tela ego novi, Cacussthide! Scilicet his dignum te censeo. Dabo tibi, o heros, vindictae discum, magnum, aetherium; porro iuris discum, nec non fati discum; tum Vishnûs discum acerrimum, Indracque discum invictum; 6. telum fulmineum, nec non Sivae tridentem egregium; Brachmanis caput, Iaculum quoque, fortissime adolescens, 7. Brachmanicum telum incomparabile; binasque clavas, 8. quae *Môlaca* et *Sikhara* dicuntur, splendidas tibi offero, hominum princeps. Tum legis laqueum, fatique laqueum 9. invictum, Varuni quoque laqueum do tibi celebratissimum. Accipe, o Râma! haecce duo fulgura, *Siccum* et *Humi-* 10. *dum*, a me tibi parata; porro Tridentiferi telum, nec non telum Nârâyani. Telum Igneum, cui nomen est *Apex*; 11. Ventique proprium, quod *Turbo* dicitur, do tibi, candidi adolescens. Telum Hippocephalum dictum, pariter- 12. que Arcae rostrum, hastasque binas hasce accipe, Irretortam ac Victricem. Horrendum pistillum ossifragum, 13. et manicam e craniis contextam, qualia gestant Titanes; ea cuncta tibi trado. Porro ingens Aligerorum telum, cui 14. nomen est *Delenimentum*; ensenque praestantissimum do tibi, heroïca regis proles; Fidicinum coelestium quoque 15. telum magni aestimatum, cui nomen est *Fascinatio*. Do tibi *Soporiferum* et *Quietale*, telumque *Solare*; tum *Plu-* 16. *viale*, tum *Torridum*; *Aestuosum* atque *Unctorium*; *Illecebram* porro, invictum *Cupidinis* telum; *Lemurum* te- 17. *lum* *Crudivorum*, *Cuvêri*que telum do tibi, et *Giganteum*, quod hostium exercitibus fortunam, constantiam spiritumque vitalem aufert; telumque tum *Verax*, tum *Fallax*, 18. nec non telum magnarum praestigiarum; *Heroïcum*, cui nomen est *inditum* a vigore et splendore, quod adversariis vigorem eripit; telum *Lunare*, *Glaciale* dictum; *Vi-* 19. *svacarmis* quoque bene compactum; telumque invictum

- Letiferum; denique frigido mucrone sagittam; quod est
 20. telum Humanum. Haec atque alia do tibi, utpote mihi
 dilectissimo: accipe ea cuncta a me, viri optimi nate!
 21. Tunc eximius anachoreta, lustratus, ore ad orientem
 converso adstans, tradidit Râmae praestantissimum car-
 22. minum complexum. Quorum universorum comprehensio
 vel diis difficilis est ad adipiscendum, haec eadem vir
 23. venerandus Raghuidem edocuit. Dum vates ille voce sub-
 missa integrum carminum complexum recitabat, circum-
 steterunt iuvenem tela mirabilia, speciem corpoream in-
 24. data, et manibus iunctis sese ei obtulerunt, talia dicen-
 tes: Adsumus, en, generosissime Raghuide, nos, tui fa-
 25. muli. Cacutsthides autem, comiter excipiens eos, singu-
 losque manu prehensens, cohortatus est hunc in modum:
 26. Menti meae praesentes estote! Deinde hilari animo Râmas
 illustris, magnum anachoretam Visvâmitram veneratus, ad
 ulterius progrediendum se accinxit.

CAPUT XXX.

SUBSIDIORUM TRADITIO.

1. Telis acceptis Cacutsthides, laetitiam vultu prae se
 ferens, inter eundem Visvâmitram ita affatur: Dotatus sum
2. equidem telis, vir sancte, aggressuque difficilis vel Supe-
 ris factus; sed telorum subsidia ¹⁾ quoque cognoscere

1) Sanscrite *Sanhâdra*; cuius vocabuli variae sunt significa-
 tiones, propria tamen et primaria *corripiendi actus*

cupio, vatum praestantissime. Dum tali modo Cacus- 3.
 thides loquebatur, Visvâmitras asceta, constans, religioni-
 bus addictus, purus, subsidia nuncupare orsus est: »Veri- 4.
 dicum, Honestum, Audacem, nec non Velocem; Ianito-
 rem, qui Progressus dicitur; aversum Vultum, Vultum-
 que deiectum; Scopum pariterque Ascopum; Sclerom- 5.
 phalum et Euomphalum, Decophthalmum et Hecatosto-
 mum; Decemcipitem et Centiventrem; Teratoscopum et 6.
 Auspicem; Averruncum eique coniunctum Intaminatum;
 Infatigabilem et Vigilem; Daemonium nec non Turbato- 7.
 rem, manu Fortem, Lusum, Opulentumque; Oscitantem
 et Clrysomphalum, Socialem Custodemque pariter: ful- 8.
 gidos hosce Crisâsvi filios, formam pro arbitrio mutantem,
 accipe a me. Salve, Raghuide! tu munere dignus es.«
 Euge! exclamans Cacus- 9.
 thides, arripuit istos ab asceta 9.
 Visvâmitra sic ipsi traditos, tum statores, tum hostium
 profligatores. Hi vero, formam aetheriam induti, aethe- 10.
 rio cultu ornati, partim prunarum ardentium similes,
 partim fumo atro comparandi, manibus suppliciter iun-
 ctis, Râmam suavi voce allocuti sunt: »Ecce nos dicto 11.
 tibi audientes, o Râma! Impera nobis hic adstantibus,
 Raghûs proles!« Abeatis nunc licet, inquit ille, prout 12.

Videtur intelligi facultas tela magica opportuno loco et
 tempore adhibendi. Quae ad caput proxime praece-
 dens monui, magis etiam de hoc capite valent. In sub-
 sidiorum enumeratione magnopere variant codices: nec
 mirum, librarios nomina parum intellecta perperam
 exârâsse. Scholiastae nihil bonae frugis asserunt. Sed
 frustra foret, in eiusmodi deliramentis certam aliquam
 ac rectam rationem invenire velle. Bene nobiscum
 actum est, quod in neutro capite numerus quinquage-
 narius expletur.

- cuique lubet; animo meo praesentes rerum gerendarum
13. temporibus mecum consociamini. Isti protinus, salutato
Râma ac versus dexteram circumambulato, abire sicut
 14. advenerant. Quibus dimissis, Râmas deinde magnum
vatem Visvâmitram inter eundem sermone suavi ac mo-
 15. desto affatur: Quodnam est nemus istud umbrosum, quod,
parvo intervallo a monte remotum, nûbis simile hinc
 16. conspicitur? Id magnopere cognoscere cupio. Est enim
adpectu pulcrum, capreis frequentatum et admodum de-
lectabile, avibus varii generis dulce cantantibus ornatum.
 17. Iam emensi sumus, vatum optime, saltum istum imper-
vium, visu horrendum, quantum equidem colligo ex huius
 18. regionis amoenitate. Cuncta mihi enarra, vir venerande:
cuiusnam est hic secessus, quem invasere maligni isti ac
 19. nefarii religionum turbatores, crudeli consilio sacrum
tuum impediendi? Quaenam est illa regio, ubi tu aream
 20. sacrificalem apparasti? Meum est, securitatem praestare
caeremoniis ac caedere Gigantes. Quae omnia edoceri
cupio, anachoretarum praestantissime.

CAPUT XXXI.

COMMORATIO IN EREMO CONSUMMATO.

1. At excelso adolescente de silva ista sciscitante, au-
2. gustus Visvâmitras rem exponere coepit. Hic, fortissime
Râma, *inquit*, sanctus ille Vishnus diis venerandus ha-
bitavit, ut castimonias exerceret et contemplationi vacaret.
3. Antiquus hic eremus pumilionis magnanimi fuit, Con-

summati nomine insignitus, quia ibidem iste castimoniis
ad consummationem pervenerat. Superato deorum prin- 4.
cipe Indra aliquando Balis, Virôchani natus, triplicis
mundi imperio fruebatur, robore superbiens ac demens. 5.
Tunc, Bali sacrificium parante, Indras ceterique Superi
metu turbati Vishnum in hoc eremo compellârunt: Balis 6.
Virôchanides, o Vishnus, potentissimus ille, sacrum parat,
cunctis animantibus optatorum largitor, utpote opibus
pollens Titanum rex; et quotquot alicunde ad eum de- 7.
vertunt petitores, hisce, quicquid ubicunque et quomo-
docunque petant, nihil non largitur. Tute ergo, deorum 8.
salutis gratia ad magicam artem conversus, specie pumi-
lionis assumpta, o Vishnus, opus pulcerrimum perface. —
[*Eodem tempore Casyapus, ignis instar fulgens, una 9.
*cum Aditide maiestate quasi illuminatus, almus divinae 10.
*coniugis consors, voto per mille annos divinos continuato
*exsolutus, munerum datorem, Madhûs interfectorem,
*laudibus extollebat: Te sanctum, sanctitatis cumulum 11.
*et corpoream quasi speciem, quod religionibus bene
*observatis merui, te, inquam, Genium summum *mentis*
*oculis cerno. In corpore tuo, domine, video univer- 12.
*sum hunc mundum. Tu es sine principio aeternus, in-
*enarrabilis: ad te, tanquam praesidium meum, ego con-
*fugio. — Hares propitius Casyapum ab omni labe pur- 13.
*gatum sic affatur: Elige munus aliquod: bene tibi eve-
*niat! Dignum munere te censeo. Quibus dei verbis au- 14.
*ditis Marichi filius Casyapus, Suscipe, venerande, inquit,
*conditionem filii ex me et Aditide geniti. Fieri velis 15.
*Indrae frater natu minor, o Titanum debellator: nam
*te decet Superis mœrore afflictis auxilium ferre. Deinde 16.
*splendidissimus Vishnus ex utero Aditidis editus est sub
*specie mendici erronis, umbraculum, vas fictile et cri-

- *nium apicem in vertice ceteroquin raso gestantis.*] ¹⁾ —
17. Ita compellatus a Superis Vishnus pumilionis speciem induit, et ad Virôchani filium accedens, spatium trium passuum suorum petiit. Quod donum quum accepisset, Vishnus, forma in immensum dilatata, tribus passibus totidem mundos permensus est, TER GRADIENS inde dictus.
19. Scilicet uno passu tellurem universam exsuperavit, secundo aeternum aethera, tertio coelum; et postquam Titanem istum Balem ad sedes inferas detruserat, Indraae triplicis mundi imperium restituit, peste illa deleta. Eremus, ab isto piorum operum auctore habitatus, a me quoque propter divini pumilionis observantiam colitur. Hunc secessum incursant Gigantes sacrum impedituri, qui nefarii a te, fortissime adolescens, sunt interficiendi. Hodie accedemus ad praestantissimum eremum Consummatum, cuius dominium, mi filiule, eodem iure tuum est, quo meum. Ita locutus magnus anachoreta admodum laetus, Râma et Laxmano secum deductis, secessus sui fines placido vultu intravit. Eremitae consummati incolae, e longinquo appropinquantem conspicati, subito undique evolantes, pro se quisque Visvâmitram salutare. Simul atque intraverat, obtulerunt ei pedum lavationem, pateram hospitalem ac sedile; pariter deinde regiones adolescentes hospitio exceperunt. At Raghuidae, hostium domitores, quum aliquantisper sese recreassent, anachoretarum principem allocuti sunt: Hodie, quod bene tibi eveniat, magne

1) Quae uncis inclusi, nescio unde, certe importuno loco huc sunt intrusa. Arcissime enim inter se cohaerent distichi octavi finis et decimi septimi initium. Retinui tamen versus a Bengalis eiectos, quia per se lectu digni sunt.

vates, praevias caeremonias ordire; eremus hicce Consummatus denuo consummetur. Vera esto oratio tua. Ita compollatus augustus Visvâmitras, inter Sapientes emi- 29. nens, protinus praevias caeremonias orsus est, mente sensibusque coërcitis. Ambo iuvenes autem, cum eam 30. noctem rite compositi peregissent, diluculi tempore surrexerunt, religionisque matutinas observarunt; tum, aqua 31. lustrati, puri, post preces leni murmure recitatas, salutare Visvâmitram, igni sacro, cui pingues latices libaverat, assidentem.

CAPUT XXXII.

VISVAMITRAE SACRIFICIUM.

Deinde regii adolescentes, gnari quid cuique loco 1. et tempori conveniret, opportuno hoc sermone Causicum vatem allocuti sunt: »Discere cupimus, vir sancte, quo- 2. nam tempore duo isti Noctivagi sint arcendi? Eloquere, ne momentum rei agendaë praeternittatur.« Dum Cacut- 3. sthidae, regia proles, sic loquebantur, universi anachoretæ eos edocuerunt: Ab hodierno inde die usque ad 4. sextam noctem vobis, Raghuidæ, est vigilandum. Vates hicce praevias caeremonias inchoavit, et per omne hoc tempus in silentio perstabit. Intellecta sententia anacho- 5. retarum contemplationi deditorum, ambo pervigiles sex dies noctesque silvam sacram custodierunt. Excubias ege- 6. runt hostium domitores strenui, sagittandi peritissimi, ut custodirent insignem vatem Visvâmitram. At praedicto 7.

tempore praeterlapso, quum sextus dies advenisset, Râ-
 mas ad Sumitridem conversus, Vigil esto, inquit, animum-
 8. que intende! Usque ad hunc diem horrendi Gigantes
 nondum advenerunt; hodie vero nobis ambobus horren-
 9. dum certamen cum Gigantibus instat. Dum Râmas pu-
 gnandi cupidine incitatus ita loquebatur, subito exarsit
 flammis coruscis area sacrificialis, ab ignis ministro et an-
 10. tistite circumsessâ, verbenis, cyathis paterisque, lignis
 aridis florumque cumulis instructa; et inchoatum est ex
 ordine sacrificium istud, carminibus solennibus accommo-
 11. datum. Tunc ingens fragor horrificus per aethera erupit,
 qualis nubes coelo caliginem obducens pluvia anni tempe-
 12. state cernitur. Hunc in modum praestigiis visui obiectis,
 impetum fecerunt duo gigantes, Mârçhus Suvâhusque, uter-
 13. que cum sectatorum suorum turba. Propius advecti visu
 horrendi isti cruoris imbres emiserunt: tunc Râmas subito
 14. irruentes in coelo conspexit. Quos quum videret incur-
 santes et imbrem sanguinis effundentes, iuvenis, oculis
 15. loti similibus decorus, hisce fratrem affatur: Adspice,
 Laxmane, nefarios istos Gigantes carnivoros, Humano telo
 mox discutiendos, sicuti nubes procellae impetu discuti
 16. solent. Ita locutus Raghuides, simul festinanter telum Hu-
 manum arcui aptatum vehementi ira commotus fixit in
 17. Mârçhi pectore. Is percussus telo isto praestantissimo,
 ultra centum parasangas coniectus fuit in aestuantes oceani
 18. fluctus. Quum Râmas Mârçhum longe reiectum videret
 attonitum, et frigidi mucronis vi excruciatum sese volu-
 19. tantem, ad fratrem conversus: Ecce, Laxmanè! inquit,
 frigidus mucro, telum hocce Humanum, carminibus in-
 cantatum, illum obstupefactum auferet, nec tamen spiritu
 20. vitali privat. Ceteros istos Gigantes quoque profligabo,
 immites, sceleratos, nil nisi nefas meditantes, sacrorum

turbatores, sanguinem potantes. Deinde telum Igneum, 21. fulgens, eximium, exprompsit et in Suváhús pectore fixit, qui confossus humi procubuit. Telum Aërium iaculatus 22. illustris Raghuides reliquos confecit, quo facto generosus adolescens gaudium anachoretis attulit. Profligatis gigan- 23. tibus cunctis, sacri turbatoribus, salutabatur a vatibus venerabundis Raghús proles, sicuti Indras, propter victoriam reportatam. At sacrificio bene peracto magnus ana- 24. choreta Visvámitras, quum coeli plagas in statum tranquillum restitutas cerneret, talibus Cacutsthidem affatur: Voti mei factus sum compós; tu vero, iuvenis fortissime, 25. magistri iussa peregisti, et cremus hicce Consummatus in posterum vel consummatio est redditus.

CAPUT XXXIII.

COMMORATIO IN RIPA SONI.

Rebus bene gestis Râmas et Laxmanus, iuvenes ala- 1. cres, noctem ibidem quievire, animo ad laetitiam erecto. Postero mane quum illuxisset, matutinis religionibus per- 2. functi, ambo una Visvámitram ceterosque Sapientes adierunt. Venerati anachoretam, ignis instar fulgentem, ado- 3. lescentes blande loquentes orationem blandam generosamque protulerunt: Nos ambo, en! famuli tui, vir praestan- 4. tissime, adsumus; impera nobis pro arbitrio: quodnam iussum exsequi nos oportet? Ad haec utriusque dicta 5. vates isti, Visvámitra duce, uno ore Râmae responderunt: Celebrabitur a rege Mithilensi Janaco sacrificium sanctis- 6.

7. simum, quo nos proficiscemur. Tu quoque, iuvenis nobilissime, eodem perges, ubi arcum mirabilem maximi-
8. que pretii visere te oportet. Is arcus immenso robore terribilis, lucidissimus, olim a consessu deorum datus *illi*
9. est sacrificii occasione. Huic tendendo non Dii sunt pares, nec Fidicines coelestes, nec Titans, nec Gigantes:
10. quanto minus igitur homines? Quum terrae domini arcus istius virtutem experiri cuperent, cum tendere non po-
11. tuere validissimi regum filii. Hunc arcum magnanimum Mithilensium regis, o Cacutshide, simulque sacrum mi-
12. rabile ibi spectabis. Mithilensis nimirum hocce telum praestantissimum, firmo umbilico instructum, tanquam
13. sacrificii praemium ab universis Diis expetiverat, in cuius regis domo id sacrificio impetratum permansit, cohue-
14. statum variis odoribus suffimentisque bene olentibus. Dictis assentiens Râmas, gencrosae indolis adolescens, accinxit se ad proficiscendum cum vatibus istis, qui Visvâ-
15. mitram sequebantur. At ipse vir sanctus, discessurus ad urbem Mithilam, numina silvestria hisce verbis adoravit:
16. Vos omnes, valet! Equidem consummatus, relinquens eremum Consummatum, Himavantis iuga in ulteriore Gangis
17. ripa adibo. Deinde eremo versus dexteram circumambulato, egregius anachoreta, ad septentrionem sese dirigen-
18. gens, progredi coepit. Proficiscentem comitabantur discipuli divinarum rerum studiosi, cum centum non amplius
19. plaustris ad hoc iter paratis. Ferarum mansuetarum quoque et volucrum agmina, eremum Consummatum incolentium, comitabantur magnanimum Visvâmitram religionibus
20. divitem. Longum iter permensi, sole iam ad occasum vergente, anachoretæ paravere stationem nocturnam, post-
21. quam ad Soni ripam pervenerant. Post solis occasum, unda fluviali lustrati, igne sacro ministrato, consederunt

circa ducem suum viri gravissimi. Râmas etiam cum Su- 22.
mitride, coetum sanctum veneratus, consedit iuxta Visvâ-
mitram prudentem. Deinde hominum princeps, manibus 23.
iunctis, cognoscendi studio impulsus interrogavit vatem:
Quaenam, vir sancte, est haec regio opulentis incolis 24.
splendens? Hôc discere cupio: tu, quaeso, accurate mihi
enarrare velis. Râmac verbis invitatus Visvâmitras digni- 25.
tate pollens omnem istius regionis memoriam exponere
coepit.

CAPUT XXXIV.

BRACHMADATTIS NUPTIAE.

Fuit magnus rex nomine Cusus, a BRACHMANE oriun- 1.
dus, strenuus in officiis obeundis, recti gnarus, virorum
bonorum cultor. Hic magnanimus ex consorte acque 2.
nobili Vidarbhana genuit quatuor filios sui similes, magno
vigore praeditos: Cusâmbum, Cusanâbhum, Amûrtaraja- 3.
sem, Vasumque, splendidos omnes, magno conatu anni-
tentes, ut ordinis militaris munera explerent. Hosce filios 4.
iustissimos ac veridicos hortatus est Cusus: Assidui estote
in ordinando imperio, quo facto pulcrum virtutis prae-
mium merebimini. Auditis Cusi monitis hi quatuor iuve- 5.
nes regii, civibus valde probati, ad urbes condendas sese
applicuerunt. Magnificus Cusâmbus extruxit urbem Cau- 6.
sâmbiam, Cusanâbhus vero condidit urbem Mahôdayam;
Amûrtarajasis terrae domini sedes nomen habuit Dharmâ- 7.
ranya; rex magnanimus Vasus denique condidit sibi ur-

8. hem, imperii caput, nomine Girivrajam. Haec ipsa terra, Râma, Vasûs istius fuit propria: hinc, ecce, quoquo ver-
9. sus quinque montium iuga eminus cernuntur. Amnis amoenus et clarus, Sumâgadhæ, ad Magadhorum terram conversus, in medio quinque montium quasi sertum flo-
10. reum nitet. Haec ipsa est terra Magadhensis, a Vasû isto magnanimo olim possessa, fertilis, frugumque corona re-
11. dimita. Cusanâbhûs vero, Raghuide, Sapiens regalis, pius, e nymp̄ha Ghritâchia eximias centum puellas generavit.
12. Hae forma et iuventa decorae, aliquando eleganti cultu in viridarium egressae, fulgurum instar pluvia anni tempe-
13. state coruscantium, cantantes, saltantes, fidibusque canentes, summa laetitia lasciviebant, exquisito mundo ornatae.
14. Quas quum vidisset toto corpore venustas, forma per orbem terrarum incomparabiles, Aër omnia permeans ta-
15. lia fatur: Ego vos omnes concupisco, uxoresque vos ducam. Relinquatur sors humana: aevum diuturnum nan-
16. ciscemini. Fragilis semper est iuventa, praecipue in genere humano: vos, perpetuam iuventam nactae, iuven-
17. tales puellae fictis. Audito sermone Aëris, impetu infessi, centum istae puellae, in ludibrium rem vertentes,
18. uno ore respondent: Tu ventorum domine, ut aiunt, cunctorum animantium penitissima pervadis; nos omnes potentiam tuam probe novimus: quare contemptum nobis-
19. cum agis? Cusanâbhi filiae sumus cunctae, idoneae scilicet, Superâm princeps, quae deum statu suo dimovea-
20. mus; attamen nobilitatem nostram tuemur. Quod utinam ne tempus unquam adveniat, stulte! — — Non sane, spreto patre veridico, electionem sponsi ex nostro arbi-
21. trio ambimus. Pater utique est dominus noster: is summi numinis instar. Cuicumque nos pater nuptum dederit,
22. ille ipse nobis erit maritus. Quarum dictis auditis Aër,

potentissimum numen, ira vehementi concitatus, in omnia puellarum membra penitus sese insinuans, ea infregit *spina dorsi detorta*. At puellae Aëris vi infractae patris 23. domum intravere, humique sunt provolutae, conturbatae, pudibundae, ocellos lacrimis suffusae. Tum rex, dilectas 24. puellas miseras, modo venustissimas, nunc corpore fractas intuens, ipse conturbatus ex iis quaesivit: Quid hoc? 25. Narratote, filiolae! Quis acquitatem adeo spernit? A quonam vos gibberae estis effectae? Pariter affectum gestu 26. significantes, vos omnes siletis. Intellecta prudentis Cusanābhi quaestione, capitibus pedes eius tangentes, centum istae puellae dixerunt: Aër omnia permeans, o rex, 27. dehonestare nos conatur: pravam viam ingressus, aequitatem non respicit. Ille idem, libidinis impotens, hoc a 28. nobis universis responsum tulit: Patrimae sumus; tu vale! Nos non in nostra ipsarum potestate constitutas scias. 29. A patre nos expece, an forte natas tibi nuptum dederit. Nos non vago arbitrio vivimus: ignoscere nobis, Dive, velis. Ille ad nefas obfirmatus respuit sententiam nostram, 30. dumque ita loquebamur, Aëris vi cunctae vehementer perculsae fuimus. Quorum sermone audito rex illustris 31. piissimusque egregiam puellarum centuriam hunc in modum affatur: Patientia temperantes decet, filiae: magnum 32. officium a vobis expletum est, quod unanimi consensu nobilitatem meam respexistis. Patientia sane est femina- 33. rum ornatus, utique in virorum iniuriis tolerandis; difficilis autem est patientia, praecipue quando a Coclitibus indigna patimur. Patientia est largitio, patientia fides, 34. patientia sacrificium, filiolae; patientia est laus, patientia pietas; in patientia situm est mundi moderamen. Hodie 35. tempus opportunum vos nuptum dandi advenisse equidem omnino censeo. Ite cum bona pace, filiae! exco-

36. gitabo aliquid vobis salutare. Sic dimissis puellis rex optimus, recti gnarus, de harum matrimonio consuluit
37. consiliorum socios. Quoniam vero puellae istae ab Aëre ibi olim gibberae factae fuerant, ab eo inde tempore urbs
38. illa Cānyacubja appellari coepta est. Eodem autem tempore vir praeclarus, nomine Chūlines, austeræ virilitatis,
39. purissimæ vitæ, sanctas castimonias exercebat. Ad sapientem sese castigantem accessit Fidicina quaedam celestis, ut ei famularetur, Urmilæ filia, cui nomen erat
40. Sômada. Haec humiliter eum venerata, honestissima femina, assidua in ministeriis ibi habitavit, quo facto sese
41. probavit magistro. Is ergo tempore opportuno animum erga eam declarans, Probasti te mihi, inquit: bene tibi
42. cupio; quid faciam, quod tibi sit gratum? Fidicina, dulci voce prædita, summpere laeta, quum anachoretam sibi propitium cognovisset, ipsa facunda facundiae gnarum
43. affatur: Tu, divina quadam sorte favente, propter sanctimoniam in numinis consortium transiisti; equidem filium
44. opto, divinæ sanctimoniae devotum. Coelibem vitam ago, (salve mihi!) neque ullius viri sum uxor. Quandoquidem ad te me converti, o Brachmana, æquum est, ut mihi
45. concedas filium. Fidicinae propitius Sapiens divinus dedit filium egregium, quem Brachmadattem dixere, spiritalem
46. Chūlinis prolem. Ille idem rex Brachmadattes tunc, summa prosperitate fruens, urbem Cāmpiliam, sicuti Superum
47. princeps coelum, incolebat. Pius rex Cusanābhys autem consilium cepit, ut huic centuriam filiarum nuptum daret.
48. Invitato igitur rege Brachmadatte, vir gravissimus tradidit
49. ei puellas, gaudia corde intimo præcipiens. Harum singularum dexteram, o Raghuide, ex ordineprehendit Brachmadattes terræ dominus, quasi foret Superum rector.
50. Vix autem manu eius contactæ centum istæ puellæ, pro-

tinus gibborum deformitate sanata, curis exsolutae, summa cum venustate enituere. Rex Cusanâbhus, cernens illas 51. ab Aëris vi liberatas, magnopere laetatus est, et gaudio iterum iterumque commotus; celebratis vero nuptiis regem Brachmadattem cum uxoribus honorificentissime habitum ad imperii sedem dimisit. Ibi Fidicina coelestis, 53. sicuti decebat, nurus suas benigne excepit, unamquamque blande demulcens et Cusanâbhum laudibus extollens.

CAPUT XXXV.

STIRPIS VISVAMITRAE PRAECONIUM.

Quum rex Brachmadattes post nuptias perfectas discessisset, Cusanâbhus filiis orbis sacrum genitale apparavit. Id sacrificium dum peragebatur, generosissimus Cusus, Brachmanis filius, *coram visendum se exhibuit*, et regem Cusanâbhum talibus affatus est: Nascetur tibi, mi fili, tui similis filius iustissimus, Gâdhes, cuius opetu perennem per totum orbem gloriam es adepturus. Ita compellato rege Cusanâbho Cusus, in aethera sublatus, rediit ad aeternam BRACHMANIS sedem. Post aliquantum temporis deinde prudenti Cusanâbho natus est filius iustissimus, Gâdhes nomine dictus. Is pater meus fuit, pius Gâdhes, vere fortis; e Cusi prosapia ego sum oriundus, generatus a Gâdhe, o Raghuide. Exstiterat mihi quoque soror natu maior, femina casta, Satyavatidis nomine insignis, coniugio iuncta Richtco. Generosissima haec Causicis, maritum prosecuta, cum ipso corpore in

- coelum everta est; eadem in magnum fluvium conversa.
9. Nunc soror mea coelestis, Himavantis iugo suffulta, animantium recreandorum gratia aquae purae rivum amoenum inde profundit. Quapropter ego religionibus intentus Himavantis clivum iucunde incolo, cum sorore mea
11. Causicide mutuo amore coniunctus. Ipsa vero Satyavatis, casta, propter fidem celebrata, marito dedita, nobilis
12. Cusidarum proles, inter nymphas fluviales eminet. Voti solvendi gratia equidem, relictâ illa, huc me contuli; et in eremum Consummatum secedens, tua virtute, o Râma,
13. sum consummatus. Sic tibi originem prosapiae nostrae declaravi, veteresque huius regionis memorias, fortissime
14. juvenis, qua de re tu me interrogasti. Iam praeteriit media nox, Cacussthide, me tecum confabulante. Nunc somno indulge: salvus sis, neque ullum impedimentum
15. in itinere nobis obstat. Immotae stant arbores cunctae, ferae et volucres in cubilibus latent, nocturnisque tenebris obductae sunt coeli plagae. Sensim evanescit crepusculum, polus quasi oculis cingitur; densa siderum
17. stellarumque silva scintillis undique effulget; oriturque luna, frigidum sidus, tenebras dispellens, lumine suo
18. exhilarans animantium per orbem terrarum corda. Noctivaga quaequae sunt animalia hinc inde proserpunt, Geniorum etiam Gigantumque agmina, truculentique Lemures carnivori. Ita profatus conticuit vates gravissimus.
- Anachoretæ eius comites cuncti, Euge! pulcre! exclamantes, eum sunt venerati. »Magna est ista prosapia Cusidarum, recti semper studiosa; BRACHMANI similes fuerunt magnanimi principes, a Cuso genus repetentes: imprimis
21. tu, vir venerande, fama celebratissimus; et soror tua Causicis, inter nymphas fluviales eminens, novum splendorem gentilitium tibi affert.« Ita laudatus ab egregiis ana-
22. rem gentilitium tibi affert.« Ita laudatus ab egregiis ana-

choretis faustus Gādhis filius somno sese tradidit, instar solis ad occasum vergentis. Râmas quoque cum Sumi- 23. tride, nonnihil admiratione commotus, laudato vate praestantissimo, ad somnum se composuit.

CAPUT XXXVI.

NYMPHAE GANGAE ORIGO.

Residuum noctis commoratus ad Sôni ripam cum 1. Sapientibus Visvâmitras, quam primum illuxerat, comitem compellavit: Nox iam luci cessit, Râma; crepuscu- 2. lum matutinum apparet. Surge, age! surge, sodes! Ad iter prompto sis animo. Cuius adhortatione audita, Râ- 3. mas religionibus matutinis functus ad iter sese accinxit, atque hunc sermonem protulit: Praesluit hinc Sônus, 4. aquis iucundis, profundus, insulis distinctus; utra via, o Brachmana; nos traiecturi sumus? Sic interrogatus a 5. Râma Visvâmitras respondit: Haecce est via a me monstrata, qua vates pergere solent. Deinde longum iter 6. emensi, media iam diei hora exacta, conspexere Gangem, fluviorum praestantissimum, ab anachoretis cultum. Viso 7. aonne, aquas sanctas profundente, a cygnis gruibusque circumvolitato, cuncti anachoretæ pariterque Raghuidæ lacti fuere. Ad eius ripam communi opera pernoctandi 8. apparatus ordinaverunt; et lavatione rite lustrati, aqua Manibus Divisque libata, latice pingui in ignem iniecto, 9. et gustato eius residuo nectari aequiparando, consederunt in Jahnuidis ripa, placidi, animoque exhilarato, un- 10. dique cingentes Visvâmitram magnanimum; ceteri, sicuti

- decebat, paullo remotiores, ambo Raghuidae pro dignitate *propius ei assidentes*. Tum Râmas, gaudio elatus, ad Visvâmitram se convertens, Vir sancte, inquit, Gangae, nymphae TRIVIAE, originem discere cupio. Excitatus Râmae verbis magnus vates Visvâmitras Gangae generationem et incrementum narrare orditur.
13. Montium princeps est, inquit, qui dicitur Himavantes, ingens metallorum penetrabile; huic natum est par puellarum, forma per orbem terrarum incomparabile.
14. Quarum quae mater ambarum exstitit, Mêrus erat filia, tereti latere decora, nomine Mêna: venusta sane femina,
15. uxor Himavantis dilecta. Ea partu edidit hancce Gangam, filiam Himavantis natu maiorem; altera eiusdem
16. nata appellata est Uma. Postea Superi omnes, officiorum divinorum studiosi, puellam natu maiorem a montium principe in matrimonium petierunt, Gangam, nympham
17. Triviam. Himavantes, pietate motus, triplicem mundum iuvare cupiens, tradidit iis filiam, orbis lustratricem,
18. Gangam sponte sua vagabundam. Divi, grate accepta Ganga triplicis mundi tramites permeante, in sedes suas
19. redierunt, ex animi sententia optatorum compotes. Quae autem secundo loco genita erat montis filia, ea, austeris religionibus addicta, castimonias exercuit casta virgo.
20. Hanc filiam suam severissimae sanctitatis mons excelsus nuptum dedit Rudro (*Sivae*) incomparabili, Umam, per
21. orbem universum adoratam. Tales exstiterunt binae haec montium regis natae: Ganga, nympharum fluvialium praestantissima, tum vero Uma inter deas eminens. Illa eadem igitur montium principis filia, fluvii coelestis praeses, ad Superos ascendit, ab omni labe pura, aquas amoenas profundens.
-

CAPUT XXXVII.

UMAE MAGNANIMITAS.

Vix finito istius sermone, ambo iuvenes fortes, Raghuides et Laximanus, narrationem cum plausu excipientes, vatium principem compellarunt: Narrata nobis est a te, Brachmana, sanctissima rerum divinarum memoria; nunc exponere velis de filia montium regis natu maiore: quam ob causam mundi lustratrix illa tres tramites fluctibus proluat? quanam opera, vir sancte, eadem in tribus mundis perfecit? Talia dicente Cacutsthide, Vismâmitras religiosissimus in anachoretarum coetu totam narrationem a principio explicuit. Olim, mi Râma, inquit, post nuptias factas sanctus Caerulicervicus et Uma dea aemulatione mutua ad concubitum sese converterunt. Dum sollers Caerulicervicus, numen potentissimum, in Deae sinu delectabatur, centum anni divini elapsi sunt. In tali Cupidinis certamine neuter coniugum vinci semet passus est, nec vero etiam diva progeniem inde concepit, o Râma, hostium domitor. Tunc Superi turbati, Magni Parentis duce, *secum reputabant*: Quae hic generatur proles, quis eam sustinere poterit? Omnes igitur adierunt deum, qui iuvenem in vexillo gestat, et humiliter adorantes magnanimum Caerulicervicum his verbis allocuti sunt: Divum Dive, fauste, qui omnium animantium salute gaudes! Superum supplicationi propitium esse te decet. Non tolerare poterunt mundi seminis tui progeniem, Coelitum praestantissime: sanctis votis adstrictus cum coniuge tua Diva castimonias exerce. Triplicis mundi

servandi studio motus, vigorem masculum tum ipso vigore cohibe. Sospita hancce animantium universitatem;
 13. noli naturae vastitatem efficere. Audito Superum sermone potentissimus mundi dominus, hac voce: Fiat! prolata,
 14. iis annuit, ac porro ita loqui orditur: Cohibebo equidem coniunctum cum Uma vigorem meum masculum ipso vigore. Tum Coelites, tum terra, placida quiete fruatur.
 15. tur. Sed dicant mihi Superum primores, semen meum, vigoris plenissimum, quod e sede sua excitatum est, quis
 16. hoc sustinebit? Ita interrogati Superi responderunt deo iuvenum in vexillo gestanti: Quod semen hodie tibi ex-
 17. citatum est, id tellus sustinebit. His dictis admonitus Coelitem princeps vigorem suum masculum in terrae solum effudit; quo tellus cum montibus silvisque plane
 18. penetrata est. Tunc Superi denuo hunc in modum Ignem adhortari: Aggredere tu cum Aëre consociatus mirificum
 19. Rudri semen. *Ambobus hisce deum iussa alacriter exsequentibus*, id ab Igne rursus penetratum est; inde ex-
 20. stuit mons Candidus, nec non divina silva Arundinea, flammae solisque iubar referens, ubi natus est strenuissimus
 21. Carticcus, ex igne ortus. Deinde Superi pariterque Sapientum coetus tum Umam tum Sivam magnopere
 22. venerati sunt, summo gaudio affecti. At montis nata Coelites intuens, oculos prae ira rubore suffusa, indigna
 23. abunda diras omnibus imprecari: Quoniam ego, proles desiderio congressa cum marito, impedita sum a vobis, vestrae quoque uxores ab hoc inde die steriles sunt.
 24. His dictis quum omnes Superos obiurgasset, tellurem quoque detestata est: »O Terra, tu varias conditiones
 25. patieris, multorumque uxor eris; ac mea indignatione contaminata laetitia filiorum partu non es adeptura;
 26. maligna, quae mihi prolem masculam invidisti. Tunc

deorum princeps (*Sivas*), quum Superos pudore confusos videret, accinxit se ad proficiscendum versus plagam coeli a Varuno custoditam ¹⁾. Ibi dominus potentissimus, consociatus cum Diva, ad latus septentrionale montis in excelso Himavantis vertice castimoniis sese dicavit, Ita tibi exposui narrationem de dea Montigena, o Râma; ²⁸. nunc tu cum Laxmano Gangae originem quoque a me traditam accipe.

-
- 1) Id est *occidentalem*. Interpretes Srîrâmapurenses *septentrionalem* substituerunt, veriti fortasse, ne poëta sibi met ipsi non satis constaret, dum in sequenti disticho addit, Sivam ad latus septentrionale Himavantis secessisse. At meminimus, res paullo ante narratas in deorum sedibus peractas fuisse, circa montem Cailâsum, qui hodieque ab incolis regionis Tibetanæ ultra lacum Mânasum monstratur. Hinc longe versus occidentem porriguntur Himavantis iuga, et quidem versus occasum æstivum, ultra Casmiriae terminos; ut itaque Sivas a Cailâso profectus eo devenire debuerit. Cf. AM. SINH. *ed. Col.* p. 13. Enumerantur ibi custodes plagarum coelestium, tum cardinalium, tum intermediarum, hunc in modum, ut initium ab oriente fiat, et inde versus dexteram in orbem circumceatur. Quintus locus, i. e. occidentis, Varuno tribuitur. Aliter MANUS (VII, 4.), qui neque ordinem plagarum servare voluisse videtur, et inter custodes mundi Solem Lunumque recipit, Sivam contra, Nairritumque, daemonum praesidem, excludit. Sed credibile est, poëtam epicum aequè ac lexicographum opinionem maxime vulgatam expressisse. Denique Varuno optime convenit occidentis, quia hæc ex parte, ab Indi ostiis inde, latissime patet mare Erythracum.
-

CAPUT XXXVIII.

CARTICEI GENERATIO.

1. Dum deorum princeps Trioculus castimonias exercebat, Coelites, exercitus sui ducem desiderantes, Magnum Parentem adierunt, et supplicum habitu, uno ore, cum ducibus suis, Indra atque Igne, alium rerum Parentem faustis hisce verbis affati sunt; Qui nostri exercitus dux olim a te, venerande, nobis datus fuerat, is ad eximias castimonias exercendas cum Uma secessit.
2. Quid interim faciendum sit salutis animantium gratia, moderare tu, utpote moderaminis gnarus: tu ultimum nobis es perfugium. Intellecto deorum sermone Magnus mundi universi Parens, placidis dictis consolatus Coelites, haec respondit: Quod a dea Montigena dictum est, vos ex uxoribus vestris prolem non esse generaturos, id effatum fatale, ne dubitetis, irritum fieri nequit. Sed adest, ecce! Ganga aethera perambulans, ex qua Ignis, qui sacris vescitur, generabit exercitus deorum ducem, hostium domitorem. Natu maior montium regis filia hunc filium fovebit, neque dubitandum est, hoc magnopere ab Uma probatum iri. Quo sermone audito Superi, optati compotes, venerabundi Magnum Parentem adorarunt.
3. Cuncti igitur profecti ad montem Cailâsum metallis gemmatum, Igni mandarunt, ut filium gerendum curaret.
4. »Tu, qui sacris vesci soles, hocce deorum negotium perficiendum suscipe. Emitte semen potentissimum in montis filiam Gangam.« Ignis Superis opem suam pollicitus, Gangam adiit, et, Concipe foetum ex me, Diva!

inquit; quandoquidem Superis ita placet. Quibus dictis 13.
auditis, illa formam aetheriam assumpsit, *et undarum*
aestuantium ambagibus eius impetum elusit. Ignis au- 14.
tem, visa nympphae superbia, quoquo versus sese dilata-
vit, et undique eam irroravit. Quum omnes Gangae tor- 15.
rentes ab eo oppleti essent, divinorum sacrorum antistitem
(*Ignem*) ea protinus affatur: Non sufficio, dive, tolerando 16.
vigori tuo masculo, nimis vehementi; uror flammis hisce,
et plane animi angor. Tunc Ignis, qui omnium deorum 17.
sacris vescitur, Gangae respondit: Hic ad Himavantis ra-
dices hiece foetus deponatur. Illa, Ignis dicto intellecto, 18.
foetum splendidissimum, semen mirabile, e torrentibus
suis effudit. Quod ex illa effluerat purum, micans sicut 19.
arena Jambûnadi fluvii ¹⁾, quam primum terram contigit,
in aurum mutatum est. Ex acritudine porro aes ac me- 20.
tallum ferrugineum nascebatur; quae hisce sordes inerant,
eae in stannum et plumbum convertebantur. Vix autem 21.
eiecto foetu, radiis eius illuminatum totum istud nemus
monte cinctum aureum est factum. Aurum purum pul- 22.
cro colore effulsit, ex Ignis vigore natum, quasi corpo-
rea Ignis forma, JATARUPA ab eo inde tempore dictum,
o Raghuide. Deinde puerum conspicati Ventorum gre- 23.
ges Indra duce, ut lac ei suppeditarent, CRITICAS arces-
sivere, *nutrices eius futuras.* Hae, consilio capto, post- 24.
quam egregiam sibi conditionem pepigerant, ut ipsarum
in commune filius diceretur, vix nato lac praebuere. Dii 25.
universi, illis assentientes, Ne dubitetis! inquit; puer
hic per triplicem mundum CARTICEII nomine celebrabi-

1) Est fluvius aurifer, ex monte Mêrû, quem subulabantur,
scaturiens, unde unum e multis auri nominibus dedu-
citur.

26. tur, quasi Critticarum filius. Quorum sermone audito, nutrices foetum abortu ex utero elapsum abluerunt, summa cum venustate ignis instar radiantem. Superi vero, quoniam abortu ex utero elapsus fuerat, Cacutsthide, SCANDUM quoque dixere Cârteccium, validis lacertis praeditum flammaeque similem. Praesto deinde fuit lac praestantissimum sex Critticarum, quem laticem ex mammis enatum puer sex ora gerens imbibit. Quo lacte hausto is uno die iuveniliter protinus adolevit, et bellica fortitudine sua Ditidarum agmina devicit 2). Hunc splendidissimum Immortales universi, Igne duce congregati, coelestis exercitus imperatorem aqua lustrali inaugurarunt.
31. Sic tibi, mi Râma, nymphae Gangae propaginem declaravi, nec non felicem sanctamque Cûmâri originem.

2) Haud difficilis est ad divinandum allegoria, quae hisce fabulis subest. Deus Martius Sivae filius fertur, numinis potentissimi, a cuius nutu hominum fata alternaeque vitae et mortis vices pendent. Idem tamen ignis ope in lucem prodit, quia acerrimo tum animorum, tum corporum impetu bella geruntur. Simul cum co gignuntur metalla, aes, ferrum, reliqua, e quibus similiter ignis ope fuis et excoctis tela et arma, loricae, scuta, galeae, procuduntur. Gangis nympha deponit haec metalla in montium sinu, quia in iis plerumque eorum venae reperiuntur. Sex *Critticae* sunt totidem Pleiadum stellae, septimam enim Indi non curant. Pingitur autem hoc sidus apud eosdem sub specie novaculae (Sanskrite *kritika*), et inter domus lunares tertium locum occupat. Cf. As. Res. II, p. 293. Critticae significant igitur tela varii generis, ad pungendum aut secundum apta: sagittas, gladios, acinaces, iacula, hastas, secures. Lac, quod hae nutrices puero Martio praebeant, est sanguis e vulneribus effusus, quo bellum magis magisque crudescit. Similis est fabula de Hercule, cui luno, ignara quis pueri pater esset, mannam prae-

CAPUT XXXIX.

SAGARIDARUM PROCREATIO.

Causicus, quum Râmac edocendi gratia prolatam 1. hanc suavem narrationem absolvisset, alium denuo sermonem coram Cacutsthide orsus est. Fuit olim, o heros! 2. inquit, rex Ayodhyae dominus, Sagarus nomine, pius; is, prolis cupidus, prole carebat. Sagaro coniux pri- 3. maria erat Vidarbhorum regis filia, Cêsinia dicta: femina piissima ac veridica. Idem Arishtanêmis natam, 4. forma per orbem terrarum incomparabilem, secundo loco uxorem duxerat, quae Sumatis nomen habebat. 5. Cum duabus hisce uxoribus magnus ille rex ad Hima- vantem secedens, in monte, unde Bhri-gus amnis scaturit 1), castimonias exercuerat. Deinde, centum annis 6. expletis, propitiatus castimoniis Bhri-gus, inter vates veridicos emnens, Sagaro bonum largitus est *his verbis*: »Ampla prolis impetratio tibi continget, vir innocue; 7.

buerat, unde is subito ex infante in adolescentem excrevit; quam fabulam paterae Tuscae elegantissime incisam vidimus.

- 1) Sanscrite: *brigu-prasravana*; epitheton ambiguum, quia prius compositi membrum vel appellativi, vel nominis proprii vices sustinere potest. Prior ratio est paullo contortior; alteram praeluli: facile enim fieri potuit, ut rivus nomen a viro sancto traheret, qui secessum prope eius fontem sibi elegisse tradebatur. Sed nullo modo ex hoc vocabulo elici potest, quod interpretes Angli expresserunt: *in whose sacred stream Bhri-gu constantly bathed*.

- famamque in terris incomparabilem tu, hominum prin-
 8. ceps, adipisceris. Altera uxorum tuarum generabit prinio
 loco tibi, amice, natum stirpis propagatorem; altera
 9. deinde partu editura est sexaginta filiorum millia.α An-
 bae reginae, regum filiae, virum praestantissimum, dum
 loquebatur, conciliare sibi studentes, summo gaudio affec-
 ctæ, manibus suppliciter protensis eum percunctari:
 10. »Utra nostrum, Brachmana, unum habebit filium? utra
 multos numero partu editura est? Hoc accurate discere
 11. cupimus. Ratum esto dictum tuum.α Quo illarum ser-
 mone audito Bhṛigu sanctissimus suavi voce respondit:
 12. Libero hac in re arbitrio utimini! Utrivis vestrum vel
 unicus stirpis propagator nasci potest, vel multi, manu
 fortes, fama celebrati, magnis conatibus pares. Utra ve-
 13. strum utrum munus expetit? Vatis dicto intellecto, Ra-
 ghuide, Cēsīnia coram rege sibi elegit filium stirpis pro-
 14. pagatorem. Sumatis deinde, pulcre pinnati Garudæ so-
 ror, sexaginta millia filiorum elegit, qui magnis conati-
 15. bus pares et fama illustres futuri essent. Rex autem,
 vatem istum versus dexteram circumambulatum capite
 demisso veneratus, cum uxoribus ad imperii sui sedem
 16. remeavit. Postea, tempore progrediente, coniux ordine
 prior Cēsīnia Sagaro filium peperit, cui Asamanjæ no-
 17. men factum est. Sumatis vero, iuvenis fortissime, foc-
 tus vice cucurbitam peperit 2), e qua cortice rupto sexa-
 18. ginta filiorum millia prodire. Hosce pusillos nutrices in
 urceis liquida lactis pinguedine plenis fovebant, donec

2) Lusus etymologicus huic fabulae subesse videtur, siqui-
 dem Ixvâcûs nomen, qui Manûs filius stirpis illius regiae
 auctor fertur, a quodam cucurbitarum genere desump-
 tum est.

post diuturnum tempus iuventae vigorem tandem nacti
essent. Tunc exstiterē Sagaro sexaginta filiorum millia, 19.
cuncti aetate aequales, fortitudine pariter insignes. Natu 20.
maximus quidem Sagari filius, o princeps, Asaman-
jas hostium vexator inter illos imperii heres constitu-
tus erat. At is puerulos correptos in Sarayûs undas 21.
coniicere solebat, quos quum mersos cerneret, insuper
irridebat. Facinora adeo nefaria ausus, virorum bono- 22.
rum insectator, in civium perniciem intentus, a patre ex
urbe in exsilium actus est. Huius Asamanjae exstitit filius, 23.
nomine Ansumantes, fortitudine insignis, qui universo
populo probatus ipse quoque erga omnes sermone comi-
utebatur. Longo tempore post Sagarus animo concepit 24.
consilium sacrificium equinum celebrandi. Quod quum 25.
faciendum esse decrevisset, comitatus religionum magi-
stris, ipse quod ad ritum sacrificum attinet Vedorum
gnarus, sacrificium inchoavit.

CAPUT XL.

TERRA EFFOSSA.

Audito Visvâmitrae sermone Raghuides, summo gau- 1.
dio affectus, in narrationis fine anachoretam flammæ in-
star splendentem allocutus est: Salve, Brachmana! Au- 2.
dire cupio fusius explicatam hanc narrationem, quo-
modo atavus meus sacrificium istud obtulerit. Visvâmi- 3.
tras contra leniter arridens Cacutsthidae respondit: Au-
diantur itaque res gestae Sagari magnanimi. In terra illa, 4.

- ubi beatus Sivae socer, Himavantes, montium excelsissimus, et mons Vindhius, quasi aemuli invicem sese ad-
5. spiciunt, in horum montium medio, optime adolescens, sacrificium apparabatur: etenim haec regio sancta prae
 6. aliis laudatur tanquam ad operandum sacris idonea. Ansumantes autem arcitenens, magno curru invectus, mi filirole, equi curam susceperat, Sagari consilio obsequens.
 7. Tunc interlunii die, dum ille sacrificium inchoabat, Vâsavus (*Indras*), forma Gigantea assumpta, equum sacrifici-
 8. calem abstraxit. At equo isto regis magnanimi surrepto, omnes religionum magistri Sagarum operantem hunc
 9. in modum compellarunt: Equus sacrificio destinatus, ecce! interlunii die subito impetu abstractus est. Tu ergo, caeso equi raptore, ipsum equum fac ut reducas.
 10. Haec est sacri turbatio, in omnium nostrum perniciem eruptura; quapropter omnimodo curetur, o rex, ut im-
 11. perturbato sacro litari possit. Magistrorum oratione in consessu isto audita, terrae dominus sexaginta filiorum
 12. millia ad se convocata his dictis affatur: Filii mei, viri fortissimi! Non intelligo, quomodo Gigantes tantum valuerint; siquidem sacerdotes, auctoritate graves, carmi-
 13. nibus lustrati, eximium hoc sacrum instituerunt. Quisquis ille sit, sive ad sedes infernas profectus, sive in aequoris profundo latens, caedite raptorem et equum
 14. mihi reducite, filioli: quod bene vobis vertat! Tellurem universam Oceano redimitam peragrate, eamque progrediendo diligenter effodite, donec quadrupedem con-
 15. spexeritis. Singuli per unius parasangae spatium terrae solum diffidentes pergite, meoque iussu equi nostri
 16. raptorem persequimini. Equidem, praevis caeremoniis lustratus, una cum nepote ac religionum magistris hic ibidem permanebo, donec quadrupedem conspexero.

Vos interim valetē! Illi omnes validissimi iuvenes regii, 17.
alacri animo, patris dicto excitati, tellurem peragravere.
Singuli hominum principes usque ad parasangae longi- 18.
tudinem solum terrestre diffindere lacertis fulminum
ictus aequantibus. Tellus autem, verutis fulgurum simi- 19.
libus vomeribusque accerrimis a Sagaridis diffissa, prae
dolore ingemuit. Tunc monstrorum infernorum, quae 20.
effossis latebris cencebantur, Raghuide, Serpentum, Ti-
tanum Gigantumque clamor horrendus tollebatur. Isti 21.
omnes truculenti per sexaginta millia parasangarum tel-
lurem dissiderunt usque ad inferos. Hunc in modum, 22.
princeps praestantissime, regis filii Jambūs insulam mon-
tibus cumulata effodientes undique circumibant. Quo 23.
facto Divi una cum Fidicinum, Titanum Serpentumque
agmine, cuncti animo conturbato Magnum Parentem adire.
Cuius numine propitiato, moestitiam vultu prae se seren- 24.
tes, vehementer terriți Magnum Parentem his verbis affati
sunt: Alme! tellus universa a Sagari filiis effoditur, his- 25.
que fodientibus, o BRACHMAN, ingens sit animantium stra-
ges. »En! hic ille est sacri nostri direptor! ab hoc 26.
equus fuit abductus!« ita increpantes Sagaridae caedunt
cuncta animantia.

CAPUT XLI.

CAPILI CONSPECTUS.

1. At oratione deorum audita almus rerum Parens perter-
2. ritos fatique vi ineluctabili amentes contra admonuit: Pru-
- dens Vāsudēvus ¹⁾; Madhūs interfector, cui amplissima

1) *Vāsudēva* est notissimum Crishnae cognomen, cuius pater mortalis, itidem *Vasudēva*, sed prima vocali brevi dictus, *Anacadundubhi* filius fuisse traditur. AM. CO. ED. COL. p. 4, sl. 17. Nimirum productione primae syllabae patronymica formari solent. At in tota Rāmeīde nusquam alias, quod sciam, Crishnae mentio iniecta est, nec legitime iniici poterat. Etenim constans est traditio, Crishnam multis demum seculis post Rāmiam nostrum, qui ordine secundus est, inter homines versatum fuisse. Nullo autem loco magis incongrua foret Crishnae mentio, quam in hoc sermone, quem poëta Sagaro superstite Brachmanem protulisse narrat; qui quidem Sagarus inter Rāmae proavos vigesimus a Dasaratha numeratur. Cf. L. I, CAP. LXX. Sane in mythologicis temporum computatio non nimis est urgenda. Historicus Casmirensis notat dissensionem de bello inter Pānduidas et Curuidas gesto, Bharateae argumento, quod nonnulli auctores ad tertiae aetatis (*dvāpara-yuga*) finem retrahebant, ipse cautius medio seculo septimo post initium quartae aetatis (*cali-yuga*) ponit. AS. RES. VOL. XV, p. 97. Attamen apparet, Crishnae famam multo serius quam Rāmae per Indiam celebrari coeptam fuisse. Exstitit Crishnas quodammodo Rāmae aemulus, quippe cuius cultores hunc vetustiorum herodum participem quidem divinae naturae fuisse fatebantur, in illum autem integrum numen transiisse affirmabant. Mihi Rāmeis maxima ex parte ante Bharateam, in qua Crishnas partes primarias agit, composita videtur. Sed

haec Tellus carae coniugis loco habetur: ille idem almus dominus, Capili propriam formam indutus 2), terram continuo custodit. Huius ira incensa comburetur regia proles. Telluris quoque disruptio fatalis dudum praevisa fuit, nec 4. non filiorum Sagari perniciēs, ab illo ventura longe prospiciente. Magni Parentis dictis auditis, hostium domitor, 5. Divi isti TRIGINTA TRES 3), summo gaudio affecti, eodem abiere unde advenerant. Dum terra diffindebatur, stre- 6. nuissimorum Sagari filiorum insonuit vastus procellae

haec est quaestio altioris indaginis, quam nunc diiudicare velle, praeposterum foret. Quicquid eius sit, Vālmīcem, sive verum, sive personatum, Vishnū *ēti-
pavēlav* sub Crishnae persona prorsus ignorare decebat. Quid igitur? Num nomen istud, quod et commentatores et Bengalici codices agnoscunt, ab interpolatore quodam hoc intrusum dicemus? Equidem potius arbitror, *Vāsudēva* antiquum et genuinum Vishnū cognomen fuisse, postea ad patronymicam significationem detortum. Quamquam ob causam Vishnus sic dictus fuerit, id quidem non liquet; sed alludunt eo alia vocabula: *vasu*, *vāsava*, *vāsu*, de quibus cf. WILS. LEX.

- 2) De hoc Vishnū cognomine et munere non habeo, quod expromam. Vix opus est monere, plane hinc alienum esse *Capilum*, philosophiae rationalis (*sāṅkhya*) auctorem; quamvis et hunc discipuli nimis ambitiosi numinis plenum, imo ipsum in mortali corpore praesentem Vishnum fuisse iactaverint. Quam opinionem innuit auctor *Bhagavad-gītāe*, LECT. X, 26.
- 3) Interpretes Angli eos hunc in modum enumerant: octo Vasues, undecim Rudri, duodecim Adityae, Asvinia et Cumārus. Quod utrum recte se habeat necne, vix dicere ausim. Videtur autem numerus esse solennis, ex doctrina nescio qua sacerdotali petitus; quippe quem in Zoroastri libris saepius simili modo memoratum legimus. Cf. VERDIDAD. ed. Bournouf. p. 9, lin. 10. 11.

7. instar strepitus. Deinde tellure universa diffissa ac versus
 8. dexteram circumambulata, Sagaridae cuncti patrem ad-
 9. euntes talia dicta protulere: Peragrata est tellus universa,
 10. enecatque animantes terrigenae, Divi, Danuidae, Gigan-
 11. tes, Lemures, Angues, Serpentes; nihilo magis tamen
 12. equum tuum conspiciamus, vel equi raptorem denique.
 Salve! Quid facere nos iubes? Hac de re consilium pen-
 13. sitetur. Filiorum sermone intellecto, Raghuide, rex po-
 14. tentissimus Sagarus, irac plenus, illis haec regevit: Porro
 15. fodite, sic bene sit vobis! Post terram diffissam raptotemque repertum perfecto negotio huc revertimini. Patris
 16. sui, Sagari magnanimi, iussa exsecuturi, sexaginta filio-
 17. rum millia ad sedes infernas ruere. Quibus effossis, con-
 18. spexere deinde unum ex elephantis versus quaternas pla-
 19. gas coelestes constitutis, montis instar excelsi, Virû-
 20. pâxum, terrae solum sustententem. Immanis haec bellua,
 Raghuide, orbem terrarum universum cum montium iugis
 saltibusque capite sustinebat. Quodcumque magnus ille
 elephas interlunii vel plenilunii tempore sui sublevandi
 gratia prae lassitudine caput quassat, tunc terrae motus
 fieri solet. Sagaridae magnum hunc elephantum, plagae
 coelestis custodem, quum versus dexteram circumambu-
 lassent, infera effodiendo ulterius progredi. Deinceps,
 plaga orientali relicta, australem effoderunt. In australi
 quoque plaga conspexere alterum belluarum principem.
 Quem magnum elephantum Mahâpadmum, montis instar
 excelsi, tellurem capite sustentantem conspicati, in ad-
 mirationem rapti sunt. Hunc illi, sexaginta magnanimi
 Sagari filiorum millia, postquam versus dexteram circum-
 ambulaverant, plagam occidentalem effoderunt. In occi-
 dentali quoque plaga viri fortissimi conspexere elephan-
 tum huic regioni suppositum Saumanasum, ingentem,

montis instar excelsum. Quem versus dexteram circum-21.
ambulatum quum interrogassent, num recte valeret, sp-
dientes deinde perrexerunt ad plagam a Cuvero custo-
ditam. In septentrionali regione, Raghuide, conspexere 22.
Himapándurum faustum, faustis notis insignitum, tellurem
hancce sustentantem. Cuncti, ad sexaginta filiorum millia, 23.
quum eo accessissent, elephanto versus dexteram circum-
ambulato, infera porro diffindere. Deinde Sagaridae 24.
progressi ad plagam laudibus celebratam, quae inter
septentrionem et orientem sita est, ira incitante terram
perfoderunt. Ibi vero hi pariter magnanimi, tremendo 25.
impetu et robore praediū, conspexere Capilum, Vāsudē-
vum aeternum, atque haud longe a deo remotum equum 26.
per campos vagantem. Tum, gaudio incredibili elati, illum 27.
scilicet equi raptorem esse arbitrati, oculis prae ira
flagrantibus cuncti illum incursare, simulque, Tene! tene!
clamare. Tu profecto nobis quadrupedem sacrificalem 28.
surripuisti. Iam tu, sceleste, scito, nos Sagari filios
comprehensum te tenere. Horum sermone audito Capi-29.
lus, ira vehementi commotus, gravem fremitum ore
emisit. Quo facto protinus immensi illius Capili ma-30.
gnanimi nutu in cineris accervum conversi sunt cuncti Sa-
garidae.

CAPUT XLII.

PROCURATIO SACRIFICII A SAGARO SUSCEPTI.

1. At rex Sagarus, secum reputans iam dudum profectos esse filios, affatus est nepotem suo ipsius vigore
2. splendentem: Tu es bellicosus, rerumque peritus, antiquis herouibus vigore aequiparandus; investiga iter patruorum
3. tuorum, et cuiusnam iussu equus sit abreptus. Subterranea animalia valida sunt atque immania: quae ut abs
4. te propulsare possis, prehende tu arcum ensemque. Veneratus venerabiles, occisis deinde turbatoribus, confecto negotio huc revertere, sacrificium meum ad finem per-
5. ducturus. Sic rite compellatus a Sagaro magnanimo Ansumantes, postquam arcum acinacemque sumpserat,
6. levi passu profectus est. Regis hortatu, o princeps, progrediebatur is per viam subterraneam a patruis magnan-
7. imis effossam. Ibi conspexit vir fortis elephantum sub mundi cardine collocatum, quem Divi, Danuidae, Gi-
8. gantes, Lemures, Alites Serpentesque venerantur. Hunc ille versus dextram circumambulatum rogavit, an recte valeret; deinde de patruis suis sonipedisque raptore per-
9. cunctatur. Elephante vero, hisce auditis, magni consilii iuvenem contra affatus, Asamanjide! inquit, confecto negotio
10. tu brevi cum equo remeabis. Cuius tali dicto audito ille omnes elephantes sub mundi cardinibus collocatos
11. ex ordine apte interrogare perrexit. Ab hisce mundi custodibus fandi doctis ipse facundus honorifice habitus gratum responsum tulit, se cum equo rediturum esse.
12. Quorum dicto audito levi passu illuc progressus est, ubi

eius patruī Sagaridae in cineris accervum conversi iace-
 bant. Tunc vero Asamanjae filius, doloris vi superatus, 13.
 miserabiliter ciulavit, caedem istorum lugens. Haud 14:
 longe inde equum sacrificio destinatum libere vagantem
 vidit hominum princeps, dolore ac moestitia afflictus.
 Ille quidem Manibus regiae prolis libationem facere cu- 15.
 piebat iuvenis fortis, sed laticis puri egenus nullum aquae
 lacum deprehendit. Circumlata deinde oculorum acie 16.
 conspexit alitum regem, patruorum suorum avunculum,
 pulcre pinnatum Garudam ¹⁾, montis instar excelsum.
 Iste Vinatae natus praevalidus eum his verbis allocutus 17.
 est: Noli moerere, hominum princeps! Caedem istam
 orbis universus comprobavit. A Capilo inexcuperabili 18.
 combusti sunt hi iuvenes praevalidi. Neque te, vir pru-
 dens, oportet iis aquam terrestrem dare: Ganga, Hima- 19.
 vantis filia natu maior, mundum universum lustrans, in
 cinerem conversos undis suis perfundat. A nymp̄ha ista, 20.
 quam mundus in deliciis habet, irrigatus cinis hicce se-
 xaginta Sagari filiorum millia ad orbem coelestem evehet.
 Gangam adduc, quod bene tibi eveniat, a Superūm se- 21.
 dibus: Gangae descensus efficiatur, si tantopere vales.
 Nunc, equo recepto, eadem via regredere, qua huc 22.
 advenisti; etenim tuum est, o iuvenis, avi tui sacrificium
 ad finem perducere. Audita Garudae oratione fortissi- 23.
 mus Ansumantes, fama celebratus, equo festinanter pre-

1) Sagaridarum mater *Garudae soror* dicitur, c. XXXIX,
 14; eadem *Arishtanēmis* filia, ibid. dist. 4. Attamen
 fateor, me hanc cognationem non satis expedire,
 quandoquidem Garudas matrem habuit *Vinatam*,
 patrem *Casyapun*. Nisi forte *Arishtanēmis* sit ali-
 quod *Casyapi* cognomen, quod quidem nusquam me-
 moratum invenio.

24. lincso, iter retro relegit. Quamprimum convenerat regem
 caeremoniis praevis operatum, o Raghuide, certiore eum
 25. fecit de rei eventu, nec non de Garudae oraculo. Rex
 autem quum audivisset horrificam Ansumantis narratio-
 nem, sacrificium rite de more consummandum curavit,
 26. deinde faustus sacris litatis ad urbem regiam rediit; sed,
 quamvis prudentia insignis, de Gangae arcessitu consi-
 27. lium nullum reperiēbat. Ita consilii inops magnus rex
 post tempus diuturnum, postquam per triginta millia an-
 norum imperio praefuerat, ad Superos abiit.

CAPUT XLIII.

MUNUS BHAGIRATHI CONCESSUM.

1. Sagaro fati lege perfuncto, cives imperii regem sibi
 2. crearunt Ansumantem piissimum, qui quidem, o Raghuide,
 princeps fuit egregius. Huic exstitit filius, Dilspae no-
 3. mine celebratus. In hunc filium imperandi munere de-
 posito, Ansumantes in amoeno quodam Himavantis ver-
 4. tice castimonias austeras exercuit. Cupiebat nimirum
 ille, Superos maiestate aequans, sanctum Gangae descen-
 sum assequi, sed optati sui non compos factus est prin-
 5. ceptus optimus. Triginta duobus annorum millibus elap-
 sis, postquam in silvam secesserat, rex gloria insignis
 sedes coelestes nactus est pro castimoniarum merito.
 6. Augustus Dilspas vero, avorum clade comperta, quamvis
 perculsa luctu mente, consilium nullum reperiēbat.

Quomodo effici poterit Gangae descensus? quomodo liba-
tio in illorum tumultu? quomodo tandem eos in coelum
traducam? Tales cogitationes secum volvebat. Cui 8.
continuo haec meditati, pietatis bene gnaro, natus est
filius, Bhagirathes nomine, religionum observantissimus.
At Dityas angustus, multis sacris litatis, per triginta 9.
annorum millia imperium administravit; nullum vero 10.
consilium assecutus, quoniam pacto illi ab inferis pro-
trahi possent, morbo laborans sati legem subiit. Prin- 11.
ceps egregius ad Indrae orbem, quem benefactis suis
meruerat, est evectus, filio Bhagrathe ad munus regium
aqua lustrali inaugurato. Bhagrathe quidem sapiens rex 12.
fuit ac pius, o Raghuide, sed prolis desiderio anxius,
liberis orbus permansit. Demandata itaque ministris im- 13.
perii cura, ipse in Gangae descensum intentus diuturnas
castimonias exercuit in saxo Gôcaro: brachiis sursum 14.
porrectis, medius inter quinque ignes, singulis mensi-
bus semel cibum capiens, perdomitis sensibus, per hic-
mem in solo udo cubans, pluvio anni tempore sub dio
perdurans. Qui quum per aliquot annorum millia in 15.
tam atroci cruciatu perstitisset, propitius ei redditus est
alivus BRACHMAN, summus animantium dominus. Tum 16.
Diis comitantibus magnus Parens ad Bhagrathe sesc
castigantem accedens, magnanimum ita affatur: Amplis- 17.
sime Bhagrathe! hominum princeps! equidem tibi faveo,
ac propter castimonias bene exercitas munus aliquod ex-
petas licet. Totius mundi magno Parenti praeclarus Bha- 18.
grathes, validis lacertis praeditus, respondit, manus iun-
ctas suppliciter protendens: Si alivum nomen mihi favet, 19.
si fructuosa est castimonia, nanciscantur ope mea liba-
tionem cuncti Sagari nati. Cinere istorum magnanimo- 20.
rum Gangae undis irrorato, transcant in coelum immen-

21. sum omnes hi proavi mei. Prolem quoque, Dive, dare velis, ne intereat prosapia nostra: Ixvâcuidarum stirpis
22. gratia concedatur mihi donum hoc insigne. Vix loqui desierat rex, quum totius mundi magnus Parens voce
23. dulci, dulcisona, faustum oraculum ei edidit: Magnum est quod optas, curulis bellator Bhagtrathe. Ita fiat!
24. Salve mihi, stirpis Ixvâcuidarum columen! En tibi nympham Gangam, filiam Himavantis natu maiorem; divinus Sivas est propitiandus, o rex! ut hanc vertice
25. excipere velit. Tellus enim Gangae in praeceps ruentis impetum sustinere nequit; neque alium video huic exci-
26. piendae parem praeter Tridentiferum. Ita admonito rege, Gangam deinde cohortatus, mundi creator rediit in sedes aetherias, cum omnibus divi Ventorumque cohorte,

CAPUT XLIV.

NYMPHAE GANGAE DESCENSUS.

1. Postquam abierat genitor animantium, rex pollice pedis extremo in terrae solum infixio, integrum annum
2. perduravit: brachiis sursum porrectis, sine sustentaculo, aërem pro cibo captans, sine tecto, immobilis, stipitis
3. instar erectus, noctu diuque insomnis. Tunc, anno peracto, Umae maritus, pecudum altor, quem universus
4. orbis adorat, talibus affatus est Bhagtrathem: Propitius tibi sum, vir optime; gratificari tibi volo: excipiam ego
5. vertice montium regis filiam. Deinde conscenso Himavantis fastigio deus rerum potens, Praccipita! inquit,

compellans Gangam, fluminis aetherii nympham. At filia 6.
Himavantis natu maior, quam universus orbis adorat,
quum Umae maritum sibi imperantem audivisset, ira ve-
hementi commota est. Conversa protinus in speciem 7.
immanem, cum impetu vix tolerando praecipitavit ex
aethere in faustum Sivaе verticem. Secum cogitabat ni-8.
mirum Diva illa, Ganga inexsuperabilis: Penetrabo egomet
in Tartarum, gurgite meo Sancarum abripiens. Tunc 9.
vero almus Sivas Trioculus cognita istius superbia, ira-
tus eam detrudere in humilem conditionem decrevit.
Ceciderat nymp̄ha sancta in sanctum Rudri verticem, 10.
imperviis comae plexae nodis Himavantis silvosi similem.
Inde illa nullo modo ad terram pervenire poterat, quam- 11.
vis validis conatibus, neque exitum nacta est, errabunda
inter comae orbes in altum exstructos. Ibidem vagaba- 12.
tur Diva per magnum annorum numerum, quam conspi-
catus Bhagtrathes denuo severissimis castimoniis sese ap-
plicuit. Hisce admodum propitius ei redditus Sivas 13.
tandem dimisit Gangam in lacum Vindum effusam. Ex 14.
ea sic dimissa septem flumina ortum habuere: Hlâdinis,
Pâvanis, tertioque loco Nalinis; haec tres Gangae, faustae, 15.
benignis aquis abundantes, versus plagam orientalem
profluxere. Suchaxus vero, Sitaque, nec non ingens
Sindhus, hi tres lactis limpidisque undis scaturientes 16.
versus plagam occidentalem profluxere ¹⁾). Septima de-

1) Per se patet, quae hic describuntur, pleraque esse fabu-
losa: subest tamen aliquid veri, quod ad locorum situm
quodammodo accommodari possit. Lacus *Vindus* omni-
no non exstat; sed novimus binos lacus, intervallo non
nimis longo, etsi altissimis Inai iugis interiectis, a Gan-
gis fonte versus Orientem remotos, qui errori mate-
riam suppeditasse videntur, praesertim quum ex ho-

nique ex hiscé, GANGA, regem Bhagiratham sequebatur,
17. ex aethere in Sancari verticem, inde in terram delapsa.

rum altero Hesydrus effluat. De hisce lacubus confer annotata ad huius libri Cap. XXVI, 9. Inter septem fluminum nomina duo tantummodo a geographis exteris agnoscuntur, Sindhus et Ganges; ceteri e lingua Sanscrita sunt conficta: *Hlādini*, lactifica, *Pāvanti*, lustratrix; *Nālinī*, lotis abundans; *Suchaxus*, pulcre oculatus vel oculata, utrumque enim genus forma vocabuli admittit; *Sitā*, sulcus. Quod ad ordinem attinet, quo enumerantur, rationem poëtae ita capio, ut, ad orientem conversus, deinde, contra consuetum morem, sinistrorsum in orbem circumeat, quo facto ad *Sindhum* et *Gangem* ultimo loco devenit. Hinc manifestum sit, ceteros fluvios memoratos, si qui usquam gentium exstant, extra Indiam esse quaerendos. Hlādinim satis probabiliter ad amnem Tibetanum ab incolis *Tsampu* dictum trahere quis possit: nam quod paulo ante in dubium vocabatur, id nuper denuo confirmatum est, hunc cum Brahmaputro ipsi occurrente iunctum in eius nomen transire. Satis quadrat ad poëtae descriptionem tum vicinia fontium, tum cursus in orientem, quem magna ex parte persequitur, donec, ad meridiem deflexus, sub *Megnae* nomine in sinum Bengalicum sese effundit. Olim de eodem Rāmeidos loco disserens (*Bibl. Ind.* I, p. 90 sqq.) *Airavatam* huc advocabam, quem geographi nonnulli cum *Tsampu* confuderant. At nunc certo scimus, nullum horum esse confluvium, et *Airavatam* statim a fonte versus meridiem decurrere. Cf. *ASIAT. RES.* Vol. XVII, p. 314—469, descriptionem itineris cum tabula geographica. Ex tribus fluviis ad orientem tendentibus, duo reliquos si quis quaerat satis magnos, ut hic in censum venire possint, is nobis ablegandus erit usque ad Sinensium fines, unde alter *Caeruleus*, alter *Flavus* dictus, nascuntur. Contra nulla est difficultas in fluviis occidentalibus, ante *Sindhum*, id est versus septentrionem, positis. Habc-

Ibi aqua, raucum fragorem ciens, sinuosis flexibus vagabatur. Piscium testudinumque turbis, tum delphinum 18. gregibus delabentibus ac delapsis, nitebat undique tellus. Tunc divini Sapientes, Fidicines, nec non Geniorum 19. Beatorumque agmina, dispiciebant amnem e coelo in terram effusum. Divi tensis urbes aequantibus, equis 20. vel excelsis elephantis vecti, alii praepeti volatu per aërem, undique adstiterere. Miraculum istud mundo osten- 21. tatum, Gangae descensum egregium, visendi cupidi convenere Coelites, incomparabili splendore insignes. Hisce 22. in unum cocuntibus, eorumque gemmeis ornamentis, coelum ab omni nube purum centenis solibus illuminari videbatur. Delphinum anguiumque gregibus, lubricis quo- 23. que piscibus cinctus erat aether quasi fulminibus quoquo-versus dissipatis. Albentibus undarum spumis in mille partes 24. dispersis distinctus erat aër, quasi cynorum agminibus per coelum autumnale volitantium. Hic properantius decurrit 25. flumen, illuc tortuoso tramite accedit; hic in latum porrigitur, illic lentissimo motu paene stagnat. Alicubi fluctus 26. fluctu reciprocante repulsus, passim in sublime emicans, rursus in humum decidit. Ita in Sancari vertice fracta, 27. fracta rursus in terrae solo, unda late splendebat, limpida,

mus *Iaxartem* et *Oxum*, e montium iugis quodammodo cum Imao coniunctis scaturientes. Sindhus, veterum *Indus*, recte versus occidentem fluere dici poterat, si amnis, urbem *Ladak* praefluens, re vera locum principem obtinet inter eos, quorum commixtis undis Indii nomen adhaesit. — Plerique theogoniae auctores quatuor modo amnes ex eodem lacu manantes tradidisse videntur. Similiter astronomus *Bhāscarus*, a V. Cl. Colebrookio laudatus, *As. res.* VIII. p. 439., in commentatione *de fontibus Gangis*.

28. pura ab omni labe. Divini Sapientes, coelestesque Fidicines,
 in sedibus terrestribus habitantes, attingebant aquam istam,
 confisi fore lustralem, quippe quae a Sivae corpore de-
 29. fluxisset. Qui diris obnoxii ex aethere in tellurem praeci-
 pitaverant, hoc latice penitus lustrati, denuo in coelum
 30. subiere. Gaudio efferebatur genus humanum adspectu
 huius aquae pellucidae: etenim irroratum e Ganga ab
 31. omni labe purum est redditum. Bhagfrathes vero, rex,
 sapiens, curru divino consensu maiestate pollens in
 32. fronte incedebat, quem Ganga a tergo sequebatur. Divi
 omnes cum Sapientibus consociati, Ditiadae, Danuidae,
 Gigantes, Fidicinum Geniorumque proceres, cum Hip-
 33. pocephalis magnisque Serpentibus, nec non frequentes
 Nympharum chori, Bhagfrathis currum prosecuti sunt;
 praeterea quaecunque sunt aquatilia alacriter Gangae ve-
 34. stigia legebant. Quocunque praecipat rex Bhagfrathes,
 eo procedebat Ganga celebratissima, nympharum fluvia-
 35. lium optima, omnium delictorum piatrix. Ibi vero, dum
 forte Jahnus, sanctitate mirabilis, sacris operabatur,
 36. Ganga aream sacrificalem viri magnanimi inundavit. Cuius
 nympphae superbia cognita, Jahnus ira incensus, o Ra-
 ghuide, omnem fluminis aquam ebibit, quod maximo mi-
 37. raculo esset. Quo facto Divi et Fidicines Sapientesque,
 vehementer exterriti, Jahnus, virum sanctissimum, ad-
 38. oravere, Gangamque filiae loco adoptandam magnanimo
 obtulere. Hac conditione placatus vir maiestate praeci-
 39. pollens rursus ex auribus aquam emisit. Inde Ganga
 Jahnus nata sive Jahnus vulgo dicitur. Ulterius deinde
 40. ea perrexit Bhagfrathis currum prosequendo, et quum
 ad Oceanum pervenisset nympharum fluvialium praestan-
 41. tissima, sedes infernas subiit, ut inferias istas solvendas
 iuaret. Rex autem, Ganga comitante ad Oceanum pro-

gressus, intravit loca subterranea per tramitem a Sagari-
 ridis effossum. Deinde, perducto fluvio in Erebi pro-42.
 funda, proavos suos cunctos in cinerem conversos liba-
 tione recreavit. At Sagari filii, Gangae undis ibi proluti,43.
 aetheriam formam quum protinus induissent, gaudio
 elati in coelum ascenderunt. Quos omnes proavos ma-44.
 gnanimi istius ope prolutos conspicatus BRACHMAN, deo-
 rum agmine circumdatus Bhagtrathem hisce affatur: Exso-45.
 luta sunt, heros fortissime, et in coelum divum more
 evecta Sagari magnanimi filiorum sexaginta millia. Quam-46.
 diu Oceani aqua in orbe terrarum immota perstabit,
 tamdiu Sagari filii cuncti in coelo divum more persta-
 bunt. Hacc autem Ganga filia tua natu maxima fiet,47.
 nomineque a te impertito perpetuo per orbem celebra-
 bitur. Gangis nympa divina Trivia Bhagtrathisque48.
 audiet: quandoquidem tres vias collustrat, inde Trivia
 nuncupatur. Iam tu, populorum domine, proavis uni-49.
 versis aqua libata inferias hinc mitte, promissumque
 solvendum cura. Abavus tuus olim, gloriosissimus ille,50.
 inter pios eminens, huius voti non factus est compos.
 Similiter quoque Ansumantes, mi filiule, vigore per or-51.
 bem terrarum incomparabilis, de Ganga deducenda sol-
 licitus promissum solvere non potuit. Tum rex sapiens,52.
 virtutibus praeditus, gravitate magnis Sapientibus aequi-
 parandus, castimoniis eximius, in muneribus ordinis mi-
 litaris obcundis constans, pater tuus, vir amplissime,53.
 illustris Diltpas, nec ipse Gangam deducere potis fuit,
 quamvis anxie sollicitus. Tibi vero, hominum fortissime,
 contigit promissum istud explere; tu nactus es summam54.
 per orbem terrarum gloriam, ab ipsis Coelitibus proba-
 tam. Hic Gangae descensus tua ope, hostium domitor,55.
 confectus est, quo facto tu tibi ingens pietatis sacrarium

56. parasti. Prolue temet ipsum, vir excelsae, aqua semper
 57. salutari, lustratusque meritorum praemiis frui. Avo-
 rum tuorum omnium in honorem fac libationem solen-
 nem. Bene tibi esto! Equidem in sedem aetheriam
 58. revertor; tu quoque domum redi. Talibus affatus almus
 BRACHMAN Bhaghrathem, hostium domitorem, cum deorum
 59. comitatu ad sedem suam inconcussam remeavit. Bhaghrathes autem, rex sapiens, clarissimus, celebratis ex
 60. ordine Sagaridarum inferiis sicuti decebat, ipse quoque
 aqua rite lustratus ad urbem suam reversus est, opibus
 61. que auctus regni sui imperio praefuit. At populus tali
 principe reduce laetatus, o Raghuide, dimissa moestitia
 62. et aegritudine, omnibus copiis effloruit. Sic tibi, Râma,
 Gangae memoriam fusius ego explicui. Fausta tibi pre-
 63. cor! salve! Tempus vespertinum iam praeterit. Lu-
 stralis est, opesque, famam, aevum diuturnum, sedem
 apud Superos denique audientibus parat haec narratio
 de Gangae descensu, a me tibi enarrata.

CAPUT XLV.

AMBROSIAE ORIGO.

1. Audito Visvâmitrae sermone Raghuides, pariter ac
 Laxmanus, ad summam admirationem raptus, hisce ma-
 2. gistrum affatur: Est valde mirabilis, Brachmana, narra-
 tio haec a te prolata: sanctus Gangae descensus, nec
 3. non Oceani expletio. Nox haec, o hostium domitor, in
 breve temporis momentum contrahi nobis visa est, dum

meditabamur omni ex parte narrationem istam tuam. Mihi sane aequae ac Sumitridae nox integra consumpta est 4. meditando faustam Visvâmitrae narrationem ¹⁾. Ubi dies 5. clare illuxit, Raghuides hostium domitor his verbis adiit sanctum vatem Visvâmitram, qui modo religiones matutinas perfecerat: Iam discessit nox alma; auscultata est 6. mirabilis rerum memoria, nunc traiciamus amnium praestantissimum, lustrales nymphae Triviae undas. Adest, 7. ecce! navis ampla et bene instructa, piorum anachoretarum nutu, qui te virum divinum advenisse cognoverunt, celeriter advecta. Quo sermone Raghuidae magnanimi audito, Causicus discipulorum cohortem transvehendam curavit. Ad ripam septentrionalem appulsi, 9. salutato anachoretarum coetu, dum iuxta amnis cursum progrediebantur, conspexere urbem Visâlam. Propere 10. inde Sapientum princeps cum Raghuidis profectus est ad urbem Visâlam, amoenam, Superârum sedibus aequiparandam. Interim inclytus Râmas prudentem Visvâmitram venerabundus interrogavit de urbis egregiae origine. Quenam, inquit, regum prosapia Visâlae imperat? Id 12. audire velim, si tibi placet, vir sapientissime! Vehementi sane cognoscendi studio commoveor. Quibus Râmac dictis auditis, vatum princeps sese accinxit ad repetendam veterem Visâlae memoriam. Ausculta mihi, 14. inquit, Raghuide! dum faustum Indrae facinus narro; quae res in hac ipsa terra gesta est, eam vere traditam

1) Turbatum est aliquid in ordine versuum. Ita enim loqui poterant adolescentes postero demum mane; nunc autem dormitum abituri vatem salutant, statim post narrationem hora vespertina finitam. Cf. cap. XLIV, 62. Commentatores nihil variant, Bengalici emendare conati sunt, sed eorum lectio vitiis aliis laborat.

15. accipe. Fuerunt olim in prima et perfecta mundi aetate
 Diuidis filii praevalidi, altera ex parte Aditidis, praec-
 16. clari, fortes, pii. Erant utrique Casyapi magnanimi pro-
 genies, fratres aemuli, ex duabus sororibus partu editi,
 17. prae ambitione alteri alteros vincere cupientes. Ili ali-
 quando congressi, ut fertur, viribus freti inter se con-
 sultare, quomodo senii immunes immortalesque fieri pos-
 18. sent. Qua de re deliberantes prudens consilium cepere
 oceanum lacteum agitandi, sperantes fore ut inde lati-
 19. cem saporatum nanciscerentur. Decreto igitur opere,
 serpente Vâsuce usi pro fune iugali, monte Mandaro
 pro rude, immenso vigore praediti oceanum agitarunt.
 20. Post mille annos serpentis, quem huc et illuc torque-
 bant, capita, venenum acerrimum evomentia, dentibus
 21. saxa momordere. Erupit inde, ignis instar, virus pesti-
 ferum, quo urebatur orbis universus, deorum, Titanum
 22. hominumque sedes. Tunc dii auxiliî inopes ad magnum
 Sancari numen sese converterunt, pecudumque altorem
 Rudrum hac voce: Fer opem nobis! fer opem! adorarunt.
 23. Ibi coram adspiciendum sese exhibuit, concham, discum
 clavamque gestans, Vishnus cum leni risu Rudrum tri-
 24. dentiferum affatus: Ex oceano a divis agitato quicquid pri-
 mum emergerit, id tuum omnino esto, Coelitum princeps,
 25. siquidem tu horum natu es maximus. Hic adstans ac-
 cipe, domine, tanquam primitias hocce venenum. Talia
 locutus deus praestantissimus ibidem e conspectu eva-
 26. nuit. At Sivas, viso deûm pavore, dictoque Arcitenen-
 tis ²⁾ audito, venenum istud atrox ac letiferum hausit,

2) SÂRNGIN, ad litteram *corneum arcum gestans*, est perpe-
 tuum Vishnûs cognomen. Norant igitur et Indi artem
 ex cornubus dorcadum vel caprorum silvestrium arcus

quasi merum nectar foret. Quo facto, diis relictis, abiit 27.
 Superdū princeps, almus Sivas; dii vero Titanesque
 coniunctim oceanum agitavere. Interim quum mons ille 28.
 excelsus, pro rude adhibitus, ad inferos delapsus esset,
 dii Fidicinesque Madhūs interfectorem adorarunt. Tu es 29.
 salus omnium animantium, imprimis Coelicularum; so-
 spita nos, validis lacertis praedite! Te montem extrahere
 oportet. Hisce auditis Vishnus, testudinis formam indu- 30.
 tus, montem dorso sublevavit, ibique sub oceano cubuit.
 At simul Pulcricomus ille, qui mundum permeat, summus 31.
 Genius, montis cacumen manu prehensens, inter medios di-
 vos adstans, aequor agitavit. Inde post mille annos vir artis 32.
 medicac gnarus (*Dhanvantares*) surrexit, placidus, bacu-
 lum urceumque gestans. Inter aquarum agitationem dum 33.
 sapor eliciebatur, generose adolescens, emergerunt inde
 bellissimae puellae, quae ab aquis et sapore APSARASES
 dictae sunt ³⁾. Harum Apsarasum splendidarum sexagies 34.
 centies centena millia exstiterē; ancillae autem, quae illis

propter duritiem praestantes conficiendi, quam Home-
 rus luculenter descriptam Troianis heroicae aetatis
 tribuit. ILIAD. IV. 105—111.

- 3) Est haec notatio ex eorum numero, quae fabulis super-
 strui solent, sed grammatice admitti nequeunt. In di-
 sticho sequenti poeta genitivum pluralis non a sueta
 positione *apsaras*, sed ab obsoleta *apsara* deflectit.
 Iudicet autem in etymo, quasi esset formatum nomen ex
rasa, sapor; praemisso septimo casu pluralis vocabuli
ap, aqua; APSU - RASA, *in aquis sapor*; ut itaque se-
 cunda vocalis foret mutata, ultima abiecta. Sed est
 compositum ex AP, *aqua*, et verbo SARATI, *moveri*,
ingredi, et aquarum incolas significare videtur. Fue-
 runt fortasse Apsarases fontium nymphae, antequam
 in coelum, cuius deliciis inserviunt, transferrentur.

55. ministrarent, erant innumerabiles. Quas quum nec Dii nec Danuidae uxores ducere vellent, propter hanc repudiationem corpora earum vulgata sunt. Emersit porro e latice saporato Varuni nata (*Sura* dicta) conditionem 37. nuptialem quaerens. Ditidis quidem filii hanc nympham Varunidem non recepere; Aditidis nati contra recepere 38. puellam intemeratam. Hinc a *Sura* recepta Dii postea *Suri* cognominati sunt; Ditiadae altera ex parte *Asuri*, 39. quia eandem repudiaverant 4). Ibidem surrexit equus *Uchchaisravases* (*ab arrectis auribus dictus*) et gemma *Caustubha* dicta, nec non *Sômadêvus*, lunae praeses. — 40. [*Tandem post diuturnum tempus indidem enata est *puella, in loti calice sedens, admodum formosa, pri- 41. *ma iuventa florens, per totum corpus tum mundo mu-

4) *Sura*, genere feminino, comprehendit omnes potiones, quaecunque inebriandi vim habent, quarum multa genera, ex oryza, ex arundine saccharifera, ex variis floribus plantisque liquando et decoquendo conficere India ab ultima inde antiquitate didicerat. Patet hoc ex *Mânûs Codice*, XI, 93 seqq. A Cullûcabhutto ad hunc locum laudatus *Pulastius* duodecim species enumerat. At haec notatio nominum *Sura* et *Asura* habet, quod mirationem faciat. Nihil enim apud Indos turpius et flagitiosius ebrietate habetur, ac non Brachmanis modo, sed etiam duobus reliquis ordinibus severissime usu vini et sicerae qualiscunque est interdictum. Hominibus servilis conditionis solis hoc conceditur. Itaque plane alienum videri debet a Superum dignitate, quod nympham tam perniciosam favore suo amplectuntur; Asuris id potius erattribuendum. Ipse *Manus* (I, 95) talem potum daemonum proprium esse ait. Sed praevaluit lusus etymologicus. Nomen hoc deorum, *Sura*, sine dubio ab indeclinabili, *Svar*, *coelum*, fuit derivatum.

*libri compta, tum faustis notis insignita, diademate
 *armillisque caput et lacertos cincta, nigris cincinnis de-
 *cora, auri liquefacti instar fulgens, monilibus ex mar-42.
 *garitis ornata, dea potentissima, quadribrachia, pulcra
 *facie, loti florem manu tenens. Haec eadem, inquam, 43.
 *tali modo edita, diva Faustitas, per universum orbem
 *adorata, ipsa Lotigena in Lotomphali Vishnûs amplexum
 *protinus sese insinuavit 5). *] — Tum Dii Titanesque 44.

5) Octo versus asteriscis notati in neutra recensione leguntur. Exstant in solo codice A. et in editione Srîrâmapurana. Ceterum optimae sunt notae, et propter singularem elegantiam recipiendos putavi. Satis antiquam esse hanc fabulam de Laxmidis origine patet ex eius cognomine inde ducto: *Xîrâbdhi-tanayâ*, oceani lactei filia, quod antiquissimus inter Indorum lexicographos, *Amarasinha*, exhibet, Lib. I, C. I, 23. Memorabilis est similitudo cum mytho Graeco de Venere ex maris spuma orta. Iuvabit imprimis comparare descriptionem mundi muliebris in altero hymno minore Homeridae cuiusdam in Aphroditen. Attamen affirmare non ausim, versus istos ab eadem manu cum reliquis esse profectos. Ex vulgata opinione quatuordecim *gemmae* sive res pretiosae ex Oceano agitato prodire, quos enumerat *Moor Hindu Pantheon*, p. 183. Sed fabulam a recentioribus paullatim amplificatam crediderim. Vâlmîces, simpliciorum traditionem secutus, exclusa Laxmide, septem modo gemmas agnoscit: Dhanvantarem, Apsarases, Varunidem, Uchchaishravasem, Caustubham, Sômadêvum, denique Ambrosiam. *Bharateae* auctor in narratione ornatiore eiusdem mythi, quam *V. Cl. Wilkins* Anglice expressit, (Not. ad *Bhagavadgîtâ*, p. 146 sqq.) praeter Laxmidem tres novas addit: Pârîjâtâ, arborem coelestem, Surabhi, vaccam abundantiae, et Airavatam, Indrae elephantum; omissis tamen, quod miror, Apsarasibus. — Ben-

cum Fidicinum choris oceanum denuo versando miscuere, unde tandem concretum est istud, *quod maxime cupiebant*, nimirum ambrosia praestantissima. At huius fructus gratia ingens stirpium exstitit strages: etenim Aditi-
 45. dis nati Ditiadas bello impugnarunt; altera ex parte obviam iis processere Asuri cuncti cum Gigantibus consociati. Commissum est proelium atrocissimum, quo tri-
 46. plex mundus obstupesceret. Dum omnia ad internecionem ruebant, Vishnus praevalidus interim, usus praestigiis quibus oculos fallere solet, cito ambrosiam abstulit.
 47. Qui Vishnui aeterno, summo Genio, cominus obstiterant, proculcati sunt in hac pugna a deo rerum potentente. Aditidis nati bellicosi Ditiadis filios ad internecionem delevere in atroci hoc conflictu inter utriusque
 48. divae prolem. Profligatis denique hostibus, imperium adeptus urbium eversor Indras, lactus mundos rexit, pariterque Sapientum et Praeconum coelestium agmina.

galici, aliis quoque in hoc capite mutatis, disticha 20—31 eiecerunt: fortasse quia Sivam a Vishnu irrisum non tolerabant. — In Laxmidis descriptione hoc solum me offendit, quod *quadribrachia* dicitur. Vishnûs quidem lacerti, ab humero ad cubitum simplices, inde in duo brachia dividuntur. Sed Laxmis in omnibus sigillis ex aere fuis, quotquot unquam me videre memini, aut ipse possideo, duo modo habet brachia. Neque imaginem summae venustatis decet haec membrorum multiplicatorum deformitas.

CAPUT XLVI.

FOETUS DITIDIS DIFFISSUS.

At Ditis, propter hanc filiorum stragem vehementi 1.
 moerore confecta, coniugem suum Martchidem Casyapum
 talibus affatur: Orba sum, alme, filiis istis tuis praeva- 2.
 lidis. Parere cupio filium Indrae interfectorem, quem
 diuturnis castimoniis sum meritura. Ipsa equidem ritus 3.
 sanctos servabo; tuum est efficere, ut utero concipiam:
 te sane decet, Indrae interfectorem mihi concedere.
 Quibus uxoris dictis auditis Martchides Casyapus, maie- 4.
 state pollens, Ditidi moestissimae haec retulit: Ita fiat! 5.
 Salvere te iubeo! Puram te serva, mulier castissima,
 generabisque filium, qui Indram in certamine profligare
 possit. Quando per plenos mille annos puram temet 6.
 servaveris, tunc filium triplicis mundi debellatorem ex
 me generabis. Ita locutus vir gravissimus manu blande 7.
 eam attrectavit; amplexuque dato fausta ei precatus ad
 solitas religiones secessit. Illo profecto Ditis, admodum 8.
 lacta, in verbenae cumulo decumbens austerissimas ca-
 stimonias exercuit. Quam dum illa vitam degebat, ultro 9.
 eam adiit Sacrus, et summae humilitatis studiosus totus
 in eo erat, ut ei ministraret. Ignem, verbenas, ligna, 10.
 aquam, nec non fructus radicesque silvestres ei suppe-
 ditabat deus mille oculis insignis, et quicquid praeterea
 gratum esset. Membra defricando ac lassitudinem le- 11.
 niendo Sacrus omni tempore circa Ditim assiduus erat.
 Quum ad mille annorum numerum explendum decem 12.
 modo decessent, Raghuide, illa summopere lacta Indram
 allocuta est: Decem adhuc anni, fortissime belli dux, in 13.

14. castimoniis peragendi mihi restant. Bene tibi sit! Mox
fratrem conspicias, quem ego commodi tui gratia, filiole,
victoriae ambitiosum fovebo. Tali filio meo tergemini
mundi victore tu mecum gaudebis, ipse curarum immu-
15. nis. A patre tuo magnanimo precibus sollicitato hoc
donum mihi fuit concessum, ut post mille annos exple-
16. tos filium parerem. Haec effata diva, sole circa medium
coelum versante, somno abrepta est, atque inter dor-
17. miendum pedes in statione capitis posuit. Quam quum ita
pollutam videret Indras, pedibus in capitis statione po-
sitis capillos contingentem, in risum gaudiumque effusus
18. est. Penetravit itaque urbium eversor, sollertia eminens,
per corporis foramen in eius uterum, foetumque septies
19. discidit. At foetus dum centuplici fulminis acie diffin-
debatur, clara voce eiulavit, quo facto Ditis expergesa-
20. cta est. Indras vero, Noli eiulare! inquit, foetum in-
crepans, ac viribus pollens quamvis eiulantem diffidit.
21. Ditis contra, Parce huic! parce, obsecro! clamabat. Tunc
Indras, venerandae matris vocem reformidans, exsiluit;
22. manibusque, quibus fulmen tenebat, suppliciter protensis,
hunc in modum Ditim compellavit: Contaminata obdor-
mivisti, o Diva, pedibus capillos contingens; hanc oc-
23. casionem nactus septies discidi istum, qui Indrac inter-
sector futurus erat, cuius facinoris te mihi veniam dare
aequum est.

CAPUT XLVII.

CONGRESSUS CUM SUMATE.

At foctu in septem partes diviso, Ditis sanctissima 1.
 decem mille oculis insignem, aggressu difficilem, placidis
 verbis affatur: Mea culpa foetus hicce septies discerptus 2.
 est; nulla hanc ob rem in te cadit culpa, Superûm prin-
 cepts, Balis intersector. Attamen gratum aliquid mihi 3.
 fieri velim in foctus mei iactura. Fiant hi septemgemini
 filioli mei custodes septem stationum, quas venti insident,
 vagenturque per aethera turbinum humeris vecti. Cele- 4.
 brentur *Mârutorum* nomine nati mei, formam aetheriam
 induti. Unus ex his BRACHMANIS mundum incolat, alter 5.
 Indrae mundum; tertius porro, *Aër* dictus, magnam
 gloriam adepturus, polum terrae proximum; ceteri qua- 6.
 tuor vero ex me geniti tuo iussu, Superûm princeps,
 divinae sortis participes, totidem mundi plagas occupa-
 bunt 1). Sic tibi bene sit! Talibus istius dictis auditis, 7.
 urbium eversor, mille oculis insignis, Balis intersector,
 venerabundus Diûdi haec reponit: Hi ex te geniti, aethe- 8.
 ria forma assumpta, meo iussu Maruti, nomine a temet

1) Vâlmices septem modo Mârutos novit, quos recentiores,
 numero septenario per se multiplicato, quadraginta no-
 vem esse volunt. Susplicari quis possit, hanc opinionem
 fluxisse aut ex nostro, aut ex alio quodam vetere
 poëta, male intellecto. Nam ad rationes mathematicas
 maior numerus nullo modo accommodari potest, etiamsi
 octo plagae coelestes vel, quod interdum fit, decem
 numerentur.

9. ipsa invento, appellabuntur. Ambrosia vescētes iidem
 ipsi filii tui mecum consociati per ternos mundos vaga-
 10. buntur sine ullo metu, curisque exsoluti. Postquam hi
 duo, mater filiusque, in sancto secessu talia inter se pe-
 pigerant, redierunt in coelum, ambo optatorum potiti,
 11. sicuti quidem famā traditum accepimus. Haec autem
 ipsa est regio, Cacussthide, a magno Indra olim habi-
 tata, ubi is tali modo Ditidi castimoniis consummatae mi-
 12. nistravit. Ibidem sapienti regi Ixvâcui ex coniuge Alam-
 busha natus est filius recti studiosissimus, Visâli nomine
 13. celebratus, qui in hoc situ urbem Visâlam a se dictam
 condidit. Visâli filius exstitit Hêmachandrus, rex fortis-
 14. simus; huic qui proxime successit, Suchandrus appellatus
 est. Suchandri filium deinceps Dhûmrâsvae nomine ce-
 15. lebratum novimus, a quo porro Srinjayas est procreatus.
 Srinjayae filius exstitit faustus Sahadêvus, maiestate pol-
 16. lens; Sahadêvi, Cusâsvas, recti studiosissimus; Cusâsvae,
 17. inclytus Sômadattas, maiestate pollens. Huius filius in-
 clytus in praesentia hanc urbem incolit, Sumates di-
 18. ctus ²⁾, immortalium similis, invictus. Ixvâcûs autem
 benignitate effectum est, ut omnes reges Visâlenses diu-
 19. turni essent, magnanimi, fortes iustique. Hic hodie
 unam noctem commode somno indulgebimus: cras quam
 primum illuxerit, optime adolescens, Janacus nobis erit
 20. invisendus. Interim Sumates rex, comperto Visvâmitram

2) Hanc genealogiam admodum decurtatam esse apparet,
 quandoquidem ab eodem utriusque stirpis auctore,
 Ixvâcû, Dasarathas (Cap. LXX.) trigesimus quartus per-
 hibetur; Sumates vero, eius aequalis, nonus. Sed
 poëta temporum rationem non curat; et facile intel-
 ligitur, Visalorum reges, utpote rerum gestarum fama
 minus claros, pauciora nomina posteritati tradidisse.

appropinquasse, obviam ei processit, magnanimumque veneratus est. Ipse, antistite cognatisque comitantibus, 21. honorifice exceptum Visvâmitram postquam reverenter interrogaverat, an recte valeret: Sum fortunatus, inquit, 22. gratulorque mihi, quandoquidem tu, magne vates, in sedem meam conspectumque venisti; nemo est me fortunatior.

CAPUT XLVIII.

EXSECRATIO INDRAE ET AHALYAE.

In hoc congressu quum alter de alterius incolumitate 1. certiores facti essent, post varios sermones Sumates magnum vatem talibus affatur: Hi duo adolescentes, quaeso, vigore 2. deorum acmuli, leonum clephantorumve incessu gradientes, fortes, tigribus taurisque comparandi, grandibus 3. oculis quasi loti foliis decori; acinacem, pharetram arcumque gestantes, non minus formosi quam Asvines gemelli, prima iuventa florentes, quasi forent Immortales 4. e Superûm sedibus sua sponte 1) in terram devecti: quomodo pedestri itinere huc pervenere? quo consilio? et cuiusnam sunt nati, o vates? Illustrant sane hanc regionem, sicuti Sol ac Lunus polum aetherium, similes

1) *Sua sponte* additum est, quia dii minorum gentium semideique interdum propter culpam aliquam e coelo exulant, cuius rei exemplum exhibet carmen *Méghaulûta* (Nubes Nuntia) inscriptum, in Genio sortem suam lamentante. Et noster passim; cf. Cap. XLIV, 28. 29.

6. inter se, pariles statura vultu gestuque. Cuius sermone audito Visvâmitras ei res gestas, tum commorationem in eremo Consummato, tum caedem Gigantum ex ordine
7. declaravit. Qua narratione intellecta rex, ad summam admirationem raptus, hospites suos, geminos Dasarathi-
8. das, veneratus est. Tum Raghuidae Sumatis hospitio honorifice excepti, quum unam noctem ibi quievissent,
9. versus Mithilam sunt progressi. Anachoretæ, ubi primum faustam Janaci urbem ex longinquo prospexerant, hilari animo, Euge! bene! exclamantes eam salutaverunt.
10. Ibi in silva suburbana prope Mithilam conspecto secessu antiquo, solitario, sancto, Raghuides vatum principem
11. interrogavit: Quidnam hoc est quod cerno, secessus amoeni speciei, sed ab anachoretis deserti? Discere cupio, vir venerande, cuiusnam fuerit hic antiquus eremus.
12. Audita Raghuidæ percunctatione inclutus vates Visvâmi-
13. tras, facundia præditus, hæc contra retulit: Narrabo tibi ex vero, cuiusnam hic eremus fuerit, abominatus
14. postea præ ira a viro magnanimo. Egregii vatis Gautami, nobilissime adolescens, olim fuit hic secessus, coc-
15. lesti specie, quem vel ipsi dii honorarent. Is anachoreta cum uxore Ahalya consociatus hic per multa anno-
16. rum millia castimonias exercuit. Quodam die autem quum anachoreta longius inde abiisset, Indras venustam
17. feminae in secessu sedentis formam speculatus est. Occasione oblata igitur coeli princeps, libidine contactus, anachoretæ habitum induit, talibusque Ahalyam affatur;
18. Amore flagrantem, modesta mulier, non expectant, donec menstruorum tempus præterierit; ego vero tecum coniungi cupio, o tereti latere decora puella! Illa, etiamsi agnoverat Indram sub anachoretæ habitu, demens consilium cepit ei obtemperandi, capta cupidine Coelitum

principis. Tum, postquam animum suum expleverat, 20.
 Superum principem admonuit: Optato potita sum, domine; cito iam hinc abi: omnimodo tibimet ipsi mihi-
 que 21. a Gautamo cave. At Indras ridens Ahalyam his verbis compellavit: Satisfactum est mihi, iuvenili femore ve-
 22. nusta! Abibo, sicuti adveneram. Ita post concubitum cum illa discessit ex tugurio, festinanter turbatoque ani-
 23. mo, anxius nimirum de Gautami reditu. At protinus conspexit eo accedentem magnum vatem, vel Diis Da-
 24. nuidisque aggressu difficilem, vigore mirabili, quem sanctitate sibi quaesierat, praeditum; irroratum aqua e stagno lustrali, flammae instar splendentem. Viso ibi ana-
 25. choreta praestantissimo, qui ligna ad alendum ignem sacrum collegerat, verbenamque manu tenebat, Superum rex territus vultum deiecit. Vates contra moribus pro-
 26. bus, quum improbum illum sub anachoretæ habitu cognovisset, per iram haec ei inclamavit: Quandoquidem 27.
 tu, vecors, meam ipsius speciem simulans, facinus nefandum patrasti, ilico spado fies. Vix dum magnanimus 28.
 vates iratus Indram talibus obiurgaverat, eodemque temporis momento testiculi eius humi cecidere. Tum is, ex-
 29. stincta virilitate, in spadonem mutatus, austera viri sanctitate percussus animum despondit, et languor enervis cum occupavit. Hunc in modum diras Indrae impreca-
 30. tus, Gautamus uxorem quoque exsecratus est: Hic ibidem per multa annorum millia habitabis; aëre vescens, 31.
 nullo cibo recreata, tēmet ipsam excrucians, in cinere cubans, cunctis animantibus invisibilis in hoc secessu remanebis. At quando Râmas, invictus ille Dasarathides, 32.
 ad horridam hanc silvam accesserit, tunc demum pura fies. Eius hospitio, improba mulier, a libidine ac de-
 33. mentia liberata me coram gaudio affecta formam propriam

34. recuperabis. Ita affatus contaminatam inclytus Gautamus in amoeno quodam Himavantis cacumine castimoniiis severrissimis sese castigavit.
-

CAPUT. XLIX.

AHALYAE LIBERATIO A DIRIS.

1. At Sacrus spado factus deos Igne duce congregatos, tum agmen Sapientum, coelitumque Praecones, oculis prae pavore deiectis ita alloquitur: Equidem, dum Gautami magnanimi sanctimoniam impedire studeo, iram eius concitando vestrum re vera, Superi, negotium peregi.
2. Spado factus sum ab irato, illa quoque (*uxor eius*) est deformata; attamen eripui ipsi castimoniarum fructum
3. vehementi, quam effudit, dirarum imprecatione. Quamobrem aequum est, ut vos omnes, Superum principes, cum Sapientum agmine Praeconibusque, me vestri commodi gratia emasculatum denuo masculum reddatis. Sermone dei Sacrifici audito Superi, Ignem ducem secuti, cum Ventorum cohorte PROGENITORES divinos adcentes,
4. uno ore talia protulere: Aliquando speculatus anachoretæ uxorem deus Sacrificus libidinis impotens eam vitia-
5. vit: quapropter vatis diris ilico spado est factus. Nunc divis ille succenset Coclitum princeps, urbium eversor. En! aries hicce coleatus est, Sacrus vero coleis privatus.
6. Ereptos igitur arieti colcos Sacro sine mora tradite; quo facto aries castratus in summis deliciis vobis erit, et
7. quicumque homines vos recreandi gratia talem arietem

vobis offerent, his vosmet praemia perennia ac praeclara concedetis. Audito Ignis sermone, Progenitores congressi 10. arietis coleos comparatos deo mille oculis praedito accommodarunt. Ab eo inde tempore, Cacutsthide, Pro- 11. genitores, quandocunque conveniunt, arietum castratorum carne vescuntur, quorum coleis illum redintegraverant. Indras autem, Gautami magnanimi potentia ac sanctitate 12. percussus, ab eo inde tempore coleis arietinis usus est. Adi ergo, inclyte Raghuide, secessum viri religiosi; ex- 13. solve diris praeclaram illam Ahalyam, divina forma praeditam. Audito Visvâmitrae sermone, eundemque ducem 14. secutus, Raghuides cum Laxmano comite secessum intravit. Ibi conspexit praeclaram mulierem, castimoniis col- 15. lustratam, quam oculis cernere neque hominibus, vel undique congregatis, nec Diis Titanibusve contigerat: quasi athleriam quandam praestigiam, summa cum cura 16. ab auctore rerum efformatam; quasi flammam, quamvis fumo obvolutam, tamen interlucentem; quasi plenam lu- 17. nam obnubilatam, bruma hiemali absconditam; quasi lucidam solis imaginem in mediis undis oculos praestringentem. Illa eadem secundum Gautami effatum vel ter- 18. gemini mundi incolis visu inaccessa fuerat, donec in Râmae conspectum venisset. Tunc ambo Raghuidae laeti 19. pedes eius amplexi sunt; ipsa vero, Gautami dictum recordata, benigne eos excepit; sedula paravit pedum 20. lavationem, pateram hospitalem, ceterosque hospitii honores, quae cuncta Cacutsthides pro more solenni rite accepit. Decidit e coelo amplissimus florum imber, di- 21. vinis tympanis interim resonantibus; simul Fidicines saltatricesque festas celebravere choreas. At Dii vocibus 22. bene auspicatis, Euge! pulcre! Ahalyam collaudare, mirabili castimoniarum vi lustratam, dicto audientem Gau-

23. tamo. Qui quidem maiestate pollens, quum divina mentis acie cognovisset, Ramam ad suum eremum access-
 24. sisse, eum consalutavit. Deinde cum uxore Ahalya iam ab omni labe purgata congressus, sociam assumpsit vir
 25. sanctus religionum in posterum colendarum. Râmas quoque a magno anachoreta Gautamo cum eximio honore, sicuti decebat, coram exceptus, ad urbem Mithilam pergit.

CAPUT. L.

CONGRESSUS CUM JANACO.

1. Tum Râmas versus plagam mediam inter Eoam et Borealem progressus, Visvâmitra duce ad septum sacrificale accessit. Quo facto ipse, pariterque Laxmanus, vatum principem affatus, Sane quam amplius, inquit, est
 3. sacrorum apparatus, a Janaco magnanimo instructus. Ad- sunt hic, vir inclyte, multa Brachmanarum millia, convenae e diversis regionibus, librorum sacrorum lectione
 4. insignes. Cernuntur hinc inde vatum stationes, plaustri contentis circumseptae: eligatur, Brachmana, locus aliquis
 5. commodus, ubi nos quoque deversari possimus. Audito Râmae sermone magnus vates Visvâmitras sedem sibi fecit in loco a ceteris segregato, aquarum copia instru-
 6. cto. Confestim rex egregius, Visvâmitrae adventu cognito, antistitem sacrorum suorum laudatissimum Satâ-
 7. nandum ducem secutus, aliis quoque sacerdotibus comi-

tantibus, pateram hospitalem manu tenens, festinanter obviam ei processit, vir modestia insignis. Vates exi-8. mius autem, honorem a Janaco sibi habitum benigne accepit, et percunctatus est regem de incolumitate et prospero sacri successu. Similia deinde quaesivit ex9. antistite, religionum magistris ceterisque vatibus, quos singulos secundum cuiusque dignitatem hilari vultu consalutavit. At rex, protensis manibus vatum principem10. adorans, Considerare velis, inquit, vir venerande, inter hosce vates egregios. Audito Janaci sermone consedit11. ille; iuxta cum consederunt antistes, sacerdotes et ipse rex cum ministris suis. Quos quum omni ex parte se-12. cundum dignitatis gradus in sedilibus collocatos videret princeps, Visvāmitram talibus affatur: Hodie apparatus13. sacrorum a Diis fructuosus mihi est factus; hodie prae-mium inde percepi, siquidem sanctam tuam maiestatem intueri mihi contigit. Sum felix, sum amplifica-14. tus, cuius ad solemnia coram spectanda tu, Brachmana, cum anachoretarum coetu accesseris. Religionum periti15. aiunt, duodenos dies ad operandum nobis superesse: tunc tibi, Causice, omnino visendi sunt Dii, suas singuli portiones petituri. His dictis, rex denuo hilari vultu,16. manus reverenter protendens, vatum principem interrogavit: Hi duo adolescentes, quaeso, vigore deorum17. aemuli, leonum elephantorumque incessu gradientes, fortes, tigribus taurisque comparandi, grandibus oculis quasi18. loti foliis decori, acinacem, pharetram arcumque gestantes, non minus formosi quam Asvines gemelli, prima iuventa florentes, quasi forent Immortales, e Superūm19. sedibus sua sponte in terram devecti: quomodo pedestri itinere huc pervenere? quo consilio? et cuiusnam sunt nati, o vates? Illustrant sane hanc regionem sicuti Sol20.

ac Lunus polum aetherium, similes inter se, pariles
 21. statura, vultu gestuque ¹⁾). Quo sermone magnanimi
 Janaci auditò vir gravissimus regem certiorein fecit, hos
 22. esse Dasarathae natos; narravit ei quoque commorationem
 in eremo Consummato, Gigantumque caedem; tum totius
 itineris ordinem ²⁾, urbisque Visâlae conspectum; porro

1) Legeramus octo versus proxime praecedentes supra Cap. XLVIII, 2—5. Mos ille Homericus complurium versuum ambitum repetendi alienus est a poëta nostro: hoc unicum exemplum memini. Singula hemistichia contra satis multa recurrunt.

2) Non alienum erit, nunc totum iter, a Visvâmitra cum Dasarathidis permensum, relegere, ut eius ratio geographica, minus perspicua propter episodica interiecta, clarius elucescat. Proficiscuntur ab urbe Ayôdhya, ad dexteram Sarayûs ripam, et amnis cursum secuti, duobus itineribus diurnis ad eiusdem confluentes cum Gange deveniunt. Ibi denuo pernoctant in ipso angulo inter utrumque fluvium, ubi fuit Cupidinis eremus. Postero mane Gangem navi traiciunt. Inde, via per Tâdacaë silvam patefacta, ubi quietem capiunt, alterius bidui spatio ad Visvâmitrae secessum, Eremum Consummatum, accedunt. Hunc situm fuisse oportet inter Gangem et Sonum, a Varanasia (*Benares*) fere versus meridiem; alioquin Soni traiectus non silentio praetermissus foret. Quod si conceditur, sane magno circuitu Visvâmitras adolescentes ab Ayôdhya ad secessum suum deducit. Sed hoc fieri potuit, tum quia non ubique in Gangis ripa naves paratae essent, tum ut Tâdacaë silvam Râmas a monstri latrociniis vindicaret. Secundum iter ita instituitur, ut mane ab Eremo Consummato profecti, longam viam emensi, Soni ripam sinistram attingant, ibique stationem ponant. Neque tamen traiciunt amnem, qui tanquam profundus et insulis distinctus describitur, (C. XXXVI, 4.) sed postridie recta ad Gangem pergunt, et in istius ripa

Ahalyae conspectum et congressum cum Gautamo; deni- 23.
que suum ipsius adolescentiumque adventum magni arcus
visendi gratia. Quae quum universa Janaco magnanimo 24.
exposuisset, conticuit inclytus vatum princeps.

australi pernoctant. Hanc stationem mediam fuisse inter Sarayûs et Soni confluentes cum Ganga apparet. Tertio die Gangem transvecti urbem Visâlam intrant et apud eius regem devertunt. Quarto denique die ad Mithilam perveniunt. Vidêhorum terra regioni, hodie *Tirabhukti* dictae, quae Gandace et Causica (Anglis *Coosy*) fluviis terminatur, respondet. De situ urbis Mithilae hoc loco nihil accuratius definitur, sed habemus indicium in itineribus postea descriptis. Janaci legati, curribus vecti et alte praecincti, viam a Mithila ad Ayodhyam triduo absolvunt; (C. LXVIII, 1.) Dasarathas senior comitatuque retardatus ad idem iter perficiendum quadriduo opus habet. Inde colligitur, Mithilam in occidentali Vidêhorum tractu esse ponendam, ut distantia quodammodo cum temporis ratione conveniat. Quamquam hoc non nimis est urgendum: etenim si Visvâmitras pedester duobus diebus ab Ayodhya ad confluentes Sarayûs cum Gange pervenire potuit, eum hemerodromi potius quam anachoretæ passu progressum esse fatebimur.

CAPUT LI.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

1. SATANANDI SERMO.

1. Tali Visvâmitrae sollertis narratione audita, illustris Satânandus, sanctitate insignis, Gautami filius natu maximus, qui castimoniis augustum splendorem sibi quaesierat, pilis prae gaudio erectis, Râmae conspectu ad summam admirationem raptus est. Qui aliquamdiu regios iuvenes coram sedentes contemplatus, ad Visvâmitram in sede sua compositum conversus, talibus inquit:
4. Ecquid tu, vatum princeps, matrem meam fama celebratam, diuturnis castimoniis intentam, regio iuveni conspiciendam exhibuisti? Ecquid illa eadem, semina clarissima, oblati silvestribus pomis honorifice excepit Râmam, dignum cui a cunctis mortalibus honos habeatur?
6. Ecquid tu, vir amplissime, Râmae narrasti veterem illam memoriam flagitii a matre mea cum deo admissi? Ecquid, obsecro te, optime vates, mater post Râmae conspectum cum patre meo ac magistro denuo est consociata? Ecquid pater benigno animo matrem meam, diuturnis castimoniis lustratam, in gratiam recepit? Ecquid Cusici nate, Râmas inclytus, antequam huc proficisceretur, honorifice habitus est a patre meo magnanimo? Cuius sermone audito, magnus vates Visvâmitras, ipse facundiae gnarus,
11. Satânando facundo haec retulit: Nihil neglectum, vir venerande: quicquid faciendum erat, perfeci. Consociata est cum vate uxor, sicuti Rênuca cum Bhriguide ¹⁾.

1) Primo intuitu dubium videri potest, quinam ex Bhrigûs

Dicto sollertis Visvâmitrac audito illustris Satânandûs ad Râmam conversus talia fatur: Salve, optime Raghuide, 13. qui tantum bonum mihi attulisti, Visvâmitram ducem secutus, invictum Sapientem. Ille idem inter sapientes 14. Brachmanas splendidissimus sanctimonia sua opus incredibile perfecit; tu, fortissime iuvenis, nosti, quantum sit in eo praesidium. Nemo alter in orbe terrarum te 15. felicior est, o Râma, siquidem tibi contigit tutor Cusici filius, qui tantos labores sanctimoniae caussa exantlavit. Audi, quaeso! Declarabo viri magnanimi fortia facta et 16. fata: tu mihi narranti ausculta. Fuit is rex iustus, per 17. longum tempus hostium domitor; recti gnarus, doctrina instructus, ac subditorum bono gaudens. Magni Parentis 18. filius exstiterat olim rex, Cusus nomine; Cuso genitus est filius fortis, piissimus Cusanâbhus; huius perro fuit filius, 19. Gâdhis nomine celebratus; Gâdhes denique genuit filium inclytum, magnum vatem Visvâmitram. Ille idem, orbem 20. terrarum imperio regens, per multa annorum millia mu-

posteris hoc loco sit intelligendus. Nam patronymico hoc generali (*Bhârgava*) tum Bhṛigûs filium Richicum poëta designat infra C. LXI, 11—13,, tum eiusdem abnepotem, Râmam priorem, a patre Jamadagneium dictum. C. LXXIV, 17. At quandoquidem comparatio adhibetur de coniugibus post longas simultates in gratiam redeuntibus, sine dubio indicatur Jamadagnes, Rénucæ maritus. In iis quæ Râmas Securifer de rebus gestis suis narrat C. LXXV, nulla est Rénucæ mentio. Alludit Vâlmîces ad fabulam mihi ignotam, nec facile cum iis quæ Angli, ex fonte nescio quo hausta, de Jamadagneii matre tradunt. *Moor Pantheon*, p. 190, 191. *Polier Mythologie des Hindous*, Vol. I, p. 281 sqq. Aliter *Wilford*, *As. Res.* Vol. XIV, p. 425, 426.

21.neribus regiis functus est. Aliquando autem vir strenuus, collecto exercitu, plenissimis legionibus circumda-
 22.tus orbem terrarum peragrabat. Qua in expeditione urbes, regna, flumina, montium iuga ac secessus subinde
 23.ille invisens, accessit tandem ad Vasishthae sedem silvestrem, variis floribus, fruticibus, arboribus consitam, variis ferarum gregibus frequentem, a Beatis Superdum-
 24.que praeconibus cultam; a Diis, Danuidis, Fidicinum choris, Hippocephalisque praesentia sua amplificatam; mansuetis capreolis frequentem, avium catervis circum-
 25.volitatam; faustam, perpetuo plenam viris religiosissimis, castimoniarum consuetudine consummatis, ignis instar
 26.fulgentibus, magnanimis, ad divinitatem efformatis; aquae vel aëris haustu pro cibo utentibus, foliis aridis aut pomis radicibusque vesci consuetis, temperantibus, domito
 27.iraе sensuumque impetu sui potentibus; a Sapientibus *ex Brachmanis pilis* pollicari statura genitis, tacitae pre-
 cationi et igni sacro alendo intentis, aliisque ascetarum
 28.generibus undique amplificatam. Talem Vasishthae sedem, quasi alteram BRACHMANIS sedem, invisit bellatorum praestantissimus Visvâmitras animosus.

CAPUT LII.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

2. VISVAMITRAS AD EPULAS INVITATUS.

Viso Vasishttha strenuus belli dux Visvâmitras, sum-1.
 mo gaudio affectus, officioſe piissimum virum adoravit.
 A quo magnanimo salutatus est voce gratum sibi illius2.
 adventum testante. Deinde venerabilis Vasishtthas ei ap-
 paravit sedile, in quo postquam sollers Visvâmitras con-3.
 sederat, anachoreta eximius, sicuti decebat, poma silve-
 stria radicesque esculentas ei obtulit. Quo honore ho-4.
 spitali grate accepto rex praestantissimus, inclytus Vis-
 vâmitras, quaesivit ex Vasishttha an recte valeret. Is qui-5.
 dem regi refert, omnia ipsi salva esse: religiones, ignes
 sacros, discipulos, arborumque pomiferorum nemora.
 Tum sanctus Vasishtthas, vir in tacita precatione assiduus,6.
 BRACHMANIS filius, commode sedentem Visvâmitram invi-
 cem interrogavit: Num tibi, o rex, res prospere succe-7.
 dunt? num subditos, iustitia tua conciliatos, tueris, re-
 gio munere probe functus? Num famuli victu a te curati8.
 tibi dicto sunt audientes? Num tu, hostium interfector,
 cunctos hostes debellasti? Num tibi, fortissime ac iustis-9.
 sime princeps, quantum ad copias militares, ad aeraria,
 ad socios, ad liberos nepotesque attinet, omnia sunt
 salva? Inde rex inclytus Visvâmitras, qua erat modestia,10.
 Vasishtthae incolumem omni ex parte rerum suarum sta-
 tum declaravit. Tales sermones per aliquantum tempo-11.
 ris inter se serentes viri optimi, magna laetitia affecti
 alter altero delectabantur. Tunc in fine colloquii vene-12.

rabilis Vasishthas Visvâmitrac hanc orationem subridens
 13. proposuit: Hospitio excipere cupio istum exercitum tuum,
 dux potentissime, ac temet ipsum pro amplissima digni-
 14. tate tua; annuas mihi velim. Hanc observantiam a me
 oblatam benigne accipe, o rex! Tu, hospitum praestan-
 15. tissimus, impense colendus es. At prudens Visvâmitras
 a Vasishtha ita compellatus, Iam factum est, inquit, quod
 16. cupis, colloquio honorifice mecum habito; pomis radici-
 busque oblatis, qualia in secessu tuo leguntur; pedum
 lavatione, et aqua ad os eluendum subministrata; ipso
 17. denique sanctitatis tuae adspectu. Omnimodo honorifice
 habitus a te, vir sapientissime, cui ipsi honos debetur,
 18. abibo. Salve, oculisque benignis me respice! Talia di-
 centem regem pius Vasishthas, excelsi animi vir, etiam
 19. atque etiam invitare. Tandem Gâdhides ei assensus,
 Euge! inquit, quomodo tibi placet, vatum princeps,
 20. ita fiat! Hisce annuentis verbis compellatus Vasishthas,
 tacitae precationis peritissimus, confestim advocat vac-
 21. cam maculosam ab omni macula puram: Veni age,
 Maculosa! Cito adveni, ut iussa mea audias. *Invisit se-*
 22. *cessum nostrum inclytus Visvâmitras;* hunc regem sa-
 pientem cum ipsius exercitu lautissimis epulis honorare
 23. decrevi: has tu mihi appara. Quicquid cuilibet e sex
 saporibus exquisitissimum collibuerit, id omne tu, divina
 24. copiae vacca, in gratiam mei largo imbri effunde. Ex
 saporato, alibili, potulento, ad liguriendum et sorbillan-
 dum accommodato conflatum plenissimum dapium cumu-
 lum praebe, et quidem sine mora.

CAPUT LIII.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

3. COLLOQUIUM VASISHTHAE CUM VISVAMITRA.

Ita admonita a Vasishtha, iuvenis bellicose, vacca 1. ista maculosa, a lactea uberum copia dicta, apparavit varias dapes, quae cuique gratissimae essent: cannas 2. sacchariferas, mella, grana tosta, latices ex lythri fruticosi floribus liquatos, potusque delicatissimos, nec non cibos cuiuscunque generis. Apponebantur ibi caldae oryzae 3. coctae acervi montium instar, condita edulia, sôrbitiones, lactisque spissati lacus quoque, porro liquorum va- 4. rii generis dulcium mellitorumque vasa bene plena, et innumera bellaria. Universus Visvâmitrae exercitus, sin- 5. gulis convivis satiatis ac refectis, lauto Vasishthae hospitio magnopere delectatus est. At rex prudens, quum 6. ipse iucunde ac large epulatus esset cum sodalibus consiliorumque sociis, cum famulis denique, militibus iumentisque, laetitia elatus Vasishtham talibus affatur: Honora- 7. tus sum a te, Brachmana, cui ipsi honos debetur, lautissimo hospitio. Ausculta! sermonem aliquem proponam 8. tibi, sermocinandi gnaro. Detur mihi vacca ista maculosa, centum millibus vacoarum commutata. Sane, vir 9. venerande, haec est gemma: reges vero gemmarum, quae in ipsorum ditione inveniuntur, sunt participes. Quapropter da mihi vaccam: etenim iure mea est. Ita com- 10. pellatus a Visvâmitra sanctus Vasishthas, anachoretarum princeps, terrae domino haec reponit: Equidem, o rex, 11.

neque centum millibus vaccarum, nec vel millies centenis
 millibus commutatam dabo maculosam istam, neque ingen-
 12. tibus argenti acervis. Haud sane meruit ea, ut a me meaque
 culpa deseratur, hostium domitor! Semper fida mihi
 comes est haec vacca, sicuti bona fama viro sapienti.
 13. In ea nituntur Deūm Maniumque religiones, ipsius vitae
 sustentatio, ignium sacrorum cura, libatio quae cunctis
 animantibus spargitur, pinguis quoque laticis sacris de-
 14. stinati copia, voces bene auspicatae in litando nuncu-
 pandae, variae denique artes: haec universa in eadem
 15. niti, rex prudentissime, dubitare noli. Illa est re vera
 opum mearum summa; illa eadem mihi in deliciis habetur:
 multis de caussis, o rex, non tradam tibi vaccam
 16. istam maculosam. Quam quum repulsam a Vasishtha
 tulisset Visvāmitras, sermocinandi gnarus, multo vehe-
 17. mentius sermonem prosecutus, Dabo tibi, inquit, ele-
 phantos dentatos, aureis cingulis torquibusque instructos,
 aureo vectoris unco ornatos, ad quatuordecim millia;
 18. dabo tibi octingentos currus auro insignes, candidis
 19. equis iunctos, quadriugos, tintinnabulis ornatos; equo-
 rum patria et stirpe nobilium, animosorum, undecim
 20. millia dabo tibi, vir sancte, porro vaccas variis colori-
 bus distinctas, iuencas, dabo tibi ad centies centena mil-
 21. lia, dummodo mihi detur maculosa ista. Quantum gem-
 marum aurive tu poposceris, Brachmanum optime, id
 22. omne tibi dabo, dummodo mihi detur maculosa ista. Ita
 compellatus vir venerandus a sollerti Visvāmitra, Nullo
 23. modo, inquit, o rex! eam dabo. Haec eadem est mea
 gemma, hae sunt meae divitiae; haec est opum summa,
 24. in hac posita est vita mea. Hac eadem, o rex! continentur
 interlunii ac plenilunii solennia, et sacra cum debitis largi-
 25. tionibus coniuncta, variaeque caeremoniae. Ex hoc fonte,

ne dubites, manant religiones meae omnes. Quid attinet, multa nugari? Non dabo tibi copiae vaccam.

CAPUT. LIV.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

4. PUGNA VISVAMITRAE CUM SACIS EORUMQUE SOCIIS.

Vasishthas anachoreta quum copiae vaccam omnino 1. dimittere nollit, tunc rex Visvamitras eam ab illo vi abstrahere coepit. At vero dum abducebatur regis ani-2. mosi iussu, vacca ista, animi aegra, gemens, moerore afflicta, talia secum volvebat: Cur tandem ego a Vasish-3. tha magnanimo descror, quippe quam miseram, vehementi dolore affectam a regis satellitibus rapi patiatur? Quidnam male merui de Sapienti isto alta mente prae-4. dito, quod me, quam cognovit insontem ipsique deditam, vir pius deserit? Quibus tacite perpensis illa, ite-5. rum atque iterum ingemens, subito velocitate incredibili evasit, Vasishthamque petiit. Protinus dissipavit regis6. satellites magno numero, et cum procellae impetu accurrens ante pedes magnanimi procubuit. Ibi coram7. Vasishtha copiae vacca, flebile quid mugiens, qualis est gravis tympanorum coelestium sonitus, talia fatur: Alme8. BRACHMANIS fili, cur ego a te descror, ut adeo regii satellites me tuo a latere abstrahant? Ita compellatus va-9. tes divinus illam, cuius cor moerore angebatur, tanquam sororem aegram hisce dictis consolari: Non equidem te 10.

desero, iuvenca, neque tu quicquam in me peccasti: sed
 en! rex iste potentissimus, copiis bellicis superbiens, te
 11. abduci iubet. Haud sane vires meas pares certamini arbi-
 tror, cum rege praeferam; is enim validus est, tum ex
 12. bellatorum stirpe oriundus, tum terrae dominus. Adest,
 ecce! exercitus plenissime delectus, elephantis, equis
 curribusque frequens, peditum vexillis numerosus: hinc
 13. iste multo plus pollet. Sic admonita a Vasishttha illa,
 loquendi gnara, vatem splendore incomparabilem humi-
 14. liter contra alloquitur: Non laudant prudentes bella-
 torum pollentiam; Brachmanae plus pollent. Brachma-
 15. num pollentia est divina, ac bellica potior. Immensa
 tibi inest pollentia, neque te plus pollet Visvâmitras,
 quamvis fortitudine excellens: tua maiestas est difficilis
 16. aggressu. Impera mihi, quam tu, vir auguste, divina
 pollentia tibi parasti; ego istius superbiam copiasque
 17. quantascunque disperdam. Huic adhortationi assentiens
 inclytus Vasishtthas, Crea, inquit, copias hostilibus copiis
 18. conterendis pares. Tum rauco Vaccae mugitu procreati Pah-
 lavi innumerabiles profligavere totum Visvâmitrae exerci-
 19. tum, ipso coram spectante ¹⁾. At rex, vehementi ira incen-

1) Ad dist. 18—23. Vulgo notum est Persas Indis *Pahlavos* audisse. *Sacae* sunt gentes nomades Asiam interio-rem habitantes, Graecorum Scythae, quos et Persae, Herodoto teste, plane ut Indi Sacas appellabant. Lib. VII, 64. οἱ γὰρ Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλέονσι Σάκας. *Yavanorum* nomen satis indefinite usurpari videtur de populis ultra Persiam versus occidentem sitis. De Bactris, quos *P. Cl. Wilo* huc advocat, dubito. At Arabes iam olim ita appellatos fuisse patet ex nomine thuris inde deducto, *yâwana*, quod *Amurasinhas* habet Ed. Col. p. 162, d. 30. Post Alexandri

sus, oculis prae furore coruscantibus, Pahlavos invicem profligavit telis cuiuscunque generis. Protinus vacca, 20. quum Pahlavos ingenti clade a Visvâmitra affectos cerne- ret, denuo creavit feroces Sacas cum Yavanis commix- tos. Hisce inter se commixtis Sacis Yavanisque cooperta 21. est tellus. Erant fulgidi, praevalidi, densitate caterva- rum aurcis loti filis similes, acutos enses ac bipennes 22. gestantes, loriceis aurci coloris contexti: a quibus tanquam a candentibus flammis totus iste exercitus combustus est. Deinde inclytus Visvâmitras tela sua iaculari, quibus 23. Yavani, Câmbojî Barbarique turbati ac fusi fuere.

Magui tempora scriptores Indi et Graecos *Yavanos* di- xere, qui mos iis cum Persis fuit communis. Memo- rabilis sane est similitudo vocabuli Indici cum Ionum nomine, cuius antiquissima forma fuit *Ἰάωνες*, et di- gammo restituto *IAFONES*. Nec tamen hoc nomen est vere Homericum: nam unicus locus, ubi id legitur, (IL. N. 685) manifesto est interpolatus. Cf. *Heynii* et *Knighii* annott. ad h. l. Inde mihi quidem probabile sit, Ionum maiores in ipsa Graecia ante migrationem nondum ita dictos fuisse, vocemque esse barbarae ori- ginis; colonos autem longo demum tempore postquam Asiae Minoris oram insederant, quum a vicinis Lydis ita appellari consuevissent, Ionum nomen sibi proprium fecisse. Traxerunt et alia ex imitatione barbarorum: unde enim nisi hinc epitheton *ἐλαχίτωνες*? (IL. I. I. et Hymn. in Apoll. 147.) Apud Indos contra vocabulum *yavana* est antiquissimum; legitur in Manûs Codice, X, 44. Memorantur ibidem praeterea Câmbojî, Sa- cae, Pahlavi, aliique, de quarum gentium situ commen- tator *Cullîcabhattus* οὐδὲ γινώσκει. In rebus geographicis plerumque a Scholiastis frustra auxilium exspectatur. De *Câmbojîs* cf. supra annott. ad VI, 21.

CAPUT LV.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

5. VASISHTHAE EAEMUS INCENDIO CONSUNTUS.

1. Quos quum Visvâmitrae telis attonitos in fugam
 actos cerneret Vasishthas, copiae Vaccam cohortatus est,
 2. ut omni cum cura copias bellicas crearet. Huius ex
 rauco mugitu exstiterè Câmboji, solis instar fulgidi; ex
 uberibus porro prodire Barbari, tela manibus vibrantes;
 3. e locis genitalibus Yavani, e stercoris meatu Sacae orti
 memorantur ¹⁾; ex minutissimis in cute foraminibus, qui-
 bus pili insident, homines feri, ignotis linguis utentes,
 4. Hârîti cum Kirâtis, qui temporis momento universas
 Visvâmitrae copias, tum pedites, tum elephantos, equos
 5. currusque, internecione delevere. At viso toto exercitu
 Vasishthae magnanimi ope pessumdato, filiorum Visvâni-
 6. trae centuria, armis varii generis instructa, ira flagrans,
 irruit in virum tacitae precationis peritissimum: quos
 7. omnes summus vates gravi oris fremitu combussit. Sic

1) Est lusus etymologicus in membris, unde vacca copias Yavanorum et Sacarum, vel potius copiarum simula-
 cra emittit. Qui deinde ceteris supra enumeratis ad-
 duntur, Hârîti et Kirâtî, sunt ipsius Indiae incolae
 feri, qui hodieque saltuosa montium occupant, stirpe
 et indole ab Indis prorsus diversi. Cf. quae de iis dis-
 serui, *Transactions of the Royal Society of Literature*.
 Vol. II, P. II, p. 423—426.

illico Visvâmitridae cum equis, curribus peditibusque in cineres sunt conversi. Tunc horum omnium totiusque 8. exercitus clade conspecta dux gloriossimus, pudore offusus atque animi aeger, erat qualis oceanus aestu sedato; 9. qualis serpens dentibus evulsis; qualis Sol deliquium passus, iubare protinus obscurato; qualis volucris alis 10. decurtatis: talis ille miser, post natorum exercitusque cladem, omni virium contentione dimissa, ad sui contemptum deiectus est. Igitur filium unicum, *qui ei resta-* 11. *bat*, admonitum ut terram bellica virtute tueretur, imperio quum praefecisset, ipse in silvarum secreta migravit. Quò profectus in quodam Himavantis clivo, consueta 12. Hippocephalorum Anguiumque sede, vir continentissimus Sivae placandi gratia castimoniis sese castigavit. Post 13. aliquantum temporis vero deûm princeps, qui taurum in vexillo gestat, optatorum dator, apparuit Visvâmitrae fortissimo. Quam ob caussam, inquit, temet ex- 14. crucias, o rex? Eloquere animi tui sententiam. Optatorum dator sum: declaretur optatum quod maxime tibi cordi sit. Ita admonitus a deo Visvâmitras reli- 15. gionibus addictus, magnum numen prostrato corpore adorans, hanc orationem protulit: Quod si tibi, Alme, me 16. probavi, tradatur mihi sagittandi disciplina numeris suis absoluta, cum subsidiis arcanisque ¹⁾; et quotquot exstant 17. tela apud Deos, Danuidas, Sapientes, apud Fidicines, Genios, Gigantesque, ea mihi affulgeant. Tuo favore, Di- 18.

1) Haec ad litteram exprimi non poterant. Luditur enim in vocabulis *Vêda* et *dhanur-vêda*, quasi haec, sagittandi disciplina, iisdem partibus constaret, quae in libris sacris habentur, iisdemque subsidiis egeret, quae Vedorum studio accensentur.

19. vñm Dive, optatum mihi eveniat. »Esto! fiat quod pē-
tis!« ita profatus Sivas in coelum rediit. At Visvāmi-
tras validissimus, simul ac tela ipsi obtigerant a deorum
20. principe, summa lacticia affectus, denuo superbire coepit.
Altius animis insurgens, sicuti aestu oceanus in interlu-
21. niis, Vasishthiam, vatem praestantissimum, iam tum oc-
cisum arbitrabatur. Profectus ergo ad eius secessum,
22. tela emisit, quorum impetu quidem sacrum illud nemus
plane conflagravit. Anachoretæ, quum telum a sollerti
23. Visvāmitra eminus missum cernerent, pavidi quoquover-
sus catervatim diffugiebant. Tum Vasishthæ discipuli,
24. quotquot erant, tum ferae volucresque, turba innumera,
pavore trepidantes in diversas coeli plagas dissipari. Va-
25. sishthæ secessus vacuus fuit, silens ad breve tempus,
vastæ solitudinis instar, ipso interim suos identidem in-
26. clamante: Ne pavete! hodie delebo Gādhidem, sicuti Sol
pruinæ. Talia fatus excelsus Vasishthas, tacitæ preca-
27. tionis peritissimus, indignabundus deinde Visvāmitram
hisce increpat: Quoniam tu secessum diu florentem pes-
sumdedisti, quoniam vecordia tua te in nefas adegit,
iamiam te perituum esse scito.
-

CAPUT LVI.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

6. VISVAMITRAE PROPOSITUM.

Ita compellatus a Vasishtha Visvāmitras validissimus, Igneum telum ostentans, Siste te! siste! clamabat. At venerandus ille, BRACHMANIS sceptrum vibrans, minaciter talia profatur: Bellicae stirpis alumne! tute iam contra stando, quantum polleas, palam facito! Hodie retundam superbiam tuam, Gādhis nate, telique tui aciem. Immensum quantum bellica ista tua pollentia distat a summa pollentia sacerdotali. Hanc, divinitus mihi traditam, experire, bellatorum vilissime! Protinus telum istud horrendum, Igneum, a Gādhis filio sublatum, Brachmanis sceptro extinctum est, sicut ignis impetus fluctibus. At heros Gādheius, ira furens, coniecit Varuni, Rudri, Indrac, pecudumque Altoris tela; telum Humanum, nec non Delenimentum, Fidicinum coelestium proprium, Soporiferumque; Oscedinem atque Illecebram, *telum Cupidineum*; Tormentum Lamentumque; Torridum porro terro-
 roris plenum, tum telum Fulmineum invictum; Brachmanis laqueum, Fati laqueum, nec non Varuni laqueum; Triden-
 tiferi telum dilectum, tum duo fulgura, *Siccum et Humidum*; Vindictae telum, porro Lemurum telum, Ardae rostrum quoque; Iuris discum, Fati discum, pariterque Vishnús
 discum; tum Turbinem, Venti proprium, ac telum Hippocephalum; coniecit quoque binas hastas, nec non pistillum
 ossifragum; tum ingens Aligerorum telum, Fatique telum terribile; horridam fuscinam tricuspidem, denique

manicam e craniis contextam ¹⁾. Haec tela, quotquot
 13. erant, coniecit ille in Vasishtham piissimum, ita ut mi-
 raculi instar esset: at eadem universa Brachmanis filius
 14. sceptro suo devorat. Quibus extinctis Gádheia proles
 coniecit Brachmanis telum; quod quum expromptum cer-
 15. nerent, Superi cum duce suo Igne, coelestes Sapientes,
 Fidicines magnique Serpentes consternati fuere; contre-
 16. nuit tergeminus mundus Brachmanis telo emisso. Id
 ipsum quoque telum terrificum divinae maiestatis ope
 17. vates totum devorat Brachmanis sceptro. Vasishthae ma-
 gnanimi Brachmanis telum devorantis species fuit atrox,
 18. horrenda, qua tergeminus mundus obstupesceret. Ex
 minutissimis in eius cute foraminibus, unde pili nascun-
 tur, absistebant quasi scintillae igneae, fumo fulgorem
 19. obscurante; ardebatque Brachmanis sceptrum, Vasishthae
 manu libratum, tanquam fatalis mundi conflagratio, fu-
 mida caligine involuta, vel tanquam alterum Yamae *regis*
 20. *inferorum* sceptrum. Tunc Sapientum cohortes laudi-
 bus celebrabant Vasishtham tacitae precationis peritissi-
 mum: Ineluctabilis est vis tua, o Brachmana! sed vigo-
 21. rem tuum ipso vigore cohibe. In ordinem coactus est
 a te Visvámítras validissimus; placatus iam sis, vates

1) Cf. CAP. XXIX, et ibi annotata de telis hisce mythicis partimque allegoricis. Multa supra memorata recur-
 runt; in aliis variatum est, ut adeo alterius capitis
 lectiones ex altero illustrari vel emendari possent, si
 operae pretium foret. Significatio fabulae in universum
 satis est perspicua. Certant de summo imperio po-
 tentia regia sive militaris, et auctoritas sacerdotalis,
 quales contentiones inter Pontifices et Imperatores no-
 stra quoque Europa medio aevo vidit, unde sine armo-
 rum vi sacerdotium saepe victoriam reportavit.

piissime! Mundi iam angoris immunes sunt. Ita admo-22.
nitus vir gravissimus ac sanctissimus tranquillitatem re-
stituit. Visvâmitras vero profligatus, alte suspiria tra-
hens, talia fatur: Proh nihili bellatorum pollentia! Brach-23.
manum pollentia vere pollet: solo Brachmanis sceptro
omnia tela mea sunt fracta. Quamobrem ego, re probe24.
perspecta, placidis sensibus animoque ad austeras casti-
monias me convertam, quae Brachmanae conditionem
mihi parare possint.

CAPUT LVII.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

7. TRISANCUS SERMO.

Deinde ille, aegritudine cordis confectus, cladis1.
suac memor, identidem ingemens, pro hoste habitus a
vate magnanimo, ad plagam australem profectus cum2.
coniuge regia, Raghuide, pomis silvestribus radicibusque
vescens, temperans, severissimas castimonias coluit. Postea3.
ei nati sunt filii, veri ac recti studiosi, Havishyandus,
Madhusbyandus, Dridhanêtrus, magno curru invectus.
Expletis autem mille annis, BRACHMAN, magnus mundi4.
Parens blanda oratione Visvâmitram ascetam eximium
affatur: Meruisti castimoniis istis, Cusici progenies, bea-5.
tas regum sapientium sedes; ideo te utique regem sa-
pientem esse statuimus. His dictis augustus mundo-6.
rum dominus cum ceteris numinibus rediit in summam

7. coeli partem, sedem suam aeternam. Visvâmitras contra, hac sententia audita, vultum prae pudore nonnihil deiectus, gravi dolore aestuans, indignabundus haec
 8. secum loqui: Severis custimoniis memet castigavi; tamen Dii Vatesque uno ore regem sapientem modo me esse
 9. statuunt. Nullus est, puto, religionum fructus. Sic re deliberata vir religiosissimus suique maxime compos, rursus severioribus adeo custimoniis sese adstrinxit.
 10. Eodem autem tempore florebat vir veridicus, temperans, Trisancûs nomine celebratus, Ixvacuidarum colu-
 11. men ¹⁾. Is consilium mente concepit de sacrificio adornando, cuius ope cum ipso corpore ad superas deo-
 12. rum sedes evehi mereretur. Vasishthae igitur ad se accessito propositum enarrat, sed a vate magnanimo re-
 13. sponsum tulit, id nullo modo fieri posse. Post repul-
 sam a Vasishtha relatam rex, ad regionem australem profectus, istius filios adiit, ut in opere perficiendo se
 14. adiuvent. Quos quidem, splendidissimam Vasishthidarum centuriam, conspexit inclytus Trisancus, in religio-
 15. nes integra mente intentos. Accessit itaque rex ad magnanimos magistri sui filios, singulisque ex ordine salu-
 16. tatis, vultum prae pudore paullulum deiectus, manus suppliciter protendens, viros eximios in commune allo-

1) *Trisancus* rex Ayodhyae septimus fuit ab Ixvâcû, in qua eadem successionum serie Dasarathas locum trigesimum quartum occupat. Cf. CAP. LXX. Reiiicimur ergo ad tempora valde antiqua, quo nec mirum est res gestas Visvâmitrae et Vasishthae referri, quippe qui uterque auctores hymnorum quorundam in Vedis habentur. Miramur potius, eos Râmae aetate superstites fingi potuisse. Sed cf. quae ad CAP. VII, 3. monuimus.

quitur: Perfugium ego, consilii inops, quaero apud vos, qui miseris succurrere soletis. Bene sit vobis! Repulsam 17. nimirum tuli a Vasishtha magnanimo, dum sacrificium maximum celebrare cupio: cuius suscipiendi veniam mihi dare, vestrum est. Equidem omnes magistri mei filios 18. salvere iussos adoro, atque inclinato capite obsecro vos, Brachmanas religionibus addictos: operamini meam vicem 19. sacro diligenter faciundo, cuius ope ego cum ipso corpore superas deorum sedes nanciscor. Post repulsam 20. a Vasishtha relata aliud praesidium, viri sancti, nisi apud magistri filios, nullum plane video. Enimvero 21. Ixvacuidarum omnium domesticus sacrorum antistes summum est praesidium: huic vos proximo loco constituti, numinis instar mihi estis.

CAPUT LVIII.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

8. TRISANCUS EXSECRATIO.

Trisancus oratione audita, centeni vatis filii, ira 1. commoti, regi talia regerere: Repulsus fuisti, o demens! 2. a magistro tuo veridico. Quomodo, huius auctoritatem transgressus, ad aliam sectam te conferre audes? Enimvero 3. Ixvacuidarum omnium domesticus sacrorum antistes summum est praesidium, neque licet transgredi dictum veridici. »Fieri nequit!« sic effatus est almus vates Vasishtha. Quomodo ergo nos sacrum istud pro te ador-

- 5.nare potis sumus? Stolidus tu; redi, o rex, ad imperii
tui sedem. Vir sanctus ille vel tergemini mundi sacris
6.praeesse potius est. Quorum orationem, turbido prae ira
sono prolatam, quum audivisset, denuo illis rex talia
7.regerit: Repulsam tuli a viro sancto, pariterque a magi-
stri natis; aliam viam ingrediar: vos, viri religiosi, va-
8.letote! At vatis filii, simul atque audierant sermonem
nefarii propositi indicem, vehementer irati diras ei im-
9.precari: Transibis in Chandáli conditionem. His dictis
magnanimi illi ad suum quisque secessum rediere. De-
inde quam primum nox praeterierat, postero mane rex
10.in Chandálum mutatus fuit. Fuscis vestibus amictus,
ipse fuscus, maculis deturpatus, deciduis capillis calvus,
foliis arboris infelicitis ustrinum obumbrantis erat redimi-
11.tus, ac ferrea ornamenta gestabat. Quem talem, Chan-
dáli speciem indutum, conspicati ministri regii et quot-
quot cives in eius comitatu erant, deseruerunt caterva-
12.timque aufugerunt. At rex solivagus, memori mente,
diu nocturne aestuans, adiit Visvámítram castimoniis lu-
13.stratum. Viso autem rege masculi vigoris orbo, in Chan-
dáli speciem mutato, Visvámítras anachoreta misericordia
14.tactus est. Miseritus regis visu horrendi inclytus ille,
recti studiosissimus, talibus eum affatur: Salve mihi!
15.Quaenam est adventus tui causa, validissima regum pro-
genies, Ayodhya domine, heros, qui diris in Chandáli
16.conditionem es dejectus? Cuius alloquio intellecto rex,
Chandáli adspectu deformis, manus suppliciter proten-
17.dens, facundiae gnaro ipse facundus haec refert: Repul-
sam tuli a magistro, pariterque a magistri filiis; et opta-
tum quidem istud, *quod ab iis petieram*, non adeptus,
18.calamitatem nactus sum. Haec nimirum opinio mihi in-
sederat, o bone! ut in coelum cum ipso corpore subi-

rem. Quem in finem centenis sacris operatus sum, nec tamen praemium istud impetratur. Nullum antehac 19. mendacium dixi, neque unquam sum dicturus, vel maxime miseriis oppressus, o bone! Per militis fidem tibi iuro: sacra varii generis litavi; cives aequo imperii iure 20. rexi; probavi me magnanimis magistris morum honestate. Sed mihi in religiones intento, et sacrificium 21. celebrare cupienti, ad approbationem non adducuntur magistri, vatum praestantissime! Fatum, puto, ubi 22. que dominatur, humani conatus vero sunt irriti. Fato omnia corripiuntur; fatum est summum columen. En, 23. me vehementer afflicto, desiderio aegrum, cuius coepta fato percelluntur, benigne sublevare te decet, quod bene tibi vertat! Nullum aliud prospicio praesidium; nullum 24. aliud perfugium mihi restat. Virili opera fatum repellere te decet.

CAPUT LIX.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

9. VASISHTHIDARUM EXSECRATIO.

At regem talia memorantem, manifesto in Chandali 1. conditionem mutatum, Cusici natus, misericordia motus, blandis verbis affatur: Salve, Ixvâcuide! Faustum adven- 2. tum tibi precor, filiule! Novi te iustissimum; perfugium tibi praestabo: ne timeas, princeps eximie! Ego invitabo 3. omnes magnos Sapientes, sanctimonia spectatos, ad huius sacrificii consortium: tunc tu, rex, curis exsolutus lita-

4. bis. Quae forma magistrorum diris effecta in te apparet, hanc eandem indutus cum ipso corpore ad coelum ibis.
5. Sedes superas equidem arbitror te iam manu tenere, quippe qui, consilii inops, apud Cusicidem praesidium
6. quaesivisti. Sic fatus vir inclytus, filiis suis recti studiosis ac prudentissimis mandavit, ut sacrificii apparatus curarent. Deinde, cunctis discipulis convocatis, talem habuit orationem: Cunctos vates, nec non
8. Vasishthidas, adducite meo iussu, et quod quisque responsum dederit, meorum dictorum auctoritate admonitus, id universum, qualecunque sit, sine ullo respectu
9. mihi est nuntiandum. Dictis hisce auditis discipuli quoqueversus profecti sunt eius iussu. Convenere deinde ex
10. omnibus terris voluminum sacrorum interpretes. Discipuli quoque, reversi ad anachoretam maiestate splendentem, referebant ei quae singuli voluminum sacrorum
11. interpretes dixissent. »Dicto tuo audito universi viri his nati conveniunt, ex omnibus terris huc profecti, excepto
12. tamen Mahôdayo ¹⁾. Centeni isti Vasishthidae turbido prae ira vocis sono quemnam atrocem sermonem protulerint, audi tu, anachoretarum princeps! — Cui sacrificus est homo militaris, Chandâlo praesertim, quomodo in huius consessu Dii Sapientesque coelestes latice pingui
14. vescentur? Aut quomodo tandem Brachmanae magnanimi, delectati epulis Chandâlorum, in coelum evehentur,
15. Visvâmitrae patrocinio tuti? — Tales verborum contumac-

1) *Mahôdaya*, i. e. magnus oriens. Res est prorsus inexpectata, quod hoc cognomen, nusquam in toto carmine obvium nisi hic et infra dist. 15, pro Vasishthae nomine proprio substituitur. Num poëta alludit ad aliquod Vêdorum dictum?

lias, vatum princeps, nobis dixere oculis flagrantibus cuncti Vasishthidae cum ipso Mahôdayo. Discipulorum 16. suorum narratione audita, vates praeclarus oculis prae ira flagrantibus indignabundus exclamat: Quoniam me 17. insontem; qui austeras castimonias sustinui, criminantur, immansueti isti in cineres convertentur; ne dubitetis! Protinus fati laqueo illi ad Iudicis inferorum domum 18. abstracti, per septingentas generationes vespillones et carnifices renascuntur. Canina carne vesci coacti, latro- 19. nes nimirum immites, turpes deformesque per hunc orbem terrarum vagantur. Ipse Mahôdayus demens in me, im- 20. meritum sane, probra iecit; ideo probrosus omnium iudicio in venatoris feri conditionem transibit. Gaudens 21. animantium caede, ad crudelitatem propensus, per diuturnum tempus irae meae obnoxius in statu abiecto versabitur. Hactenus prolata sententia, conticuit vir gravis- 22. simus in isto anachoretarum coetu.

CAPUT LX.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

10. TRISANCUS IN COELUM SUBLATUS.

Postquam sanctitatis suae vi Vasishthidas ipsumque 1. Mahôdayum perculerat, inclytus Visvâmitras Sapientum coetum hunc in modum affatur: Adstat hic, en! Ixvâcûs 2. in iuiperio heres, Trisancûs nomine celebratus; vir iustis-

simus et munificus, qui quidem apud me praesidium
 3. quaesivit. A vobis, viri honestissimi, mecum una appa-
 retur tale sacrificium, cuius ope is cum ipso corpore in
 4. Superâ sedes transeat. Audito Visvâmitrae dicto, egre-
 gii hi anachoretæ, istius metu turbati, mutuo inter se
 5. consultare. Vates hicce, Cusici heres, pronus est ad
 iracundiam; quod protulit dictum, diligenter id est per-
 6. ficiendum: ne dâbitetis. Ignis instar exardescit vir san-
 ctus: diras in nos iaciet ira commotus; quapropter ap-
 paretur sacrum, sicuti declaratum est a magno Sapiente;
 7. omni quæ conatu est annitendum, ut Ixvâcûs heres, Vis-
 vâmitrae maiestate adiutus, cum ipso corpore in coelum
 8. transeat. Ergo inchoatum est sacrificium omnibus appa-
 ratibus instructum, quibus in solennibus augustus Visvâ-
 9. mitras sacrifici munere fungebatur. Sacerdotes quoque,
 carminum gnari, secundum dignitatis suae gradus, verba
 praeceuntes rite ex praeceptis sacris cunctas caeremonias
 10. perficiebant. Deinde, post aliquantum temporis, egre-
 gius asceta Visvâmitras comprecationem omnium deorum
 fecit, ut suam quisque epularum partem capessero.
 11. Quum vero dii, ad epulas invitati, nulli convenirent,
 tunc vehementer incensus magnus vates Visvâmitras, ca-
 12. pedine alte sublata, irae plenus Trisancum talibus affatur:
 En, adspice, o rex! quid valeant castimoniae ultro a
 13. me cumulatae. Ille ego te cum ipso corpore in coelum
 perducam mea potestate. Vade age, populorum domine;
 14. ad coelum haud facile cum corpore adeundum. Quale-
 cunque sane praemium mihi debetur castimoniis quæsi-
 tum. Harum igitur virtute tu, o rex, cum corpore ad
 15. coelum perge! Vix dum vates loqui desierat, iamque in
 aethera evehebatur hominum princeps, spectantibus ana-
 16. choretis. At Indras, frugum maturator, quum Trisan-

cum in aethera sublatum cerneret, una cum Superâ
catervis eum his verbis increpuit: Trisancus, abi ocius! 17.
Non tu idoneus es, qui sedes coelestes incolas, magistri
tui diris percussus; demens! praeceps in terram decide.
Ita increpitus ab Indra Trisancus, retro delapsus, hac 18.
voce: Fer opem! sanctum Visvâmitram inclamavit. Cuius 19.
voce clamantis audita Cusicides, in iram vehementem
crumpens, contra; »Siste te! siste!« vociferatur. Proti- 20.
nus vi mirabili divinae scientiae religionisque, quasi alter
rerum progenitor, creavit in parte australi alteros Septem
Sapientes. Ad plagam australem conversus coram ana- 21.
choretis inclytus ille, ira aestuans, alteram siderum coro-
nam creare coepit. Alium Indram, inquit, creabo, vel 22.
mundus Indra suo fiat orbus. Quin, alia quoque numina
prae ira creare moliebatur. Tunc vehementer turbati 23.
Dii Titanesque cum Sapientum coetu Visvâmitram ma-
gnanimum blanda oratione obtestari: Rex iste, vir am- 24.
plissime, magistri diris ictus, non meretur cum ipso
corpore in coelum transire, nisi antea lustretur. Deo- 25.
rum sermone audito, vatum princeps Causicus gravissi-
mam sententiam contra protulit: Ego vero huic regi Tri- 26.
sancui, vestra pace loquar, adscensum cum ipso corpore
promisi, nec fidem fallere sustineo. Esto igitur huic 27.
Trisancui corporco aeterna in coelo sedes et sunt im-
mota cuncta sidera mea. Quamdiu orbes aetherii per- 28.
durabunt, haecce a me creata utique firma manento: id
mihi, o Superi, concedere vos oportet. Tali modo com- 29.
pellati Divi omnes vatum principi responsum dedere: Ita
fiat in honorem tuum! Permanento utique in orbe aethe- 30.
rio, extra Solis tramitem, plurima haec sidera, optime
vates! et inter hasce stellas coruscans praeceps in caput 31.
Trisancus permancto immortalium similis; eademque

52. stellae comitabuntur regem praestantissimum ¹⁾. Visvāmitras vero pietate et gravitate insignis, ab omnibus diis laudatus, coram anachoretis assensum suum declaravit.
53. Tum Dii magnanimi, sanctique Sapientes, simul omnes abierunt sicuti venerant, post sacrificium peractum.

CAPUT LXI.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

11. SUNASSEPHI MANCIPATIO.

1. Inclytus Visvāmitras, quum Sapientes istos profectos esse videret, cunctos qui secum silvam incolebant,
2. ita affatur: Instat, en! ingens impedimentum, quod plagam australem invasit ¹⁾. Pergemus ad aliam plagam,

1) Quodnam sidus hemisphaerii inferioris sub effigie Trisancūs, capite deorsum inclinante suspensi, designetur, discemus fortasse ex astronomicis Indorum scriptis. His verbis: *extra solis tramitem*, poeta tum Trisancum, tum cetera sidera eum comitantia, ultra Capricorni circulum diserte removet. Ansam praebere potuit huic figmento, viri sancti cuiusdam vi mirabili creatas esse stellas polo australi propiores, quod eae sero demum Indis innotuerant, quippe quorum priscae sedes circa Gangem in zona temperata fuere, unde paulatim versus meridiem progressi peninsulam Indicam coloniis deductis frequentarunt. Simili modo Agastius, qui primus feris harum regionum incolis sacra Brachmanica attulisse traditur, tanquam stella Canopi in coelum relatus est.

1) Ad res modo narratas trahi hoc nequit: etenim sacrificio

ibique castimonias observabimus. In terra Visâla versus 3. occidentem sita ad Pushcarorum 2) silvam secedentes, commode religionibus fungemur: id enim eximium est castimoniae nemus. His dictis magnus anachoreta, ad 4. Pushcaros profectus, severissima abstinencia sese castigavit, radicibus pomisque silvestribus vitam sustentans. Eo- 5. dem autem tempore potentissimus Ayôdhyae rex, cui Ambarisho nomen erat 3), sacrum celebrare molitus est.

in Trisancûs gratiam consummato victor discesserat Visvâmitras. Nec tamen ullum aliud impedimentum memoratur. At animus irrequietus eum in eadem sede non diu morari sinebat. Ingeniose omnino et callide adumbrata est Visvâmitrae indoles. Ille, qualis olim fuerat rex bellicosissimus, certaminum gloriaeque cupidus, audax, acer, iniquus interdum, saepiusque magnanimus: talem etiamnum in anachoretæ et ascetæ conditione ubique se prodit.

- 2) *Visâla*, amplius; *pushcara*, lotus; sunt vocabula in nominibus propriis frequentata. Vidimus urbem Visâlam inter Gangem et Mithilam: cf. annot. ad cap. L, 22. *Ujjayint* quoque, urbs celebratissima, eodem nomine insignitur. MEZHA-DUTA, dist. 32. Sed haec Visala est regio Indiae occidentalis, et in ea lacus Pushcarus, (cf. infra LXII, 1.) prope urbem hodiernam *Ajmere*, nomine a tot inde seculis servato. Cf. WILSON. LEX. s. v. Quin et situm eius amoenissimum pictura aeri incisa ante oculos nobis posuit V. CL. JAC. TON in opere egregio *Annals and antiquities of Rdjasthan*, Vol. 1, ad pag. 774. Suscipiuntur etiamnum peregrinationes ad hunc lacum religionis causa, quam sanctitatis famam sine dubio Visvâmitrae commorationi debet.
- 3) *Ambarishus* vigesimus nonus est ab Ixvâcû (C. LXX, 40); separatur itaque eius regnum immenso temporis intervallo a Trisancûs fati, in quibus Visvâmitras partes primarias egerat. *Richicus* vero, qui Ambarisho re-

6. Is dum sacris operabatur, Indras victimam surripuit, Amissa vero victima sacrorum antistes regem talibus admonuit: Sur-
 7. repta hinc est victima, o rex! deperdita tuo neglectu. Re-
 gem, nisi sit strenuus suorum vindex, domine, delicta sua
 8. pessumdant. Gravissimum sane hoc est piaculum: *aut victi-
 mam ipsam* aut hominem victimae vice cito adduc, ita ut
 9. opus sacrum perfici possit. Magistri religionum sermone
 intellecto Ixvacuides splendidissimus, magpi consilii vir,
 10. quaesivit victimam multis vaccarum millibus emendam. Re-
 giones terrasque quoquoversus sitas, urbesque, silvasque,
 11. et sanctos secessus pervestigans rex iste, care adolescens,
 conspicatus est Richtcum, cum filiis suis atque uxore in
 12. Bhrigûs clivo sedentem. Quem inclytus Ambartshus
 quum honorifice salutasset, sapientem Brachmanam, san-
 ctimonia lucentem, rex sapiens hunc in modum affatus
 13. est: Si tu centies mille vaccarum pretio vendere velles
 aliquem e filiis victimae vice, nobilis Bhriguide, tunc
 14. ego plane curis exsolutus forem. Cunctas terras pera-
 gravi, nec tamen nanciscor victimam sacrificio idoneam;
 aequum est, te mihi unum ex hisce filium pretio per-
 15. mutare. Ita compellatus illustris Richtcus talia respon-
 det: Natu maximum, o princeps, equidem nullo modo
 16. vendiderim, Richtci sententia audita mater magnanimo-
 rum istorum heroem Ambartshum hunc in modum affa-
 17. tur: Filium natu maximum venerandus Bhriguides non
 venalem declaravit; mihi quoque, domine, scias carum

ghante filios puerili aetate habuisse fingitur (infra dist. 11 seqq.), ipse Bhrigûs filius, antiquissimis vatibus an-
 numerandus, Visvâmitrae sororem natu maiorem dux-
 rat uxorem. (Cf. CAP. XXXV, 7. 8.). Sed non amplius
 erit monendum, perpetuum esse in mythologia Indica
 anachronismum, et cuncta quasi in orbem circumagi.

esse minimum natu catellum. Plerumque nimirum acci-18.
dit, ut patribus natu maximi sint in deliciis, matribus
minimi: quapropter hunc ego tueor. Vix loqui desie-19.
rant vates eiusque coniux, quum Sunasséphus, medius
inter utrumque fratrem, ultro hunc sermonem protulit:
Pater natu maximum non venalem declaravit, mater vero 20.
minimum; medium iam veniisse arbitror. Abducas me,
regum proles! Itaque centies mille vaccarum pretio man-21.
cipatum Sunasséphum quum accepisset, rex summo opere
laetatus indo profectus est. Puero festinanter in currum 22.
imposito, deinde domum contendit, ut sacrificium suum
consummandum curaret.

CAPUT LXII.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

12. AMBARISHI SACRIFICIUM.

Rex ille, o Raghuide, Sunasséphum secum avehens, 1.
iumentis fatigatis circa meridiem requievit propè lacum
Pushcarum. Dum is quietem capiebat, praeclarus Su-2.
nasséphus accessit ad lacum laudatissimum, ibique con-
spexit Visvâmitram, avunculum suum, cum anachoretis 3.
religiones colentem. Vehementer afflictus puer, vultu
moesto, siti ac languore confectus, in vatis sinum se 4.
conicit, cumque his verbis imploravit: Nec pater mihi
est, nec mater, nedum cognati gentilesve; te decet, 5.
placide vates, ex periculo me eripere secundum aequi-

latem tuam. Tu sane, nobilissime, es auxiliator, tu
 6. cunctorum praesidium. Fac ut regi satisfiat, tum ut ego
 vivam et post longum aevum sede coelesti fruam, quum
 7. sanctis castimoniis me lustravero. Tu mihi inopi, orbo,
 patronus esto mente provida. Sicuti pater filium tuetur,
 8. sic te decet a piaculo me vindicare. Cuius oratione audita
 Visvāmitras sanctissimus, multimodis puerum consolatus,
 9. filiis suis haec profatur: Quam ob causam patres fausta
 sibi optantes generant filios, ut saluti post hanc vitam
 10. prospiciant: huius rei tempus iam adest. Hicce anachor-
 etae natus, tenerae aetatis puer, auxilium a me petit.
 Ut saltem vita huic sit salva, gratum aliquid mihi facite,
 11. filioli. Vos omnes piis operibus functi estis, omnes recti
 studiosi; victimae vicem apud regem subeuntes, ignis
 12. sacri famem explete. Tum Sunassēphus vindice me sit
 tutus, tum sacrificium sine impedimento procedat: nu-
 mina quoque placantor, imperatum meum denique fiat.
 13. Audita vatis sententia, Madhusyandus ceterique filii re-
 14. sponsum superbum cum derisu reddidere: Quomodo
 propriis filiis desertis, domine, prolem alienam servare
 studes? Ineptum plane hoc iudicamus, quasi quis pro-
 15. pria carne vescatur. Audito filiorum sermone vates egre-
 gius, oculos prae ira rubore suffusus, talia profari coe-
 16. pit: Insolens est hoc dictum, impietatis damnandum, mei
 17. imperati contemptu atrox, horrificum. Vos omnes, aequae
 ac Vasishthidae, per integros mille annos, quoties renas-
 cemini, carne canina vescentes in orbe terrarum habi-
 18. tabitis. Postquam filiis diras obnuntiaverat vates egre-
 gius, Sunassēphum afflictum alloquitur, parato ei praesi-
 19. dio salutari. Quando tu, inquit, lustralibus vinculis alli-
 gatus, punicea corolla condecoratus, ad Vishnū colum-
 nam sacrificalem steteris, tunc verbis solennibus Ignem

invoca, atque haec duo carmina divina cantando recita, 20.
anachoretæ fili, in sacrificio isto Ambarishî; quo facto
liberationem impetrabis. Sunasséphus, quum attento 21.
animo bina haec carmina edidicisset, festinanter regem
fortissimum Ambarishum his verbis adiit: Rex fortissime, 22.
vir animi excelsi, sine mora hinc proficiscamur! Fac ut
domum redeas, praeviasque caeremonias inchoandas cura.
Audito sermone pueri ab anachoreta geniti, rex gaudio 23.
elatus sine mōra indefessus ad aream sacrificalem perre-
xit. Ibi ex collegii sacerdotum sententia rex victimam, 24.
certis notis puram recognitam, puniceo amictu velatam
ad columnam alligandam curavit. At anachoretæ filio- 25.
lus, ut erat vinctus, vocibus coram igne sacro recitandis
gemina numina rite adoravit, Indram eiusque fratrem
natu minorem *Vishnum*. Mystica laudatione placatus 26.
deus mille oculis praeditus, Vasuum dux, benigne lon-
gum aevum Sunassépho concessit. Rex vero ipse multi- 27.
plicem huius sacrificii fructum adeptus est, propitio In-
drae numine partum. Pius Visvāmitras autem severas 28.
cāstimonias porro exercuit per mille annos in Pushcaro-
rum terra, in voto suo perseverans.

CAPUT LXIII.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

13. MENACAE TERRESTRIS HABITATIO.

1. At mille annis expletis magnum vatem, voto exsoluto lustratum, adierunt omnes Superi, praemium religionum ei tribuere cupientes. Tunc altera vice BRACHMAN, blandissimis verbis cum affatus, Tu es sapiens, ait;
2. salve! quod meruisti sanctis operibus ultro susceptis. His dictis deorum dominus in sedem aetheriam rediit. Visvâmitras tamen audito hoc oraculo, austeras castimonias
3. porro exercuit. Deinde, post longam temporis intervalum, Ménaca, nympa praestantissima e saltatricum coelestium choris, ad lacum Pushcarorum accessit, ut in eo
4. lavaretur. Hanc vidit inclytus Cusici filius, forma incomparabilem, quasi fulgurationem ex nube elucentem.
5. Quam Ménacam toto corpore pulcerrimam in silva solitaria conspicatus vates, Cupidinis imperio parens, adiit
6. ac talia protulit: Nympha! faustum adventum tibi precor. Habita mecum in hoc secessu. Fave, obsecro,
7. mihi Cupidinis illecebris contacto. Ita salutata nympa, tereti latere decora, ibi sedem sibi delegit, quo facto ingens castimoniarum impedimentum Visvâmitrae super-
8. venit. Dum illa habitabat in amoeno anachoretæ secessu,
9. anni bis quinque iucunde elapsi sunt. At post huius temporis decursum magnus vates Visvâmitras, pudore quodammodo affectus ad recordationem moestitiamque se
10. convertit. Subnata est ei suspicio cum indignatione commixta, deos in commune molitos esse, ut a religionibus

efficacissime se abstraherent. Elapsi sunt, ita secum 12. reputabat, decem anni, diebus noctibusque fallentibus; Cupidinis illecebris devicto mihi hoc impedimentum est obiectum. Vates egregius, ingemens, poenitentia afflictus, 13. quum Ménacam cerneret timidam, trementem, manibus suppliciter protensis adstantem: nympham quidem blando 14. alloquio dimisit Cusici filius, ipse autem ad montes septentrionales se contulit. Firmissimo consilio capto 15. inclytus ille, vincendi cupidus, quam primum Causicidis, sororis suae, ripam attigerat 1), castimoniis vix tolerandis sese castigavit. Quo per plura annorum millia in 16. montis septentrionalis iugo horrendos cruciatus sustinente, deos timor incessit. Superi omnes, cum Sapientum ca- 17. terva congregati, habito consilio dixerunt: Magni Sapientis titulum, ut par est, impetrato hicce Cusici filius. Audita 18. deorum sententia, magnus mundi universi Parens, Visvāmitram sanctimonia divitem blandis verbis affatur: Magne 19.

-
- 1) Haec est eadem, cuius laudes ipse Visvāmitras praedicaverat, CAP. XXXV, 7—11, et quam poeta superstitem adhuc in scenam producit CAP. LXI, 16—18. Nomen eius proprium erat *Satyavatis*; patronymicum, *Causicis*, adhaesit amni, in quem mutata dicebatur, et agnoscitur etiamnum in formis corruptis *Cusa* et *Cusi*. Decurrit hic amnis ex Himavantis iugis versus Gangem, terram Vidēhorum a parte orientali terminans. Nomen sine dubio latet in Plinii *Cosoago*, et Arriani *Κοσσοάγῳ*. Sed utrumque auctorem in hac fluviorum enumeratione (*Condochatem*, *Erannoboam*, *Cosoagum*, *Sonum*) idem error inedit. *Erannoboas* (*Hiranyavdha*) et *Sonus* non sunt diversi, sed notissima eiusdem fluvii nomina. Deinde ordo, quo a dextera laevaeque in Gangem sese effundunt, turbatus est. Scribendum igitur foret, ut ratio geographica constaret: „*Erannoboam* sive *Sonum*, *Condochatem* (*Gandakt*), *Cosonguthi*.”

- Sapiens, saluum te iubeo, dilecte! Propitiatus equidem castimoniis tuis austeris, maiestatem et eminentiam inter
20. Sapientes tibi largior, Cusicide! Audito BRACHMANIS dicto, Visvāmitras sanctimonia dives, neque deiectus, nec con-
 21. tentus, Magno Parenti respondit; Quando tu, Alme, declaraveris, Brachmanae sapientis titulum incomparabilem mihi pro sanctis operibus ultro susceptis deberi, tunc
 22. ego sensuum impetum me plane devicisse putabo. Cui contra BRACHMAN, Tu nondum, inquit, sensuum impetum devicisti. Amplius annitere, vates egregie! Ita lo-
 23. cutus, ad coelum rediit. Visvāmitras vero ibidem atrocior cruciatu sese castigavit. Brachiis in altum porre-
 24. ctis, sine fulcimine, uni pedi innixus, mero aëre ves-
 25. cens, in eadem statione permanens, immotus quasi stip-
pes; per calorem aestivum quinque ignibus torridus,
 26. pluvia anni tempestate sub dio agens, per frigora in aqua cubans, sic iste sui castigator noctu diuque per mille
 27. annos horrendum cruciatum tolerabat. At magno vate Visvāmitra semet ipsum angente, ingens angor incessit
 28. Superos ipsumque Vāsavum. Tunc vehementer turbatus Superum princeps Indras excogitavit callidum consilium, quò votum viri impediretur. Ventorum cohorte cinctus coeli dominus nymphae Rambhae ad se vocatae mandatum declaravit, sibi salutare, Cusicidae vero damnosum.

CAPUT LXIV.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

14. RAMBHAÆ EXSECRATIO.

»A te, Rambha, curandum est gravissimum hocce 1. deorum negotium, ut Cusicidem protinus sollicites, libidinis illeccbris delinitum.« Ita admonita a prudenti deo 2. mille oculis praedito nymphea ista, pudibunda, manus suppliciter protendens, talia contra refert: Truculentus 3. est, Superâ domine, magnus ille vates Visvâmitras. Iram immanem, ne dubites, in me effundet. Inde pavor 4. mihi iniectus est, Dive: te propitium mihi parcere æquum est. Hunc in modum a puella pavidâ anxie imploratus Indras trementem supplicemque consolans, Noli 5. timere, Rambha! ait; perfice, amabo, mandatum meum. Sub lusciniî imagine, corda delinientis, dum ineunte 6. vere arborescunt, egomet cum Cupidine consociatus tibi a latere adstabo. Tu ergo, Rambha, formae 7. nitidissimae venustate munditiis multiplicata, ascetam illum Cusicidem a castimoniis abstrahere. Dei oratione 8. audita, nymphea speciem formosissimam exhibens, lasciva, dulce ridens, Visvâmitram sollicitavit. Is vero lusciniium 9. dulcissima voce garrientem exhilarato animo auscultabat, atque illam ab obliquo prospiciebat. Interim tum lu- 10. sciniî voce cantuque incomparabili, tum Rambhae adspectu anachoretæ suspicio incidit. Cognito, Indram hanc 11. omnia molitum esse, vates egregius, ira commotus, diris nympheam devovit: Quoniam tu, Rambha, lenocinio 12. me tentas, libidinem iramque vincere studentem, per

13. decem annorum millia saxea stabis, improba! Vir gravissimus e Brachmanum ordine, sanctimonia vim mirabilem adeptus, te, Rambha, ira mea deformatam inde
 14. extrahet. Quae quum dixisset magnus vates, inclytus Visvâmitras, in poenitentiam transiit, quod iracundiam
 15. cohibere non potis fuisset. Gravi eius imprecatione Rambha protinus saxea reddita est; Cupido vero, ut Sapien-
 16. tis verba audierat, et ipse aufugit. Castimoniarum fructu per iracundiam sibi erepto, vir excelsus, quia sensus nondum domuerat, nullam inveniebat animi tranquillita-
 17. tem. Denuo secumolvebat, *quomodo iam altera vice*
 18. *in insidias ab Indra sibi structas incidisset.* Haud sane irae me tradam, neque ullum verbum, quicquid sit, proferam: quin imo ne respirabo quidem, vel per
 19. centenos annos. Ego sensibus perdomitis meimet ipsum tamdiu torrebo, donec Brachmanae conditionem casti-
 20. moniis meritam adeptus fuero. Nec respirans, neque ullo cibo vescens, stabo annos innumeros; non fatiscet corporis mei compages, dum ita excrucior.

CAPUT LXV.

EPISODIUM DE VISVAMITRA.

15. VISVAMITRAS IN BRACHMANUM ORDINEM RECEPTUS.

1. Deservit deinde plagam Himavanti adjacentem magnus vates, et quum ad plagam orientalem se contulis-
 2. set, horrendo cruciatu sese castigavit. Obstrinxit se

voto severissimo silentii per mille annos continuandi, et exercuit castimonias factu difficillimas, per orbem terrarum incomparabiles. Per integros mille annos ascetam^{3.} plane in stipitem conversum, etsi multis impedimentis lacescebatur, non tamen intus ira subiit: sed obfirmato^{4.} animo applicuit se ad abstinentiam nunquam deminutam. Voto autem post mille annos soluto, Raghuide, vir con-^{5.} stantissimus cibum, quem caperet, sibi paraverat; eodemque tempore Indras sub specie Brachmanae cibum iam coctum ab eo petiit. Huic, ut videbatur, viro^{6.} summi ordinis certus consilii totam coenam dedit; nulloque cibo relicto, quum ipse impransus mansisset vir sanctus, ne verbo quidem mendicum istum compellavit,^{7.} sed in silendi voto perstitit: porro quoque silentium spiritusque compressionem servavit. Is dum spiritum cor-^{8.} primebat, ex eius capite fumus erigebatur, quo viso tergeminus mundus conturbatus et quasi inflammatus fuit. Tunc Divi, Sapientes, Angues, Serpentes Gigantesque,^{9.} cuncti animis fracti, magnum Parentem affari: Multis^{10.} conatibus, Alme, magnus vates Visvāmitras ad libidinem iramque laccessitus, maius subinde sanctimoniae incrementum capit. Quod si non datur ei optatum, quod^{11.} mente concepit, pessum dabit tergeminum mundum, animantia pariter atque inanima. Cunctae coeli plagae sunt^{12.} obscuratae, nec quicquam clare elucet; aestuant omnia maria, et montes dilabuntur; contremittque tellus, et ven-^{13.} tus flat undique procellosus. Nullum casum, o BRACHMAN, praestare possumus: nascetur fortasse genus hominum atheum. Attonitus quasi est mundus tergeminus,^{14.} animo plane perturbatus, ipsumque Solis exstinctum iubar prae Sapientis maiestate. Donec consilium nondum^{15.} cepit magnus vates in perniciem nostram, Dive, protinus

placandus est venerandus ille, igniförmis, splendidissi-
 16. mus. Sicuti olim tergeminus mundus fati igne totus
 comburitur, sic ille imperium in deos forte affectaverit:
 17. detur ei, quicquid mente concepit. Deinde cunctae Su-
 perüm catervae, Magnum Parentem ducem secuti, ma-
 18. gnum Visvâmitram blandis verbis affari: Sapiens
 Brachmana, salvere te iubemus! Propitiati sumus casti-
 moniis tuis. Brachmanae conditionem nactus es, Cusi-
 19. cide, acerrima abstinentia. Diuturnum aevum quoque,
 Brachmana, tibi largior ego, cum Ventorum cohorte
 consociatus. Vale, et quod felix faustumque tibi sit,
 20. amice, abi quo tibi placet. Audito magni Parentis ser-
 mone egregius vates, omnes Coclicolas adorans, lactus
 21. talia profatur: Si Brachmanae conditionem impetravi,
 pariterque aevum diuturnum, tunc nomen summi numi-
 nis ineffabile, et solemnis precatio, ipsique libri sacri
 22. me agnoscant. Vasishthas, BRACHMANIS filius, tum bel-
 licae artis, tum inter rerum divinarum peritos praestan-
 23. tissimus, o Divi, ita me alloquatur. Deinde conciliatus
 a Superis sapiens Brachmana Vasishthas, in tacita pre-
 catione assiduus, amicitiam cum eo iunxit et, Ratum esto!
 24. inquit; sine dubio omnia sapientis Brachmanae iura tibi
 competunt. Quae simul atque is dixerat, Divi omnes
 25. abiere sicuti venerant. Pius Visvâmitras vero, summam
 Brachmanae dignitatem nactus, honorifice excepit sapien-
 26. tem Vasishtham, tacitae precationis peritissimum. Optati
 sui compos deinde orbem universum peragravit, semper
 in abstinentia permanens. Tali modo a magnanimo illo
 27. Brachmanae conditio impetrata est. Hic idem, o Râma,
 est summus vates, hic corporea sanctimoniae species, hic
 semper religionibus intentus, ipsumque virtutis heroïcae
 studium.

Talibus memoratis conticuit praeclarus Brachmana 28. Satānandus, quem Cusicides, Euge! euge! exclamans collaudavit. Audita eiusdem oratione coram Rāma et 29. Laxmano habita, Janacus manibus iunctis Cusici filium hisce affatur: Sum fortunatus, sum opibus auctus, cuius 30. tu, piissime vates, comitantibus Cacutsthidis, ad sacrificium visendum advenisti. Lustratus ego sum a te, 31. Brachmana, ipso conspectu, variaeque dotes hac tua praesentia mihi sunt impertitae. Auscultavi egomet cum 32. Rāma magnanimo, vir excelse, ingens sanctimoniac opus fusc enarratum. Infinita tibi inest abstinencia, infinitum 33. robur; infinitaeque tibi semper insunt virtutes, Cusici proles. Nulla me capit satietas narrationum mirabilium: 34. at nunc tempus instat religionum vespertinarum, vates optime; ad occasum inclinat solis orbis. Cras, quam 35. primum illuxerit, denuo me videbis. Interim bene habe, vir abstinentissime! ac veniam abeundi dare mihi velis. Ita admonitus anachoreta, principem praeclarum Janacum 36. collaudavit, statimque laetum ipse laetitia affectus dimisit. Post hosce sermones Videhanus Mithilensium rex cum 37. magistris suis cognatisque vatem versus dexteram circumambulavit. Tum sanctus Visvāmitras, Rāma et Lax- 38. mano comitibus, stationem suam intravit, ab adolescentibus magnanimis salutatus.

CAPUT LXVI.

JANACI SERMO.

1. Postero mane, ut clare illuxerat, rex, functus caeremoniis matutinis, Visvāmitram cum Raghuidis arcessere
2. iussit. Illo ipso et magnanimis fratribus secundum praecepta sacra honorifice exceptis, hunc deinde sermonem
3. orsus est: Faustum adventum tibi precor, vir venerande! quidnam gratum tibi facere possum? Iube, quid velis:
4. meum est, tantorum virorum iussa exsequi. Ita compellatus a magnanimo Janaco pius anachoreta, fandi peritus, talia contra fatur: Ambo hi Dasarathae filii, ex nobili bellatorum prosapia, per orbem terrarum celebrati, cupiunt visere arcum istum praestantissimum, qui domi
6. apud te asservatur. Eum ipsum, quaeso, visendum exhibe: regii adolescentes, optato potiti, post conspectum huius arcus, prout ipsis libuerit, domum revertentur.
7. Janacus vero ita rogatus magno vati respondet: Audiatur huius arcus memoria, et qua de causa apud nos asser-
8. vetur. Fuit rex, Dévarātus nomine dictus, sextus a Nime; huic magnanimo hocce pignus per manus traditum
9. fuit. Olim fortissimus Rudrus, quum in Daxi sacrificio arcum ad caedem convivarum intendisset, profligatis Coe-
10. litibus, cum irrisu talia protulit: Quoniam vos, Superi, mihi, sacrarum epularum portionem petenti, nullam tribuistis, membra vestra vitalia, partes corporis pretiosis-
11. simas, arou discerpam. Tunc sane omnes Divi afflicti principem suum placare studebant, quorum precibus ille
12. motus est, Superisque dignitate pollentibus restituit mem-

bra, quotquot arcus ope discernpta fuerant. Ille idem 13.
arcus praestantissimus magnanimi divum Divi postea atavo
nostro pignoris vice in manum est traditus. At aliquan- 14.
do, dum ego agrum arabam, vomere excitatur et a me
terram repastinante excipitur puella, cui a sulco *Sita*
nomen factum est. Quae quidem filia mea, non ex utero 15.
nata sed e tellure edita, quum adulesceret, hanc ei sta-
tui conditionem, ut virgo fortitudinis praemium esset.
At complures reges me convenere, ut filiam meam pu- 16.
bescentem e tellure editam nuptum peterent. Cunctis 17.
hisce terrarum dominis puellam petentibus equidem filiam
tradere nolui, vir venerande, declarans eam virtutis prae-
mium fore. Ili reges deinde communi consilio urbem 18.
Mithilam adicere, virtutem suam experiundi cupidi. Peri- 19
culum facturis Sivae arcus oblatu est: quem illi, ne ar-
ripere quidem, nedum manibus librare potis erant. Quo- 20.
rum virorum fortium quum exigua esse virtutem co-
gnovissem, repulsam a me tulere. Attende animum,
quaeso, sauctissime vates! Irati igitur ob hanc offensam 21.
reges magnis copiis instructi, quorum virtus in suspicio-
nem adducta fuerat, Mithilam iunctis viribus obsederunt.
Semet ipsos spretos reputantes hi principes, ideoque 22.
mihi infensissimi, urbem undique premebant. Post an- 23.
num exactum cibaria mea et reliqua subsidia omnino
absumpta erant, quo facto ego vehementer turbatus fui.
Tunc deos universos castis religionibus placavi, qui pro- 24.
pitui mihi praebuere exercitum quaternis copiis (*elephan-
torum, curruum, equitum, peditumque*) instructum.
Huius ope fracti principes cum comitibus et profligati 25.
versus cunctas coeli plagas aufugerunt: ignavi, in conatu
nefario fama virtutis destituti. Illum ipsum arcum sul- 26.
gentissimum, vatum princeps, tibi ac Râmae Laxmanoque

27. visendum exhibebo. Quod si Râmas huius arcui tendendo suffecerit, filiam meam Sitam, non ex utero natam, equidem Dasarathidæ nuptum dabo.

CAPUT LXVII.

ARCUS DIFFRACTUS.

1. Janaci oratione audita magnus vates Visvâmitras,
2. Age! inquit, arcum Râmae visendum exhibe. Tum rex iste familiaribus suis imperavit: Advehatur arcus divinus,
3. sertis odoratis condecoratus. A Janaco admoniti familiares urbem intravere, et arcu in fronte agminis collocato
4. inde egressi sunt, sicuti rex iusserat. Quinquaginta ecuturiae juvenum, alta statura et robore insignium, arcam octonis rotis suffultam provehebant non sine magno mo-
5. limine. Tum advecta arca ferrea, in qua arcus asservabatur, ministri regii ad Janacum Superis comparabilem
6. conversi, Ecce, aiunt, Mithilensium domine, arcum praestantissimum ab omnibus regibus honoratum, ad vi-
7. sendum propositum, si tibi placet. Quorum voce audita rex iunctis manibus affatur Visvâmitram magnanimum et
8. fratres ambo, Râmam Laxmanumque: Hicce est arcus praestantissimus, Brachmana, reverenter a Janacidis cultus, quem reges virtute gloriantes tendere tunc temporis
9. laud potius fuere; nec magis forent cunctae Deorum cætervæ, aut Titanes Gigantesve, Fidicinum Geniorumque
10. principes, aut Hippocephali magnique Serpentes. Quanto minus sufficiunt hominum vires huic arcui tendendo,

erigendo, tractando, vel denique concutiendo et libran-
do? Ille idem arcus incomparabilis advectus est, vatum 11.
princeps: visendum exhibe hisce regiis adolescentibus.
Sanctus Visvâmitras, audita Janaci oratione, ad Raghui- 12.
dem conversus, Mi filiole Râma, inquit, inspicere arcum.
Magni vatis monitu Râmas operculum arcae, in qua in- 13.
clusus erat arcus, reteggit, conspectoque arcu profatur:
Manu mea contingo arcum huncce excellentem, divinum, 14.
et conando experiar, utrum librare vel etiam tendere
possim. Euge! acclamavit ei rex, anachoreta vocem 15.
comprobante. Tunc ille vatis monitu arcum levi opera
mediumprehendit, deinde multis hominum millibus spe- 16.
ctantibus pius Raghuides eundem quasi ludens erexit.
Quo erecto inclytus heros fortissimus nervum ita inten- 17.
dit, ut arcum in medio confringeret. Inde ingens clan- 18.
gor exstitit, procellae instar insonans, ac vehementer
contremuit tellus, veluti monte disrupto, omnesque qui 19.
aderant homines corruere, clangore isto attoniti; vate,
rege et ambobus Raghuidis exceptis. Quum multitudo 20.
ista animum recuperasset, rex e terrore recreatus, ser-
monum gnarus, venerabundi habitu vatum principem
talibus alloquitur: Vir venerande, Râmas Dasarathides 21.
virtutem suam mihi spectandam exhibuit; est hoc mira-
bile, vix credibile, quale ne coniectando quidem asse-
qui poteram. Filia mea Stta Janacorum stirpi gloriam 22.
comparabit, coniugem nacta Râmam Dasarathidem; tum
exsolvetur fides a me data, Cusicide, eam virtutis prae- 23.
mium fore. Filia mea Stta, vita ipsa mihi carior, Râ-
mae nuptum danda est. Si tibi ita placet, Brachmana 24.
venerande, quem salvere iubeo; ministri mei statim se-
stinantes curribus ad Ayôdhya proficiscantur, regem- 25.
que verbis modestis ad urbem meam invitent, et accu-

- rate ei totam rem exponant de puella tanquam virtutis
 26. praemio nuptum danda; nuncient quoque regi, ambo
 Cacutstbidas te custode, vir sancte, incolumes esse. Quod
 27. si regi hoc gratum sit, cito eum adducant. Cusicides
 vero quum assensum suum significasset, pius rex mini-
 stros admonitos cum mandatis ad Ayôdhyam dimisit.

CAPUT LXVIII.

LEGATORUM JANACI ORATIO.

1. Iussit a Janaco legati, fatigatis iumentis, postquam
 ter in itinere pernотaverant, urbem Ayôdhyam intravere.
2. Ibi regis iussu ad domum regiam arcessiti conspexere
 grandaevum Dasaratham, dignitate diis aequiparabilem.
3. Tum legati cuncti manibus suppliciter protensis, timore
 seposito, coram rege sermonem hunc modestum suavi
4. voce protulere: Janacus rex Videhanus ex te, domine,
 sibi amicissimo, quaerit, ecquid commodè valcas cum
5. ministris religionumque antistite? Deinde certiores nos
 factos de integra tua conditione Mithilae princeps Vi-
 dehanus, Cusicide assentiente, suis verbis haec profari
6. iussit: »Fides olim publice data fuit, filiam meam virtu-
 tis praemium fore; regesque indignabundi, quod virtute
7. destituti fuerant, deiecto vultu abierunt. Illa eadem
 filia mea fortibus filiis tuis, qui Visvâmitra duce ultro
8. me convenerant, certaminis lege debetur. Etenim in-
 signe istud pignus, arcus divinus a Râma magnanimo in
 medio diffractus est, o heros, coram frequentissimo

hominum coetu. Huic magnanimo danda est Stta mea 9.
 tanquam virtutis praeium. Equidem fidem meam ex-
 solvere cupio, quod comprobare te decet. Sine mora 10.
 ergo, magne rex, quod faustum tibi sit, cum religio-
 num magistris, antistite domestico comitante, huc ades,
 ut Raghuidem revisas. Tuum est, in exsolvenda fide me 11.
 adiuvere, quo facto gaudii a filiis tuis virtute quaesiti
 particeps fies. α Talem orationem protulit Videhorum 12.
 dominus, Visvāmītra comprobante, tum Satānandi sen-
 tentiam secutus. — Audita legatorum sententia, rex ad 13.
 summam laetitiam crectus, Vasishtham Vāmādevumque
 ceterosque conciliorum socios talibus affari: Custoditus 14.
 a Causici filio Rāmas, quo mater Causalīa laetior in dies
 gloriatur, cum fratre Laxmano nunc apud Vidēhos ver-
 satur. Edidit. autem virtutis suae documentum Janaco 15.
 magnanimo, ita ut is filiam Raghuidae nuptum dare cu-
 piat. Quod si vobis placet negotium, cito adeamus Ja- 16.
 naci magnanimi urbem; curandum est, ne tempus op-
 portunum praetereat. Ministri et magni Sapientes uno 17.
 ore, Euge, optime! ei acclamarunt. Tum rex admodum
 laetus eos admonuit, se cras esse profecturum. Janaci 18.
 legati vero, honorifice hospitio excepti, commode per-
 noctarunt, omnibus lautitiis affluentes.

CAPUT LXIX.

COLLOQUIUM JANACI CUM DASARATHA.

1. Postero mane, quam primum nox discesserat, rex
 Dasarathas, religionum magistris cognatisque circumda-
 2. tus, hilaris Sumantram haec monuit: Hodie cuncti gazae
 praefecti largis opibus inde sumptis in fronte agminis
 3. incedant, varias res pretiosas secum portantes. Protinus
 quoque prodeat exercitus quadrifariam plenissime instru-
 ctus; praesto etiam sunt ad nutum meum vehicula et
 4. iumenta praestantissima. Vasishtas Vâmadêvusque, Jâ-
 vâles, deinde Casyapides Mârcandêiusque grandaevus,
 5. denique sapiens Câtyâyanus ¹⁾; hi viri bis nati in fronte
 incedant. Tu vero curru meo equos iunge, ne tempus op-
 portunum praetereat: etenim legati ad festinandum me hor-
 6. tantur. Principis iussu itaque exercitus quadrifariam in-
 structus regem cum vatibus proficiscentem a tergo se-
 7. quebatur. Post quadriduum in itinere peractum hi Vi-
 dêhorum fines intravere, quo nuntio allato rex Janacus
 8. honorem hospiti habendum ordinavit. Deinde obviam
 procedens ut in conspectum senis Dasarathae venit, re-
 9. gem laetitia commotum talibus affatur: Faustum adventum

1) Hi non sunt regis ministri, sed Brachmanae primarii in eius aula degentes. Cf. LIB. II, c. LXVII, 1—3. et annot. supra ad cap. VII, 4. Exstat carmen mythologicum, quod *Mârcandêii* nomen prae se fert. *Cûyâyanus* tertium locum occupat inter principes artis grammaticae, sed alia praeterea scripsisse putatur.

tibi precor, optime princeps! Optato huc advenisti,
 Raghuide: gaudii a filiis tuis virtute quaesiti particeps
 sis. Optato huc advenit augustus Vasishthas, vates ve-10.
 nerabilis, comites habens praestantissimos Brachmanas,
 sicuti Indras Superis stipatus. Optato devicta sunt a me 11.
 impedimenta, et honorata gens nostra per affinitatem
 cum Raghuidis strenuis, virtute praecellentibus. Cras 12.
 quam primum illuxerit, domine, tibi placeat, post sa-
 crificium peractum 2), conficere nuptias a vatibus com-
 probatas. Huius oratione in vatium coetu audita, rex 13.
 inter facundos eminens hunc in modum terrae domino
 respondit: Acceptio a datoris voluntate pendet; ita olim 14.
 edoctus sum. Quomodo tu, recti gnarus, praecipies,
 sic nos rem peragemus. Audita viri veridici sententia 15.
 rectissima ipsique honorifica, Vidēhorum princeps ad
 summam admirationem conversus est. Deinde tota Sa-16.
 picentum cohors, propter mutuum congressum ingenti
 gaudio affecta, per noctem commode quiescere. At in-17.
 clytus Râmas cum Laxmano, Visvâmitra duce, patrem
 adiit eiusque pedes amplexus est. Tum rex, rebus ge-18.
 stis utriusque nati compertis, admodum laetus ad hono-

-
- 2) Satis accurate observata est temporis ratio, imo accu-
 ratius quam a poëta expectari poterat. Declaraverat
 Janacus Visvâmitrae adventanti, sibi duodecim diebus
 opus fore ad sacra perficienda. Cap. L, 15. Eodem
 die narrantur Visvâmitrae res gestae. Postridie huius
 diei diffringitur arcus. Tertio die a Mithila profici-
 scuntur Janaci legati, qui tribus noctibus in itinere
 consumptis (cap. LXVIII, 1.) postero mane Ayôdhyam
 intrant. Postridie ipse Dasarathas iter ingressus quarto
 die, qui est undecimus a Visvâmitrae adventu, Jana-
 cum adit.

19. rificum Janaci hospitium devertit, pariterque inclytus Janacus recti gnarus, postquam solennia, quae sacrificio filiabusque opus essent, rite curaverat, noctem quieti dedit.

CAPUT LXX.

PUELLARUM PETITIO.

1. Postero mane Janacus post matutinas religiones vatuum ope peractas, fandi doctus antistitem suum Satânandum
2. dum verbis hisce affatur: Frater meus natu minor, inclytus, piissimus, Cusadhvaji nomine dictus, urbem pul-
3. cram sibi adornavit, bibens amnem Ixumatim undis munimenta ambientem: urbem Sâncâsiam augusta specie
4. tensae Pushpacae similem. Hunc ego visere cupio: hic mihi custos sacrificii probatur; ille idem vir inclytus
5. felici hac sorte mecum fruetur. Vix ita loqui desierat in Satânandi praesentia, iamque aderant famuli nonnulli
6. prompti, quibus Janacus mandata exposuit. Hi equis velocibus vecti regis iussu profecti sunt ad arcessendum
7. heroem, ceu Vishnum Indrae mandato. Qui quum urbem Sâncâsiam intrassent, in Cusadhvaji conspectum adducti, nunciavere ei quicquid evenerat, Janacique
8. consilium. Comperto ex nuntiis fidissimis promptissimisque negotio, rex Cusadhvajus secundum principis man-
9. data Mithilam se contulit. Ibi ille salutato Satânando Janacoque piissimo, conscendit solium divinum, quale
10. regem decet. Ambo hi fratres, viri amplissimi, ut con-

scelerant, Sudāmanum, inter ministros summo loco habitum, dimiserunt his verbis: Vade age, ministrorum 11. nostrorum praeses! Ixvacuidem angustum, invictum, cum filiis ministrisque ad nos adduc. Is ad deversorium 12. progressus, Raghuidarum stirpis amplificatorem simul adspexit, capite demisso salutatum hisce affatur: Ayo- 13. dhyae domine, heros! Vidēhanus Mithilae rex te cum religionum magistris et antistite semet conventurum expectat. Audita ministrorum praesidis oratione, rex cum 14. comitatu suo vatum ac cognatorum eo accessit, ubi Janacus versabatur. Deinde ministris, sacerdotibus cogna- 15. tisque circumdatus fandi doctissimus ille Vidēhanum talibus affari: Notum tibi est, magne rex, quodnam sit 16. praesens Ixvācuidis numen; omnium negotiorum orator nobis est venerandus vates Vasishthas. Visvāmitrae cete- 17. rorumque Sapientum venia impetrata, sanctus ille rite et ex ordine pro nobis verba faciet. Dasarathas quum con- 18. ticuisset, venerandus vates Vasishthas fandi doctus Vidēhanum eiusque antistitem hunc in modum affari: Ex 19. insensili prodiit BRACHMAN aeternus, perennis, nunquam defecturus; ab hoc genitus Mariches; Martchis filius fuit 20. Casyapus; Vivasvantes a Casyapo genitus, Manus Vivasvantis proles traditur. Manus exstitit olim generis humani sator, Mandisque filius Ixvācus. Hunc Ixvācum 21. scias primum in urbe Ayōdhyā regem fuisse. Ixvācus autem faustus filius Cuxis nomine inclaruit. Cuxi porro 22. faustus natus Vicuxes exstitit; a Vicuxe vero inclytus Vānus procreatus est; tum a Vāno inclytus Anaranyas, 23. maiestate insignis; ab Anaranya Prithus genitus, deinceps Trisancus a Prithū. Trisancus filius fuit Dhundhumārus 24. fama celebratus; Dhundhumārī inclytus Yuvanāsvas curru excelso vectus; nec non Yuvanāsvae natus fuit Māndhāter, 25.

terrae dominus; Māndhātri vero faustus filius Susandhes
 26. nascitur. Tum a Susandhe duo filii geniti, Dhruvasan-
 dhes ac Prasēnajites; a Dhruvasandhe vero filius illu-
 27. stris, cui Bharatae nomen inditum. A Bharata porro
 inclytus Asitus est procreatus, [*cui hostes exstiterē reges
 28. *aemuli complures: Haihayi, Tāla-janghique, fortesque Sa-
 *sivindhues ¹⁾], contra quos pugnans rex iste proelio in
 29. *fugam actus est. Posthac Asitus opibus destitutus cum
 *duabus uxoribus ad montem Himavantem accessit, ibique
 30. *fati lege defunctus est. Traditur autem, ambas eius
 *coniuges gravidas fuisse, quarum altera foetum alterius
 31. *disperdendi gratia rivali suae venenum miscuit. Eodem
 *tempore anachoreta quidam Bhriguides, Chyavanus no-
 *mine, ad Himavantem secesserat, amoeno montis vertice
 32. *pire delectatus. Hunc Bhriguidem divino lumine splen-
 dentem altera coniux venusta, loti folia oculis referens,
 33. *venerata est, filium egregium parere cupiens. Ea igitur,
 *Cālindis dicta ²⁾, vatem adiit ac supplex adoravit. Cui
 *masculae prolis cupidae Brachmana oraculum edidit de
 34. *filii genitura: Ex utero tuo, venusta mulier, post breve
 *tempus nascetur cum ipso veneno filius faustus; noli pa-
 35. *vere, lucidis oculis decora! — Chyavano salutato Diva
 *regibus edita, fida marito eodemque orba, filium ex co
 36. *peperit. Quod autem venenum ipsi datum fuerat a rivali

1) Hae regum stirpes nondum, quod sciam, aliunde in-
 notuerunt. Desiderantur eorum nomina in lexico Wil-
 soniano, nam *Haihaya*, qui solus ibi exhibetur, alias
Cārtavīrya dictus, huc non facit.

2) Apparet, hanc reginam *Cālindim* diversam esse ab ho-
 monyma fluvii nymphā, qui fluvius notiore nomine
Yamunā dicitur, apud veteres *Iomanes*, Anglice *Jumna*.

*foetum enecandi cupida, cum hoc veneno is natus est, *Sagarus inde dictus* 3). — Sagari filius fuit Asamanjas; 37. ab Asamanja genitus Ansumantes, Diltpas Ansumantis exstitit filius, Diltpae Bhagīrathas; a Bhagīratha genitus 38. Cacutsthas, a Cacutstha porro Raghū. Raghū insignis filius fuit Purushādacus statura excelsus. Hic idem 39. Calmāshapādus quoque dictus fuerat 4) a quo gignitur Sankhanus; Sudarsanas a Sankhano, Agnivarnus a Sudarsana. Stghragas autem Agnivarni filius fuit, Stghra-40. gae Marus. A Marū genitus Prasusrucas, Ambartshus a Prasusruca. Ambartshi filius exstitit Nahushas terrae 41. dominus, Nahushac vero Yayātes, Nābhāgas deinde Yayātis proles. Nābhāgae filius exstitit Ajas, Ajae denique 42. Dasarathas. Ab hoc Dasaratha geniti sunt duo fratres, Rāmas et Laxmanus 5). *Haec est series regum a prisca* 43.

3) Est lusus etymologicus, quales plures vidimus, in nomine Sagari, quasi dictus foret a particula *sa*, ex *saha* contracta, quae in compositis societatem significat, et *gara*, venenum. — Versus asteriscis notati absunt a codicibus Bengaliciis, ceterisque eiusdem sectae, a Guzeratensi etiam nostro. Quos tamen, commentatorum auctoritate fretus, servandos censui: sunt enim optimae notae, et continent narrationem valde memorabilem. Praeterea dubitari nequit, quin critici Bengali eosdem versus in textu antiquiore exstantes arbitrario eiecerint. Hiulcam nimirum reddiderunt orationem, dum retinent nominis notationem, at fabulam omittunt, ad quam ea alludit.

4) *Purushādaca* est anthropophagus. Hic, a pedibus maculosis antea *Calmāshapāda* dictus, propter filium Vasisithae occisum in anthropophagum mutatus traditur.

5) Prior pars huius genealogiae usque ad Manum est theognonici generis; enumerantur deinde ab Irvācā usque

inde prosapia incontaminatorum, piissimorum, ab Ixvâcâ
 44. genus deducentium, heroum fide insignium. Râmae et
 Laxmani nomine ambas filias tuas, o rex, nuptum peto.
 Paribus pares nobilitate puellas iungere te decet.

ad Dasaratham triginta quatuor Râmae maiores. Nihil fere variant codices utriusque recensitionis in serie et numero regum Ayôdhyae, nisi quod Guzeratensis noster inter Trisancum et Dlundhumârûm interponit *Harrischandrum* et *Hûdsvam*, quorum nominum prius aliunde est notum, sed hinc alienum. Hoc Râmae stemma sine dubio est genuinum, id est vetere memoria traditum. Neque enim maiorem ei auctoritatem quam genealogiis Graecorum heroicis ab Inacho inde deductis tribuendam esse, multo minus chronologiam aliquam inde extundi posse arbitror. Notari tamen meretur multitudo nominum seriesque tam perpetua, quum genealogiae Homericæ vix ultra quintam generationem ante tempora Troiana ascendant. Poëtae seriores, nescio qua de caussa, multa pro arbitrio suo mutarunt, ut videre est ex libro FRANCISCI HAMILTONIS: *Genealogies of the Hindus*, Edinburgh 1819. Is quidem diversa stemmata regum Ayôdhyae exhibet e carminibus *Srî-Bhâgavata-Purâna* et *Harivansa* dictis, denique in ultima Tabula XXV apponit ex Rameïde herois genealogiam plane cum textu nostro congruentem, quam primo loco exhibuisse oportebat. Impendit auctor huius libri, ipse linguae Sanscritae ignarus, laudabilem diligentiam in nominibus rectius scribendis, quam id ab eius popularibus fieri solet; et utilem operam navasset, dummodo missa fecisset somnia chronologica et opinionem saepe recoctam, dudum explosam, de polytheismo ex apotheosi mortalium orto. Ceterum, ut recto ordine procederetur, ante omnia erant excutienda, quaecunque genealogici argumenti in Râmeïde et Bharatea leguntur. Plane non audiendus est Ionesius, (As. Res. Vol. II. *On the chronology of the Hindus*) qui

CAPUT LXXI.

JANACI PROSAPIAE DECLARATIO.

Talia dicenti Janacus venerabundi habitu haec contra refert: Placeat tibi, quaeso, audire genus nostrum a me declaratum. Etenim in connubio iungendo, optime vates, oportet virum genere nobilitatum plenissime omni ex parte prosapiam suam eloqui; auscultare ergo mihi velis. Fuit olim rex rerum gestarum fama per tres mundos celebratus, Nimes iustissimus, inter veridicos fide

dum libro nullius ponderis, suae aetatis foetui, nimium fudit, in gravissimos errores incurrit. Auctor carminis de Raghuidarum stirpe (RAGHU-VANSA) narrationem suam a Dilîpa orditur, quem Raghûs patrem facit; huic proxime subiicit Ajam: utrumque contra Vâlmîcis auctoritatem. Omnino multa transilit, et in iis solis moratur, quae post antiquiores poëtas novo modo exornare posse sibi visus est. Quod si ea quae auctor Raghu-vansi, quem pro Câlîdâso Indi nobis venditant, de Dasarathae et Râmae rebus gestis a Vâlmîce habet, cum huius narratione compares, videbis hinc fontem ex vivo saxo sponte scaturientem; illinc aquam stagni cuiusdam fistulis operose in altum eiaculatam. Sed Câlîdâsus personatus seriem posterorum Râmae per viginti quatuor generationes continuat, tam infelici exitu, ut veram progeniem regiam extinctam cum Agnivarîno innuere videatur. Qui principes Indi hodieque Râmam tanquam caput nobilitatis suae gloriantur, aut vana iactant, aut a filiis natu minoribus originem traxisse putandi sunt. Etenim stemmata, quae a poëtis exhibentur, in filiis natu maximis imperiique heredibus plerumque subsistunt.

4. insignis. Huius filius Mithes dictus est, Mithis filius Janacus, qui primus regnum hocce tenuit. A Janaco gignitur Udâvasus, ab Udâvasû vero procreatus est pius Nandivardhanus; Nandivardhani filius exstitit heros, Sucêtûs nomine clarus; Sucêtus habuit filium pium ac praevalidum, Dêvarâtum. Regi sapienti Dêvarâto Vrihadrathas natus memoratur; Vrihadrathae proles heroïca exstitit Mahâvîrus augustus; Mahâvîri Sudhrites propositi tenax, fide excellens. Sudhritis deinde pius Dhrishtacêtus filius fuit, regisque sapientis Dhrishtacêtûs Haryasyas fama celebratus. Haryasyae natus Marus fuit, Marûs Pratîndhacus, Pratîndhaci rex iusti studiosus Cîrtirathas. Cîrtirathas porro filium habuit Dêvamîdhas nomine notum; Dêvamîdhas Vibudham, Vibudhas Mahândhracum. Mahândraci filius exstitit princeps strenuissimus Cîrtirâtus; ab hoc rege sapiente Cîrtirâto gignitur Mahârôman, a Mahârômane vero filius iusti studiosus Svarnarôman claro nomine dictus; a rege Svarnarômane deinde gignitur Hrasvarôman. Huic recti gnaro, magnanimo, natum est par filiorum, quorum natu maior ego sum, frater meus minor, fortis Cusadhlvajus ¹⁾. Me vero

1) Stemma regum Mithilensium viginta tria nomina complectitur. Est itaque aliquanto contractius quam stemma Cosalorum, quanquam ab eodem termino deductum, si lexicographo Anglo fidem habemus, qui *Nimem* Ixvâcûs filium perhibet. Similiter *Fr. Hamillo*, qui in Tab. XXV genealogiam Mithilensium ex Râmêide pollicitus, in nominibus aliquoties a Vâlmîce aberrat. At Ixvâcum stirpis Vidêhanæ auctorem ex Râmêidos textu nisi corrupto haurire non potuit. V. Cl. WILSO s. v. *Nimi*, ut solet, nullam laudat auctoritatem. Qui in *Bhagavad-Gîtâ* (III, 20) memoratur Janacus, inter reges

natu maximum postquam pater ad capessendum regnum inauguraverat, cura fraternae sortis mihi demandata, in silvam secessit. Patre deinde grandaevo ad coelum evecto, 15. equidem hoc onus ex aequo et bono subibam, fratrem Cusadhvajum, diis comparabilem, respiciens cum caritatis affectu. At post aliquantum temporis ab urbe Sâ-16. câsia huc advenit rex fortis Sudhanvan, Mithilam obsidione cincturus; isque mihi denuntiavit, arcum Sivae prae-17. stantissimum Sttamque puellam, loti folia oculis referentem, tradi sibi oportere. Quam quum negassem, Brach-18. mana sapientissime, rex ille Sudhanvan proelio mecum conflixit, et in eo certamine vulneribus adversis a me caesus est. Interfecto rege Sudhanvane, ego in urbe 19. Sâncâsia fratrem bellicosum Cusadhvajum solenni more regem creavi. Hicce frater meus est iunior, ego natu 20. maior. Tibi, praestantissime vates, quem salvere iubeo, summopere laetus duas virgines trado, Sttam Râmae ducen-21. dam, Urmilamque Laxmano. Filiam meam Sttam, virtutis praemium, Superdm filiabus comparabilem, ac secundo 22. loco Urmilam: ter idem dico, ut omnem dubitationem tollam. Hasce duas virgines summopere laetus tibi trado, vates praestantissime. Tu vero, rex, si tibi placet, vac-23. carum donationem a Râma et Laxmano faciendam instrue, maiorum Manibus iusta solve, denique nuptialia sacra perfice. Hodie luna intrat domum lunarem, quae Ma-24.

sapientes piis operibus claros, sine dubio intelligendus est prior huius nominis, tertius a Nime, a quo et universa progenies cognominata est. Hic idein, teste scholiaste Madhusâdano, in quadam Vedorum *Upa-nishade* colloquium cum Yâjnavâlcio habuisse traditur.

gha dicitur: tertio abhinc die, fortissime rex, sub Phālgunia posteriore 2) nuptialia sacra perfice.

CAPUT LXXII.

VACCARUM DONATIO.

1. Vixdum loqui desierat Janacus, et sollers vates Visvāmi-
2. tras cum Vasishtha consociatus talia refert: Gentes Ixvācuidarum et Vidēhorum, Raghuide, immensa et inenarrabili
3. nobilitate splendent; nemo hisce aequiparari potest. Aequale est legitimum hocce connubium, aequale etiam formae decore, inter Sitam Urmilamque, et Ramam Laxmanumque
4. altera ex parte. Sed amplius dicendum est, optime princeps! Audiatur oratio mea. Hicce rex legum gnarus
5. Cusadhvajus est frater tuus natu minor. Huic pio est par filiarum, forma per orbem terrarum incomparabile,
6. quas nuptum petimus. Bharatae adolescentis et Satrughnae sollertis, utriusque magnanimi nomine, o rex, nuptum peto filias tuas. Omnes hi Dasarathae filii sunt forma et iuventa insignes, mundi custodum similes, di-
8. vino vigore animosi. Istorum amborum affinitate quoque integra Ixvacuidarum gens, o rex sanctis operibus clare,

2) Duplex est *Phālgunia*: sunt nimirum duae domus luavares eiusdem nominis, prioris et posterioris cognomine distinctae. Proxime se excipientes, undecimum duodecimumque locum occupant. Cf. *Jonesius de Zodiaco Indico*, As. Res. Vol II, p. 293 sqq.

tecum devinciatur. Audita Visvâmitrae oratione, a Va- 9.
 sishtha statim comprobata, Janacus protensis manibus
 iunctis utrumque talibus affatur: Fortunatam arbitror gen- 10.
 tem hanc nostram, quacum vos, vatum principes, aequa-
 lem genere affinitatem iungere ultro iubetis. Ita fiat! 11.
 Gratias vobis ago. Cusadhvaji filiae duae uxorum con-
 ditione tum Bharatam, tum Satrughnain sortiantur. Uno 12.
 eodemque die quatuor regis filii praevalidi manu pre-
 hensa sibi iungant quaternas puellas regias. Posteriore 13.
 die ex duobus, quos gemina Phalgunia occupat, viri ha-
 rum rerum periti commendant sacra nuptialia: huic prae-
 sidet Bhagus animantium generator 1). Dictis hisce ver- 14.
 bis bene auspicatis rex Janacus assurgens manibus iun-
 ctis utrumque vatem denuo alloqui: Summum officium 15.
 mihi praestitistis; discipulus vester sum in perpetuum;
 solia haec regalia, vates egregii, a vobis occupantur.
 Sicuti haec urbs Dasarathae est propria, ita Ayodhya 16.
 quoque mea facta est. Ne dubitetis de summa auctori-
 tate: cuncta perficite, quomodo vobis placet. Haec di- 17.
 cente Janaco. Videhano, Raghuides Dasarathas gaudio
 affectus regi talia retulit: Vos ambo fratres, Mithilensium 18.
 principes, infinitis virtutibus estis praediti; Sapientes re-
 gumque coetus a vobis cohonestantur. Fausta tibi pre- 19.
 cor, o rex! vale! Nunc ego ad deversorium meum rever-
 tar, et in honorem Manium caeremonias secundum prae-

1) De Phâlgunia cf. supra ad Cap. LXXI, 24. Ultimum
 hemistichium est paullo obscurius propter multiplicem
 significationem utriusque vocabuli *bhaga* et *prajâpâti*.
 Bengalici posterius omittunt, prioris loco habent *bhaga-
 dēvatâh*. WILS. LEX. explicat: *Bhaga-dēvatâ*, numen
 nuptiale.

20. cepta curabo. His dictis rege salutato Dasarathas gloriosissimus praeunte utroque vate protinus abiit. Ad stationem reversus rex, inferiis rite curatis, postero mane quam primum illuxerat, surrexit et vaccarum donationem magnifice perfecit. Centena millia vaccarum distribuit Brachmanis hominum princeps, singulatim nuncupatis de more filiorum nominibus, ut igitur explerentur quadringenta vaccarum millia, omnes cornubus inauratis ornatae, cum vitulis, singulae situlam lactis praebentes. Rex vero circumdatus filiis, pro quibus vaccarum donationem perfecerat, speciem referebat placidi animantium Parentis, mundi custodibus stipati.

CAPUT LXXIII.

DASARATHAE FILIORUM NUPTIAE.

1. Quo die autem rex egregiam vaccarum donationem celebraverat, eo ipso die heros Yudhājites ei supervenit, regis Caeceorum filius, idemque Bharatae avunculus, Qui rege, conspecto et interrogato, an recte valeret. 3. haec deinde addidit: Caeceorum dominus amore motus, o rex, salvere te iubet; simul quaerit quorum incolumitatem tu optas, an omnes in praesentia valeant. Rex iste, Raghuidarum praeses, apud se videre cupit sororis meae filium, huiusque mandati gratia ego Ayōdhyam adiit. 5. Ibi autem, comperto, te hic commorari cum liberis ac propinquis tuis, festinanter te subsecutus sum, cupidus visendi sororis filium. At rex Dasarathas, quamprimum conspexit carum hospitem ad se accedentem, insigni

hospitio virum honoribus dignum honoravit. Deinde, 7.
postquam noctem proximam cum filiis quieti dederat;
rex, Vasishtha ceterisque vatibus ante se collocatis, adiit
aream sacrificalem. Instante hora, quae a Victoria no- 8.
men habet, Râmas, post vota pro faustis nuptiis nuncu-
pata, ad patrem prope accedens lateri eius adstitit. Tum 9.
sanctus Vasishthas progressus Vidêhanum talibus allo-
quitur: Rex Dasarathas cum filiis, post vota pro faustis 10.
nuptiis nuncupata, te, optime princeps, datorem deposcit.
Omnes pactiones a datoris et acceptoris arbitrio pen- 11.
dent; tute ergo officium exple, nuptialia rite peragendo.
Generosissimus Janacus, legum probe gnarus, a Va- 12.
sishtha magnanimo ita compellatus, haec refert: Quis
ianitor foribus meis adstat? cuiusnam iussa exspectat ille? 13.
quaenam est dubitatio in propria domo? Siquidem hocce
regnum tuum est. Quatuor puellae meae, post vota pro 14.
faustis nuptiis nuncupata, arëam sacrificalem iam adie-
runt, lucentes tanquam ignis scintillae. Equidem dudum 15.
te exspecto, ad hoc altare constitutus. Cuncta sine im-
pedimento peragantur: quam ob causam amplius differ-
tur? Audita hac oratione a Janaco prolata, Dasarathas 16.
ilico filios suos totamque Sapientum cohortem progredi
iussit. Deinde Vidêhorum rex ad Vasishtham conversus, 17.
Curare velis, inquit, vir venerande, omnem ritum nu-
ptialem peragendum. Quod quum ei annuisset sanctus 18.
vates Vasishthas, comitante Visvâmitra pioque Satânando,
aram in medio foro, lacubus instructo, secundum prac- 19.
cepta sacra exstructam undique odoribus floribusque con-
decoravit; aureis capedinibus quoque, urceis perforatis 20.
cum surculorum cumulis, acerris ture refertis, vasis con-
cheis, ligulis ligneis, pateris dona hospitalia asservanti- 21.
bus, nec non vasis oryzae tostae plenis, cum granis quo-

22. quo palea purgatis. Postquam solum verbenis aequalibus rite constraverat, carmine solenni pronuntiato, latice pinguem in ignem iniecit Vasishthas anachoretarum
23. optimus. Tum rex Janacus Sttam omni mundo muliebri ornatam adduxit, et quum in conspectu ignis ad Raghuidem obversam constituisset, Causaliae matri lactitiae auctorem affatus, En! inquit, filiam meam Sttam, religionum tuarum sociam futuram. Accipe eam, quod bene tibi eveniat; manum eius manu prehende! Marito dedita generosae indolis coniux sicuti umbra tua semper te comitabitur. Ita locutus rex conspersit eam aqua carminibus lustrata, dum interim Dii Sapientesque, Euge! pulcre! acclamabant. Postquam hunc in modum tradiderat filiam Sttam aqua lustrali irroratam, denuo orsus est Janacus gaudio cumulatus: Accede, Laxmane, quod bene tibi veritat! Accipe Urmilam a me tibi oblatam! Manum eius
29. prehende, ne tempus opportunum praetereat. Hunc ita affatus, deinceps ad Bharatam conversus, Prehende, inquit, manum Mândavidis manu tua, Raghuide! Denique pius Mithilae dominus Satrugnam etiam compellavit: Srutacitridis manum, o heros, manu tua prehende! Vos omnes Cacutsthidae, benigni estote, castoque matrimonii iure cum uxoribus coniuncti; nec sinite tempus opportunum praeterire. Sermone Janaci audito quaterni illi Vasishthae assensu confirmati, quaternarum puellarum
33. manus manibus tetigere. Deinde Raghûs nepotes magnanimi, cum coniugibus consociati, ignem sacrum, aream sacrificalem, regem vatesque versus dexteram circumambularunt. Ingens florum imber admodum lucidus ex aethere decidit cum tympanorum coelestium strepitu, vocibus musicisque organis resonantibus. Nymphae duxere choreas, Fidicinesque suavis modis concinuerunt,

ad celebrandas nuptias principum ex Raghûs stirpe, ita ut adstantibus miraculo esset. Dum perdurabat iste va-^{36.} riorum organorum vocumque strepitus, igne ter circum-ambulato uxores suas abduxere invenes splendidissimi, fausta Raghuidarum progenies, et cum iisdem ad dever-^{37.} sorium se contulere, quo rex ipse, praesens rei testis, Sapientum cohorte cognatisque comitantibus, eos prosecutus est.

CAPUT LXXIV.

CONGRESSUS CUM JAMADAGNEIO.

At postero mane, quam primum illuxerat, magnus 1. vates Visvâmitras, salutato heroë utroque, ad montes septentrionales perrexerit. Qui postquam discesserat, rex 2. Dasarathas quoque, Vidêhano Mithilae domino salutato, iter ad urbem suam ingressus est. Tum rex Videhorum 3. filiabus amplissimam dotem dedit: stragula tapetasque varii generis, vestesque lineas ac bombycinas. Dedit 4. quoque puellarum pater iis comitatum divina specie, magnifice ornatum, elephantorum, equorum, curruum peditumque, nec non ancillarum famulorumque catervam egregiam. Dedit porro rex laetitia affectus auri pondera, 5. mundum aureum, margaritas et coralia, quicquid est gratissimum in dote puellari. Tam variis opibus distributis, 6. rege benigne dimisso, Mithilensium princeps ad regiam suam reversus est. Ayôdhya dominus quoque cum filiis 7. magnanimis discessit, vatibus cunctis in fronte collocatis, militum agmine a tergo eum sequente. At heroï cum 8.

vatum cohorte Raghuidisque iter facienti obscenae volu-
 9. cres undique omina occinere, ac simul cunctae ferae
 terrestres versus dexteram decurrere; quibus conspectis
 10. rex augustissimus ex Vasishtha quaesivit: Ecce! obscenae
 volucres infausti ominis, feraeque versus dexteram de-
 currentes! Quid hoc est, quod corda tremefacit? Mens
 11. mea est conturbata. Audito regis Dararathae sermone
 magnus vates dulci voce infit: Audi, quid hoc porten-
 12. dat. Instat periculum horrendum, ex volucrum divina-
 rum ore prolatum; ferae istae vero te solantur: dimitte
 13. hanc perturbationem. Dum hi inter se colloquebantur,
 ingens turbo prorupit, tremefaciens terram universam,
 14. magnosque arbores prosternens. Sol tenebris fuit ob-
 volutus, nemo coeli plagas distinguere poterat; totum
 agnen istud, cinere coopertum, erat quasi attonitum.
 15. Vasishthas ceterique vates, rex quoque cum filiis suis
 animi quodammodo compotes manserunt, reliqui omnes
 16. exsternati fuere. In hac autem horrenda caligine exer-
 citus iste cinere quasi obvolutus conspexit, terribili forma,
 17. apicem comae plexae gestantem Bhriquidem Jamadagnicum,
 regum reges contundere solitum; inxsuperabilem sicuti
 montem Cailâsum, indomabilem sicuti fatalem mundi
 18. conflagrationem; humero iniecta securi, exprompto cum
 sagitta acerrima arcu, fulminum nimbi instar, qualis suc-
 19. rat faustus ille arcus, quo Tripurus caesus est. Quem specie
 terribilem sicuti flammam coruscam Brachmanae tacitae
 precationis ignisque sacri studiosi quum conspexissent,
 20. cuncti Vasishtha duce congressi tales sermones inter se
 submissa voce serere: Num forte patris caedem indigna-
 21. tus ordinem militarem internecione delebit? Siquidem
 olim, bellicae stirpis caede facta, iram suam impetun-
 que sedavit, non sane nunc denuo ordinis militaris cladem

molitur. Ita locuti vates pateram hospitalem manu tenen-22.
tes dulci voci, Râma! o Râma! eum invocarunt. Ille vero, 23.
hac supplicatione accepta, nullo vatibus responso dato,
Râmam Dasarathidem Râmas Jamadagneius hunc in mo-
dum affatur.

CAPUT LXXV.

JAMADAGNEII SERMO.

Râma Dasarathide, heroum proles! celebratur virtus 1.
tua mirabilis; ipse quoque audiui totum eventum de arcu
diffracto. Mirabile est hoc ac fide maius, quod tu arcum 2.
illum difregisti: qua fama accepta egomet huc accessi,
altero arcu fausto arrepto. Hunc ipsum ingentem arcum 3.
Jamadagneium, specie terribilem, intende tu sagitta, ac
vigorem tuum spectandum exlube. Quam primum vigo-4.
rem tuam perspexero huic etiam arcui tendendo parem,
certaminis singularis conditionem tibi largibor, o heros,
quod in laudem tibi vertet. Huius tali sermone audito 5.
rex Dasarathas protinus deiecto prae moestitia vultu,
anxius, supplicis habitu haec profatur: Tu iam placatus 6.
ab ira contra ordinem militare requievisti, piissimus-
que es Brachmana: te filiis meis adolescentulis pacem
securam concedere decet. Prognatus ex Bhriguidarum 7.
stirpe, studio librorum sacrorum votisque piis insignium,
secundum fidem deo mille oculis praedito datam tu telum
tuum proieceras; tute ipse ad religiones conversus, tel-8.
lure Casyapo concessa, in silvam secedens, habitationem
in monte Mahendro tibi elegeras. Nunc vero huc ad-9.

- venisti, magne vates, in ultimam perniciem meam: etenim
10. uno Râma caeso nemo nostrum profecto vivet. Dum ita loquebatur Dasarathas, augustus Jamadagneius spreto eius ser-
11. mone Râmam solum affari: Duo isti arcus, o Râma, coelestes, per orbem universum summo in honore habiti, firmi, strenui, egregii, affabre facti fuere a Visvacarmane.
12. Horum alterum, nobilissime iuvenis, Superi Trioculo pugnandi cupido permiscrunt, quo is Tripurum interfecit.
13. Ille idem a te, Cacusthide, est diffractus. Hicce alter arcus invictus a Superûm principibus Vishnui datus est: quem ego urbibus hostium expugnandis aptum, en! manu
14. teneo. Aliquando autem cuncti Coelites rogavere Magnum Parentem, ut explorandum curaret utrum Caerulicervicus
15. an Vishnus magis viribus polleret. Coelitem consilio cognito Magnus Parens, numen nunquam fallax, locum de-
16. dit contentioni inter istos, ex qua contentione ortum est ingens certamen horrificum inter Caerulicervicum Vi-
17. shnumque, ambo alterius vincendi cupidos. Tum vero Sivae arcus gravi fremitu, *ex Vishnûs ore emisso*, luxatus est, unde potentissimus deus Trioculus immobilis quasi
18. obstupuit. Quo facto a Diis cum Sapientum cohorte Praeconibusque consociatis exorati in gratiam rediere
19. hi duo Superûm principes. Viso autem Sivae arcu luxato Vishnûs virtute, Dii pariterque Sapientum catervae
20. Vishnum posthac fortiores arbitrati sunt. At Rudrus gloriosissimus ira incensus sapienti regi Dêvarâto in Vidêhorum terra arcum simul cum sagittis de manu in ma-
21. num tradidit. Hunc vero arcum quem cernis, Râma, hostium urbibus expugnandis destinatum, ipse Vishnus
22. Richtco Bhriguidae permisit tanquam pignus unicum. Tum augustus Richtcus filio suo inexsuperabili, patri meo, Jamadagni magnanimo tradidit arcum divinum.

JAMADAGNEIUS SUPERUM SEDIBUS EXCLUSUS. 223

Patri autem meo, qui sanctimonia vim mirabilem sibi 23.
quiesierat, arcum custodienti, Arjunas, ad abiectum con-
siliū conversus, necem ex insidiis struxit. Qua caede 24.
horrenda ac nefaria patris comperta, ego prae ira ordi-
nem militariū cladibus afficere coepi, quoties nova pro-
genies subnasceretur; domitoque orbe universo, Casyapo 25.
magnanimo sanctis operibus claro in fine sacrificii pro
mercede sacerdotali eius imperium tradidi. Deinde in 26.
Mahēdro habitans, castimoniarum virtute fretus, perstiti,
commode religionibus intentus in monte isto a Diis fre-
quentato. Ut vero comperi e sermonibus Coelitum in 27.
sede aetheria attonitorum, arcum esse diffractum, celeriter
ego huc advolavi. Hunc eundem Vishnūs arcum prae- 28.
stantissimum, qui patris mei avique proprius fuit, pre-
hende tu, stirpis bellicae morem aemulaturus: ad hunc 29.
intende sagittam hostilium urbium victricem. Quod si
perficere potes, Cacussthide, tunc tibi certaminis singu-
laris conditionem largior.

CAPUT LXXVI.

JAMADAGNEIUS SUPERUM SEDIBUS EXCLUSUS.

At audita Jamadagneii provocatione Dasarathides, 1.
patris reverentia cohibens verborum insolentiam, Râmae
haec regerit: Dudum comperi, Bhriguide, quodnam tu 2.
facinus olim patraveris. Condonamus tibi istud, Brach-
mana, utpote patri tuo debitum solvere annitenti. Con- 3.
temnis vires meas, Bhriguide, quasi virtute forem desti-
tutus, atque impar muneri hominis militaris sustinendo.
Hodie fortitudinem meam experire. Ita locutus Raghui- 4.

des iratus, arcum nobilissimum cum sagitta ex istius
 5. dextera arripuit, ut erat motu agilis. Quem quum arcum
 tetendisset, sagittamque ei accommodasset, protinus Râ-
 6. mam Jamadagneium indignabundus Râmas talibus affatur.
 Tu es Brachinana, ideo mihi venerandus, ac Visvâmitrac
 respectu etiam; equidem, si vel maxime possim, sagittam
 7. letiferam contra te haud coniecerim. Aut vagum istum
 meatum tuum, quem castimoniis tibi quaesivisti, aut
 sedem in mundis incomparabilibus praecidere volo: sic
 8. stat sententia. Profecto haec Vishnûs sagitta divina, ho-
 stilium urbium victrix, non incassum evolat: virtute sua
 9. robur ac superbiam ea contundit. Superi vero cum Sa-
 pientum cohorte, ad visendum Râmam telum nobilissi-
 mum gestantem, Magno Parente duce, undique eo con-
 10. venerc; Fidicines quoque, Nympharum chori, Beati, Prac-
 cones, Hippocephali, Genii, Gigantes, Serpentesque, ut
 11. ingens hoc miraculum spectarent. Dum interim orbis
 universus obstupescibat Rama telum nobilissimum ge-
 stante, Râmas ille Jamadagneius animum despondens,
 12. Râmam intuebatur. Huius maiestate quum fracta ipsius
 fortitudo esset, Jamadagneius attonitus Râmam loti folia
 13. oculis referentem submissa voce affatur: Olim quando
 tellus a me Casyapo tradita fuit, ille mihi edixit, ut ne
 14. in ipsius ditione habitarem. Ego vero, magistri dicto
 parens, noctu in terra non commorari solco. Absit, Ca-
 cutsthide, ut fidem promissi unquam fallam! Ita decretum
 15. est. Idcirco istum meatum meum, o heros, praecidere
 non te oportet. Cogitatione celerius abiho ad Mahên-
 16. drum ¹⁾ montem excelsissimum. Sedes autem in mundis

1) Fallitur lexicographus Anglus, dum *Mahendrum* ad mon-
 tium iugum, quod in occidentali peninsulae Indicae

JAMADAGNEIUS SUPERUM SEDIBUS EXCLUSUS. 225

incomparabilibus, quas castimoniis mihi quaesivi, praecidas licet sagitta emissa; neque ulla amplius fiat mora. Arcus huius experimento agnosco te, aeternum Madhûs 17. interfectorem, potentissimum numen: salve mihi, hostium domitor! Ecce, Superâ agmina undique congregata te 18. intuentur, incomparabilem rebus gestis, inxsuperabilem in proelio. Neque ullus pudor mihi esse debet, Cacusthide, 19. quod a te, tergemini mundi domino, frontem demittere coactus fui. Te decet, sancte Râma, sagittam praestantissi- 20. mam emittere, post cuius iactum illico ad montem excelsum Mahêndrum abibo. Ita loquente Râma Jamadagneio au- 21. gustus Râmas Dasarathides sagittam praestantissimam emisit; qua quum ille vidisset praecisas sibi sedes superas 22. castimoniis quaesitas, festinanter abiit ad Mahêndrum montem excelsum. Tunc statim cunctae coeli plagae 23. cardinales et intermediae serenatae sunt, Superique cum Sapientibus congregati Râmam teli iaculatorem laudibus extollere. Râmas Jamadagneius ipse quoque, Râma 24.

littore decurrit, (*the Ghats*) referendum esse censet. Habemus ea de re testimonium disertum. *Raghuvarsi* auctor (VI, 54.) Mahendrum montem in ditione regis Calingarum ponit, e cuius regia oceanus prospici poterat. Vulgo notum est, tractum littoralem a Gangis ostio versus meridiem huius populi sedem fuisse. Inde suspicari licet, Mahendrum montem eundem esse, qui Plinio promontorium Calingœn dicitur. Nomen hodiernum, *Cape Palmyras*, ab huius generis palmarum, Borassi flabelliformis, abundantia ductum, mire conspirat cum descriptione poëtae, qui ibidem earundem nemora laudat. RAGHU-VANSA. VI, 51. Intelligitur inde, Râmam Jamadagneium a Casyapo ad extremam Indiae oram relegatum fuisse.

Dasarathide laudato ac versus dexteram circumambulato, suum meatum ultro est prosecutus.

CAPUT LXXVII.

BHARATAE DIMISSIO.

1. Postquam abierat ille, Râmas Dasarathides placato animo arcum cum sagittis Varuno immenso in manus tra-
2. didit. Deinde veneratus Vasislutham ceterosque vates, conspicatus patrem conturbatum, Raghuides talia profa-
3. tur: Abiit Râmas Jamadagneius; progrediatur exercitus quaternis copiis instructus versus Ayôdhyam, te impe-
4. rante, domine. Audito Râmae sermone rex Dasarathas ambobus brachiis amplexatus eum atque in fronte deo-
5. sculatus, percepto nuntio de illius discessu, laetitia ela-
6. tus, semetipsum filiumque revixisse arbitrabatur. Excitato protinus exercitu perrexit ad urbem suam regiam, subla-
7. tis ex aedibus vexillis ornatam, organorum musicorum strepitu resonantem, irroratis plateis lustratam, amocnam, sparsis floribus cumulatam, plenam civium propter regis adventum exhilaratorum, festas corollas manibus gestan-
8. tium. Hanc pulcre ornatam, multitudine frequentem, intranti regi longe obviam progressi sunt cives ac Brach-
9. manae ibi habitantes. Ipse faustus, gloriosus, comitanti-bus filiis faustis, intravit domum suam caram, Himavan-
10. tis instar excelsam. Tum Causaliam, Sumitraque Caeceis-que tereti latere decora, pariterque ceterae gynaecei regii feminae, promptae crant ad nurus benigne excipien-
11. das. Deinceps Stitam generosam, Urmilamque nobilissimam, geminasque Cusâdhivaji natas salutavere regiae

coniuges. Cunctae simul festo ornatu, lineas vestes in- 12.
 duntae, gratulationibus sacrisque puris ad deorum altaria
 supplicare. Veneranda numina veneratae istae regum 13.
 filiae, per tempus opportunum cum fratribus copulatae
 secretis gaudiis indulgere. Magnanimi vero adolescen- 14.
 tes, fortitudine per orbem terrarum incomparabiles, quum
 suam quisque domum occupasset, Cuveri regiae similem,
 coniugium sortiti, armorum usum edocti, opibus amicis- 15.
 que affluentes, patri dicto audientes, vitam degebant qua-
 lis principes decet. At post aliquantum temporis rex 16.
 Dasarathas filium suum Bharatam, ad se vocatum, hisce
 admonuit: Commoratur apud nos, mi filiule, regis Cae- 17.
 ceorum natus, qui huc advenit ad te arcessendum, he-
 ros Yudhâjites, avunculus tuus. Audito Dasarathae mo- 18.
 nito, Bharatas Caceëidis filius ad iter faciendum, socio
 assumpto Satruglino, se accinxit. Deinde quum valedi- 19.
 xisset patri, Râmae strenuissimo matribusque iuvenis he-
 ros, Satruglino comitante profectus est. Heros Yudhâjites 20.
 autem laetatus propter Bharatam cum fratre ipsi conces-
 sum, ad urbem suam reversus, patrem desiderii compo-
 tem fecit. Post Bharatae discessum Râmas Laxmanusque 21.
 praevalidus patrem, deos maiestate aequantes, omni re-
 verentia colebant. Pius Râmas iussa paterna spectans 22.
 civibus omnimodo officia praestabat, tum grata, tum
 salutaria. Matribus quoque summa cum pietate officiis 23.
 praestitis, debitam magistris observantiam nullo tempore
 non respiciebat. Idcirco ipse Dasarathas, Brachmanae, 24.
 nec non civium collegia, denique cuncti terrae incolae
 Râmam propter morum integritatem diligebant. Râmas 25.
 vero cum Sita coniunctus plures anni horas 1) delecta-

1) A paucis quidem, sed melioris notae scriptoribus Lati-

- tus est: animo affectuum pleno unice in eam inclinato,
 26. illius cordi totum se tradiderat. Cara erat Sita Râmae,
 utpote coniux a patre ipsi data; tum eiusdem virtute for-
 27. maeque praestantia caritas haec in maius augebatur. Al-
 tera ex parte maritus in istius corde geminatus versaba-
 tur, ita ut intus abscondita quoque cor cum conscio
 28. corde communicaret. Denique magis magisque puella
 Mithilensis, Janaci filia, deabus pulcritudine comparanda,
 quasi praesens principis Fortuna facta est.
 29. Cum hac venusta praeclari regis filia Râmas ex rege
 sapiente prognatus connubio iunctus, in laetitiam effu-
 sus, ultra modum splendebat, sicuti cum Laxmide Vi-
 shnus deorum princeps.

nis hoc vocabulum *ωρα* prisco Graecorum more usur-
 patur, ut significet certus anni partes nominibus pro-
 priis insignitas. Homerus tres modo anni horas agno-
 scit; plerique populi annum in quatuor partes aequa-
 les, aequinoctiis et solstitiis finitas, dividere consueve-
 runt. Indi secundum coeli sui naturam sex diversas
 tempestates (*ritu*) numerant, quarum unaquaeque binos
 menses complectitur. De quibus cf. COLEBR. ad *Amari*
Thesaurum.

FINIS LIBRI PRIMI.

RAMEIDOS
V A L M I C E I A E

LIBER SECUNDUS.

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

DECRETUM DE RAMA INAUGURANDO.

Interim Bharatas avi materni sedem petens candi- 1.
dum Satrugnam semper hostium profligatorem, ¹⁾ quem
caritas ultro impellebat, secum abduxit. Ibi cum fratre 2.
is commorabatur lautissimo hospitio exceptus, ab avo
Asvapate affectu paterno curatus. Hi duo fratres heroï- 3.
cae indolis, etsi peregre habitantes, ibique oblectamen-
tis, prout libebat, fruentes, recordabantur tamen patrem
grandaevum Dasaratham. Rex augustus quoque recorda- 4.
tione fovebat filios suos in terram longinquam dimissos,
Bharatam pariter ac Satrugnam, Indrac Varunoque si-
miles. Omnes quatuor iuvenes regios caritate genitor 5.
amplectebatur, veluti quaterna brachia ex ipsius corpore
educta ²⁾. Inter hos Râmas, patris deliciae, fama exsu- 6.

1) Ludit poëta in nomine proprio, quod quum per se hanc ipsam significationem habeat, apposito suo auctius geminatur.

2) Alludit poëta ad imaginem Vishnûs, quae plerumque quadribrachia fingitur, ita quidem, ut duo modo lacerti ab humeris cubito tenus descendant, inde divisi in binas utrinque manus exeant. Quae comparatio eo magis idonea est, quod hi quatuor fratres eiusdem numinis erant participes, siquidem Vishnus in hoc *descensu* virtutis suae divinae partem aliquam singulis distribuisse putabatur. Cf. Lib. I, cap. XV, 20—23. XIX, 5. 6.

- perans, virtute excellēbat, sicuti Deus sua vi existens in-
7. ter ceteros animantes. Hic utique forma venusta prae-
 - ditus, fortis, benignus, erat filius per orbem terrarum
 8. incomparabilis, virtutibus Dasarathae par. Hic idem sem-
 - per placide animatus blando alloquio utebatur, nec,
 - etiāsi quis asperius eum compellasset, simile responsum
 9. regerebat. Assidebat continuo viris aetate, morum san-
 - citate ac sapientia gravibus, sermones cum iis serens in
 10. exercitii armorum intervallis. A mendaciis aversus, pru-
 - dens, senum venerator, subditis favens, subditorumque
 11. favorem quoque sibi concilians; misericordiae plenus, ira-
 - cundiae domitor, Brachmanarum venerator; miseris suc-
 - currens, iustitiae gnarus, semper moderatus ac probus;
 12. dignis nobilitate sua consiliis intentus, legem ordinis sui
 - militaris magni aestimans, persuasus insigni gloria se in-
 - gens in Superūm sedibus aliquando praemium esse ade-
 13. pturum. Nunquam rebus damnosis gaudens, neque in
 - verbis contentiosis sibi placens, in eloquendi ac respon-
 14. dendi concinnitate orator Vrihaspatem aemulans, rite
 - persoluto discipuli voto lustratus, librorum sacrorum cum
 - eorum subsidiis probe gnarus; in arte sagittandi vel pa-
 15. tre praestantior exstitit Bharatae frater natu maior. Ge-
 - nerosae indolis, integer, gnavus, verax, sincerus; obse-
 - quens grandaevis viris bis natis, honestum atque utile
 16. perspicientibus; ipse de honesto, utili ac iucundo recte
 - sentiens, memoria pollens, ad agendum promptus; caus-
 17. sarum civilium pactionumque disceptator consultus; taci-
 - tus, nihil vultu prodens, conciliorum celator, fidis ami-
 - cis fretus; nunquam frustra ira vel gaudio abreptus, in
 18. largiendo et parcendo opportunitatis gnarus, assiduus in
 - officiis, sententiae tenax, vanis studiis minime addictus,
 - nec maledicus; indefessus attentusque, suorum alicuo-

DECRETUM DE RAMA INAUGURANDO. 233

rumque errorum aequè gnarus; ministros remunerandi 19.
 secundum cuiusque merita peritus; augendis redditibus
 publicis callidus, impensarum providus dispensator; ad 20.
 conscendendos ac domandos equos elephantosque ido-
 neus; inter sagittandi artis peritos excellens, omnium
 consensu heros incomparabilis, bellator proeliorumque, 21.
 sollers exercituum ductor; nec profligandus in acie vel a
 Diis Titanibusque iratis. Talibus virtutibus, quae civium 22.
 favorem ipsi conciliabant, patrisque caritatem alebant,
 splendebat Râmas, tanquam radiis sol lucidissimus. Inde 23.
 regi grandaevo, post longum vitae spatium exactum, na-
 tum est hoc desiderium, ut se adhuc supersite Râmas
 rex fieret. Summum hoc desiderium ille in pectore se- 24.
 cumolvebat: Quando tandem videbo filium meum carum
 aqua lustrali inauguratum? Quum prius hunc ex me pro- 25.
 gnatum, ea qua ego sum aetate, toti orbi terrarum im-
 perantem videro, tunc sedes coelestes utinam nanciscar!
 Cernens itaque virtutibus maturis praeditum, consilio cum 26.
 amicis capto in imperium cooptare eum decrevit. Re-
 putabat quoque vir sapiens horrendi periculi portenta, 27.
 in coelo, aëre terraque ipsi oblata, et decrepitum cor-
 poris sui senium. Animadverterat porro gratiam, cura- 28.
 rum suarum lenimen, qua Râmas magnanimus, plenam
 lunam facie referens, apud populum florebat. Itaque rex 29.
 pius, ut perficeret tempore opportuno quod sibi subdi-
 tisque tum salutare tum gratum esset, officio ad festinan-
 dum impulsus, adducendos curavit multarum urbium in- 30.
 colas, tum privatos homines, tum praecipuos terrae do-
 minos. Hosce deversoriis variisque lautitiis, sicuti dece- 31.
 bat, cohonestatos adspiciebat rex ornatu regali indutus,
 tanquam animantium altior animantes a se creatos. At 32.
 Caeccorum regem Janacumque prae festinatione non

- curaverat invitandos hominum princeps, utpote qui postea
33. gratum nuntium comperturi essent. Quum itaque Dasarathas, urbium hostilium eversor, in solio consedisset, ceteri quoque reges fama celebrati in publicum prodire,
34. et in diversis sedilium ordinibus, regis iussu paratis, adversum intuentes reverenter consedere.
35. Rex vero circumdatus regibus, urbis civibus agrique incolis, cunctis honorifice habitis atque obsequium prae se ferentibus, splendebat sicuti almus Indras mille oculis praeditus, quando Immortalium coetu cingitur.

CAPUT II.

CIVIUM SERMO.

1. Salutata deinde universa concione terrae dominus habuit orationem publice salutare, corda exhilarantem,
2. plausuque exceptam, quam pronunciavit voce magna, tympanorum coelestium instar gravi ac resonante, qualis est
3. nubium fragor. Probe nōstis, Viri honesti, quomodo maiores mei regum reges, imperium hoc meum amplissimum paterno animo tutela sua foverint. A me quoque eandem viam ingresso, qua maiores praeiverant, cives
5. vigilanter pro virili curati fuere. Hocce corpus mihi totius populi salutem molienti sub umbraculi candidi umbra senio est confectum. Ad annorum millia proventus, corporis huius decrepiti, multis seculis mortalium supersitis, quietem vehementer appeto. Fatigatus sum subcundo grave onus iustitiae populis administrandae, cum

regia maiestate coniunctum, intemperantibus vix tolerabile. En! ego quietem cupio, filio publicae saluti praeposito, postquam consilium meum viris his natis hic praesentibus probavi. Filius meus natu maximus cunctis vir-
tutibus mei aemulus, Râmas, urbium hostilium expug-
nator, Indram fortitudine aequat. Hunc Lunae cum sidere
Pushio coniunctae similem, optimum iuris defensorem,
iuvenem egregium crastino mane in imperium cooptabo.
Hic vobis idoneus erit dominus, divae Laxmidi carus, fau-
stisque notis insignitus, qui vel tergemino mundo regendo
sufficiat. Tanto bono protinus hancce terram ego fortu-
nabo: curis ero exsolutus, quam primum huic filio eam
tradidero. Tale consilium mei commodi gratia probe a me
deliberatum vos, viri honesti, comprobare velitis; aut dica-
tis quid mihi sit faciendum. Etiam si huc inclinât animus,
tamen aliud quid salutare excogitetur; disceptando enim
prodire solet cogitatio aliqua medium inter utramque
partem tenens. Ita loquentem regem lacti reges plausu
excepere, sicuti pavones raucum sonantes ingentem nu-
bem imbre gravidam. Deinde insonuit blanda vox, gau-
dio expressa: concentus a multitudine congregata tam
clare prolatus, ut regiam quaterere videretur. Penitus co-
gnito affectu regis rectum et utile perspicientis, Brach-
manae exercitusque ductores, simul cum civibus agrique
incolis, ad consulendum congressi, in eandem sententiam
conspirantes, undique allocuti sunt universi senem Da-
saratham: Tu grandaevus es, domine, multis annorum
millibus perfunctus; te decet iam nunc Râmam tanquam
imperii consortem inaugurare. Cupimus sane adspicere
iuvenem fortissimum, strenuissimum, validis lacertis prae-
ditum, ingenti elephanto insidentem, umbraculo supra
verticem elato. Quorum sermonem postquam audiverat

- rex, quasi ignorans, quid illis gratissimum foret, et co-
22. gnoscendi cupidus, talia refert: Audienti vestram orationem, quod Raghuidem a me principem expetitis, o reges, suborta mihi est dubitatio haec, quam ex vero tollere
23. velitis: quomodo tandem fit, me orbem terrarum legitime regente, ut natum meum cernere cupiatis regem
24. cooptatum? Tum magnanimi illi (*Brachmanae et ordinis militaris viri*) uno ore cum civibus rusticisque eum sic affari: Multae sunt, o rex, ac singulares virtutes filii
25. tui. Iuvenis divina indole, sollers, quibusnam virtutibus gratis nos delectet, id plenissime iam declarabimus: a-
26. scultare tu velis. Non exstat ullus in orbe terrarum homo, qui Ramae fide, iustitia, gloria omniique praestantia
27. aequiparari possit, nedum qui eum superet. Legum gnarus est, stans promissis, honestus, benignus, tum mitis, tum propositi tenax, bene factorum memor, affectuum
28. suorum coërcitor; cultor Brachmanum grandaeavorum libris sacris eruditorum: unde incomparabilis ei laus, fama ac
29. splendor accrescit. Invictus ille in proeliis contra Superos, Titanas hominesque, omni telorum genere, quibus tum coclites, tum mortales uti consueverunt, tractando excellit.
30. Quando ad bellum proficiscitur, aut pagi aut oppidi occupandi causa, Sumitride comitante, nunquam revertitur nisi
31. post victoriam reportatam. Deinde a bello redux elephanto vel curru vectus, cives tanquam cognatos suos semper
32. sedulo interrogat, num salvi sint ipsi, tum circa liberos, ignium sacrorum cultum, coniuges, famulorum discipulorumque greges: quomodo se habeant in universum ac
33. singulatim, sicuti pater erga filios naturales animatus. Calamitatibus publicis vehementer is dolet, et cunctis festis diebus tanquam parens populi delectatur. Dilectus
34. ille puer fausta sorte a te, Raghuide, est generatus, fausta

sorte pietatis officia edoctus, sicuti Martchides Casyapus. Robur, sauitatem acvumque diuturnum Râmae 35. sapienti precatur populus universus usque ad regni fines pariter atque in urbe regia. Cives ac rustici, tum do- 36. mestici, tum exteri, feminae quoque, matronae pariter ac puellae, vesperi, mane, omnibus Diis sedulo suppli- 37. cant pro Râmae bene animati salute. Horum desiderium, domine, favore tuo expleatur. Râmam, loti caerulei in- 38. star fuscum, omnium hostium interfectorem vidcamus, utinam, imperii participem factum, tuum, rex optime, filium.

Hunc ex te genitum, domine, deorum similem, uni- 39. versi mundi saluti studentem, generosae indolis, in gratiam nostram protinus feliciter inaugurare, te, bonorum largitor, decet.

CAPUT III.

DASARATHAE PRAECEPTA.

Quorum supplicationi per manus protensas signifi- 1. catac annuens rex, sermonem gratum et benignum iis rettulit. Euge! summopere lactus sum, et incompara- 2. bile maiestatis incrementum inde capio, quod filium meum natu maximum in imperium cooptari vos cupitis. Hunc in modum assensus iis, deinde ad Brachmanas, 3. Vasishtham Vamadêvumque, conversus, ita ut ceteri quoque audire possent, edixit: Hic mensis Chaitrus est fau- 4. stus, amoenus, florecentibus silvis; ad inaugurationem Râmae cuncta rite apparantur. At regis voce vixdum 5.

- cessante, ingens undique redditus est sonus, gaudio ex-
6. citus, civium, Bene! Pulcre! clamantium. Paullatim sedato concionis tumultu, princeps Vasishtham ascetarum
 7. praestantissimum talibus aflatur: Ad consecrationem Râmae quodcunque solenne est, cum omni sacrorum supel-
 8. lectili, id hodie, vir sancte, ordinare te oportet. Iussu terrarum domini accepto, Vasishthas bis natorum praestantissimus, ministris ad nutum promptis, qui coram rege
 9. reverenter adstabant, haec mandavit: Ornatum aureum gemmeumque, dapes diis offerendas, denas quoque aromaticum species, candidas florum corollas, tosta oryzae grana, separatimque mel ac pinguedinem ex lacte eliqua-
 10. tam, vestes nondum gestatas, currumque pompis festis destinatum, nec non delectas ab omni ordine armatorum
 11. copias, elephantumque faustis notis insignitum; duo flagella alba, vexillum et umbraculum candidum; centenos-
 12. que urceos aureos ignis instar fulgentes, taurum cornua inauratum et tigridis vellus: *haec singula, inquam*, cras mane circa sacellum, quo regi ignis perpetuus fovetur,
 13. statuenda curatote. Aulae regalis totiusque urbis portae sertis santalinis, ac suffimentis odoratis cohon-
 14. stantur. Cibi exquisiti et salubres, coagulum lacte dulci irroratum, quod commode centenis bis natorum milli-
 15. bus satiandis sufficiat, *suppeditare oportet*. Cras mane comiter distribuuntur tosta oryzae grana, pinguedo e lacte puro secreta, et coagulum, nec non dona hono-
 16. rifica. Quamprimum sol crastinus surrexerit, vota solennia nuncupabuntur. Invitantur itaque Brachmanae
 17. ac sedilia iis parantur. Porro symphoniaci omnes, ac saltatrices eleganter vestitae, in aula secunda domus re-
 18. giae consistent. Circa templa et arbores sacras singulatim apponendi sunt coronarum cumuli, edulia et dona sacrificis

destinata. Bellatores longis ensibus cincti, tegmina scortea 19. in brachio laevo gestantes, armis instructi, veste nitente induti, in splendidissimum magni regis atrium ingrediantur. Hunc in modum duo isti sacrorum antistites (*Va- 20. sishthas et Vâmadêvus*) iussa effati ministris ad talia officia promptis, accedentes ad terrae dominum, rem peractam esse ei nuntiavere. Deinde rex Sumantram ad se 21. evocatum his verbis compellat: Modestus Râmas a te, vir eximie, cito adducatur. At auriga, id ex regis man- 22. dato curatum iri pollicitus, curru advexit Râmam, praecellentem inter heroas curru vehi solitos. Interim prin- 23. cipes ibi assidentes, orientales, septentrionales, occidentales et australes, tum barbari, tum ARII ¹⁾, et si qui 24. alii, silvarum montiumque accolae, cuncti venerati sunt

1) Vocabulum hoc, *ârya*, ex adiectivo, quicquid honestum est ac laudabile significante, abiit in nomen generale Indorum, quo sensu positum complectitur omnes populos qui secundum disciplinam Brachmanum vitam degunt, eosdemque cum his deos colunt. Opponuntur Ariis *mlêchha*, i. e. barbari, homines a tali vitae cultu alieni. Non tamen qui hic memorantur barbari extra Indiam sunt quaerendi: exstant enim et hodie intra Indiae fines, praesertim in montanis, et exstiterunt olim multo plures eiusmodi nationes, stirpe ac lingua ab Indis genuinis diversae. Neve quis miretur, regulos profanos a Dasaratha invitatos fuisse: etenim nunc non agitur duntaxat de sacris faciundis, sed de ordinando per heredis cooptationem imperio, cuius summam auctoritatem penes regem Ayodhyaë fuisse longe lateque ultra Cosalorum fines statuit poëta. Secundus Râmeïdos liber exemplum exhibet in Guho venatorum regulo, Cosalis finitimo. — De antiquissimo Ariorum nomine, olim Persis cum Indis communi, conferantur quae disputavi in libello: *Réflexions sur l'étude des langues Asiatiques*, pag. 70.

regem Dasaratham, sicuti Coelites Vāsavum venerari solent.

5. His circumdatus rex sapiens perinde ac Vāsavus Ventis, in podio sedens curru vectum filium suum vidit adventantem, Fidicinum coelestium regi similem, fortitudine sua per orbem terrarum celebratum, validis lacertis praeditum, elephantum libidine incensi instar gradientem, ore purpureo, Rāmam visu valde amabilem, forma, nobilitate ingenuaque indole hominum oculos animosque ad se rapientem, recreantem corda animantium sicuti divus Imber nimio calore languentes reficit: hunc talem accedentem tuendo rex mentem expleri nequibat. At Sumantras Raghuidem ab excelso curru desilientem sublevavit, atque ad patris praesentiam progressum reverenter subsequutus est. Protinus Raghuides heros, auriga comitante, podium cacumini montis Cailāsi comparabile ascendit ad patrem visendum. Tum coram patre consistens protensis manibus inclinatoque corpore, dum nomen suum clara voce pronuntiabat²⁾, pedes genitoris adoravit. Rex conspicatus lateri suo palmis cavis inter se iunctis adstantem, manu eius prehensa attractum ad se carum natum amplexatus est. Assignavit deinde Rāmae praestantissimum sedile, iam antea paratum, gemmis auroque; ut decebat, condecoratum. Solium hoc a se inessum Raghuides illuminavit splendore suo, sicuti sol oriens puro iubare montem Mērum. Claritudine eius inde diffusa effulsit aula quoque universa sicuti luna oriente coe-

2) Erat hoc observantiae indicium, quod negligere non licebat filiis, discipulis, adolescentibus, patres, magistros, senes, omnes denique in potiore honoris gradu collocatos adeuntibus. Morem fuisse antiquissimum, patet ex *Manūs* praecepto, ad discipulum et magistri uxorem spectante. II, 216.

lum autumnale planetis atque asterismis nulla nebula obscuratis cinctum. Hunc natum dilectum, quasi semet 36. ipsum ornatorem in speculi plano effectum, intuens princeps magnopere delectabatur. Tum genitor praestantis- 37. sima prole beatus cum risu benigno hisce affatus est filium veluti Casyapus deorum principem. Tu, o Râma, 38. ex coniuge primaria, pari connubio mecum iuncta, generatus, par mihi nobilitate, virtute perinde eminens, dilectissimus filius exististi. Quandoquidem tu virtutibus 39. insitis hosce subditos meos tibi conciliasti, hanc ob causam, quamprimum luna asterismum Pushium intraverit, cooptationem in imperium adipiscere. Facile credo, te 40. indolis tuae impulsu modestum ac probum esse: attamen vel probo tibi pro caritate erga te, mi fili, consilium salutare eloquar. In posterum quoque modestiae sis 41. studiosus, ac semper sensuum tuorum coërcitor; remove a te perturbationes istas, quae libidine et ira cientur. Tum in secretis, tum in conspectu publico ita versare, 42. ut civium omnium, primoque loco ministrorum tuorum, affectum tibi concilies. Qui princeps, multis copiis in 43. aeraria sua atque armamentaria congestis, subditos habens contentos et probe affectos, imperium tuetur, huius 44. amici gaudent, sicuti olim Dii ambrosiam nacti. Quapropter, mi fili, temet ipsum coërcendo mores tuos compone. Tali sermone audito Râmae familiares, grati- 45. ficari ei cupientes, festinanter Causaliam adiere, ut illico rei certiores facerent. Haec autem, femina praestantis- 46. sima, aurum, bovesque, variasque res pretiosas grati eventus nuntiis distribui iussit. Tum Raghuides, regem 47. veneratus, curru conscenso ad aedes suas splendidas rediit, a populi multitudine plausu exceptus.

Cives quoque percepta principis oratione, quasi do- 48.

num optatum nacti forent, rege salutato, domum quisque suam reversi sunt, et summa laetitia elati, Diis solennes supplicationes habuere.

CAPUT IV.

RAMAS AD IMPERIUM SUSCIPiENDUM DENUO
SOLLICITATUS.

1. . Post solutam civium concionem, rex porro cum ministris consilio habito, deliberandi gnarus hoc decretum
2. edidit: Cras luna asterismum Pusium intrabit, cras filius meus Râmas, loti folia oculis referens, tanquam consors
3. imperii aqua lustrali consecrator. Deinde in domus regiae interiora secedens rex Dasarathas aurigae mandavit, ut Râmam denuo ad se arcesseret. Sumantras promptus ad iussa capessenda, festinans Râmae domum denuo
5. adiit, inde eum secum adducturus. Cuius adventus a portae custodibus Râmae nuntiatus est, et re comperta
6. eidem dubitatio iniecta. Itaque celeriter intro ad se perductum hisce affatur: Quid sit negotii, cur tu altera vice
7. me conveneris, id mihi accurate declara. Huic respondit auriga: Rex te apud se visere cupit. Re cognita, penes te arbitrium esto, utrum eum adire velis, nec ne.
8. Aurigae sermone audito Râmas ultro festinans ad aulam regalem profectus est, ut regem denuo inviseret. Quam-
9. primum Dasarathas compererat Râmam advenisse, eum introduci iussit, animum amantissimum significare c-
10. piens. Faustus Ragluides intrato patris cubiculo, eminus

cum conspiciens iunctis manibus adoravit. Quem in- 11.
clinatum terrae dominus crexit atque amplexu fovit;
deinde pulcrum sedile occupandum ei commonstrans,
denuo inquit: Senio sum confectus, o Râma, grandaevus; 12.
satiatus fui vitae commodis, prout libebat; celebravi quo-
que plus quam centena sacra publica congiariis et ampla
largitione sacerdotibus facta insignia; generavi prolem mihi 13.
optatam, teque per orbem terrarum incomparabilem;
exsolvi debita Divis, antiquis Vatibus, Progenitoribus,
Brachmanis, milimet ipsi denique: nihil iam superat, 14.
quod a me sit peragendum, praeter tuam consecratio-
nem. Itaque quod ego te hortabor, id sedulo servare
te oportet. Hodie omnes subditi te sibi dominum expe- 15.
tunt, ideo te consortem imperii consecrabo, mi filirole.
Hodieque adhuc, o Râma, cerno somnia infausti ominis, 16.
terrifica; praecepitantque ex aethere cum ingenti fragore
faces vulcaniae procella praecedente; nuntiantque mihi 17.
astrologi sidus meum lunare obstrui a planetis formido-
losis, Sole, Marte Draconisque capite ¹⁾. Talibus por- 18.
tentis ingruentibus plerumque rex aut mortem occumbit,
aut in saevam incidit calamitatem. Quapropter, dum 19.

1) Draconis caput (*râhu*) et Draconis cauda (*Kêtu*) apud Indos planetis loco octavo ac nono adnumerantur, quia nimirum, etiamsi visu haud percipiendî, proprium habent motum. Sunt autem bina puncta, in quibus orbita lunae eclipticam secant, ab astronomis nostris *nodus ascendens* ac *descendens* dicta. Sol per se pro infausto sidere haberi nequit. Apparet inde Dasaratham loqui de solis defectu, qui paullo ante in coitu lunae cum ipsius astro natali (*naxatra*) inciderat, aut brevi expectabatur. Quod astrum quale fuerit, ignoramus. Mars apud omnes fere populos, qui astrologiae aliquid operae impenderunt, luctuosis ominibus fuit infamis.

- mens mea nondum titubat, o Raghuide, iamdudum tu es consecrandus. Sane mutabilis est mortalium voluntas.
20. Hodie luna accessit ad asterismum PUNARVASUM, qui PUSHIUM proxime praecedit: cras coniunctionem cum PUSHIUO astrologi fatorum gnari certissime declarabunt 2).
21. Sub eodem asterismo tu es consecrandus: mens praesaga ad festinandum me impellit. Cras ego te consecrabo ad consortium imperii, o hostium profligator.
22. Quam ob causam, a praesenti inde momento, nox insequens tibi animo composito cum coniuge tua in verberatione strato cubanti ieiunio est pervigilanda. Amici quoque in hoc unum intenti hodie undique te custodiunt: etenim multis impedimentis eiusmodi negotia sunt obnoxia.
24. Interim dum adhuc Bharatas longe remotus ab hac urbe moratur, per hoc ipsum temporis intervallum opportuna
25. mihi inauguratio tua visa est. Fortasse quidem frater tuus Bharatas in honestorum moribus perseverat, officiosus erga fratrem natu maximum, iustus, mitis, temperans:
26. attamen sensus hominum est instabilis, sic persuasum habeo, et honestorum in officio permanentium animus
27. ipsis factis demum clarescit. Ita compellatus Râmas, hisque verbis dimissus: »Abi, atque inaugurationi cras certo futurae te para;« patrem veneratus domum rediit.
28. Vix autem intratis aedibus post patris decretum de inauguratione, eodem temporis momento egressus ad matris gynaeceum se contulit. Ibi conspexit genitricem linea veste indutam, prostratam in deorum sacello, voce
30. compressa felicem eventum deprecantem. Iam antea eodem advenerat Sumitra, pariterque Laxmanus; Sita

2) Quae adnotanda erant ad hunc locum, reieci in *Excursum* ad calcem huius capituli.

RAMAS AD IMPERIUM SUSCIPIENDUM ETC. 245

quoque arcessita, comperto grato nuntio de Râmae inauguratione. Interea vero Causalia perstabat semiclusis 31. palpebris, circumsessa a Sumitra, Sîta et Laxmano; comperto, filii consecrationem ad consortium imperii in diem 32. lunarem Pushium esse praestitutam, intus retento spiritu meditabatur Summum Genium mortalium votis expetitur. Tali modo precationi intentam matrem adiit Râmas, sa- 33. lutatamque gaudio affecturus hisce affatur: Mamma, dela- 34. tum a patre mihi est munus populi regendi. Cras fiet consecratio mea, prout nimirum pater decrevit. Porro 35. autem nox haec proxima mihi pariterque Sîtae in ieiunio est peragenda: sic me admonuit pater simul cum sacrorum praesule religionumque magistris. Quaecunque vota 36. sunt idonea ad cras futuram consecrationem, ea singula tu hodie pro me ac puella Vidêhana nuncupanda cura. Causalia, cognito eventu, quem ex longo inde tempore 37. optaverat, fracta vocem lacrimis prae gaudio obortis, hisce verbis Râmam affatur: Dulcissime Râma, diu vivas! 38. pessum eant insidiatores tui! Cognatos meos Sumitraeque, florentem Fortunam nactus, laetitia expleas. Nae! 39. tu sub sidere fausto ex me genitus fuisti, filiôle, utpote qui virtutibus tuis patris Dasarathae gratiam inieris! Nae! 40. ego haud incassum utero laboravi, enixa puerum loti folia oculis referentem, qualis regia Ixvâcuidarum Sors se tibi insinuabit! Hunc in modum compellatus a matre 41. Râmas, conversus ad fratrem, iunctis manibus submisso assidentem, cum leni risu eum adspiciens, Laxmane, 42. inquit, tu mecum coniunctum hanc terram imperio rege! Te, alteram animam meam, perinde ac me bona haec Fortuna attingit. Fruere tu, Sumitride, lautitiis exopta- 43. tis imperiique commodis! Vel ipsam vitam imperiumque tui modo gratia appeto. Ita allocutus Laxmanum Râmas, 44.

246 EXCURSUS AD L. II. CAP. IV, 20.

salutata utraque matre, (*Causalìa ac Sumitra*) hortatus Sitàm, ut secum discederet, domum suam reversus est.

EXCURSUS

ad L. II, cap. IV, 20.

DE RATIONIBUS ASTROLOGICIS RERUM GESTARUM.

Punarvasu est septima inter domos lunares, cui Aditis, mater deorum, praeesse credebatur. Sub hoc ipso asterismo, et quidem nono die mensis *Chaitri* Râmam natum esse vidimus. Cf. Lib. I, cap. XI, 1. et quae ibi adnotavimus. Paulo ante (Lib. II, cap. III, 4.) memoraverat Dasarathas, mensem Chaitrum iam advenisse, quo silvae florescant. Quae si inter se comparentur, nemini dubium fore arbitror, quin poëta significare voluerit, quae nunc narrantur, ipso Râmae die natali esse peracta, utpote quem diem pater tanquam felicissimum ad cooptationem filii elegerat. Quot annos tunc natus fuerit adolescens, id quidem discrete non declaratur, sed probabilibus argumentis eo deducimur, ut statuamus, Râmam pridie huius diei annum aetatis sextum decimum explevisse. Etenim Visvamitrae, eum comitem sibi poscenti, excusat Dasarathas filium, ut puerum, nondum sedecim annos natum. (Lib. I, cap. XXII, 2.) Potest hoc ita intelligi, ut vix annum quintum decimum egressus fuerit. A profectioe cum Visvâmitra usque ad nuptias reditumque non plus uno mense paucis diebus adiectis absumitur. Temporis rationem exposui in adnotatis ad Lib. I, cap. L, 22, et cap. LXIX, 12. Narratur deinde (Lib. I, cap. LXXVII, 25.) Râmam νεόγαμον cum Sità per plures anni tempestates, quas Indi sex numerant, singulas

binos modo menses complectentes, amoris indulgisse: quibus verbis brevius annuo spatium innui videtur.

Obiciat forte aliquis, fieri potuisse, ut hoc anno qui dies mensis Chaitri nonus numerabatur, coëunte simul luna cum septimo asterismo, tamen non incideret in verum Râmae natalem, si ad solis cursum is exigeretur; Indos enim iuxta lunae curriculum menses dimetiri consuevisse, interluniis a se invicem determinatos; talibus vero mensibus duodecim synodicis ad explendum anni solaris spatium undecim fere dies decesse. Id quidem verum est: intercalandi subinde erant mensis, ut annus lunaris cum tropicis solis stationibus, aequinoctiis ac solstitiis, quodammodo congrueret. Inde inventi sunt cycli, quorum antiquissimum, cuius vestigia in Vedis deprehenduntur, quinquennalem fuisse vir summus Colebrookius affirmat. (*MISCELLANEOUS ESSAYS, Vol. I. On the Vêdas*, p. 106, 107.) Ponamus, ea aetate, qua Râmcis componebatur, Indos octaëteride usos fuisse: iam patebit, post his octonos annos revolutos, tramitem solis per signa Zodiaci, lunaeque cursum menstruum, inter se comparatos, ab eodem exordio denuo processisse. Sic obviam itur isti dubitationi; neque haec mera est coniectura: nam et hoc tangit poëta, mentione de signo Canceri iniecta, Lib. II, c. XV, 3.

Porro asterismus Pushius Punarvasum proxime excipit. Huius coniunctio cum luna fausta visa fuerat Dasarathae, tum propter splendorem, quem cum iuvenili Râmae venustate comparat (Lib. II, cap. II, 10.), tum fortasse, quia stellae huius asterismi, tres numero, sagittae effigiem exhibent: Râmas nimirum inter omnes heroes sagittandi arte excelluisse traditur.

In hunc igitur diem, postridie diei natalis, principis cooptati consecratio apparatur. At interim, nocte ingruente, regis consilia evertuntur; quae certissima visa fuerant, ita ut paene pro iam gestis haberentur, in irritum cadunt: novercae insidiis Râmas in exilium pellitur, Bharatas contra regni heres designatur. Nunc meminerimus, Bharatam, fratrem natum minorem, alio quidem mense, sed sub octava domo lunari natum esse. (Lib. I, cap. IX, 8.) Hoc die fatali Râmae for-

tuna, et iure, et patris voluntate, populique universi consensu potioris, ab astro Bharatae natali superatur. Haec reputantes, iam non amplius mirabimur huius sideris nomen toties repetitum. (Cap. IV, 2. 20. 32. 39. VII, 10. VIII, 9. XIV, 40. XV, 3.) Ex toto narrationis tenore colligitur, quantum ponderis astrologicis rationibus tribuerit poeta, et quam probe memor fuerit eorum, quae de natalibus fratrum praedicaverat in libri primi capite undevigesimo. Ad eum locum breviter monui, censores Bengalicos disticha aliquot, quibus coeli aspectus et tempus natalium accurate definitur, eiecisse. At nunc demum intelligent lectores, quanto cum damno perspicuitatis, ingeniosae concinnitatis et convenientiae partium carminis hoc factum sit. In hisce quoque capitibus, de quibus nunc agimus, iidem censores haud pauca aut mutarunt aut sustulerunt; parum tamen sibi constantes, Chaitrum mensem et Pushium sidus identidem memoratum loco non moverunt: quae, omissis prioribus, non habent, quo referantur. Praeterea huius sectae codices magnopere variant, e contrario qui commentatorum lectionem exhibent, ad verbum inter se conspirant.

CAPUT V.

RAMAE IEIUNIUM ORDINATUM.

1. Rex, postquam Rāmam edocuerat de cras futura consecratione, magistrum religionum Vasishtam ad se
2. evocatum talibus affatur: Vade age, sanctissime, iam nunc ordina pio Cacusthidae ieiunium pro ipsius salute atque
3. imperio adipiscendo cum uxore servandum. Annuens hac de re principi venerabilis Vasishtas, voluminum sacrorum peritissimus, ipse ad Rāmae habitationem profec-

ctus est. Ut de ieiunio rite instituendo ipse carminum 4.
solennium gnarus iuvenem eorundem non ignarum edo-
ceret, sacerdotale carpentum bubus iunctum insedit au-
sterus ille asceta. Postquam pervenerat ad Râmae aedes, 5.
albantium nubium instar splendentes, tres aulas perve-
ctus est vates praestantissimus. At Râmas, comperto, 6.
Sapientem advenisse, prae commotione animi festinus e
domo procurrere, honoraturus honoribus dignum. De- 7.
inde properanter carpento assistens ipse senem ample-
xatus in descensu sublevavit. Iste vero, religionum ma- 8.
gister, perspecta adolescentis modestia blando alloquio
consalutavit Râmam, et exhilaraturus gratissima quaeque
merentem talia fatur: Propitius tibi est pater, o Râma: 9.
imperii consortium adepturus es; hodie autem cum Sîta
consociatus ieiunium servare velis. Crastino mane uti- 10.
que pater tuus, rex Dasarathas, te ad consortium im-
perii consecrabit caritate permotus, sicuti olim Yayâtem
Nahushas. Ita fatus carminum solennium gnarus vates 11.
Râmae temperantis ac Vidêhanae consortis ieiunium or-
dinavit. Deinde a Râma, prout decebat, honorifice ha- 12.
bitus regis magister, dimisso Cacutsthide, ab eius domo
regressus est. At Râmas aliquamdiu a familiaribus blan- 13.
diloquis circumsessus, cunctos dimisit et cubiculum in-
travit. Tunc Râmae domus laetis famulis famulabusque 14.
frequens adspicienda erat, qualis lacus loti calyces ex-
pandens lascivis avibus circumvolitatus. Vasishtas autem 15.
egressus ex Râmae aedibus, quae domum regalem aemu-
labantur, conspexit viam ambulantiis confertam. Ubi- 16.
que in urbe Ayôdhya plateae ampliores paene imperviae
crant, catervatim conglobata plebe visendi cupida ob-
structae. Qualis oceani erat strepitus viae regiae ex flu- 17.
cibus multitudinis inter se collisis, lactisque vocibus

18. concitus. Hoc die vicis tersis et aqua irroratis tota urbs
sertis florum silvestrium, vexillisque e domuum fastigio
19. sublatis erat ornata. Tum plebs urbana cum agmine
muliebri ac puerili, Râmae consecrationem optans, solis
20. ortum anxie expectabat. Vulgus impatiens erat videndi
magnum in urbe Ayôdhya festum publico cultu celebra-
21. tum, civiumque felicitatem aucturum. Per plateam tanta
frequentia coarctatam sacrorum antistes, in duas quasi
acies dispartiens turbam, sensim ad domum regiam pro-
22. gressus est. Consenso fastigio nubi in aethere suspen-
sae simili, accessit ad principem tanquam Vrihaspates
23. ad SACRUM (*Indram*). Rex adventantem quamprimum
conspexit, solio relicto percunctatur, ille vero rem per-
24. actam ei nuntiavit. Tum pariter ac princeps aulici ei
assidentes a sedilibus suis surrexere, ut antistitem sacro-
25. rum venerarentur. Rex autem discessurus a magistro
salutatus, coetu hominum dimisso in gynaeceum se rece-
pit, tanquam leo in speluncam montanam.
26. In aedes istas, turba muliebri laute vestita frequen-
tes, magni Indrae arcu comparabiles, intravit rex, tam
clare eas illuminaturus, quam Lunus polum denso stel-
larum agmine cinctum.
-

CAPUT VI.

FESTIVUS URBIS ORNATUS.

Postquam exierat antistes, Râmas lavacro lustratus 1. composita mente cum coniuge simul Nârâyanum supplex adiit. Prehensa igitur patera laticis sacri plena, ac rite 2. supra caput elata, magno Numini litavit pinguedinem puram igni accenso infusam. Degustavit deinde resi- 3. duum laticis istius, vota pro felicitate sua nuncupavit, meditans porro deum Nârâyanum, in lectulo verbenis bene strato, compressa voce, mente composita, iuxta 4. puellam Vidêhanam in fausto Vishnûs sacello cubuit principis filius. At quum una modo vigilia noctis supe- 5. raret, tum expergefactus ille omnem domus suae ornatum solennem ordinavit. Ibi dum auscultat verba bene 6. auspicata aurigarum, panegyristarum praeconumque, matutinas religiones diligenter observans, leni murmure preces recitat inclinato capite, Madhûs interfectorem laudi- 7. bus extollit, et puram vestem lineam indutus, Brachmanas verba solennia praeire iubet. Horum deinde con- 8. centus faustum diem praenuntians, tum gravis tum dulcis, Ayôdhyam personuit organorum musicorum strepitu repetitus. Comperto, Raghuidem cum puella Vidêhana 9. in ieiunio pernoctasse, cuncti urbis incolae gaudio affecti sunt. Tum cives, Râmae consecrationem expectantes, 10. quum noctem luci iam cedentem cernerent, operam posuere in urbe splendide ornanda. E templorum fasti- 11. giis nubium candidarum instar excelsis, in compitis, plateis, ficis religiosis, turribusque, in mercatorum foris 12. variarum mercium copia affluentibus, ex divitum patrum-

13. familias magnificis aedibus, circa omnes areas arborum-
que ordines, extollebantur vexilla picta, ac taeniae per-
14. tics innexae. A mimorum ac saltatorum gregibus, can-
toribusque cantantibus undique audiebantur voces animis
15. auribusque iucundae. Interim cives, imo vel pueruli
ante aedium fores catervatim ludentes, mutuos inter se
sermones serere, cum Râmae consecratione coniunctos.
16. Via regia, civium studio floribus conspersa ac ture in-
censo suffita, festum aspectum exhibebat in consecratio-
17. nis honorem. Nocti venturae prospicientes, ut tenebras
illuminarent, ad platearum margines erexerant lychnu-
18. chos arborum specie. ¹⁾ Ita perfecto urbis ornatu eius
incolae, exspectantes Râmae consecrationem ad consortium
19. imperii, frequentes congregi ad xystos areasque, ibique
confabulantes dominum laudibus extollere. »Euge! quam
20. »magnanimus est rex hicce, Ixvâcuidarum stirpis ampli-
»ficator, qui semet senio confectum intelligens, Râmam
21. »in imperium est cooptaturus. Nos omnes incrementum
»inde capimus, quod Râmas, rex noster creatus, per
22. »longum aevum nos tuebitur; rerum humanarum discri-
»mina perspicuens, neutiquam superbia inflatus, prudens,
»pius, fratres caritate amplectens; et sicuti erga fratres
»benignus, perinde etiam erga nos animatus est Raghuides.
23. »Diu utinam vivat Dasarathas, rex pius vitaeque integer,
24. »cuius favore Râmam consecratum videbimus!« — Talia

1) Notatione dignum est, hunc morem festum aliquod lu-
cernis sub dio accensis celebrandi, *λυχνόχαϊται*, Indis pa-
riter et Aegyptiis tam antiquis temporibus usitatum
fuisse. Cf. Herodot. II, 62. Satis assabre factus autem
apparatus urbis Ayôdhyae illuminandae fuisse videtur,
siquidem poëta lychnuchos cum arboribus comparat.

garrientem plebem urbanam audiebant homines rusticani, qui rei fama accepta undecunque convenerant. [Etenim 25. ruris incolae Râmae consecrationem visendi cupidi, ex tota vicinia adventantes urbem opplebant.] 2) Hisce ho- 26. minum globis huc illuc vagantium fragor excitabatur, qualis est, aestu per interlunia intumescente, mugientis oceani.

Tunc urbs illa Indrae regiam aemulans, undique 27. frequentata a rusticis visendi cupidis, fremitu strepens, referebat pelagi aequor bestiis aquatilibus transnatatum.

CAPUT VII.

MANTHARAE LAMENTATIO.

Ancilla quaedam verna, quae a natalibus inde apud 1. Caccēdem commorata fuerat, forte ascendit sua sponte solarium lunae instar splendidum. Inde Manthara pro- 2. spectabat totam urbem Ayôdhyam, irroratis plateis et sparsis florum cumulis, nec non sumptuosis taeniis ve- 3. xillisque ornatam, tectis angiporis, et fortuitis tramitibus perviam, aquis odoratis conspersam, plenam hominum 4. capite delibuto nitentium, concelebratam viris bis natis, qui corollas ac bellaria manibus gestabant. At Man- 5.

- 2) Uncis inclusi distichon otiosum, importune intrusum, quo nihil aliud continetur nisi repetitio distichi proxime praecedentis. Nostri tamen codices ad commentatorum textum conformati, nullo excepto, id exhibent; idem quoque editores Srîramapurani in suis libris legerunt.

- thara perlustrans urbem Ayôdhyam dealbatis templorum
valvis insignem, variis organis musicis personantem, ad
6. summam admirationem rapta est. Conspicata igitur Râ-
mae nutricem, lumina prae gaudio expansa volventem,
candida veste linea indutam, haud procul a se adstan-
7. tem, ad eam conversa, Quaeso, inquit, num forte Râmae
mater, quantumvis 'parcimoniae intenta, eximio quodam
8. voto potita, populo munus largitur? Quid sibi vult, dic
mihi, amabo, immodica multitudinis istius exsultatio?
Ecquid ipse terrae dominus laetitia affectus festum con-
9. summandum curabit? Nutrix, gaudio sum mopere elata,
narravit protinus ancillae gibberae, ¹⁾ quantam sortitus
10. fuerit Raghuides fortunam. Cras sub asterismo lunari
Pushio, ut fertur, rex Dasarathas filium suum Râmam ad
11. consortium imperii consecrabit. Quo nutricis sermone
audito gibbera, indignabunda, a solario Cailasi montis
12. fastigium aemulante praecipitanter descendit. Consilia
nefaria agitans Manthara ista, ira flagrans, adit Caeceydem
13. in lecto cubantem, talibusque affatur: Surge, age, de-
mens! quid dormis? Urget te ingens periculum. Nonne
14. temet ipsam scelerum cumulo obrutam sentis? Frustra
gloriaris, te apud maritum esse gratiosam, re vera odio
habita sub favoris specie. Languet sane gratia tua sicuti
15. annium decursus per calorem aestivum. At Caeceïs di-
ctis acerbis ita compellata a gibbera furente, consilia
nefaria agitante, gravi moerore afflicta ancillae deformi
16. haec regerit: Ecquid, Manthara, infaustum accidit? Etc-
nim cerno te vultu turbatam et vehementer vexatam.

1) Ipsum hoc nomen *mantharâ* significat gibberam. Ab eadem deformitate deductum est nomen proprium te-
studinis alicuius in fabularum libro.

Quo sermone Caeceïdis audito, Manthara oculos prae 17.
ira rubore suffusa, fandi doctissima, talia contra satur,
gravius acgritudine affectura Caeceïdem, ad scelus ob- 18.
firmata, alienatura dominam a Râma, cuius nimirum
perniciem cupiebat: Magnum sane ac irreparabile 19.
damnum tibi, o domina, paratur: rex Dasarathas Râ-
mam ad consortium imperii consecrare decrevit. ⁴ En 20.
ego, alto pavore demersa, dolore ac moerore confecta,
incendio quasi flagrans, tuae salutis gratia huc advolavi.
Ex tuo damno mihi quoque ingens damnum existet, 21.
similiterque ex incremento tuo incrementum; ne dubita.
Tu, e prosapia regali oriunda, regis es coniux nobilitate 22.
par. Quomodo fit, domina, ut morum regionum trucu-
lentiam non sentias? Pietatem simulando perfidus est ma- 23.
ritus tuus, et blandiendo atrox. Pro candida indole non
intelligis, te ab illo pessima fraude esse circumventam.
Nuper adhibens tibi blanditias vanas, hodie tamen mari- 24.
tus tuus Causaliam opibus ditabit. Procul ablegato nempe 25.
Bharata ad cognatos tuos, opportune nunc pravus homo
Râmam constituet in imperio aemulorum clade firmato.
Tu hostem sub coniugis specie quasi mater amantissima 26.
tanquam anguem letiferum, o simplex puella, sinu fovisti.
Quale facinus aut serpens aut hostis inobservatus patrare 27.
solet, tale a rege Dasaratha in te filiumque hodie admit-
titur. A scelesto illo perfide blandiente tu, simplex 28.
puella, meliori sorte digna, dum Râmam in imperio con-
stituit, cum prole tua utique es eversa. Tempus oppor- 29.
tunum nacta, Caeceï, saluti tuae prospice. Eripe tot
malis filium, temet ipsam, meque; nec obstupefacta tor-
peas. Audito Mantharae sermone, illa lactitiae plena e 30.
lecto surrexit fronte serenata, sicuti luna crescens tem-
pore autumnali. Summopere nimirum oblectata, novitate 31.

256 EXCURSUS AD LIB. II, CAPP. I—XV.

- rei commota, ancillae gibberae monile aliquod dono de-
32. dit. Quo divite fausti nuntii praemio dato, Cacceis ex-
33. hilarata Mantharā hīsce verbis contra affatur: Quem tu mihi narras eventum, Manthara, is mihi est exoptatissimus: quare hocce praemium accipe; aut quid amplius
34. in gratiam tuam faciam? Equidem nullum discrimen discipio inter Rāmam et Bharatam: ideo gratum habeo, quod rex Rāmam imperio inaugurare decrevit.
-

EXCURSUS

ad priora libri secundi capita ab exordio usque ad
quintum decimum.

DE

RERUM GESTARUM SERIE AD ORDINEM TEMPORUM
EXIGENDA.

Lectori obiter Caput sextum cum sequentibus comparanti tempora confudisse poeta videri possit. Sed si accuratius inspiciamus, patebit, Vālmīcem ea tantummodo licentia usum esse, quam vel historicis concedimus, quatenus exponenda est res diversis in locis simul gesta, ad cuius eventum plures actores in alterutram partem aliquid conferunt. Solent optimi rerum scriptores continuum narrationis tenorem paullo longius persequi, ne interrompendo lectorum attentio distrahatur, ac tum demum gradum referre et aliquantum spatii remetiri, ut exhibeant alias dramatis personas, aut novas, aut iam antea in scenam productas, interim in iisdem coeptis aut promovendis aut impediendis occupatas. In Capite sexto nar-

rantur nonnulla, quae in noctem mediam inter diem, quo cooptatio publice declarata fuerat, diemque proximum consecrationi destinatum incidunt, vel postridie demum orto iam diluculo geruntur. Pernocat Râmas in casto iciunio cum Sita, surgit ante diem, fungitur religionibus matutinis, salutatur more solenni a praeconibus. Colloquium Mantharae vero cum Râmae nutrice habetur non multo post concionem solutam. Adit confestim Manthara dominam in lectulo cubantem, et horis pomeridianis eiusdem diei somno indulgentem. Caecæis, ancillae furore ad prava consilia instigata, dum advesperascit, *cubiculum offensionis* intrat. Ibi Dasarathas, dimisso tandem post Vasishtae reditum concilio familiarium, eam invisit. Consumitur deinde tota nox in irritis regis conatibus uxorem a scelerato proposito avertendi, donec postero mane Vasishtas Sumantram ad regem in penetralibus regiae nimis diu morantem intra mittit. Itaque non modo nihil turbatum est in rerum serie, sed mirabile poetae artificium deprehenditur in ordinanda narratione, quod, praemissis quaecunque certissimam expectationem felicitis eventus movere poterant, in ultimum locum distulit expositionem fatalis impedimenti, quo subito cuncta evertuntur.

CAPUT VIII.

MANTHARAE SERMO.

Manthara vero dominae succensens monile istud 1. proiecit, tum ira ac dolore commota talem sermonem protulit: Cur tam alieno tempore, demens, laetitiam tibi 2. finxisti? In medio curarum pelago aestuantem temet ipsa non intelligis? Intus in corde te derideo, do- 3.

mina, quamvis ipsa animi aegra, quod de re dolenda
 4. gaudes, nacta gravem hancce aerumnam. Doleo socordiam
 tuam. Quaeenam femina prudens gratuletur sibi principatum
 inimici ex alia tori regalis consorte generati, pestis in-
 5. star ingruentem? A Bharata, imperii aemulo, Râmae me-
 tus obiicitur; id reputans turbata sum: etenim metum
 6. struere solet, qui ipse metuit. Laxmanus arcitenens qui-
 dem totum se Râmae tradidit; Satrughnas itidem Bhara-
 7. tae, perinde ac Laxmanus Cacussthidac. Quum Bharatas
 iure suo potiore proximus sit ad successionem imperii,
 o formosa iuvenis, certe succedendi spes longe re-
 8. mota est a duobus istis iunioribus ¹⁾. Versatus est Râ-
 mas in ordinis militaris artibus, prudens, rerum geren-
 darum potens: cuius timore contremisco, quando filium
 9. tuum recorder. Gratiosa profecto est Causalia, quippe
 cuius filius crastino die Pushio a Brachmanum primori-
 10. bus ad magnum imperii consortium consecrabitur. Iam
 tu colens Causaliâ, opulentissima fortuna potitam, ex-
 stinctis inimicis securam, tanquam famula supplicis ha-
 11. bitu ei adstabis; pariterque tu nobiscum istius famula

1) Intelligendi sunt Sumitridae gemelli, Laxmanus et Satrughnas. Ili quidem re vera aliquanto maiores natu erant Bharata, quo in ordine natalium codices Bengalici cum commentatorum lectione conspirant. (Cf. L. I, c. XIX, 8.) Nihilominus Bharatas potior erat iure, et proximus post Râmam imperii heres. Etenim Sumitridae, quantum ad matrem, parem nobilitatem gloriari non poterant. Sumitra a nonnullis traditur patrem tertii ordinis (*vaiçya*) habuisse. Bengali in sua carminis recensione filiam adoptivam Vâmadêvi, Brachmanae saepius laudati, eam faciunt. In commentatorum Râmeide hac de re nihil diserte affirmatur.

fics, ac filius tuus Râmae servitium subibit. Exsultabit 12.
 profecto Râmae coniux, summo loco posita; depressa
 vero erit nurus tua in Bharatae aedibus. Vehementer 13.
 afflicta videns Mantharam ita verba facientem, domina
 Caeceis Râmae virtutes laudibus extollere. Recti gnarus 14.
 est, *inquit*, magistris obtemperans, beneficiorum memor,
 veridicus, integer, Râmas regis filius natu maximus: ideo
 imperii consortium ei debetur. Fratres ministrosque per 15.
 longum vitae aevum paterno animo tuebitur. Quomodo sit,
 gihbera, ut tu, comperta consecratione, moerore confi-
 ciaris? Bharatas quoque, iuvenis praestantissimus, post 16.
 centenos annos Râmae concessos, imperium paternum
 atque avitum certo adipiscetur. Tu vero, Manthara, de 17.
 fausto successu, qui iam nobis contigit, qui in praesentia
 adest et in futurum durabit, quare tam vehementer do-
 les? Perinde ac Bharatas magni mihi est aestimandus, 18.
 similiter et Raghuides, vel ultra etiam: utpote qui mei
 paene observantior sit in omni officio quam ipsius Cau-
 saliae. Quod regnum hic occupat Râmas, id nihilo secius 19.
 ad Bharatam quoque pertinebit: etenim Raghuides fratres
 non alio loco habet, quam semet ipsum. Audito Cae- 20.
 ceidis sermone Manthara vehementer afflicta, alta et ca-
 lida suspiria trahens, dominam denuo affatur. Stupore 21.
 mentis occaecata ad monita salutaria, non intelligis te
 infelicitatis pelago mergi, aerumnarum ac turbarum flu-
 ctibus expanso. Rex sit Raghuides, et post eum is, quem 22.
 generabit filium; Bharatas vero c propagine regia eiicic-
 tur. Non omnes sane regum filii in regno statuuntur, o 23.
 formosa iuvenis: si omnes constituerentur, ingens inde
 perturbatio oriretur. Quapropter terrarum domini mu- 24.
 nera regni et praesidia in filium natu maximum conse-
 runt, o formosissima, sive quis probus sit, sive secus.

25. Filius iste tuus, patrocinii inops, ultra modum fractus erit, e deliciis et domo regali eiectus, o pia parens.
26. En! ego in tui gratiam huc properavi: tu vero non me intelligis, utpote quae pro nuntiato aemulae incremento
27. praemium mihi dare cupias. Râmas, ne dubita, potitus regno undique munito, Bharatam ad terram alienam ab-
28. legandum curabit, aut forte ad inferos detrudet. Plane puer Bharatas a te ad avi materni sedem dimissus est; ex propinquitate autem nascitur necessitudo vel inter
29. muta et inanima. Pro obsequio suo erga Bharatam Sa-
trughnas etiam eodem profectus est; etenim, sicuti Lax-
manus ad Râmam, pariter ille ad Bharatam sese con-
30. vertit. Vulgo fertur fabula de arbore quadam a silvico-
lis proscindenda: eam arundinum ope propter propin-
31. quitatem ab ingenti periculo fuisse liberatam. Sumitri-
des tuebitur Râmam, pariterque Laxmanum Raghuides:
horum fraterna concordia sicuti Asvinum gemellorum per
32. orbem terrarum celebratur. Itaque Râmas contra Lax-
manum nullum scelus perpetrabit; at contra Bharatam
33. tale quid eum admissurum esse, noli dubitare. Quapro-
pter, domina, e tecto regali Raghuides in silvam migret:
hocce consilium mihi perplacet, ac tibi quoque summo-
34. pere erit fructuosum. Quodsi ita sit, commodum inde
in clientium tuorum gregem redundabit, utique si Bha-
35. ratas iure regnum paternum nactus fuerit. Ille tuus puer,
meliori sorte dignus, Râmae hostis congenitus, quomodo,
ipse inops, vivet sub dominatu amplissimis opibus aucti?
36. Quasi elephantum gregis ductorem a leone in silvis op-
pressum, sic proculcatum a Râma Bharatam eripere te
37. oportet. Olim a te gratiosa apud maritum et inde su-
perbiente Râmae mater, aemula tua, despecta, quomodo
fieri potest, quin animum infestum effundat?

Quando Râmas orbe terrarum potitus fuerit, tunc 58.
 Bharatas certissime funditus evertetur. Ideo molire tu
 regnum nato tuo, et alicui istius vel hodie exsilium.

CAPUT IX.

CONSILIUM RAMAE IN EXILIUM PELLENDI.

At Caeceïs ita compellata, ore prae ira flagrante, 1.
 alta et calida suspiria trahens, Mantharam talibus affa-
 tur: Hodie ego Râmam hinc protinus in silvam abigam, 2.
 Bharatamque ad imperii consortium protinus consecran-
 dum curabo. Id autem iam dispice, Manthara, quonam 3.
 commento effici possit, ut Bharatas, Râmas vero nequa-
 quam, regnum nanciscatur. At illa sic admonita a do- 4.
 mina, nefaria consilia agitans, Râmae commodis insidiata,
 Caeceïdem talibus affatur: Hec! iam primum declarabo; 5.
 tu, domina, auscultare velis, quomodo filius tuus Bhara-
 tas regnum integrum solus nancisci possit. Quid? nonne 6.
 meministi, domina, an bene memor intus abscondis?
 Num casum domesticum a te memoratum ex me audire
 cupis? Quod si tibi ludibundae libet, rem a me memo- 7.
 ratam audire: audiat! Narrabo. Tum audita perpen-
 datur. Olim in bello Deorum Titanumque, cuius socii 8.
 fuere reges sapientes, coniux tuus te secum abducta
 profectus, ut erat regis Coelitim comes, ingressus est 9.
 plagam australem versus Dandacos, ad urbem Vaijayan-
 tam, sic appellatam, ubi dominabatur rex balaenam in

10. vexillo gestans. Is, proprio nomine Sambarus dictus, innumeris praestigiis fallens, Titan potentissimus, proelium commisit cum Sacro, irreprehensus (*quantum ad*
 11. *fortitudinem*) a deorum catervis. Viros in magno hoc proelio levius graviusque vulneratos, noctu sopitos, Gi-
 12. gantes isti subito incursantes caedere ¹⁾). Ibi tum rex Dasarathas acri certamine conflixit cum Titanibus, et quanquam valldis lacertis praeditus telis eorum est confos-
 13. sus. Ibidem maritus tua ope, domina, avectus e proelio, sui non compos ac paene exanimatus, graviterque sau-
 14. cius telis, tamen a te servatus est. Tum gratus ille, o venusta, concessit tibi duo munera, qua de re id modo maritum monuisti, ut quandocunque munera tu petitura
 15. fores, tunc promissa acciperes, quod vir magnanimus tibi annuit. *Attamen ab eo inde tempore nihil horum*
 16. *elegisti*. Equidem per me rei ignara sum, olim a te memoratae: sed secundum amorem meum erga te nar-
 17. ratio ista menti infixata haesit. Iam tu posce maritum bina haecce munera: Bharatae consecrationem et Râmae
 18. exsilium in annos quatuordecim. Protinus intrato *offen-*
sionis cubiculum ²⁾) quasi irata, Asvapatis filia; decum-

1) Illic erat mos daemonum istorum (*rākshasa*) diis hominibusque saepe infestorum. Nobiles Indiae bellatores tales insidias aspernabantur, neque aliter quam aequo Marte cum hostibus configere volebant. Cf. quae Marus bellatoribus praecepit Cap. VII, dist. 92. Vertitur in eadem belli gerendi lege cardo BHARATAE: postquam Curuidae Pānduidarum milites sopitos obtruncaverant, nulla cum iis pax componi poterat, et res ad bellum internecivum devenit.

2) Discimus hinc morem singularem, fuisse in gynaeceo regio cubiculum aliquod secretum, humile, tenebrico-

CONSILIUM RAMAE IN EXILIUM PELLENDI. 263

bito in nudo terrae solo, sordidata amictum. Regem 19.
conspicata, cave ne eum intuearis, cave ne eum allo-
quaris: eiulans, humi strata, moerore plane languida.
Tu semper dilectissima coniugis uxor fuisti: hac de re 20.
minime mihi est dubium. Tui gratia magnus rex vel in
ignem accensum se immittat. Non sustinet iram tuam 21.
commovere, nec iratam intueri. Ut tibi gratum faciat,
vel ipsam animam relinquat: laud sane sustinet terrae 22.
dominus dictum tuum transgredi. Intellige tandem, o ni-
mis tardae indolis femina, quantum gratia polleas. Fa- 23.
cile dederit tibi rex Dasarathas gemmas, uniones, aurum,
mundumque varii generis muliebre: at hisce noli ani-
mum advertere. Quae vero gemina munera tibi conces- 24.
sit Dasarathas, de his eum commoneface: hoc opus, o
favore potens, cave ne te praetereat. At quamprimum 25.
Raghuides de munere annuens ipse te sublevaverit, tu
magnum regem fide data obstrictum poscas hocce mu-
nus: »Râmam exsulatum ablega in silvas, per novem an- 26.
»nos, quinque additis; Bharatas, principum per orbem
»terrarum praestantissimus, rex fiat.« Quando nimirum 27.
Râmas in silvis per quatuordecim annos exsulaverit, adulto
iam dominatu, et radicibus actis, postea per se stabit
filius tuus. Opportunum tibi esse regem arbitror: tu 28.
modo verecundia abiecta, a proposito Râmam conse-

sum, omni suppellectili adeo vacuum, ut ne lectulus qui-
dem aut sella ibi inveniretur, nec pavimentum tapeti-
bus constratum esset. Eo confugere licebat uxoribus
pellicibusque regiis, si qua gravem iniuriam sibi illatam
queri vellet. Permanet simile quid apud Indos hodie-
nos: laesi a potentiore, foribus eius assidentes, inedia
aliove modo ipsi male se habent, diris quoque adiectis,
nisi oppressoris animus flectatur.

29. crandi vi colibitum averte. Tum Caecel's edocta ab ancilla noxam per commodi speciem, laeta sibi que fidens
 30. Mantharam talibus affatur: Magni facio prudentiam optimam tuam optima suadentis. Ubique gentium tu inter
 31. gibberas excellis consiliis excogitandis. Tu sola rerum mearum semper studiosa es, mihi que dedita. Equidem fortasse sine te, gibbera, non intellexissem regis molimina.
 32. mina. Sunt plerumque gibberi deformes, pravi, omnis malitiae pleni: tu vero, veluti loti flos vento inclinatus,
 33. aspectu iucunda. Pectus tuum est bene compactum, humero tenuis prominens; venterque infra planus, pulcre
 34. umbilicatus et quasi pudens; femur plenissimum, turgentisque papillae; facies lunae candidae similis: eia,
 35. Manthara, quam pulcre nites! Inguen tuum est tersum, cinguli nodis ornatum; crura sunt valde gracilia, et ambo
 36. pedes longiusculi. Tu procera femora movens, lineam vestem induta, ante me incedens, tanquam ardea ¹⁾ eni-

1) Posui nomen generale pro speciali. Sanscritae: *tittibha*, in genere feminino: *tittibhi*; quam avem lexicographi Angli, praecedente Colebrookio, *jacanam* sive *parram Goensem* interpretantur: haud scio, an satis accurate. Jacanae pleraeque in regionibus Transatlanticis habitant: plures earum species affert Burro, de *Goensi* non disserit. *Jacanam Indicam*, alio nomine fortasse eandem, memoratam video in *Synopsi generali avium* Anglice scripta. (*Supplement.* p. 257.) Sed universae Jacanae traduntur vitam agere in locis paludosis, pratis uvidis, circa stagna lacusque. Inde dubius haereo, quod in lepida quadam *Hitôpadési* fabula (Lib. II, Fab. XII. *Ed. Bonn.*) *tittibha* narratur nidum ad maris littus posuisse, tam prope, ut Oceani fluctibus ova abriperentur. Indorum Aesopus vero nihil fere fingere solet, quin cum animalium indole conveniat. Quicquid sit, hoc modo teneamus, *tittibham* esse ex numerosa gente

CONSILIUM RAMAE IN EXILIUM PELLENDI. 265

tes. Quae Sambaro Titanum regi inerant praestigiae 37.
multiplices, cordi tuo ingenitae sunt, aliaeque insuper
ad multa millia. Qui gibbus clivi cacuminati specie a 38.
dorso tibi prominet, o venusta, in eo versantur consilia
artisque nobilium bellatorum fallaciaeque; super eum 39.
suspendam tibi torquem aureum Bharata consecrato et
Râma in silvam profecto; quo auro puro, diligenter ex- 40.
cocto, ego voti compos atque in posterum segura, gibbum
tuum condecorabo. Ad faciem ornandam insigne fron- 41.
tale aureum, splendidum, affabre excudendum tibi cu-
rabo, gibbera, splendasque munditias. Binis vestibibus 42.
nitidis amicta ambulabis tanquam Diva, ore tuo incom-
parabili lunam quasi ad certamen provocans. Unguium 43.
acie tenuis uncta *santalio* odorato in fronte familiae in-
cedes, spernens invidos ac malevolos. Ita collaudata 44.
ancilla Caeceïdem in candido lecto cubantem, tanquam
ignem in ara emicantem, talia monuit: Aquis dilapsis 45.

grallatorum (Gallice: *échassiers*.) i. e. avium quasi gral-
lis cruribus gracillimis incedentium, longis quoque di-
gitis unguibusque munitarum. Tradunt Indi, tonitru-
bus ingruentibus tittibham supinam recumbere, proten-
sis in altum cruribus, ut coelum fulciat, si quando fra-
ctum illabatur. — Norat callida Caeceïs, nullam femi-
nam esse adeo deformem, cui non placeat laus venu-
statis et illecebrarum muliebrium ipsi impertita. Com-
parat itaque Mantharam cum ave eleganti, quae crura
gracilia habet, corpus in breve spatium contractum,
collum procerum quidem, sed ita reflexum, ut caput
humeris incumbere videatur, qualis esse solet statura
hominum distortorum. Procacitas quoque, qua Manthara
eminebat, tribuitur tittibhae, utpote quae in fabula su-
pra laudata, quantumvis debilis, Oceanum ad certamen
provocat.

- demum pontem iungere, o pulcra, nihil attinet. Surge age! faustum molimen perfice; fac ut rex te visendam
46. anquirat. Ita instigata regina, grandibus oculis decora, cum Manthara simul cubiculum offensionis intravit, gratiae suae fastu superbiens. Ibi mulier formosa monile innumeris margaritis consertum, nec non reliqua magni
47. pretii ornamenta proiecit, deinde, prompta gibberae dicta peragere, nymphae coelesti similis humi procubuit, Mantharamque talibus affatur: Aut hic me mortuam esse, gibbera, regi nuntiabis, aut Raghuide silvam sortito Bharatas regnum sortietur. Non opus mihi est auro, neque gemmis, nec deliciis: is vitae mihi finis erit, si Râmas consecratur.
51. Hunc in modum graviter saucia regina, ab ancilla gibbera crebris dictorum sagittis percussa, manibus cordi impositis, plane attonita, irae plena, identidem Mantharam compellans, Aut hinc, inquit, ad Yami sedes me migrasse, quamprimum cognoveris, nuntiabis; aut Raghuide per longum tempus in silvam ablegato, Bharatas omnium optatorum compos fiet. Egomet non toros pulvinaribus stratos, non corollas, non santalii pulverem, non unguenta sorbitionesve cupediasve, neque quidpiam cupio, nec denique ipsam vitam, nisi hinc in silvam
54. migret Raghuides. Tali modo profata dictum atrox, proiectis omnibus ornamentis, femina vehementer commota terrae solum nulla culcita tectum corpore pressit, veluti
55. Cinnaris ex aethere delapsa. Vultum obnubilata furore aestuante, dissipatis pulcris sertis ornamentisque coniux regalis sine naevo formosa talis fuit, qualis esse solet polus tenebris obvolutus, stellis plane extinctis.
-

CAPUT X.

DASARATHAE SERMO.

[»Ubi primum prave edocta regina fuerat a gib- 1.
 »bera scelcratissima, illico humi decumbit, ceu elephas
 »femina telo venenato saucia. Ausis mente probe per- 2.
 »pensis, ut ipsi videbatur, mulier callida et cupida Man-
 »tharae sensim cuncta exposuit. Misera illa, consilio 3.
 »capto, Mantharae dictis infatuata, paulisper secum re-
 »putavit viam commodis suis idoneam. Ancilla autem, 4.
 »tum dominae dedita, tum lucri avida, certior facta de
 »sententia deliberata, admodum laeta fuit, quasi operē
 »iam peracto. At regina, furore incensa, post sententiam 5.
 »plane deliberatam, languida humi se composuit, frontem et
 »supercilia contraxit. Deinde corollae versicolores nec non 6.
 »lucida ornamenta derepta sibimet a Caeceïde in terram
 »eccidere; et quaecunque ea deripuerat, tum sarta, tum 7.
 »alia ornamenta, solum terrestre collustrabant, sicuti si-
 »dera polum aetherium. In offensionis cubiculo collapsa, 8.
 »sordidata amictum, crinibus in unum nexum colligatis,
 »cernebatur qualis Cinnaris aegritudine languens.«] 1).

At magnus rex, postquam Râmae consecrationem 9.
 ordinaverat, dimisso comitatu, in aulae penetralia seces-

1) Disticha haec, quae uncis inclusi, nihil continent, quod non antea iam narratum fuerit: verba modo variantur. Facile intelligitur, quomodo talia exordia irreperierint. Quum nimirum non uno tenore carmen recitari posset, rhapsodi curarunt, ut auditores initio novae recitationis proxime anteacta reminiscerentur.

10. sit. Secum reputans solennia mox celebranda iam publice nota esse, gratissimae dominae gratum nuntium ob-
11. servanter allaturus in gynaeceum intravit. Inclytus ille ergo adiit amplissimam Caecēdis domum, tanquam aethera candidis nubeculis distinctum, ipse velut sidus noctium
12. a Dracone correptum. Vidit domum illam, psittacis pavonibusque circumvolitatam, ardearum anserumque clangore strepentem, fidium tiliarumque modis resonantem,
13. a famulabus, gibberis et nanis frequentatam, instructam umbraculis ex arbustis variis et flexilibus apte contextis, circa quae *champaci* et *asoci* florebant, instructam quo-
14. que porticibus eburneis, argenteis, aureis; arboribus semper floridis ac pomosis, stagnisque limpidis nitentem;
15. sedilibus eburneis, argenteis, aureis cinctam; eduliis, sorbitionibus, variisque dapibus abundantem; sumptuoso
16. ornatu coelitem sedes aemulantem. Quod gynaeceum opulentum ingressus magnus rex, non tamen conspexit
17. cāram Caecēdem in toro egregio cubantem. Tum populorum dominus cupidinis vi devinctus, delicias suas considerans, non cernens coniugem dilectam, quaesivit quid
18. esset, et conturbatus fuit. Neque enim antehac domina hanc horam praetermittere solebat, *quin eum exspectaret*; nec unquam rex domum vacuum ingrediebatur:
19. quare Caecēdem, cuius visendae gratia venerat, ubique anquisivit, siquidem huc usque non cognoverat lucri cap-
20. tandi avidam indocilemve. Ianitrix vero perterrita, protensis supplex manibus, Domine! inquit, domina valde
21. irata ad offensionis cubiculum properavit. Ianitricis sermone audito rex, iam summopere animo aeger, vehementius etiam doluit, titubantibus turbatisque sensibus. Ibi
22. conspexit terrarum dominus, dolore quasi flagrans, illam
23. humi collapsam, indigno habitu cubantem. Ipse senex

iuvenilem coniugem vel anima ipsi cariorem, ipse plus nefaria molientem, vidit in nudo terrae solo iacentem, ceu plantam pampineam radicitus excisam, ceu Divam 24. coelo delapsam, ceu Cinnaridem expulsam sive Apsarasem deiectam 1). Tum veluti excelsus elephas elephan- 25. tem feminam in silvis a venatore telo venenato sauciatam *proboscide demulcere solet* 2), prae caritate leni-

-
- 1) Putabant Indi, deos minorum gentium semideosve interdum propter culpam aliquam e coelo in terram exsulatum ablegari. Cf. RAM. L. I, cap. XLIV, 28. 29. Cinnaros passim memoratos vidimus: sunt utriusque sexus, *Kinnara* et *Kinnari*. Quomodo puellis hippoccephalis venustas aliqua tribui possit, poetae Indorum ipsi viderint. Recordemur tamen, veteres Graecos aliquando Cererem capite equino deformem adorasse. — De Apsarasum nomine conferantur, quae adnotavi ad Lib. I, cap. XLV, 33. Nymphas commode eas dici posse arbitratus sum, siquidem Nymphae Graecorum faciles erant, a severitate morum alienae, et choreas ducere solebant; hactenus modo ab Apsarasibus diversae, quod non in coelo sed in terris vitam degere credebantur. Quod si ad mores humanos respicimus, ad quorum similitudinem plerique populi vitam deorum effingere consueverunt, Apsarases sunt coelitem saltatrices, *νῆρυά*. Eiusmodi vero puellae apud Indos Graecorum *ἱεροδούλαις* comparari possunt, hac ex parte, quod utraeque ad publicas pompas saltatione celebrandas adhibebantur.
 - 2) Vulgo notum est, multas gentes semiferas invenisse artem sagittas succo venenato imbuendi, quo vel levissima vulnera letalia fierent. Aetate Homeri apud Graecos talibus telis in bello uti iure gentium interdictum erat. Venatoribus, abiecto in India hominum ordini, licebat exercere artem viris honestis indignam. Ceteroquin Indi agnoscebant quodammodo ius naturae erga bruta animalia observandum: nefas habebatur occidere feras, nisi quae aut noxae essent, aut esui idoneae: qua de re est

26. ter eam contrectavit. Deinde manibus contrectatam animo perturbatus, amore captus, formosam coniugem,
 27. loti folia oculis rescrentem, talibus affatur: Equidem non assequor iram tuam, ut ad me spectantem.
 28. A quonam ergo, domina, offensa fuisti, vel a quonam despecta, quod ita, mihi dolenda, o pulcra, in solo pulverulento cubas, quasi Larvarum visu perculsa fores
 29. amens, mentis meae turbatrix? Sunt mihi medici periti, rite inter se partiti diversa artis suae ministeria: ³⁾ hi efficient, ut suaviter valeas; declara modo morbum,
 30. quo laboras. Quemnam oportet hodie commodum capere, aut quemnam contra ingens incommodum? Noliplorare, noli tu, domina, tale quid facere, unde misere
 31. contabescas. Quemnam insontem poenas luere oportet, aut quemnam sontem liberari? Quis pauper est ditandus, aut quis opulentus bonis exuendus? Tum egomet, tum cuncti ministri mei iussis tuis paremus. Non a me
 32. impetro, ut ulla in re optatum tibi irritum faciam. Vel per vitam meam te obsecro, cessare, quid in animo habeas. Quatenus potestatem in me sitam nosti, de me

locus luculentissimus in libro quarto Rameïdos nostrae. Probabile fit, venatores Indos usos fuisse veneno *upas* dicto, cuius plura sunt genera e diversis plantis extracta. Cuius veneni vis letifera experimentis in cuniculis aliisque animalibus minutis comprobata est. (Cf. *Annales de Chimie et de Physique*. T. XXVI, p. 44—63.) At hoc sane mirabile, sagittae acie per crassum elephanti corium vix in venas penetrante, tam immanem belluam enecari: nec tamen poëta id ex vano finxisse, sed experientia edoctus protulisse videtur.

- 3) Patet hinc, Indos ab ultima inde antiquitate simili ratione et aequè diligenter quam Aegyptios artem medicam excoluisse. Cf. *Herodot.* II, 84.

dubitare non te decet. Faciam, quicquid gratum tibi 34.
 fuerit, vel per praemia piis operibus merita tibi iuro.
 Quantum circumvolvitur mundus, in tantum patet impe-
 rium meum. * *Parent mihi populi Orientales, Sindhus* 35.
 * *accolae, Suvirenses, Surastreni, ad meridiem vergentes,*
 * *Vangi, Angi, Magadhenses, Matsii, florentes Casidis in-*
 * *colae, Cosalique.** 4) Ibi proveniunt plurimae copiae, 36.
 tum aera frugesque, tum pecudum greges. Inde elige,
 Caecēi, quicquid animo tuo libuerit. Id vero tute di- 37.
 cas mihi, Caecēi, unde metus te incessierit: hunc tibi
 dissipabo, sicuti Sol radians pruina. Ita illa blando 38.
 alloquio in fiduciam adducta, effandi cupida ingratum
 istud, vehementius etiam angoribus maritum exagitare
 coepit.

CAPUT XI.

BENEFICIORUM PROMISSORUM PETITIO.

At Caecēis imperii rectorem, Cupidinis sagittis sau- 1.
 cium, amoris impetu abreptum, atroci oratione aggredi-
 tur: Non sum offensa a quoquam, domine, nec vero de- 2.
 spectata: sed habeo aliquod propositum, quod a te perfici
 cupio: quod si tu perficere vis, fidem tuam obstringe; 3.
 tunc pronuntiabo istud, quod a me expetitur. Verbo vix 4.
 dicto rex, Caecēdis arbitrio obnoxius, prosiluit veluti
 dorcas in laqueum, sibimet perniciem parans. Compel- 5.

4) Distichon manifesto spurium elicere nolui, quia in om-
 nibus commentatorum codicibus legitur.

lavit igitur magnus rex Caeceïdem cum leni risu, amore
 captus, supposita crinibus manu sublevans humi iacen-
 tem: O nimis proterva! quasi non bene nosses, nemi-
 nem mortalem te mihi cariorem vivere, excepto morta-
 7. lium praestantissimo Râma. Per hunc invictum magna-
 nimumque summum Raghuidem, felicissima vita dignum,
 obsecro te, effare, quodnam optatum in animo habeas.
 8. Cuius adspectu orbus ego profecto ne horam quidem
 vivere possum, per hunc Râmam, Caeceï, tibi iuro,
 9. dictum tuum perfectum iri. Vel hoc ipsum cor, cara
 coniux, si placuerit, a me exposcas. Haec perspiciciens,
 10. Caeceï, dicas quicquid placitum fuerit. Quatenus facul-
 tatem in me vides, dubitare non te decet; gratificabor
 11. tibi: iuro per praemia piis operibus merita. — Regina
 vero, rei gerendae intenta, illi ad arbitrium suum accom-
 modato retulit prae ambitione ac gaudio infandum effa-
 12. tum: Quemadmodum repetitis vicibus iuras, mihi que mun-
 nus largiris, id audiunto triginta tres Divi, Indram du-
 13. cem secuti; Lunus ac Sol, Aetherque, Nox ac Dies,
 coeli Plagae, Mundus, haec ipsa Tellus cum Gandharvis
 14. et Râxasis *qui eam invisunt*, noctivaga Animantia, in
 domuum penetralibus Penates, et quaecunque aliae na-
 15. turae cognoscere queunt orationem tuam: hic vir veri-
 dicus, inclytus, recti gnarus, mentis probe compos, lar-
 gitur mihi munus; id in mei gratiam Divi audiunto! Sic
 16. postquam regina heroëm arcitenentem obstrinxerat et
 circumvenerat, deinde munerum largitorem amore occae-
 17. catum hisce affatur: Recordare, o rex, quid olim evene-
 rit in isto Coelitum Titanumque proelio. Ibi parum
 18. abfuit, quin hostis animam tuam exstingueret; memineras
 quoque, domine, ibi te mea ope conservatum fuisse;
 quapropter mihi vigilanti atque annitenti bina munera tu

concessisti. Haec munera in deposito habita, domine, 19.
 nunc occasione oblata ego expeto a te imperii custode,
 fido pactorum servatore. Ergo, religiose pollicitus, nisi 20.
 tu mihi dederis utrumque munus, hoc ipso die profecto
 vitam relinquam, utpote a te despecta. Qui apparatus 21.
 solennis ad Râmae consecrationem inchoatus est, illo eo-
 dem apparatu filius meus Bharatas inauguratur. Quod vero 22.
 alterum munus, domine, olim in Coelitum Titanumque
 proelio a te propitio mihi concessum fuit, huius iam
 tempus advenit. Per novem annos quinque additis ad 23.
 silvam Dandacam profectus, tunica e libro contexta et
 nebride amictus, comam plexam vertice sustinens, Râmas
 anachoretæ vitam degito. Hodie Bharatas in imperium 24.
 sine aemulo cooptetur, hodieque Râmam in silvas mi-
 grantem videam.

 CAPUT XII.

DASARATHÆ LAMENTATIO.

Protinus, audita Caeccidis atroci oratione, magnus 1.
 rex in cogitatione defixus fuit, atque aliquantisper angore
 oppressus. »Num forte somnium mihi est visum, aut 2.
 »sensuum torpor accidit, aut vero portentum apparuit,
 »aut denique dementia quaedam me cepit?« Talia se- 3.
 cum volutans rex nullam uspiam requiem assequebatur,
 exsternatus ac trepidus, veluti dorcas tigride conspecta.
 In nudo terrae solo sedens, alta suspiria trahens, sicuti 4.
 serpens venenatus carminibus arcto circulo inclusus, po-

5. pulorum dominus indignabundus, hac sola voce »Heu
»nefas!« emissa, denuo in torpore incidit, aegritudine
6. plane attonitus. At vix tandem sensu recuperato rex ve-
hementer vexatus Caecēidem affatur, irae plenus, flagran-
7. tibus oculis quasi combusturus eam. Crudelis, improba
mulier, domus huius perniciēs! quodnam scelus, scelestā,
8. a Rāma vel a me quoque contra te est admissum? Sem-
per tibi aequae ac genitrici suae obsequium praestat Ra-
ghuides: quare tandem huic damnum inferre tu nunc
9. conaris? Tu ad perniciem meam in regiam deducta
fuisti a me imprudente, regis quidem filia, sed viperæ
10. acri veneno infectae similis. Dum universum genus hu-
manum Rāmae virtutes laudibus celebrat, quamnam cul-
11. pam praetexens deseram ego filium gratissimum? Pos-
sim forte deserere aut Causaliam, aut Sumitram, aut For-
tunam adeo, aut ipsam denique animam, nequaquam vero
12. Rāmam pium erga patrem. Summa fruor delectatione,
dum video filium natu maximum: at non aspiciens Rā-
13. mam animum protinus despondeo. Stet forsitan mundus
sine sole, stent fruges sine imbre, at sine Rāma. pro-
14. secto anima mea in corpore non stabit. Ne plura! Abji-
cito hocce consilium, o male consulta! Quin et pedes
15. tuos capite tango: miserere mei! Cur, improba, a te
excogitatum est coeptum istud atrocissimum? Num forte
16. me tentas, utrum bene an male affectus sim erga Bhara-
tam? Esto: quicquid olim ipsa de Raghuide pronuncia-
sti, id a te blandiloqua in meam gratiam dictum fuerit.
17. Nunc vehementer me vexas moerore vexata, quamprimum
id intellexi. Intrasti cubiculum hocce vacuum alieno ar-
18. bitrio obnoxia. Ixvācuidarum stirpem, decoris semper
studiosam, ingens hocce Cēdecus invasit, quod mens tua
19. ad pravitatem est detorta. Nunquam antehac tu, gran-

dibus oculis decora, quicquam aut inconcinnum, aut mihi ingratum fecisti, quapropter ne nunc quidem credo *te serio loqui*. Nonne Raghuides tibi eodem loco quo Bha- 20. ratas magnanimus habetur? Sane, dum infans ille erat, saepe tu mihi tales fabulas narrabas. Quomodo fit, do- 21. mina, ut iam tibi verecundae placeat Râmae huius pii, inclyti, exsilium in silvis per novem et quinque annos tolerandum? Râmas certe impensius vel ipso Bharata te 22. obsequio colit: quare inter illum et Bharatam, quantum ad te, nullum discrimen perspicio. Obsequium, digna- 23. tionem, auctoritatem, mandatorum curam, quis alius impensius praestare tibi possit quam iuvenis egregius? Ex 24. multis millibus tum feminarum, tum clientium meorum nulla obtrectatio vel criminatio contra Raghuidem intetur. Mulcens omnes mortales placida mente, hominum 25. princeps beneficiis regni incolas sibi conciliat. Fide ci- 26. ves obstringit Raghuides heros, miseros donis, magistros obsequio, arcu in proeliis superat hostiles copias. Ve- 27. ritas, largitio, pietas, liberalitas, amicitia, probitas, rectitudo, doctrina, magistrorum observantia: haec omnia perpetuo insunt Raghuidae. Contra hunc Râmam, ad pro- 28. bitatem conformatum, Diis comparabilem, magnorum Sapientum instar lucentem, quomodo, domina, potes nefas moliri? Non recordor ullum acerbum sermonem huius 29. ubique blandiloqui: quomodo igitur Râmam dilectum in tui gratiam acerbis dictis compellare possum? Cui inest 30. patientia, temperantia, liberalitas, fides, iustitia, beneficiorum memoria, clementia erga omnes animantes: sine 31. eo quodnam erit columen meum? Mihi seni, Caecæ, ad fatum properanti, infelici, miserabiliter lamentanti, veniam dare te decet. Quicquid in tellure oceano ambita 32. conquiritur, id universum tibi dabo: noli tu modo mor-

33. tem oppetere. Supplices manus tibi tendo, Caecceï, quin
 et pedes tuos contingo, sis perfugium Râmae, ne me sce-
 34. lus hac in re polluat. Ita vexatum dolore magnum re-
 gem, lamentantem, amentem, sese volutantem, mocrare
 35. undique mersum, iterum iterumque annitentem ut quam
 primum pelagi aegritudinum littus contingeret, atrox Cae-
 36. ceï contra affari atrocioribus verbis: Quod si te, bina
 munera pollicitum, eorundem rursum poenitet, quomodo
 rectitudinem tuam, o heros! per orbem terrarum iacta-
 37. bis? Quando multi reges sapientes tecum congressi te
 tanquam recti gnarum collaudabunt, quid tunc responde-
 38. bis? »Illa cuius opera strenua vivo, quae incolumem me
 »servavit: huic eidem Caecceïdi fidem datam violavi;« ita
 39. tibi dicendum erit. Cunctis regibus tu, o princeps, in-
 famiam conflabis, nempe qui munere concesso hodie rur-
 40. sum contraria loqueris. SAIVIVS in fabula ista de acci-
 pitre et columba suam ipsius carnem volucris dedit ¹⁾.

1) Est apologus notissimus, ad quem alludit regina. Co-
 lumba accipitris impetu exagitata in sinum regis Saivii
 confugit. Accipiter regem obiurgat, quod praedam iam
 captam sibi eripiat. Rex ait: Ius tuum laud nego, sed
 sponte ab eo absiste. Columba ut supplex a me descri-
 non debet. Quodcunque aliud petieris, id pretium pro
 ea redimenda me soluturum polliceor. Accipiter regis
 cor poposcit, quod Saivius ei dilacerandum dedit, et
 ita necatus praemium fidei in Indrac mundo accepit. —
 Indi fabulas designant nominibus actorum copulatis et
 addita terminatione *tya*. Haec dicitur *cyena-kapôtiyam*
 (subintelligitur *dkhyânam*), fabula de accipitre et columba.
 In *Bharateâ* memorantur praeter hanc: *hansa-kâkiyam*,
 fabula de anseris et cornice; *samvarta-marutiyam*, fa-
 bula de nube et vento; in Hitôpadêso: *kâka-tâliyam*,
 fabula de cornice et arbore Palmyra. Quae ex usu

ALARCUS anibobus oculis datis ad summam sortem evectus est. Oceanus post pactionem factam, *quamvis in-* 41.
tumescente aestu, limitem tamen non transgreditur. Noli pactionem irritam reddere; memento rerum olim gestarum. Deserto fidei officio, ac Râma in imperium coo- 42.
 ptato, tu cupis cum Causalia semper delectari, improbe. Nefas esto sive fas, fides denique sive fraus, quod a te 43.
 mihi promissum fuit, eius nulla datur violatio. Ego certe 44.
 te coram hodie multo veneno epoto in tuo conspectu exspirabo, si Râmas consecratur. Quod si vel unum diem 45.
 Râmae matrem supplicationes subditorum accipientem videre oporteat, sane mors mihi foret unica salus. Per 46.
 Bharatam ac memet ipsam iuro tibi, populorum domine, me nulla alia re contentam fore, nisi Râmae exsilio. Hac- 47.
 tenus prolata oratione, Caeceïs iam conticuit; rex vero audito dicto istius, certissime deliberato, nihil contra 48.
 fari, turbatis aliquantisper sensibus, sed dominam dilectam acerbe loquentem rigidis oculis intueri. Tum ani- 49.
 mum dominae obfirmatum dirasque horrendas secum meditatus, Râmae nomen suspirans, concidit velut arbor succisa. A sensu alienatus ceu vecors, deficiens ceu 50.
 aeger, vigore spoliatus ceu serpens erat terrae dominus. Alta et calida suspiria trahens rex vehementer afflictus 51.
 voce lamentabili ac fracta talibus Caeceïdem affari: A quo- 52.
 nam edocta es noxam sub commodi specie, quasi Larvarum visu attonita, quod ita mecum loqui non te pudet? Haec est morum corruptela, quam in te a tenera 53.
 inde actate nunquam antehac expertus sum, nunc vero

loquendi apparet, inventionem apologi Aesopici tum antiquissimam fuisse apud Indos, tum populi ore vulgatissimam.

54. infausti ominis instar animadverto. Unde tandem timor tibi est iniectus, quod tu eiusmodi munus, Bharatam in imperio sedentem, Rāmam in silvis exsulantem, expetis?
55. Desiste ab isto proposito atque ab ista perfidia, si coniugi tuo gratum facere vis, civibusque, ipsique Bharatae.
56. O crudelis, scelesti consilia agitans, vilis, ad nefas prompta! ecquid malum iniuriumve in me Rāmaque cernis?
57. Nullo modo adduci poterit Bharatas, ut sine Rāma imperium capessat: siquidem vel Rāma observantiozem iustitiae eum esse arbitror. Quomodo adspicere potero Rāmae in silvis exsulare iussi vultum decolorem, sicuti
59. Lunam defectu obscuratam? Hoc vero pium consilium meum, cum familiaribus probe deliberatum, quomodo adspicere potero eversum, tanquam exercitum ab hostibus profligatum? Quid de me dicent reges, qui a diversis mundi plagis huc convenere? *Nonne hoc:* »Repuerascit, heu! Ixvācuides iste, nimis diu regno administrato.«
61. Quando multi senes sancti, voluminum sacrorum periti, de Cacussthide me percunctabuntur, quid tunc respondebo? »Exagitatus a Caeceīde Rāmam in »exsilium egi.« — Quod si hoc verum dixerō, eo ipso
63. falsi arguar. Quid mihi dicet Causalia, Raghuide in silvas profecto? et quid ei respondebo post tantam iniuriam factam? Usque quaque Causalia, ceu ancilla, ceu amica, ceu coniux, ceu germana, ceu mater me colit.
65. Haec tamen regina, semper mihi gratificari studens, filii amans, blandiloqua, in tui gratiam mihi non eo honore
66. habita fuit, quo digna est. Iam vero hoc me angit, quicquid honoris in te contuli, sicuti cibus noxius condimentis saporatus aegrum, qui ei indulsit. Adspiciens contumeliam Rāmae illatam, eiusque propulsationem in silvas, Sumitra territa quomodo in posterum mihi confi-

dict? Heu rem miserrimam! Puella Vidéhana duplicem 68.
nuntium infaustum simul audiet, meque fato defunctum,
Râmamque in silvas profectum. Eheu! spiritum vitalem 69.
mihi absumet Vidéhana moerens, veluti Cinnaris in Hi-
mavantis clivo a Cinnaro deserta. Non sane diu me vi- 70.
cturum esse spero, postquam videro Râmam in vasta sil-
varum migrantem, puellamque Mithilensem plorantem.
Nimis certo mihi persuaseram te probam esse, quum sis 71.
improba; qualis est homo qui se inebriat potione spe-
ciosa, sed veneno imbuta. Falsis, heu! blanditiis mulcens 72.
dum mecum garris, occidisti veluti venator feram dulci
cantus sono allectam. Me filii venditorem sine dubio 73.
viri honesti ut inhonestum increpantes, respuent haud
secus ac Brachmanam temulentum per plateas vagantem.
Heu! quanta est miseria mea, quod sermones tuos to- 74.
lero! Talis calamitas in me ingruit, quasi sit poena ne-
farii facinoris olim patrati. Nimis diu profecto a me 75.
pravo tu prava fuisti curata, per inscitiam in sinum re-
cepta, sicuti restis suspendio apta ac destinata. Tecum 76.
voluptati indulgens, te esse mortem non perspexi; quasi
rudis forem puer, in latebris manu tetigi nigrum serpen-
tem. Certe fieri nequît, quin cuncti mortales huius aevi 77.
me inclament, quod filius iste magnanimus per me cru-
delem non amplius sit patrimus. »Ultra modum, heu! 78.
»delirat rex Dasarathas, libidine captus, qui in mulieris
»gratiam dilectum filium in silvas propellere vult. Post- 79.
»quam votis castimoniisque magistrorumque auctoritate
»sese coërcuit, fruendi tempore denuo in molestiam in-
»gentem incidet.« Non sustinebit filius plus uno verbo 80.
quicquam mihi referre, sed iussus migrare in silvam, ni-
hil dicet nisi: Factum bene! Si Raghuides de exilio sol- 81.
licitatus contumaciter mecum ageret, id gratum mihi foret;

82. sed puer dulcissimus nihil tale faciet. Raghuide vero in silvas profecto, me ab universo populo inclamatum nec amplius tolerandum Mors in Yami sedes deducet.
83. Me mortuo, Râma, iuvenum praestantissimo, exsule, contra reliquam familiam mihi caram quousque scelerum
84. progredieris? Causaliam regina, meque filioque Râma quum orbata fuerit, acrumnas non tolerans, secundum me leto
85. dabitur. Causaliam Sumitramque meque cum tribus filiis quando ad Inferos detruseris, tunc tu, Caecet, felicitate
86. tua frui. A me Râmaque desertam Ixvâcûs gentem perpetuam, virtutibus probatam, hactenus inconcussam,
87. tu disiectam imperio reges. Quod si Râmae exsilium Bharatae gratum fuerit, absit ut Bharatas mihi vita de-
88. functo inferias faciat! Hem! improba, mihi insensa, potius libidine, Caecet! Tu mox vidua cum filio tuo do-
89. minationem exercendam curabis. Sub uxoris specie latens, sed re vera Nox fatalis mundo perituro ingruens, tu, regia proles, fato quodam in aedibus meis consedisti.
90. Infamia immensa per orbem terrarum, contumelia ineluctabilis contemptusque omnium animantium me manet ut
91. hominem nefarium. Quomodo regali more suetus curribus, elephantis equisque assiduo vehi Râmas, deliciae
92. meae, pedibus deserta saltuum peragrabat? Cui cibi capiendi tempore coqui inauribus ornati, aemulantes inter
93. se, edulia et cupedia laudatissima condiebant, quomodo is filius meus, iam acida, pungentia, amara manducans,
94. quales sunt fructus silvestres, vitam sustentabit? Vestes pretiosas indutus, diu lautitulis assuetus, quomodo nunc
95. panno fusco amictus humi decumbet? Cuiusnam fuit atrox effatum hocce, hactenus inauditum, Râmae exsilium
96. in silvis, Bharataeque consecratio? Heu malum, feminae! Scilicet perfidae sunt, suis modo commodis studentes.

Non omnes mulieres tales dico, sed utique Bharatae matrem. O noxia meditans! lucri avida! crudelis! Ad 97. poenitentiam meam te in domum deduxi. Quidnam iniurium cernis, quantum in me est, aut in Râma etiam, benigne tibi obsequente? Possint vel patres de- 98. scribere natos, vel amantissimae uxores quoque maritos; at universus mundus indignatione commotus foret viso Râma calamitatibus merso. Ego vero formosum divi- 99. nae subolis instar natum regali ornatu ad me accedentem adspiciens ceu effigiem in speculo, gestio ac denuo quodammodo iuvenesco. Sine Sole fortasse victus tole- 100. rari possit, vel etiam fulminis Iaculatore imbres negante: at Rânam hinc migrantem conspicatus vivet plane nemo; haec est sententia mea. Te exitio meo inhiantem, ini- 101. micam, infestam, excepi amplexu ceu mortem ipse meam. Nimis diu, heu! sinu te fovi, aspida venenatissimam; ergo dementia me perdidit. A meque, Râmaque 102. cum comite suo Laxmano desertus Bharatas iam dominetur, tecum consociatus. Quandoquidem urbemque regnumque cognatosque pessum dedisti, nunc inimicorum meorum blando alloquio faultrix esto. O crudelissime 103. animata, turbarum machinatrix! quale hic modo dictum obstinate effaris, miror sane cur non ex ore tuo dentes millicies diffracti humi decidant. Nullum unquam sermo- 104. nem malevolum aut ingratum protulit, immo nescit omnino Râmas convicia ingerere: quomodo tandem huic suavissime loquenti, propter virtutes semper probato, crimina exprobras? Vel despera, vel fure, vel peri, vel in 105. tellurem mille hiatibus disruptam desili: non exsequar dictum tuum atrocissimum, mihi infestum, o vilissima regis Ceceorum progenies! Te, novaculae aciei simi- 106. lem, perfide semper blandiloquam, prava appetentem,

gentis nostrae insidiatricem, *te, inquam*, vix sustineo vivere invisam, cor mihi cum nervis suis exurere conan-

107. tem. Ne vita quidem mihi suppetit: unde tandem felicitas? Sine nato, indole mihi cognato, unde voluptas? Hostilia adversus me facere, domina, non te decet; pedes tuos supplex tango: sis mihi propitia!

108. Ita imperii rector lamentans quasi praesidio destitutus, corde compressus a muliere impotente, provolvebatur ad geminos dominae pedes protensos, sed neutrum attingere potuit, plane ut aegritudine confectus.

CAPUT XIII.

DASARATHAS ANIMO PERTURBATUS.

1. Magnum regem aliter ac decebat cubantem, nec talibus aerumnis dignum, sicuti Yayâtem post exhausta
2. piorum operum praemia ex Coelitus mundo delapsum, femina noxiis formae suae illecebris rerum potens, ipsa interrita ac terrificâ, denuo idem munus poscere coepit.
3. *Tu, magne rex, gloriaris, ut veridicus, votorum tenax:
4. quamobrem igitur munus hocce detrectas? Ita compellatus a Caeceïde rex Dasarathas talia deinde retulit iratus,
5. aliquantisper quasi exsternatus: Ego diu filiis orbus ingenti molimine ingentem filium, Râmam heroëm, *numine favente* nactus sum: quomodo is potest a me de-
6. seri? Fortisque, eruditusque, irae temperans, patientia insignis, Râmas lotophyllops quomodo a me in exilium
7. agetur? Vel in coelesti sede, profecto, mihi Râmae incolumitatem quaerenti, quum negando responsum fuerit

a Superis, vix qualicunque modo constanter id feram. Quod si mihi funus obtingat, antequam malo affecerim 8. Râmam, nihil mali meritum, tunc demum felicitatem adipiscar. Dum sic lamentabatur iste, turbine mentis circumactus, Sol ad occasum pervenerat, et Nox paullatim evehebatur. Haec autem per tres vigilias dispertita, lunae orbe coronata, regi vexato ac lamentanti non grate affulsit. Tali modo calida suspiria trahens grandaevus 11. rex Dasarathias misere lamentabatur moerorem, lumina in coelo fixa tenens. »Non desidero diluculum tuum, o 12. »Nox sideribus illustrata! gratum aliquod mihi facito, »alma! tibi manus hasce supplices porrigo. Aut potius 13. »propere abito; haud equidem cupio immitem, crudelem »Caeccidem ultra videre, cuius culpa sum in aerumnis.« 14. Cum fletu deinde rex Caeccidem protensis manibus denuo placare conatus est, atque hunc sermonem protulit: Probe 15. animato, misero, ad te confugienti, vita defuncto, venia est danda, cara domina, regi praesertim. Omnis praesidi 16. dii sane egenus, o formosa, hoc solum effari possum: da veniam ut decet, puella, quandoquidem tu es bene cordata. Propitia sis, domina! Râmas ipse regnum a te 17. datum accipiat, o nigris palpebris decora! Sic optimam famam tibi comparabis. Mihi, Râmae, populo, magistris, 18. Bharataeque ipsi gratum hoc facito, iuvenili femore, ore oculisque pulcris nitens.

Audita regis, oculos rubore suffusi, vocem lacrimis 19. fracti, varia ac miserabili lamentatione, coniugis candidi uxor prava et crudelis ne verbum quidem protulit. Tum 20. rex iterum stupore oppressus, intuens mulierem amatam semper indignantem sibi de filii exilio pertinaciter obloquentem, prae aegritudine sensu cassus humi cecidit.

CAPUT XIV.

RAMAE ARCESSITUS.

1. Angore filii caussa vexatum scelerata illa, sensu casum, humi lapsum ac palpitantem conspicata, Ixvâcuidem
2. talibus affatur: Cur tandem, quasi piaculo quodam patrato, pollicitus mihi promissum, despondens in terrae
3. solo iaces? In recto te perstare oportet. Officiorum gnari homines aiunt fidem esse summum officium. Fidei praesidio freta ego te ad officium explendum duntaxat
4. cohortor. SAIVIVS, rex late imperans, accipitri aliquid pollicitus, corpore suo volucris tradito ad summam stationem
5. nem pervenit. Similiter inclytus ALARCUS quoque Brachmanae in libris sacris penitus versato, muneris nomine
6. ipsius oculos petente, haud gravatus erutos tradidit. Fluviorum porro dominus (*Oceanus*) olim intra valde angustos terminos constitutus, fidei datae reverentia ex pacto
7. littus suum aestu non transgreditur ¹⁾. Fides est comprehensa uno verbo religio; fide nititur iustitia; fides est stabile librorum sacrorum argumentum; fide summa statione
8. attingitur. Fidem unice sequere, si mens in officio est confirmata. Munus istud mihi fiat fructuosum, siquidem
9. tu, vir optime, es munerum largitor. Ut officio satis facias, nec non hortatu meo, in exilium pelle filium
10. Râmam; ter diserte ego te hoc posco. Quod si tu promissum hocce mihi non perficies, coram te, ipsa deserta,

1) Breviter tacta antea haec exempla (cap. XII, 40. 41.) nunc amplificata denuo profert Caecilius.

vitam deseram. Ita stimulatus a Caccēde impavida ne- 11.
 quibat laqueum excutere, perinde ac Bales laqueum ab
 Indra confectum. Perturbatus ille corde, ore pallidus 12.
 erat, ac iumento inter iugum rotamque trepidanti similis.
 Natantibus oculis nihil fere cernens terrae dominus, ex 13.
 angore tamen constantia se erigens, talibus Caccēdem
 affatur: Quae manus tua verbis solennibus consecrata igne 14.
 coram a me fuit prehensa, mulier scelerata, hanc ultro
 iam repudio, filiumque tuum tecum simul. Provecta est 15.
 nox, o regina, solisque ortus iam instat: certo sacrorum
 antistites de festinanda consecratione me monebunt. Cum 16.
 iisdem apparatibus eum in finem ordinatis, ut Râmas
 consecraretur, curandum est ut ille idem mihi mortuo
 inferiarum solennia faciat. Utique a te filioque tuo in- 17.
 feriae mihi non sunt ferendae, siquidem tu, nefas mo-
 lita, eversura es Râmae consecrationem. Haud equidem 18.
 sustineo videre cives vultum deiectos, omni gaudio sola-
 tioque exutos, quos antea tanta laetitia elatos videram.
 Dum magnanimus terrae dominus hunc in modum cum 19.
 ista colloquebatur, interim Nox alma, luna sideribusque
 coronata, diluculo cessit. Tunc ad nefas obfirmata Cac- 20.
 cēis denuo principem compellavit dictis probrosis, sandi
 docta iraque vecors: Qualem huncce sermonem garris, o 21.
 rex, veneni evomiti similem? Oportet te huc arcessen-
 dum curare strenuum filium Râmam. Quando in impe-
 rio constitueris meum natum, Râmam exsulem in silvas 22.
 abegeris, meque a rivali liberaveris, tunc officio tuo plene
 functus eris. — Ille, veluti equus generosus stimulo acer- 23.
 rimo percussus, identidem a Caccēde lacessitus, Officii vin- 24.
 culo, inquit, sum obstrictus, ac mentis plane inops: cupio
 visere filium natu maximum, dilectum piūque. Interim 25.
 nox diluculo cesserat, ortoque iam sole, instante fausti sideris

26. coitu cum luna, faustaue hora, Vasishthas virtute excellens, discipulis circumdatus, assumptis sine mora sacrorum
 27. apparatibus amplissimam urbem intravit. Hanc ad maximum festum celebrandum accommodatam, expectatione de
 28. Raghuide anxiam, Indræ urbi comparabilem postquam perambulaverat, aspexit domum regalem vir venerandus, variis volucrum generibus strepentem, plenissimam aulicis honoratissimis, scipiones gestantibus. Ad hanc regiam accedens permeavit multitudinem Vasishthas summopere laetatus, egregiis sapientibus stipatus. Ibi autem conspexit in publicum progressum aurigam, nomine Sumantram, ante fores principis, eiusdem familiarem visu amabilem.
 31. Ad hunc ex aurigarum stirpe prognatum, artis suae peritum, conversus gravitate pollens Vasishthas, Cito nuntia regi, inquit, me huc advenisse. Adsunt, ecce! urnae aureae aqua e Gange maribusque hausta plenae, sedile
 33. ficulneum, inaugurationis gratia allatum; cuncta frugum semina, odoresque, variaeque res pretiosae; mel, coagulum, pinguedo e lacte liquata, tosta oryzae grana, verbenae, flores, lac dulce; octo virgines nitidae, alacerque elephantus bellicus; currus quadriiugus, insignis acinaces, arcus egregius; lectica famulis gestata, et umbraculum lunae instar splendidum, duoque flabella candida,
 36. poculumque aureum; cingula aurea instructus candidus taurus humeros gibbere turgens; leo iubatus quadridens,
 37. inter feras fulvas eminens, robore pollens; solium leonibus caelatis suffultum, tigridis exuviae, ignisque sacrificalis accensus; cuncti symphonicorum chori, saltatricesque puellae munditiis nitentes; magistri, Brachmanae, vaccae, purae ferae volucresque; cives ex urbe agrisque
 39. primores, mercatores cum collegiis suis: hi aliique multi, lactantes ac laeta praedicantes, consecrationem Rânae

visuri adstant, una cum regibus peregrinis. Hortare re-40.
gem ad festinandum, ut praestituto die iam orto, et in
coitu sideris Pushii Râmas regnum adipiscatur. Tali 41.
huius magnanimi sermone audito, auriga, laudibus cele-
braturus regem potentissimum, intravit penetralia. Quem 42.
dudum cognitum, grandaevum, ianitores regi probati non
poterant ab aditu arcere, regi gratum facere cupientes.
Is prope adsistens, ut qui nondum compererat istam re-43.
gis conditionem, vocibus placidissimis praeconium pera-
gere coepit: Sicuti immensus Oceanus exsultat sideris 44.
lucidissimi ortu, similiter tu, placidus, placida mente nos
exhilara. Hac eadem hora Mâtales olim Indram laudi-45.
bus celebravit: is tum vicit cunctos Danuidas; perinde
ego te consaluto. Sicuti Libri sacri, cum comitatu suo, 46.
Scientiaeque dominum suum spiritalem BRACHMANEM con-
salutant, perinde ego te consaluto. Sicuti Sol coniun-47.
ctim cum Luno almam Tellurem omniferam hodie con-
salutat, perinde ego te consaluto. Surge, age, maxime 48.
rex, verba bene auspicata profatus, resplendens forma
tua, ceu solis iubar a monte Meru repperctum. Tibi, 49.
o Cacutsthide, Lunus atque Sol, Sivas una cum Cuvero,
Varunusque, Ignis Indrasque victoriam decernant. Abiit 50.
veneranda Nox, Dies faustus iam instat: expergiscere, o
sapiens rex! Magnum negotium instat. Adest, ecce, 51.
sauctus Vasislithas cum Brachmanarum comitatu: protinus
iussu tuo Raghuidae consecratio ordinetur. Ceu pecudes 52.
sine pastore, ceu exercitus sine duce, tale utique esse
solet imperium, ubi rex non sit constitutus. — Tali eius 53.
oratione audita, quae sub blandiendi specie vera monebat,
terrae dominus acrius quam antea moerore contunde-
batur. Tum quidem solatii expers propter filium, suspi- 54.
ciens aurigam oculis rubore suffusis, inclytus ille ac pius,

55. Auriga, inquit, quare me afflictum, illaudabilem, tu laudare cupis? At profecto verbis tuis viscera mea acrius
56. dilaceras. Sumantras, audita voce flebili visoque rege misere affecto, protendens manus supplices, ab illa cubi-
57. culi parte paullulum recessit. Quum vero terrae dominus prae luctu ipse loqui haud potis esset, tum Caeceus
58. consiliorum gnara Sumantrae responsum reddidit: Sumantra, rex anxius laeta expectatione circa Râmam, vigi-
59. lando defessus, nunc demum somno se tradidit; quare tu, auriga, festinanter adi regis natum illustrem: adduc Râmam, quaeso; nulla hic iniicienda est dubitatio. —
60. »Non audito regis iussu, *inquit ille*, quomodo ire possum, domina?« Quo responso familiaris sui audito rex
61. cum affari: Sumantra, Râmam visere cupio; cito adduc suavissimum. Ille vero, praesagiens fausti aliquid in
62. corde suo recreatus est. »Manifesto iustitiae cultor nunc molitur Râmae consecrationem.« Quam quum sibi opinionem sinxisset, ingenti laetitia cumulatus praeclarus Sumantras, Raghuidem visendi cupidus, exiit e gynaecco
63. magnifico, sinus Oceani speciem referente.
64. Inde recto tramite foras egressus, circumspiciens regis portarum custodes, vidit cives diversorum ordinum ditiores foribus adstantes, ac se adventante discedentes.
-

CAPUT XV.

SOLENNIUM INAUGURATIONIS APPARATUS.

At hac nocte transacta Brachmanae librorum sacrò-
 rum periti constituerunt in statione sua, una cum reli-
 gionum magistris; nec non ministri regii, exercitus duc-
 tores praesidesque collegiorum, propter Raghuidae con-
 secrationem laetantes, ex ordine congregati. Orto sole
 puro, adventante die Pushit sideris, dum oriens CANCRI
 signum ad Râmae natalem pervenerat ibique stabat,
 quicquid ad consecrationem opus esset, a bis natorum
 primoribus apparabatur: aureae urnae aquariae, sedile
 ficulneum pulcre ornatum, currusque pro more constr-
 tus splendida tigridis pelle; aqua e sancto Gangis et Ya-
 munae confluenta hausta, et quaecunque alia sunt flu-
 mina sancta, stagna, fontes lacusque, ex hisce hausta
 unda, et ex maribus undique; mel, coagulum, pinguedo
 e lacte liquata, tosta oryzae grana, verbenae, flores,
 lac dulce; octo virgines nitidae, alacerque elephante
 bellicus; urcei aquarii aurei et argentei, ramusculis la-
 ctantibus inumbrati, lotis purpureis caeruleisque innatantibus
 lucentes, roris purissimi pleni; *saltatrices quo-
 *que magno numero, cultu elegantes, mundo muliebri
 *ornatae, venustae, pulcris superciliis oculisque mobili-
 *bus decorae * 1). In promptu erat Râmae insigne fla- 10.

1) Versus uncis inclusos legerunt in suis libris editores
 Srîrâmapurani; eodem commentator Vâchaspates ante
 oculos habuit; e nostris codicibus unus modo utrum-
 que exhibet. Est distichon satis elegans, sed hoc loco
 ineptum ideoque suspectum. Nunc enim non attinebat

bellum candidum, vagis lunae radiis simile, *circa manu-*
 11. *brium* gemmis ornatum; in promptu candidum umbra-
 culum, lunae orbis instar splendorem fundens, consecra-
 12. tionis pompam ducere solitum; in promptu candidus
 taurus, candidusque equus phaleratus; cuncta quoque
 13. organa musica, ceterique praecones. Quemadmodum in
 Ixvacuidarum regno apparari solebat consecratio, ita gen-
 tilitia quaeque assumpserant, et quicquid aliud addi po-
 14. terat. Hi regis iussu ibi congressi, dominum non viden-
 tes, inter se quaerere: Quisnam adest, qui regi nos ad-
 15. venisse possit nuntiare? Etenim regem non videmus,
 solque iam ortus est, et praesto ad imperii consortium
 16. prudentis Râmae consecratio. Qui dum tali modo inter
 se colloquebantur, Sumantras, probatus regi minister,
 17. reges a diversis terris convenas hîsce affatur: Ego ex
 regis mandato festinanter ad Râmam pergo. Vos, viri
 honestissimi, a rege et praesertim a Râma honorifice ha-
 18. bendi estis. Quare equidem libenter vestris verbis,
 quos salvos volo, ex rege iam expergefatto quaeram
 19. caussam dilati adventus. Sic fatus vir veteris memoriae
 gnarus ad regiae portam accessit, intravitque domum
 20. nunquam ipsi inaccessam. Limine superato constitit
 iuxta aulacum cubiculi, ac vota felicissima profatus, alta
 21. voce consalutavit Raglhuidem. Tibi, o Cacussthide, Lunus
 atque Sol, Sivas una cum Cuvero, Varunusque, Iguis

luxuriare in describendis saltatricum illecebris: et cre-
 dere par est, hierodulas istas, dum in pompa publica
 choros ducebant, abstinuisse a motibus nutibusque la-
 scivis, quibus intra privatos parietes iuvenes ad libidi-
 nem allicere solebant. Ceterum in festi apparatu recte
 memorantur. Cf. supra Cap. III, 17. XIV, 37.

SOLENNIUM INAUGURATIONIS APPARATUS. 291

Indrasque victoriam decernant! Abiit veneranda nox, 22.
 Dies faustus iam instat: expergiscere, heros praestantis-
 sime! perage negotium sine mora. Brachmanae, exer- 23.
 citusque ductores, nec non civium collegia huc conve-
 nere; tui visundi sunt cupidi: expergiscere, Raghuide!
 Tum rex evigilans aurigae Sumantrae suas laudes ca- 24.
 nenti, solennium carminum gnaro, talia reponit: Rāmam 25.
 adduc, Auriga! quemadmodum ab ista monitus fuisti.
 Quacnam sit caussa, scire velim, cur iussum meum de-
 trectetur? Non ego sopore sum oppressus: sine mora 26.
 adduc nobis Raghuidem. Sic Dasarathias rex aurigae
 iussa sua iterum declaravit. Is, audito regis sermone, 27.
 capite demisso cum veneratus, exiit e regia, fingens sibi
 animo gratissimum eventum. Ingressus plateam prima- 28.
 riam laetus elatusque auriga, festinanter eam transiit,
 quoquoersus circumspiciens. Ibi audiebat universam 29.
 multitudinem quasi gratantem, colloquia ad Rāmam eius-
 que consecrationem spectantia serentem. Conspexit deinde 30.
 Rānac domum pulcrā, Cailasi montis vel Indrae aedium
 instar splendidam, ingentibus portarum valvis munitam, 31.
 amplis porticibus instructam, deaurato fastigio insignem,
 gemmis coraliisque laqueatam; nubium auctumnalium si- 32.
 milem, lucidam ceu montis Merūi antrum, redimiculis
 sertorum floridorum dependentibus undique condecoratam;
 margaritis gemmisque refertam, santalii et agallochi ligno 33.
 suffitam, suaves odores spirantem, perinde ac montis
 Darduri cacumen; ardeis pavonibusque raucum sonan- 34.
 tibus superbientem, pantheris ad venatum mansuefactis
 crebram, nec non delectis famulis frequentem; sensus 35.
 oculosque hominum vivido fulgore ad se trahentem, lu-
 nae solisque similem, Cuvēri aedes aemulantem; undique 36.
 cinctam corona civium modesto habitu adstantium, nec

- non agricolis, qui dona honorifica secum asferentes eo
 37. convenerant. Vidit quoque elephantum, Râmam vehere
 solitum, margaritis ornatum, santalio rubro circa tem-
 pora distinctum, Airavato aequiparabilem.
38. Auriga ille, consenso curru equis iuncto, collu-
 strans viam regiam hominibus densam, exhilarans per
 totam urbem animos civium quadriugo ad Râmae do-
 39. mum tendente, ipse summo gaudio efferebatur, investus
 amplam opulentamque, feris ac pavonibus per atria fre-
 40. quentem, ceu magnifici Sachidis mariti aedes. Inde
 transvectus Cailâsi montis similes aulas, ornatu insignes,
 Coelitum sedes specie referentes, dimotis multis familia-
 ribus Râmae gratis probatisque, iuxta penetralia consiuit
 41. auriga. Vidit ibi ostii aditum stipatum iuventa floren-
 tibus aurigis praeconibusque e terra Magadhensi oriun-
 dis, nec non symphoniacis modorum dulcedine somnum
 mulcentibus, qui nati regii virtutes canoris laudibus cele-
 42. brabant. Tum vero penetrale, rupis percelsae vel mon-
 tis nubiferi simile, magnis deorum tensis comparandum,
 multitudine circumfusum, a nemine prohibitus intravit
 auriga, veluti pristis mergitur oceano gemmis referto.

 CAPUT XVI.

RAMAS EVOCATUS.

1. Harum aedium regalium portam a multitudine ob-
 sessam transgressus auriga, veteris memoriae gnarus,
2. accessit deinde ad aulam interiorem, ubi excubabant

iuvenes, tum sagittas arcusque, tum inares politas gestantes, vigiles, in officium suum unice intenti, principi deditissimi. Ibi vidit senes decoros, veste coccinea et 3. bacillo arundineo insignes, feminarum custodes, portae ab utroque latere composite assidentes; qui conspicati 4. appropinquantem, Râmae gratum facere cupientes, subito excitati sedilibus suis desiluere. Ilisce mandat vir mo- 5. destus ex aurigarum stirpe prognatus, dexter in munere suo: Cito nuntiate Râmae, Sumantram foribus adstare. Hi domino suo gratum facere cupientes, intro euntes ad 6. Râmam cum coniuge consociatum, siue mora nuntium ei attulere. Cognito, aurigam ibi praesentem esse ex 7. mandato patris, Raghuides intro ad se duci iussit benevolentia motus. Hunc Cuveri similem regali ornatu vi- 8. dit auriga sedentem in toro aureo tapetibus constrato, heroem unctum santalii optimi pulvere subtilissimo, odo- 9. rato; sanguinis aprugni colorem referente. Ministrabat 10. ei sedulo Sîta, lateri adstans, flabellum manu tenens, sicuti stella CHITRA ¹⁾ Lunum subsequitur. Hunc pro- 11. prio vigore fulgentem veluti solem, munerum largitorem, modeste consalutavit praeco modestiae gnarus. Conspi- 12. catus formosum regis natum in lectulo commode sedentem Sumantras, probatus domino minister, iunctis manibus talia fatur: O felicem prole sua Causaliâ! Pater 13. tuus, Râma, cum Regina Caeceïde consociatus visere te cupit; eo pergas sine mora. Ita compellatus heros 14. splendidissimus, lactus, Sîtam comiter admonuit hisce verbis: Domina! dominus ac domina, congressi in mei 15. gratiam, certe deliberant aliquid, quod ad consecratio-

1) *Chitra* est stella in spica Virginis, unde mensis *Chaitra* dictus.

16. nem spectat. Illa nigris oculis decora, gratificari regi studens, dextera, proposito animadverso adhortatur eum ad
 17. mea commoda. Feliciter sane factum, quod magnus rex coniunctim cum cara coniuge Sumantram misit, legatum,
 18. quid mea intersit, curantem. Qualis illic est aula, talis legatus nos convenit; certe rex hodie ad imperiū
 19. consortium me consecrabit. Eia! cito hinc profectus invisam terrae dominum, tu vero cum comitatu tuo commode
 20. requiesce aut lude. — Stta nigris oculis decora, ita commonefacta, coniugem usque ad fores subsecuta
 21. est, verba bene auspicata nuncupans: Maiestatem a viris his natis reverenter cultam, consecrationem aequae sanctam ac sacrificium regale, conferre in te debet rex,
 22. sicuti mundi creator in Vāsavum. Equidem te veneror, cernens praevis caeremoniis ieiunioque lustratum, pura nebride amictum, dorcadis cornu manu gestantem. Cum
 23. stodiat tibi plagam orientalem Deus Fulminator, australem Yamus, Varunus cardinem occidentalem, divitiarum
 24. dominus denique septentrionalem. Tum dimissa comiter Stta, faustis ominibus acceptis exiit cum Samantra simul
 25. Rāmas ex aedibus, ceu leo saxosam speluncam insidens a monte descendit. Vidit portae adstantem Laxmanum
 26. venerabundi habitu, deinde in aula media accessit ad sodalium cohortem. Hisce omnibus ministris suis visis
 27. et comiter salutatis, protinus conscendit heros currum excelsum, quasi flammantem, tigridis exuviis constratum,
 28. argenteum, fragorem nubis gravidae edentem, spatiosum, gemmis auroque ornatum, solis instar fulgore suo hominum
 29. oculos ad se rapientem; iunctum equis generosis elephantorum pullos aequantibus; ceu deus mille oculis praeditus, Indras, vehitur curru velocissimo equis coelestibus iuncto. Faustus ille, veluti Imber in aethere

gravi strepitu insonans, evehctus est e domo tanquam lunae orbis ex ingenti nube. Laxmanus autem, Raghuidae 31. frater natu minor, floridum flabellum manu tenens, curru ascenso a tergo cum custodiebat. Tunc, eo egrediente, 32. undique a multitudine confusus clamor aures obtundens tollebatur. Deinde sonipedes egregii, elephantique mon- 33. tium instar excelsi, centeni quin milleni numero Rāmam sunt subsecuti. In fronte incedebant bellatores armati, 34. santalio et agallocho uncti, acinacem arcumque gestantes, viri spe alacres. Simul per totam plateam audie- 35. bantur organorum musicorum concentus, praeconumque laudes canorae, et bellici militum clamores. Undique 36. florum imbre conspergebatur a feminis ex patulis domuum fenestris prospectantibus hostium domitor. Mu- 37. lieres forma incomparabiles, tum ante fores, tum in domibus alte exstructis stantes, caritatis affectu erga Rāmam motae, vocibus gratissimis eum salutavere. »Sane, 38. »o matris tuae deliciae! nunc Causalia gaudio exsultat, »conspiciens te regali curru invectum ad imperium paternum capessendum.« — Sitam vero inter omnes puellas comam dividuam comptas praestantissimam arbitrabantur mulieres istae, utpote Rāmae ex intimo corde dilectam. — »Quis dubitet, hanc dominam nostram olim 40. »magna sanctimonia rite perfunctam esse, quandoquidem, »sicuti Rôhinia 2) cum Luno, ita cum Rāma coniugium »est adeptae?« — Tales voces blandas a muliebri turba

2) *Rôhini* est quarta inter domos lunares, quas quidem omnes Indorum mythologia Luni uxores fingit. Haec autem dilectissima praedicatur, fortasse propter exitium splendorem unius e stellis hoc sidere comprehensis, quam nostri Tauri oculum dicunt.

ex fastigiis domuum pronuntiata audiebat hominum princeps per viam regiam ingrediens.

CAPUT XVII.

RAMAE ACCESSUS.

1. At faustus Râmas ascenso curru, laetitia cumulans sociorum cohortem, conspexit urbem diversis hominum
2. ordinibus oppletam. Processit deinde per mediam plateam, agallocho suffitam, domibus albis nubium instar in
3. aethere suspensarum illustratam. Vidit hunc regalem tramitem cinctum variis floribus dapibusque omnis generis, ab utroque latere appositis, sicuti in coelo Cocli-
4. tum tramitem. Procedebat autem audiens pia vota a multis clara voce nuncupata, civesque etiam pro cuius-
5. que dignitate salutans. Sospita nos, *acclamabant ei*, ipse consecratus, succedens hodie in eandem viam, qua
6. avi tui atavique perrexerunt. Quemadmodum pater luvius cunctique maiores amantissime nos foverunt, pariter,
7. ac iucundius etiam, sub Râma rege habitabimus. Sat hodie epularum, satque nobis est lautitiarum, liceat modo
8. videre prodeuntem Ramam, in imperio stabilitum! Tales aliosque amicorum sermones bene auspicatos, sibi honorificos, placide auscultans Râmas transibat per amplam
9. plateam. Nemo a iuvene praestantissimo poterat mentem oculosque abstrahere, ne tum quidem, cum iam
10. praeterierat; et quicumque Râmam non viderat, aut ab illo non fuerat visus, is ab omnibus reprehendebatur,
11. ac sibi nec ipse displicebat. Etenim iustus ille cunctis

hominum ordinibus benignitatem maxime praestabat inter quatuor fratres aequales; quapropter ei erant deditissimi. Progrediebatur regis filius, quadriverbia, decursum 12. tramites, arbores sacras atque altaria reverenter a dextra praetervectus. Postquam ad aedes regales accesserat 13. rat magni Indrac sedibus comparandas regis natus, intravit patris habitationem sorte fortunata fulgens. Tres 14. aulas a sagittariis custoditas equis pervectus, pedes transiit binas reliquas iuvenis praestantissimus. Cunctas autem 15. las permensus denique Dasarathae filius, omni comitatu dimisso, ipse in gynaeceum introivit. Tum principe 16. ad praesentiam regis profecto, populus universus gaudio elatus eius inde reditum exspectabat, sicuti fluminum dominus *Oceanus* lunae ortum.

CAPUT XVIII.

MIGRATIO IN SILVAM IMPERATA.

At ibi vidit Râmas patrem solum cum Caecceïde; 1. moestitia oppressum in sedili, ore tabescente miserandum. Primum patris pedibus humiliter adoratis, deinde 2. Caecceïdis quoque pedes debito studio salutavit. Rex 3. autem miser, oculos lacrimis suffusus, nulla alia voce praeter Râmae nomen emissa, neque intueri eum, nec alloqui potis erat. Visa tali regis specie antea insueta, 4. terrifica, ipse quoque Râmas in terrorem incidit, quasi pede serpentem tetigisset. *Videbat enim* imperii recto- 5. rem sensibus depressis, mocroris cruciatu debilitatum,

6. gementem, cogitationum impetu turbatum, veluti undis
cinctum Oceanum, funditus inconcussum, aestuantem;
ceu Solem defectu laborantem; ceu Sapientem, qui falsi
7. quid imprudens dixisset. Animadvertens igitur inexplicabilem hunc patris mocrorem, aliquanto commotior
8. fuit, sicuti Oceanus per interlunia. De genitoris incolumitate sollicitus Râmas sollers haec secum volutabat:
9. Cur tandem rex hodie me non benigne excipit? Alias pater, quantumvis iratus, me viso placari solet; cur hodie
10. per meum aspectum molestia ei creatur? — Illic ille quasi consternatus, mocrore anxius, extincto oris nitore, ad Caeceïdem reverenter conversus, talia profatur:
11. Num forte a me imprudente quicquam peccatum est, quapropter pater mihi succenseat? Id mihi declara;
12. quin tute potius eum placare velis. Cur inplacido animo est, semper erga me affectus teneri plenus? Vultum
13. delectus, tristis, ne verbo quidem me affatur. Num dolor aliquis angorve corpore aut animo conceptus cruciat eum? Sane vix ulli contingit perpetua voluptas.
14. Num forte Bharatae, adolescenti amabili, vel Satruglino,
15. vel matribus denique adversi quid accidit? Displicens magno regi, aut iussa patris detrectans, ne horam quidem
16. vivere velim sub irato domino. Unde quivis homo intelligit aevum suum vitale in hoc orbe germinasse, quomodo quisquam cum eo aliter versari possit quam
17. cum numine praesenti? Num forte a te, fastu impellente, probrum aliquod in patrem meum iactum est, qua offensione mens eius fuerit perculsa? Id mihi percunctanti,
18. domina, ex vero declara: qua de caussa insolita haec mutatio in rectore imperii cernatur? — Sic admonita
19. Caeceïs a Raghuide magnanimo, ut erat impudentissima,
20. protulit sermonem audacem, lucri avidum: Non succenset

tibi rex, Râma, nec ulla perturbatio cum afficit. Attamen habet aliquid in animo; sed te metuens non loquitur. Ad nuntiandum tibi dilecto rem ingratam vox ei 21. non suppetit: quare necessario te facere oportet, quod ex eo ipsa audiui. Hunc virum muneris olim oblatus 22. norisque mihi habiti nunc rursum poenitet, quanquam sit rex, quasi foret homo quilibet ex infima plebe. Ait 23. nimirum civium rector, munus nimis large concessum a se posci: at frustra aquis iam dilapsis pontem iungere conatur. Fidem, officii fontem, qualem boni omnes 24. agnoscunt, hanc eandem non descrere debet rex, vel iratus, ne in tui gratiam quidem. Quod si rex istud 25. edixerit, seu faustum sit sive infaustum, tunc tu id omne perficies; ego vero deinde referam. Quum scivero, regis 26. decretum apud te non in irritum esse casurum, tunc ego exponam; ipse enim te coram non dicet. Talem scri- 27. monem a Caecide pronunciatum quamprimum audierat Râmas, turbatus reginam in regis praesentia hisce affatur: Proh malum! Non te decet, domina, tali ser- 28. mone me compellare. Equidem certe iuxta regis dictum vel in ignem me conicerem; deglutirem acerrimum ve- 29. nenum, pclagove mergerer, si iussus forem a venerabili magistro eodemque patre, ac praesertim a rege. Quare 30. eloquere, domina, quodnam optatum ille in animo habeat. Polliceor me id perfecturum esse: Râmas non bis ideam affirmare solet. Contra hunc recti studiosum, ve- 31. ridicum, improba Caecidis effatum atrocissimum protulit: Olim in bello Deorum Titanumque, Raghuide, pater 32. tuus, dum pro diis pugnat, telis confossus, mea ope periculo creptus, mihi bina munera concessit; quorum no- 33. mine nunc a me poscitur rex Bharatae consecrationem, tuamque, Raghuide, profectionem sine mora in silvam

34. Dandacam. Quod si tu reddere cupis patrem solvendae fidei parem, et ipse, hominum princeps, promissum modo datum implere, ausculta hocce dictum meum.
35. Persta in iussis patris peragendis, sicuti ille pollicitus est. Te silvam adire oportet ac peragrarare per novem
36. annos quinque additis; Bharatas vero consecrator omni isto solenni apparatu, quem in tui gratiam, Raghuide,
37. rex ordinaverat. Tu, derelicta hac consecratione, annos bis septem Dandacorum deserta incolens, assume habitum ascetarum, comam plexam et conglutinatam, vestem-
38. que e libro contextam. Bharatas regat hanc terram regis Cosalorum, multis rebus pretiosis abundantem, equis,
39. curribus elephantisque instructam. Talis casus miseratione oppressus rex, qui nobis adest, vultum moerore
40. deiectus, te intueri nequit. Tu vero, Raghuidarum proles, dictum regis perface, et fide firmissima ex angustiis eum extrica.
41. Dum tali modo illa acerbe loquebatur, Râmas nequam tamen moestitiae se tradidit; at rex maiestate pollens vehementer commovebatur, infelici sorte filii sui vexatus.

CAPUT XIX.

FIDES DATA DE MIGRATIONE IN SILVAM.

1. Audita hac oratione ingrata, quasi mortis nuntia, hostium debellator plane non turbatus Caccëidem hisce
2. invicem affatur: Ita fiat! Migrabo hinc ad habitandum in

FIDES DATA DE MIGRATIONE IN SILVAM. 301

silvis, comam plexam et vestem e libro contextam ge-
 rens, ut fidem a rege oppigneratam exsolvam. Id unum 3.
 edoceri cupio, quamobrem rex, hostium domitor, hodie
 accessu difficilis, me non benigne excipiat sicuti olim.
 Non te succensere oportet, domina: aperte loquor te 4.
 coram. Ibo, gaudeas licet! in silvas, ascetae habitu as-
 sumpto. Iussus a caro magistro, a patre, a rege deni- 5.
 que benefactorum memori, quid est, quod ego confi-
 dens non fecerim, ut illi placeam? Haec unica menti 6.
 insidens aegritudo cor meum quasi adurit, quod rex ipse
 mihi non declaravit Bharatae consecrationem. Ego sane 7.
 Bharatae fratri Sitam, imperium, caram vitam, opesque
 lactus sponte offerrem, vel nullo hortatu urgente; quanto 8.
 magis iussus a populorum domino eodemque patre, nec
 non ut tibi gratum facerem, promissorum fidem exsol-
 vens. Tali modo tu pudibundi animum erige. Sed quid 9.
 hoc est, quod princeps, lumina in terrae solo figens,
 sensim lacrimas fundit? Eunto sine mora nuntii velo- 10.
 cissimis equis vecti, ad Bharatam regis iussu ex avi ma-
 terni sede adducendum. En! ego non amplius scruta- 11.
 bor patris dictum, sed hinc festinus proficiscar in Dan-
 dacorum deserta, ut quatuordecim annos ibi habitem.
 Caecis vero lacta, audito eius sermone protectioni fidem 12.
 habens, Raghuidem ad festinandum impulit: Ita fiat! 13.
 Ibunt nuntii, velocissimis equis vecti, qui Bharatam mo-
 neant, ex avi materni sede domum esse revertendum.
 Tibi autem sollicito dilationem non fore tolerabilem ar- 14.
 bitror, o Râma; quapropter te propere hinc in silvam
 abire oportet. Et quod rex, pudori obnoxius, ipse te 15.
 non alloquitur, id nihil est, iuvenis praestantissime: haec
 offensio dimittatur. Quamdiu tu ex hac urbe summa 16.
 cum festinatione non fueris profectus, tamdiu pater tuus,

17. o Râma, nec lavabitur, nec cibum capiet. — »Heu ma-
 lum!« hac voce cum gemitu prolata rex, moeroris flu-
 ctibus mersus, animum deficiens, in torum istum auro
 18. pictum recidit. Râmas protinus regem sublevavit; inci-
 tatus a Caeceïde, veluti equus flagello caesus, ipse in
 19. silvam proficisci properabat. Audita inhonestae mulieris
 oratione ingrata, atrocis facinoris nuntia, Râmas, commo-
 20. tionis expers, Caeceïdi talia reponit: Equidem, domina,
 non sustineo tanquam homo lucri avidus inter homines
 versari; scias, me Sapientum aemulum esse, unice officio
 21. intentum. Quodcunque hac in re patri venerando gra-
 tum a me praestari potest, vel vita abiecta, id iam per-
 22. actum pnta. Nulla est officii observatio maioris momenti
 quam haec, ut dicto audiens filius sit patri, eiusque
 23. iussa exsequatur. Etiam si a rege non sim admonitus,
 iuxta tuum, domina, dictum habitabo in silvis desertis
 24. per annos quatuordecim continuos. Profecto, Caeceï,
 ne minimum quidem virtutis mihi inesse tu speras, siqui-
 dem ad regem te applicuisti, quum plurimum apud me
 25. polleas. Quamprimum matri valedixero, Stitamiq; con-
 solatus fuero, confestim hodie pergam in vasta Danda-
 26. corum deserta. Ut Bharatas imperium tueatur patrique
 obediat, id a te erit curandum: haec enim est lex sem-
 27. piterna. — At rex, audito filii sermone, vehementer dolore
 affectus dum prae aegritudine loqui nequibat, in clarum
 28. eiulatum erupit. Tum Râmas nobilissimus, veneratus pe-
 des patris amentis Caeceïdisque, tali honore indignae,
 29. foras se proiecit. Patre ac Caeceïde prius versus dex-
 tram circumambulatis, egressus ex gynaeceo isto conspe-
 30. xit amicorum suorum cohortem. Subsequebatur cum a
 tergo Laxmanus, alias Sumitrae genitricis delicias, nunc
 31. oculos lacrimis suffusus, vehementer iratus. Supellectilem

consecrationi destinata circumambulans Râmas sensim processit, quasi suspensus, nec visum inde dimovit. Non 32. eripuerat ei imperii iactura summam venustatem, utpote quem amabilem genus humanum adamabat, sicuti nec frigidi sideris decrescendo gratia perit. Dum iam sil- 35. vam petere cupit, terranique post se relinquit, nulla in eo perspicitur mentis turbatio, quasi foret cunctis rebus humanis superior. Recusat candidum umbraculum ipsi 34. oblatum ac bina flabella splendide ornata; dimittit comitatum suum, currum, nec non multitudinem urbanam. Dolorem constanti animo intus celans, coërcitisque sensi- 35. bus, adiit deinde placidus matris domum, ingratum nuntium ci allaturus. Tota quoque familia splendida iuvenis 36. nobilissimi et veridici ne minimum quidem casus indicium in eius vultu animadvertibat. Heros validis lacer- 37. tis praeditus non amiserat solitam serenitatem, sicuti nec luna quoquoversus radios spargens auctumno vergente amittit splendorem ex se genitum. Voce suavi congre- 38. gatam multitudinem salutans Râmas pius, inclytus, ad matris praesentiam accessit. Hunc subsecutus est Sumitri- 39. dis strenuissimus, virtutibus ad similitudinem fratris enisus, dolorem ex animo natum intus comprimens.

Intratis aedibus, summa adhuc laetitia elatis, pro- 40. spiciens sortis felices eversionem ingruentem, nihilo magis tamen Râmas perturbationi se tradidit, metuens ne amicos de casu suo sollicitos redderet.

CAPUT XX.

CAUSALIAE LAMENTATIO.

1. Egreďiente vero in publicum iunctis manibus principe praestantissimo, ingens eiulatus feminarum ex gynaeeo protinus ortus est. »Qui, ne admonitus quidem a patre de rebus agendis, sua sponte munera obibat; qui columen nobis fuerat ac praesidium: ille idem Râmas iam
3. in exsilium perget. Qualis officiosus erga genitricem Causaliam se gerere solet, pariter inter nos versatus est
4. a natalibus inde Raghuides. Non irascitur vel maledictis oneratus, dum ipse vitat, quicquid iram movere possit, et quoslibet iratos placare studet: ille idem hodie
5. hinc in exsilium perget. Insipiens, eheu! rex noster in rebus humanis versatur, utpote qui deserat Raghuidem,
6. omnium animantium praesidium. — Hunc in modum pellices regiae, ceu iuvencae vitulis orbae, dominum probris insectari, altaque voce eiulare. At rex moerore propter filium vexatus, audita ex gynaeeo miserabili
8. comploratione, in toro sedens contabuit. Râmas vero vehementer concussus, ingemens veluti elephas, sibi tamen imperans, simul cum fratre adiit matris regiam.
9. Ibi vidit virum grandaevum in summo honoris gradu sedentem iuxta domus portam, aliosque multos ei adstantes.
10. Quamprimum conspexerant Râmam, cuncti eum circumstetere, atque hanc vocem: VINCE! Raghuidae, victori
11. fortissimo, acclamavere. Postquam transierat ille primam aulam, vidit in secunda Brachmanas in libris sacris versatos, grandaevos, a rege honorifice habitos. Hosce senes veneratus, vidit in aula tertia feminas, tum puellas
13. tum anus, in custodiam portae intentas. Hae laetae,

gratantes, in domum introeuntes, festinanter Ramae ma-
 tri gratum nuntium attulere. Interea Causalia domina, 14.
 postquam noctem intenta pervigilaverat, filii felicitatem
 cupiens, orto diluculo, Vishnûs adorationem curabat.
 Vestem lineam induta illa, laeta, semper votorum per- 15.
 solvendorum studiosa, igni sacra rite offerebat, verba
 bene auspicata simul nuncupans. Intrato splendido ma- 16.
 tris gynaeceo Râmas vidit ibi genitricem igni sacrificio
 operatam. Rei divinae faciundae gratia vidit ibi parata, 17.
 lactis coagulum, adoreum, laticem pinguem, nec non bel-
 laria oblationi apta; vidit quoque Raghuides tosta ory- 18.
 zae grana, corollas candidas, sesama in lacte decocta,
 ligna arida ad flammam alendam, urocosque plenos.
 Illam veste linea candida cinctam, ieiuniis servatis pal- 19.
 lidam, vidit propitiantem aqua libata Divam pulcerrimam
Laxmidem. Ipsa ex se natum, matris delicias, post lou- 20.
 gum tempus advenientem conspicata, laeta obviam ei
 occurrit, veluti equa pullo suo. Raghuides, dum matrem 21.
 accurrentem sustentat, ab ea ambobus lacertis amplexu
 fovcbatur et oscula in fronte accipiebat. Tum Causalia 22.
 heroëm invictum, natum suum, affatur verbis benignissi-
 mis, caritatis maternae testibus: »Veterum regum sapien- 23.
 tum, piorum, magnanimorum, adipiscaris aevum gloriam-
 que, ac pietatem quoque colas dignam stirpe tua! Ecce, 24.
 Raghuide, regem patrem tuum egregie stantem promissis!
 Hodie iam iustus ille ad consortium imperii te consecrabit.« — Occupato sedili ipsi oblato invitatus ad 25.
 cibum capiendum, Raghuides pudore aliquantum com-
 motus manibus protensis matrem affatur: Ergo tu, do- 26.
 mina, nondum nosti ingens periculum ingruens, quod
 idem tibi que dolorem affert, Videhanaeque puellae, Lax-
 manoque. Abibo ad Dandacorum deserta; quid mihi 27.

cum sedili isto? Scilicet toris sedilibusque idoneum est
 28. hocce tempus, quod me urget. Equidem quatuordecim
 annos habitabo in silva solitaria melle, radicibus pomis-
 que vitam sustentans, abstinens anachoretarum more a
 29. carne vescenda. Bharatae rex potentissimus imperii con-
 sortium largitur; me vero ad Dandacorum deserta exsu-
 30. latum mittit, tanquam ascetam. At regina ceu Sâlae ar-
 boris ¹⁾ truncus in silva bipenni excisus subito collapsa
 31. est, ceu Diva e coelo deiecta. Râmas vero hanc, tanta
 calamitate indignam, eversam cernens sicuti ficum flexi-
 lem ²⁾, a solo erexit matrem animi haud compotem.
 32. Deinde sublevat resurgentem, miseram, ceu equam sar-
 cinis oppressam, pulvere per totum corpus conspersam,
 33. manumque leniter demulcet. Illa, malo afflicta, bono digna,
 Raghuidem sibi assidentem, iuvenem fortissimum, hisce
 34. affatur, Laxmano simul audiente: Nisi tu, mi fili, natus
 forez ad meum moerorem, sane, ego prole orba, nullum
 35. malum hocce gravius perciperem. Solus omnino hic
 moeror mulieris sterilis menti insidet: »Prole sum orba!«
 36. Nulla aegritudo praeter hanc cam tangit. Quicquid
 fortunati iucundive ex mariti virtute unquam experta
 fuissem, id ex filio quoque mihi eventurum non spera-
 37. rem; sic mihi persuasum est. Nunc illa ego multa
 dicta amara audiam rivalium cor mihi lacerantium, me
 38. inferiorum, quum sim uxor primaria. Quid, quaeso,
 calamitosius ulli feminae accidere possit, quam qualis
 39. nunc erit moestitia mea ac lamentatio sine carens? Te
 etiamnum praesente tam spreta ego fui: quid tandem

1) Est arbor proceritate insignis, *Shorea robusta*.

2) Sic describi posse putavi *Musam Sapientum*; Anglice: *plantain - tree*, Gallice: *bananier*.

fiet te exsule, care puer? Mors me certissima manet.
 Marito nunquam accepta ultra modum contemnor a Caec- 40.
 cædis comitatu, par ei nobilitate, sive superior etiam.
 Quicumque me colunt aut prosequuntur tantummodo, hi 41.
 homines non amplius me alloquentur. Quum ista sem- 42.
 per ad iracundiam sit prona, quomodo tandem ego in-
 felix, mi fili, aspicere potero os Caecædis asperis voci-
 bus dissonum? Septendecim annos 3) ex quo te gene- 43.
 ravi, Raghuide, sedi anxie expectans malorum terminum.
 Hunc infinitum gravissimum dolorem non potis sum diu 44.
 tolerare, contemptum rivalium, ultro iam senio confecta.
 Privata aspectu oris tui, plenae lunae splendorem refe- 45.
 ferentis, misera quomodo sustinebo miserorum vitam de-
 gere? Tu a me infelici ieiuniis supplicationibusque mul- 46.
 tisque laboribus aegre educatus es, quae nunc omnia in
 irritum cadunt. Firmum est, puto, cor hocce meum, 47.
 siquidem non dirumpitur, sicuti pluviali anni tempore
 magni fluminis ripa tacta novis undis.

Sane letum non mihi destinatum est, neque hospi- 48.
 tium paratur in regis inferorum domo, siquidem mors
 non illico me abstrahit, ceu leo dorcadem eiulantem.
 Sane firmum est cor meum ac ferreum, quod non fran- 49.
 gitur, nec diruptum tanto dolore corpus in terram prae-
 ceptis datur. Ergo certum est, letum citra horam fatalem
 nemini contingere. Sed hoc me angit, quod in irritum 50.
 cecidere vota mea, piaque largitiones, ac ieiunia, casti-
 moniaeque, quaecunque suscepi prolis desiderio; plane
 ut semen, solo sterili iniectum, manet infructuosum. Quod

3) Aut annorum numero comprehendit Causalia tempus,
 ex quo utero conceperat; aut paulo latius loquitur,
 utpote vehementer commota.

51. si quisquam gravi dolore vexatus citra horam fatalem leto
sponte occumberet, iam nunc profecta forem ad Manium
coetum, quum sine te sim tanquam vacca vitulo suo
orba.

TABULA CAPITUM,

QUAE HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

LIBER I.

	Pag.
PROOEMIA in laudem poetae	3
CAPUT I. Argumentum carminis	5
» II. Brachmanis adventus	15
» III. Argumeuti compendium	19
» IV. Rhapsodorum institutio	22
» V. Urbis Ayodhyaë descriptio	26
» VI. Regis praeconium	28
» VII. Laudes ministrorum regis	31
» VIII. Sumantrae sermo	34
» IX. Episodium de Rishyasringa	37
» X. Rishyasringae arcessitus	42
» XI. Consilium de sacris faciundis	45
» XII. Sacrificium inchoatum	47
» XIII. Sacrificii equini consummatio	51
» XIV. Ratio necandi Ravanae excogitata	58
» XV. Nectaris apparatus	63
» XVI. Simiorum procreatio	65
» XVII. Rishyasringae reditus	67
» XVIII. Rishyasringae discessus in silvam	71
» XIX. Dasarathidarum natales	73
» XX. Visvamisrae adventus	76

	Pag.
CAPUT XXI. Visvamitrae sermo	78
" XXII. Dasarathae sermo	80
" XXIII. Vasishthae sermo	82
" XXIV. Disciplinarum traditio	84
" XXV. Commoratio in Cupidinis cremo	86
" XXVI. Accessus ad Tadacae silvam	88
" XXVII. Tadacae generatio	91
" XXVIII. Tadacae caedes	93
" XXIX. Telorum traditio	96
" XXX. Subsidiarum traditio	98
" XXXI. Commoratio in eremo Consummato	100
" XXXII. Visvamitrae sacrificium	103
" XXXIII. Commoratio in ripa Soni	105
" XXXIV. Brachmadattis nuptiae	107
" XXXV. Stirpis Visvamitrae praeconium	111
" XXXVI. Nymphae Gangae origo	113
" XXXVII. Umæ magnanimitas	115
" XXXVIII. Carticeii generatio	118
" XXXIX. Sagaridarum procreatio	121
" XL. Terra effossa	123
" XLI. Capili conspectus	126
" XLII. Procuratio sacrificii a Sagaro suscepti	130
" XLIII. Munus Bhagirathi concessum	132
" XLIV. Nymphae Gangae descensus	134
" XLV. Ambrosiae origo	140
" XLVI. Foetus Ditidis diffissus	147
" XLVII. Congressus cum Sumate	149
" XLVIII. Exsecratio Indrae et Ahalyae	151
" XLIX. Ahalyae liberatio a diris	154
" L. Congressus cum Janaco	156
" LI. Episodiu de Visvamitra CAP. 15.	
1) Satanandi sermo	160
" LII. 2) Visvamitras ad epulas invitatus	163
" LIII. 3) Colloquium Vasisthae cum Visvamitra	165
" LIV. 4) Pugna Visvamitrae cum Sacis eorum- que sociis	167

	Pag.
CAPUT LV. 5) Vasisthae cremus incendio conflagratus	170
" LVI. 6) Visvamitrae propositum	173
" LVII. 7) Trisancûs sermo	175
" LVIII. 8) Trisancûs execratio	177
" LIX. 9) Vasishtidarum execratio	179
" LX. 10) Trisancus in coelum sublatus	181
" LXI. 11) Sunassephi mancipatio	184
" LXII. 12) Amharishi sacrificium	187
" LXIII. 13) Menacae habitatio terrestres	190
" LXIV. 14) Rambhae execratio	193
" LXV. 15) Visvamitras in Brachmanum ordinem receptus	194
" LXVI. Janaci sermo	198
" LXVII. Arcus diffractus	200
" LXVIII. Legatorum Janaci oratio	202
" LXIX. Colloquium Janaci cum Dasaratha	204
" LXX. Puellarum petitio	206
" LXXI. Janaci prosapiae declaratio	211
" LXXII. Vaccarum donatio	214
" LXXIII. Dasarathae filiorum nuptiae	216
" LXXIV. Congressus cum Jamadagneio	219
" LXXV. Jamadagneii sermo	221
" LXXVI. Jamadagneius Superum sedibus exclusus	223
" LXXVII. Bharatae dimissio	226

LIBER II.

CAPUT I. Decretum de Rama inaugurando	231
" II. Civium sermo	234
" III. Dasarathae praecepta	237
" IV. Ramas ad imperium suscipiendum denuo sol- licitatus	242
" V. Ramae ieiunium ordinatum	248
" VI. Festivus urbis ornatus	251
" VII. Mantharae lamentatio	253
" VIII. Mantharae sermo	257

	Pag.
CAPUT IX. Consilium Ramae in exilium pellendi . . .	261
» X. Dasarathae sermo	267
» XI. Beneficiorum promissorum petitio . . .	271
» XII. Dasarathae lamentatio	273
» XIII. Dararathas animo perturbatus	282
» XIV. Ramae arcessitus	284
» XV. Solennium inaugurationis apparatus . . .	289
» XVI. Ramas evocatus	292
» XVII. Ramae accessus	296
» XVIII. Migratio in silvam imperata	297
» XIX. Fides data de migratione in silvam . . .	300
» XX. Causaliae lamentatio	304

ADDENDA CORRIGENDIS

in Voluminis primi Parte priore.

IN PRAEFATIONE.

- Pag. XXIV. Lin. 12. siculi *lege* sicuti
 — XXVIII. — 4. et — at
 — XXIX. — 20 et 21. Hae duae lineae sunt
 transponendae.
 — XXXI. — 1. plus quinquaginta *lege* plus cen-
 tum et quinquaginta
 — LXIX. — 25. alborum — laborum

IN TEXTU.

Ne nimis multa transcribenda essent, non ubique
 integra vocabula apposui, sed integra modo compositorum
 membra; restitui quoque spiritum, quoties is vi litterae
 sequentis mutationem passus erat.

Pag. 9. Lin. 18.	दिव्यवपुः	<i>lege</i>	दिव्यवपुः
— 11. — 3.	अवमान्य	—	अनुमान्य
— 17. — 17.	कोष्ठी	—	क्रोष्ठी
— 27. — 4.	संसदि	—	संसदि
— 35. — 3.	वचनाश्रक्ताः	—	वचनासक्ताः
— 41. — 7.	वसोभिः	—	वासोभिः
— 43. — 16.	ता	—	ताः
— 54. — 16.	भट्टानां	—	भटानां

Pag.	58.	Lin.	3.	अभिष्टुत्य	<i>lege</i>	अभिष्टुत्य
—	59.	—	1.	वसोसि	—	वासोसि
—	60.	—	8 et 11.	वसोभिः	—	वासोभिः
—	60.	—	13.	कुशलैः द्विजैः	—	कुशलैर्द्विजैः
—	66.	—	6.	हटक	—	हाटक
—	88.	—	17.	प्रपाट्टस्य	—	प्रनष्टस्य
—	93.	—	18.	कथं प्रमापाः	—	कथंप्रमापाः
—	103.	lin. ult.	अरिष्टं	—	अरिष्टं	
—	110.	—	7.	क्रोध	—	क्रोध
—	110.	—	8.	विनिःसृतः	—	विनिःसृतः
—	118.	—	14.	कापडं	—	कापडं
—	118.	—	17.	निःसृताः	—	निःसृताः
—	124.	—	19.	{ श्रितेषु	—	श्रीतेषु
—	125.	—	1.	{	—	
—	127.	—	16.	ज्ञाह्वी	—	ज्ञाह्वी
—	182.	—	17.	कामार्थः	—	कामार्थः
—	199.	—	5.	कक्षा	—	कक्षा
—	207.	—	8.	शृम्भनं	—	शृम्भणं
—	208.	—	6.	अह्य	—	अह्य
—	258.	—	8.	धर्म	—	धर्म
—	269.	—	4 a	line. धनुर्भूमि	—	धनुर्भूमि
—	281.	—	3.	भात्रा	—	भात्रा
—	281.	—	5.	तर्प्यमानौ	—	तर्प्यमाणा
—	291.	—	2.	दधि	—	दधि च
—	297.	—	7.	त्वय	—	त्वयाप
—	314.	—	2.	प्रपाट्टः	—	प्रनष्टः
—	318.	—	5.	या	—	याः
—	351.	—	ult.	वेद्य	—	वेद्य
—	358.	—	7.	हलाहल	—	हलहला
—	366.	—	9.	नृपेण	—	नृपेन

C O R R I G E N D A

in versione Latina et annotationibus.

- Pag. 30. Not. lin. 3 a fine. Vanâjâ *lege* Vanâyâ
 — 58. C. XIV, lin. 3. effatus — affatus
 — 59. Not. lin. 6. divis — diris
 — 65. lin. 6. iutrepidos — intrepidos
 — 67. — 14. montibus fretisque — montibus sil-
 vis fretisque
 — 128. — 4. e ecatique — enecatique
 — 161. Not. lin. 11. cum iis quae Angli — cum iis
 conciliandam, quae Angli
 — 221. lin. 2. voci — voce
 — 247. — 10 et 11. mensus — menses
-

EX OFFICINA TYPOGRAPHICA CAROLI GEORGII.

7426
3

**This book is a preservation photocopy.
It was produced on Hammermill Laser Print natural white,
a 60 # book weight acid-free archival paper
which meets the requirements of
ANSI/NISO Z39.48-1992 (permanence of paper)**

Preservation photocopying and binding

by

**Acme Bookbinding
Charlestown, Massachusetts**

1996

3 2044 036 442 150

